

Pesimälinnuston levinneisyys Pirkanmaalla 2006 -2013

Maakunnan kartoitusprojektin (MAAKAn) loppuraportti

Sisällysluettelo

Osa A

Miksi pesimälinnuston kartoitus Pirkanmaalle?	1
MAAKA-projekti 2012 ja 2013	2
1. Perustaminen ja rajaaminen	2
2. Toimeenpano ja välitulokset	4
Päätulokset pesimälinnuston levinneisyyskartoituksesta	6
1. Pesimälinnuston levinneisyyskuvaukset ja 2006 – 2013 levinneisyyskartat	6
2. Pesimälinnuston aluepohjainen levinneisyysluokitus ja lajien luokittelu 2006 - 2013	7
3. Levinneisyyden ja varmojen pesintöjen 100 kärkilajia 2006 - 2013	9
Pirkanmaan pesimälinnuston levinneisyysarviointia	11
1. Levinneisyysmuutokset 1974 – 2010 (2013) tehtyjen lintuatlasten valossa	11
2. MAAKAn tuoma lisä lajien levinneisyyteen	15
3. Pesimälajien sijoittuminen Pirkanmaalla	21
A. Lajimäärien maksimi- ja minimirudut	21
B. Lajien ryhmittäminen sijoittumistapansa mukaan	21
C. Lajimäärät kunnissa	25
D. Lajimäärät akselilla etelä - pohjoinen	26
4. Pesimälajien vakaus Pirkanmaalla	27
A. Vakaat, vahvistuneet, heikentyneet	27
B. Uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit	31
C. Mahdolliset uudet ja tulevat pesimälajit	33
Yhteenvetoa ja loppuajatuksia	34
Pesimälinnuston muutokset ja MAAKA-menetelmä	37
Tietolähteet ja kirjallisuus	38

Osa B

PIRKANMAAN PESIMÄLINNUSTON LEVINNEISYYSKUVAUKSET JA 2006 – 2013 LEVINNEISYYSKARTAT

Kuvaukset ja kartat lajeittainsivut 39 – 133

Osa C

Raportin LIITTEET

LIITE 1 3. Lintuatlas 2006 – 2010 **LASKENNALLISET ONGELMALAJIT PIRKANMAALLA**134

LIITE 2 PIRKANMAAN PESIMÄLINNUSTON ALUEPOHJAINEN LEVINNEISYYSLUOKITUS

Pinta-alaan pohjautuva luokittelu 2006 – 2013 aineistosta135

LIITE 3 PIRKANMAAN 100 KÄRKILAJIA Esiintyminen138

LIITE 4 PIRKANMAAN 100 KÄRKILAJIA Varmat pesinnät139

LIITE 5 PIRKANMAAN PESIMÄLAJIT ERI LINTUATLAKSISSA JA MAAKASSA

Varmat pesinnät ja esiintyminen numeroina

sivut 141 - 148

Pesimälinnuston levinneisyys Pirkanmaalla 2006 -2013

Osa A

Miksi pesimälinnuston kartoitus Pirkanmaalle?

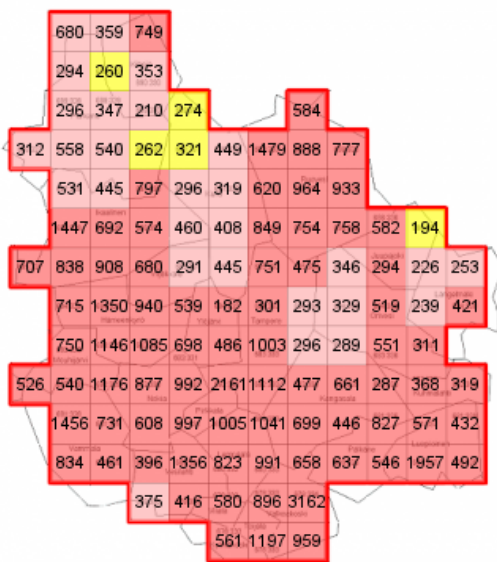
Suomen kolmas valtakunnallinen Lintuatlas toteutettiin vuosina 2006 – 2010. Sen tulokset julkaistiin nettijulkaisuna keväällä 2011 <http://atlas3.lintuatlas.fi/>. Edelliset Lintuatlat tehtiin vuosina 1974 – 1979 ja 1986 - 1989. Niiden tulokset on julkaistu laajoina kirjoina.

Pirkanmaa näkyy nettijulkaisun kaikilla valtakunnallisilla sivuilla ja kartoilla. Pirkanmaan omat tulokset käsitellään kootusti nettijulkaisun yhdistyssivuilla. Tuloksia käsitellään mm. lajeittain, biotoopeittain, atlasruuduittain ja kunnittain. Erilliset yhdistyssivut <http://atlas3.lintuatlas.fi/tulokset/yhdistykset> antavat myös Pirkanmaan atlasruutujen luettelon sisältäen jokaisen ruudun lajitiedot ja kartan, pallokaaviot jokaisen lajin levinneisyysmuutoksista ja lajitaulukon lajien esiintyvyydestä alueen ruuduilla. PiLYn vastuualue on kaikissa Lintuatlaksissa ollut 113 atlasruutua, a' 100 km² ja yhteensä 113000 km² eli alue vastaa jokseenkin yhdistyksen havaintojenkeruualuetta.

Yhdistys suoriutui havaintojen tuottamisesta hyvin; yli 76000 atlashavaintoa kirjattiin ja kartoituksen tehokkuus nousi jopa 15 % edellisten atlasten yhdistetyistä tiedoista. Tehokkuusluku oli kaikkien lintutieteellisten yhdistysten joukossa kuudenneksi paras. Jopa 80 ruutua saatiin erinomaisen selvitysasteen tasolle, mutta 28 ruutua jäi vielä hyvän ja viisi ruutua tyydyttävän selvitysasteen tasolle. Valtaosa alemman selvitystason ruuduista sijaitsi toimialueen reunoilla, erityisesti luoteessa ja koillisessa.

PiLYn atlasalueelta löydettiin 164 lajin varma, 19 lajin todennäköinen ja seitsemän lajin mahdollinen pesintä eli yhteensä 190 eriasteista pesintälajia. Koska ruutujen havaintomäärät vaihtelivat erittäin paljon (17-kertaiset ääriarvot, jolloin 15 % ruuduista sai yli 1000 havaintoa ja 15 % alle 300 havaintoa), niin myös niiltä löydettyjen ja varmasti pesivien lajien määrät vaihtelivat paljon; edellisten vaihtelu oli 152 – 84 ja jälkimmäisten vielä suurempi eli 115 – 41 lajia yhtä ruutua kohti. Tämän epätasaisuuden takia 23 ruutua jäi alle 100 lajin ja 19 ruutua jopa alle 60 pesivän lajin.

Havaintomäärä 2006-2010

Lajimäärä 2006-2010

Edellisistä ruutukartoista voidaan nähdä Pirkanmaan 3. Lintuatlaksesta monta asiaa. Kartoilla tumma punainen kertoo erinomaisen selvitystason ruudut (80), vaalea punainen hyvän tason ruudut (28) ja keltainen tyydyttävän tason ruudut (5). Numerot ruuduilla osoittavat niiden havainto- ja lajimäärät.

Atlastuloksen suurin ongelma oli alhainen havaintomäärä (laskennallinen puute muutama tuhat havaintoa) hyvän ja tyydyttävän selvitystason ruuduilla, mistä suoraan seurasivat em. alhaiset lajimäärät ja epäselvyydet lukuisten lajien levinneisyydessä tai sen rajoissa Pirkanmaalla (onko oikea raja atlaksessa näkyvä vai jokin muu?). Laskennallisesti muutamilta lajeilta puuttui yli 20 atlasruutua (60 %) em. alhaisemman tason ruuduilta. Vähäinen retkeily ja mitätön havaintomäärä näkyvät samoilla alueilla myös havaintojärjestelmä Tiirassa. Vuonna 2011 sen havaintomäärä oli ja on yhä reuna-alueilla alhainen; ääriesimerkkinä Kihniö on vain muutaman prosentin Tampereen tasosta neliökilometriä kohti (Lintuviesti 2/2012).

MAAKA-projekti 2012 ja 2013

1. Perustaminen ja rajaaminen

Talvella 2012 PiLYn hallitukselle selvisi hyvin nopeasti, että juuri päättynyt Lintuatlas ja myös Tiira antavat eri alueilta lintutietoa hyvin epätasaisesti ja että on selvä tarve korjata tätä vääristymää. Lähtökohdaksi tuli hyvin mennyt Lintuatlas, jota pitäisi nopeasti ja välittömästi täydentää. Hallitus pyysi minulta alustavan suunnitelman siitä, kuinka täydentäminen voitaisiin tehdä. Käsittelyn jälkeen hallitus valitsikin minut uuden projektin – maakunta kartoitetuksi = MAAKA – vastaavaksi. Toiminta alkoi huhtikuun alussa 2012.

Parannuskohteiksi valittiin ne yhdistyksen vastuulla olleet atlasruudut, joita ei saatu erinomaisen selvitystason tasolle atlaskauden aikana (yhteensä 33 alemmalle tasolle jäänyttä atlasruutua eli em. keltaiset ja vaaleanpunaiset ruudut). Erinomaisen selvitystason yhtäläiseen tavoitteeseen pyrittiin koko Pirkanmaan atlasalueella mahdollisimman nopeasti eli kesän 2013 loppuun mennessä. Tätä varten monin tavoin aktivoitiin pirkkalaisia lintuharrastajia retkeilemään enemmän Kihniössä, Parkanossa ja vanhassa Kurussa sekä mm. Ikaalisten, Oriveden ja eräiden muiden kuntien reuna-alueilla, koska normaalisti nämä alueet tuntuivat useilta jäävän sivuun. Näillä alueillahan asuu vain jokunen tai ei ketään lintuharrastajaa. Kuntien mukaan nimetyt atlasruudut jakautuivat Pirkanmaalla eri ilmansuuntiin (luode, koillinen, muut). Alla näkyy kunnittain sen ruutumäärä ja se lisäystarve pesimävarmuusindeksien (PVI) summiin, joka kunnan ruuduilla tarvittiin erinomaisen selvitystason saavuttamiseen.

○ Kihniö	5/ 145	atlasruutua / tarvittava PVI-lisän minimi
○ Parkano	7/ 156	
○ Ylöjärvi	8/ 289	vanhan Kurun kaikki ruudut ja vanhasta Viljakkalasta 1 ruutu
○ Ikaalinen	3/ 71	
○ Juupajoki	1/ 62	
○ Orivesi	6/ 129	osittain vanhaa Längelmäkeä
○ Tampere	1/ 22	vanhaa Teiskoa
○ Kangasala	1/ 27	
○ Vesilahti	1/ 19	
○ yhteensä	33/ 920	

Edelliset luvut osoittavat selkeästi, että suuritöisin ja puutteellisin alue oli vanha Kuru. Myös Parkanon, Kihniön ja Oriveden alueilla oli suuria puutteita. Käytännössä jokainen ruutu oli kuitenkin retkeiltävä ja ”kompattava” erikseen. Pohjois-Kurussa oli kahdessa ruudussa 70 PVI-yksikön vaje ja itse asiassa niiden ”perkaaminen” alkoi jo vuonna 2011. Uudet havainnot voitiin hyväksyä vain, jos ne syötettiin asiallisesti havaintojärjestelmä Tiiraan; myös vastuuhenkilön haastattelemien henkilöiden tekemät ja hyväksytyt runsaat havainnot. Vastuuhenkilö etsi Tiirasta myös ne em. ruuduille tehdyt vuosien 2006 – 2011 havainnot, jotka paransivat ruutujen PVI-summaa. Lisäksi projektiruuduille saatiin Helsingin Yliopiston Eläinmuseon rengastustiedot vuosilta 2011 – 2013.

Ensivaiheen perustehtävänä oli siis saada Pirkanmaan huonosti tutkituilta reuna-alueilta lisää havaintoja (muutama tuhat) ja tietoja kaikista lintulajeista niiden pesimäajalta lajien levinneisyyden selvittämistä ja tarkentamista varten. Lisähavainnoilla tavoiteltiin yhtäläistä erinomaisen tason selvitystasetta jokaiseen PiLYn vastuualueen 113 atlasruutuun. Muuttoa koskevia havaintoja ei otettu huomioon. Ei myöskään keskitytty lajien runsauteen eikä tiettyyn biotooppiin tai lintulajiin. Toisaalta alkutilanteessa oli suuria odotuksia saada selvyttä laskennallisesti osoitettujen ongelmalajien (liite 1, s. 134) esiintyvyyteen em. 33 atlasruudulla, mutta niiden etsimiseen ei paneuduttu; luotettiin mieluummin satunnaisotantaan. Esiintymisen yhdeksän kärkipuutetta (puuttui 22 – 20 ruutua) olivat:

- pikkutikka
- kaulushaikara
- harmaapäätikka
- kanadanhanhi
- punasotka
- härkälintu
- lehtopöllö
- satakieli
- kultarinta

Myöhemmin selvitettiin myös pesintöjen kärkipuutetta, joista yhdeksän (puuttui 21 – 16 ruutua) oli: lehtopöllö, nokikana, sarvipöllö, peukaloinen, lehtokurppa, ruokokerttunen, haapana, ruskosuohaukka, tuulihaukka.

Mielessä oli myös saada Pirkanmaalle luotettava lista 100 eniten esiintyvistä ja 100 pesivästä kärkilajista numerojärjestyksessä. Ja jos aineisto sallisi, voisi yrittää myös levinneisyyden ryhmittelyä Pirkanmaan pesimälajistolle. Lopputuloksia varten oli tarkoitus laskea yhteen Lintuatlaksen 80 erinomaisen ruudun aineisto ja MAAKAN avulla parannettu Lintuatlaksen aineisto 33 alemman selvitystason ruudusta.

PiLYn toimialue käsittää 149 atlasruutua, mutta havaintojenkeruualue ja vastuualue Lintuatlaksen teossa siis 113 ruutua (ero syntyy Virtain, Mänttä-Vilppulan ja Urjalan ruuduista). Toimialueen lisäruutuja (joukossa ainakin 10 hyvän ja 4 tyydyttävän selvitystason ruutua) ei voitu ottaa mukaan MAAKA:aan, koska niihin ei panostettu eikä niitä seurattu atlasvuosien aikana 2006 – 2010 eikä niiden selvitystason nostamiseksi erinomaiselle tasolle ollut välittömiä resursseja. Myöskään Tiiran käyttöoikeudet eivät olleet toimialueella riittävät eivätkä yhtäläiset. Joka tapauksessa on huomattava, että PiLY on ainoa lintutieteellinen yhdistys, joka on erikseen parantanut vastuualueensa atlastulosta.

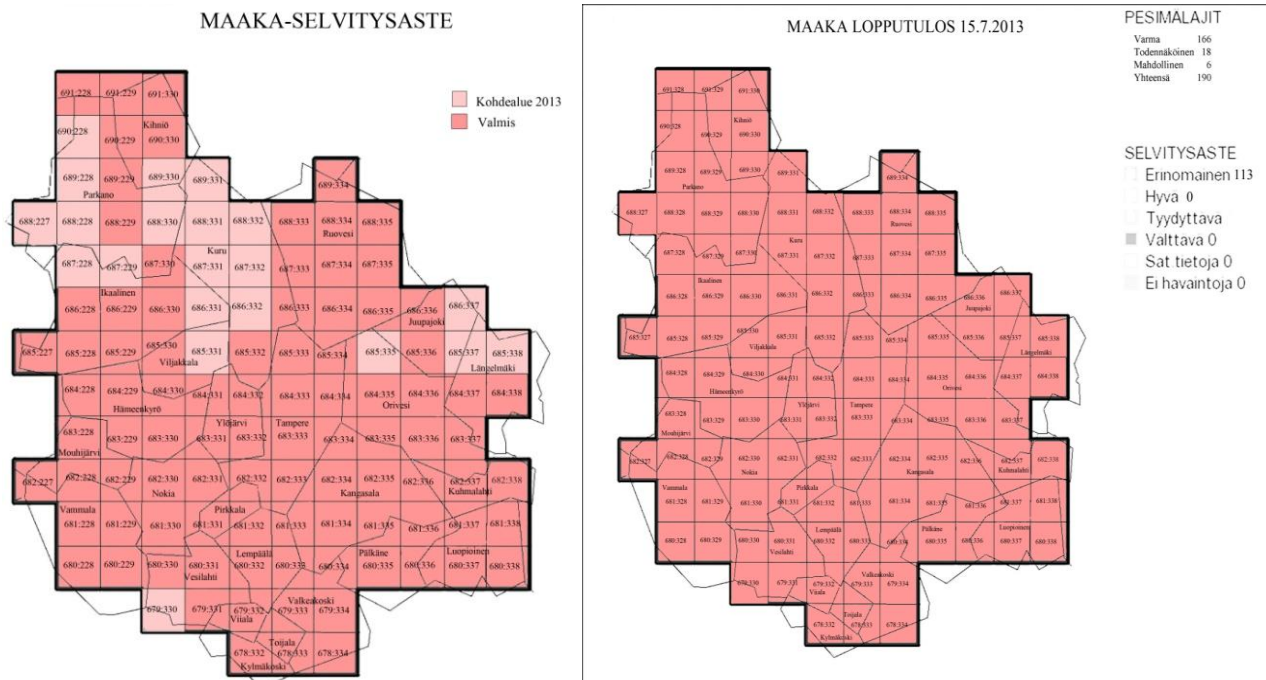
2.Toimeenpano ja välitulokset

MAAKA-projektin toimeenpano ja tilannetta vuodelta 2012 on kuvattu Lintuviestin artikkelissa ”Maakunnan kartoittaminen etenee hyvin” Lintuviesti 2/2013. Samaa asiaa käsitteli lintuillan esitelmä 22.2.2013 linkissä http://www.pily.fi/files/maali/pily_maaka_valiraportti_2012.pdf.

Vastaavasti vuotta 2013 koskevia projektitietoja ja projektin välituloksia on kuvattu Lintuviestin artikkelissa ”MAAKA-projekti paransi lintutietoa Pirkanmaan etäalueista” Lintuviesti 4 /2013. Tämä aihe oli esillä lintuillalla 31.1.2014 ja on linkissä http://www.pily.fi/files/maali/maaka_katsaus_2012-2013.pdf.

Projektin kenttätyöt ja havaintojen keruutyöt päättyivät 15.7.2013, kun viimeinen sovittu atlasruutu oli saatu erinomaisen selvitystason tasolle. Iloinen uutinen tästä löytyy tiedotteesta 15.7.2013 osoitteesta http://www.pily.fi/maaka_tiedotteet (linkissä on nähtävillä eräitä muitakin projektin aikaisempia tiedotteita). Kartoituksen avulla saatiin samoihin aikoihin kaikille PiLYn vastuulla oleville atlasruuduille yhteensä vähintään 100 lajia ja 60 pesintälajia.

Seuraavat kaksi atlaskarttaa kertovat, miltä ruutujen selvitystasotilanne näytti ensimmäisen vuoden jälkeen ja millainen se oli 15.7.2013, kun maastotyöt saatiin loppuun. MAAKAn selvitystason kuvassa samalla näkyy, mitkä ruudut jäivät vielä kesäksi 2013 työn alle (21 vaikeinta atlasruutua). Myös ne kaikki saatiin erinomaisen selvitystason tasolle järjestelmällisellä työllä em. päivään mennessä.

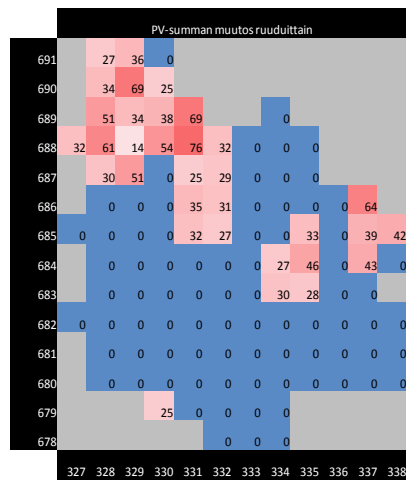

Seuraavassa Helsingin Yliopiston Eläinmuseon tilastokuvassa esitetään, minkä verran kaikki projektin 33 työruutua saivat PVI-lisäyksiä koko projektin aikana. Lisäysten vaihteluväli oli 76 – 14 PVI-yksikköä. Lisäysten vaihtelu oli suurta, koska ruutujen tarvekin vaihteli paljon, mutta joillekin ruuduille saatiin myös havaintoja yli minimitarpeen. Projektin kulusta on syytä tuoda esiin useat paikalliset harrastajat, jotka eivät

käytä Tiiraa, mutta jotka kartoitusvastaava pääsi haastattelemaan ajoissa. Ilman haastatteluja varmuudella yli 10 atlasruutua (ehkä 13 – 14 ruutua eli yli kolmannes) olisi jäänyt alle tavoitetason.

PVI-LISÄYS 2006-13 MAAKA-RUUDUILLA

Tietolähde Helsingin Yliopiston Eläinmuseon tilastokuva

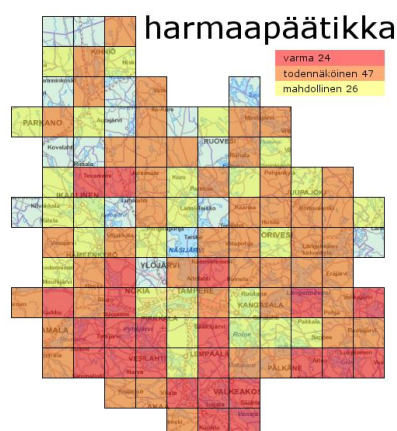
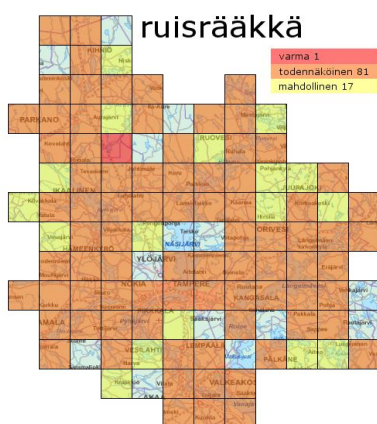

Päätulokset pesimälinnuston levinneisyyskartoituksesta

1. Pesimälinnuston levinneisyyskuvaukset ja 2006 – 2013 levinneisyyskartat

Talvella 2013 -14 PiLYn ja projektin puolesta neuvoteltiin pitkään Helsingin Yliopiston Eläinmuseon kanssa MAAKA-havaintojen yhdistämisestä Pirkanmaan Lintuatlaksen aineistoon. Molempien osapuolten tietotekniikan hallinta ratkaisi asian positiivisesti niin, että museolla Tapani Lahti (ent. piyläinen) tuotti kesällä 2014 edellä toivotun yhdistelmätilaston ja lajikohtaiset kartastot nimellä PIRKANMAAN PESIMÄLINNUSTO 2006 – 2013, joka on nettiosoitteessa <http://koivu.luomus.fi/pily/maaka/tilasto.php> .

Taulukoissa on jokaisen atlaslajin osalta esitetty, kuinka monessa atlasruudussa jokainen atlaslaji pesii varmasti, todennäköisesti ja mahdollisesti sekä yhteensä. Kaikissa tiedoissa on erikseen mainittu lajimäärä Lintuatlaksesta ja MAAKasta. Linnun tieteellisen tai suomenkielisen nimen kohdalta voi napauttaa täydennetyn atlaskartan, joka esittää lajin uuden levinneisyyskartan atlaksen tapaan (alla esimerkit kahdesta eniten muuttuneesta lajikartasta ruisrääkstä + 18 ruutua ja harmaapäätikasta + 16 ruutua).

Lisäksi Tapani Lahti tuotti pari muutakin tilastoa, jotka on liitetty samaan linkkiin. Ruututilastossa näkyvät jokaisen atlasruudun korjaantuneet lajimäärät, lintulajit pesintävarmuuksineen ja ruudun oma atlaskartta. Kuntaluettelosta näkee kunnittain lintujen lajiluettelon ja lajin pesintävarmuuden.

Kun em. tilasto Pirkanmaan pesimälinnustosta oli valmistunut, syntyivät uudet ja todelliset mahdollisuudet laatia **jokaisesta Pirkanmaan pesimälajista levinneisyyskuvaus karttoineen (Osa B, sivut 39 - 133)**. Työstin kuvauksia vähitellen talvella ja kesällä 2015. Niissä esitetään Pirkanmaalla 40 vuoden aikana pesineistä lintulajeista valtakunnallinen kehitys ja levinneisyystilanne (pääosin Lintuatlasten pohjalta) sekä kaksi arviota lajin pesimäkannasta Suomessa ja näiden jälkeen Pirkanmaan yleiskehitys ja levinneisyystilanne viimeisen Lintuatlaksen ja MAAKAN pohjalta, MAAKAN tuomat lisäykset ja lopuksi lajin aluepohjainen levinneisyysluokka Pirkanmaalla.

Levinneisyyskuvaus on tehty jokaisesta lajista, joka on pesinyt Pirkanmaalla (=Pirkanmaan atlasalueella) 1974 tai sen jälkeen. Näitä lajeja on yhteensä 187, joista 181 on esiintynyt jossakin kolmesta atlaksesta. Atlaksissa esiintyvistä lajeista viisi lajia on pesinyt Pirkanmaalla vain kerran

(räyskä, sitruunavästäräkki, sinirinta, rastaskerttunen ja kirjosiipikäpylintu). Kolmesta tehdystä lintuatlaksesta puuttuvia lajeja, mutta Pirkanmaalla 1974 jälkeen pesineitä lajeja on siis kuusi (haarahaukka, merikotka, niittysuohaukka, maakotka, sinipyrstö ja pussitiainen, joista meri- ja maakotka ovat pesineet ainakin kaksi kertaa).

Myös viiriäinen on otettu levinneisyyskuvausten ryhmään, vaikka lajista ei ole tarkasti tiedossa varmaa pesintää viimeiseltä 40 vuodelta. Täten vain kerran pesineitä lajeja ilman viiriäistä on edellä mainitut yhdeksän (oletettavasti myös pikkukuovi, pensassirkkalintu ja viitasirkkalintu ovat pesineet ainakin kaksi kertaa).

Tarkempaa arviointia Pirkanmaan pesimälajeista tehdään seuraavassa luvussa, joka koskee pesimälinnuston levinneisyysarviointia.

2. Pesimälinnuston aluepohjainen levinneisyysluokitus ja lajien luokittelu 2006 - 2013

Pirkanmaan pesimälinnuston levinneisyysluokittelun suunnittelu tuli mahdolliseksi, kun Eläinmuseo oli yhdistänyt ruuduittain kolmatta Lintuatlasta ja MAAKAA koskevat aineistot ja laatinut näistä lajikohtaiset kartat. Sitä ennen levinneisyysportaiden luokittelu aluepohjaisesti oli ollut vain haave Pirkanmaan atlasalueiden erilaisen selvitysasteen ja tietopohjan takia. Aluepohjaisuudella tässä tarkoitetaan ruutujen määrään ja alaan perustuvaa luokittelua vastakohtana runsauteen, yleisyyteen tai pesimäpaikkoihin perustuvaan luokitteluun (ks. P. Koskimies Suomen lintuopas).

Levinneisyysluokituksen suunnittelu vei aikaa runsaasti eli syyskuulta 2014 helmikuulle 2015. Asiahan oli uusi Pirkanmaalla ja laajemmaltikin. Selkeää kirjallisuusviitettä ei ollut. Lopullinen levinneisyysluokitus esitetään liitteessä (liite 2, s. 135). Se syntyi monien vaihtoehtoisten mallien ja testausten jälkeen ja perustui kunkin lajin atlas- ja MAAKA-ruutujen yhteismäärään eli pelkkään aluepohjaan. Neuvotteluja luokituksen ideasta, sisällöstä ja rajauksesta käytiin PiLYn johdon, havaintotoimikunnan ja linnustokirjan laatijoiden kanssa.

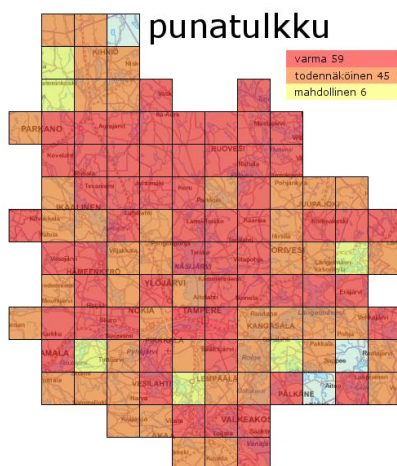
Pesimälinnuston levinneisyyden laskentaan otettiin lajien varmat ja todennäköiset pesinnät eli nämä ruudut laskettiin yhteen. Sen sijaan yhteen havaintokertaan perustuvat mahdolliset pesinnät jätettiin ulkopuolelle, koska niissä havainnot voivat liiaksi perustua satunnaisuuden mahdollisuuteen. Luokittelu tehtiin 187 lajille eli jokaiselle pesimälajille. Levinneisyysluokkia syntyi seitsemän ja niiden asteikkovälien suuruuteen vaikuttivat jokaiselle luokalle määritelty ohjauslauseke. Lintulajien (187) sijoittuminen eri luokkiin näkyy em. liitteestä 2. Levinneisyysluokat sekä niiden ruutu- ja lajimäärät ovat seuraavat:

	% ruuduista	N kpl ruutuja	luokan lajimäärä ja % -osuus lajimäärästä
1. pesii <u>kattavasti</u>	100 – 91	113 – 103	66 = 35 %
-	jokainen laji on levinnyt tasaisesti koko alueelle, vaikka jokunen yksittäinen tyhjä ruutu voi löytyä.		
2. pesii <u>melko kattavasti</u>	90 – 71	102 – 80	21 = 11 %
-	levinneisyydessä on useampien ruutujen tai yhden osa-alueen puutteita.		
3. pesii <u>laajasti</u>	70 – 49	79 – 55	22 = 12 %
-	levinneisyydessä on tasaisen runsaita tai useamman osa-alueen puutteita.		

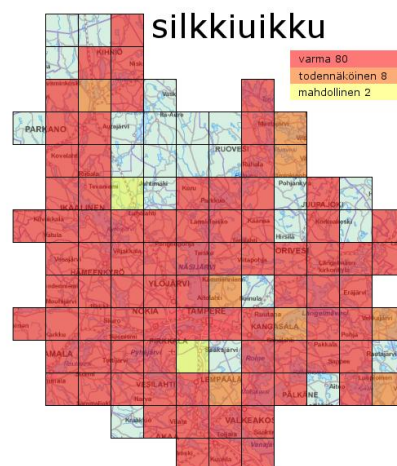
4. pesii melko laajasti 48 – 25 54 – 28 17 = 9 %
 - levinneisyydessä on jo laajoja puutteita tai laji pesii vain yhdellä, korkeintaan muutamalla osa-alueella.
5. pesii melko suppeasti 24 – 12 27 – 13 23 = 12 %
 - levinnyt hajanaisesti siellä täällä tai vain jollakin suppealla alueella. Vakituinen (tai lähes) pesimälaji.
6. pesii suppeasti 11 – 3 12 – 3 18 = 10 %
 - laji pesii Pirkanmaalla epävarmasti tai epäsäännöllisesti
7. pesii erittäin suppeasti 2 – 0 2 – 0 20 = 11 %
 - laji pesinyt Pirkanmaalla ainakin kerran; ei välttämättä sisälly Lintuatlas- ja/tai MAAKA-aineistoon

Luokittelu selventää kunkin lajin levinneisyyden tasoa, jolla se Pirkanmaalla esiintyy ja kertoo samalla, mitkä muut lajit esiintyvät saman levinneisyyden tasolla. Lisäksi se tuo täsmällisyyttä lajien levinneisyyden ilmaisemiseen mm. julkisuudessa ja linnustokuvauksissa ja poistaa subjektiivista mielikuvaa tai ilmaisua lajien esiintyvyydestä Pirkanmaalla. Samalla se kertoo tutkitut tasoerot eri lajien välillä ja antaa mahdollisuuden tutkimalla selvittää tasoerojen kehitystä vastaisuudessaakin. Seuraavassa esimerkkejä eri luokkiin kuuluvien lajien levinneisyyskartoista.

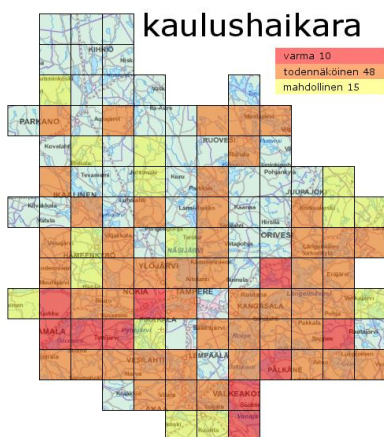
1. kattavasti

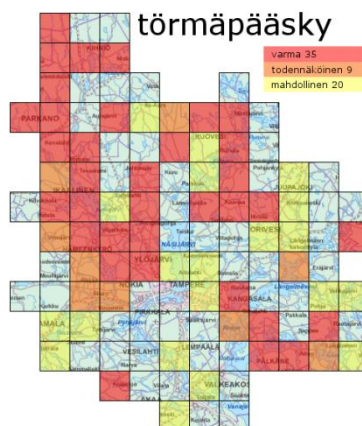
2. melko kattavasti

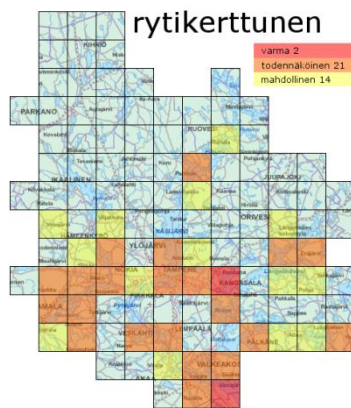
3. laajasti

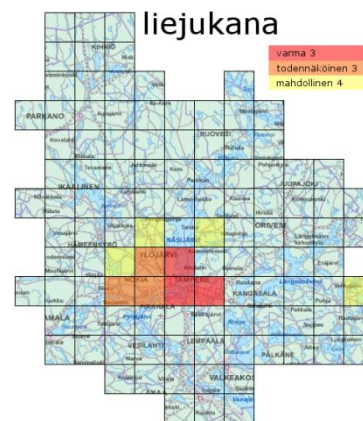
4. melko laajasti

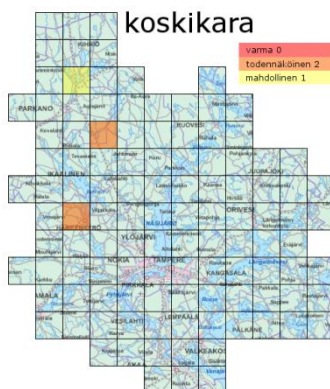
5. melko suppeasti

6. suppeasti

7. erittäin suppeasti

3. Levinneisyyden ja varmojen pesintöjen 100 kärkilajia 2006 - 2013

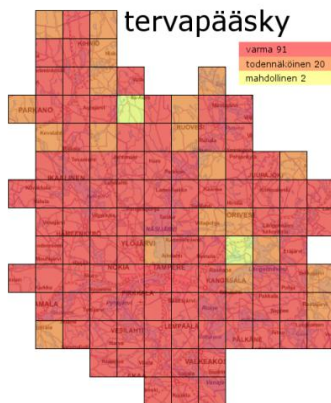
Suomen 3. Lintuatlaksen nettijulkaisussa on ominaisuus, jolla kaikki lajit ja varmat pesimälajit saadaan ruutumääränsä mukaisen järjestykseen. Pian kuitenkin selvisi, että puuttuvien havaintojen ja lajien takia julkaisun listaa ei voi pitää luotettavana. Monesti olin törmännyt myös puutteellisiin käsityksiin lajien kokonaislevinneisyydestä Pirkanmaalla; helpostikin keskuspaikkojen tilanne painotti levinneisyyskäsityksiä reuna-alueiden tai faktojen kustannuksella. Tämä koski sekä tavallisia että epätavallisia lajeja. Uskottavan kärkilajien listan (100 lajia numerojärjestyksessä) aikaan saaminen kuului jo MAAKAN välitulosten keruuvaiheeseen. Kun Lintuatlaksen ja MAAKAN aineistot yhdistettiin, syntyi myös listaus lajien levinneisyysjärjestyksestä (tässä mukana myös mahdolliset pesimälajit kuten Lintuatlaksessa) ja vastaavasti varmoihin pesintöihin perustuvasta järjestyksestä. Kyseiset 100 lajin listat näistä molemmista ovat liitteinä (liite 3, s. 138 ja liite 4, s. 139).

100 levinneintä kärkilajia liitteessä 3 saavat 113 – 90 atlasruutua. Korkeimman ruutumäärän lajeja on jopa 43 kpl. Yhden puuteruudun lajeja on 12 lajia, kahden yhdeksän lajia ja kolmen puuteruudun lajeja seitsemän. Sadannen lajin ruutumäärä on siis 90. Listan alkupää kuuluu luonnollisesti kattavasti pesivien lajien levinneisyysluokkaan. Listan lopussa on jo useita laajasti pesiviä lajeja (luokka 3). Vastaavasti varmojen pesimälajien kärkilajit saavat 113 – 35 varmojen pesintöjen ruutua. Korkeimman määrän lajeja on vain seitsemän; yhden ruudun puute on viidellä lajilla,

kahden kahdella ja kolmen kolmella lajilla. Listan alkupään lajit kuuluvat samoin kattavasti pesivien levinneisyysluokkaan, mutta lopussa monet lajit kuuluvat jo melko laajasti pesivien levinneisyysluokkaan (luokka 4). Seuraavat kartat ovat esimerkkejä molemmista ryhmistä: miltä näyttää tyypillinen ykköslajin kartta ja miltä lajin no 100 levinneisyyskartta.

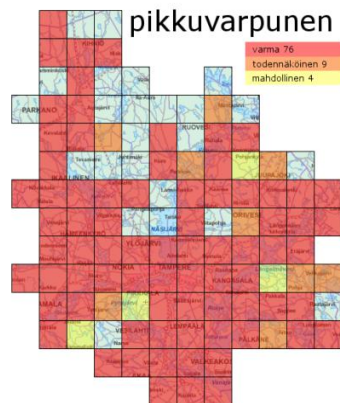
100 levinneintä kärkilajia

esimerkki 113 ruudun lajista (lajit 1 – 43)

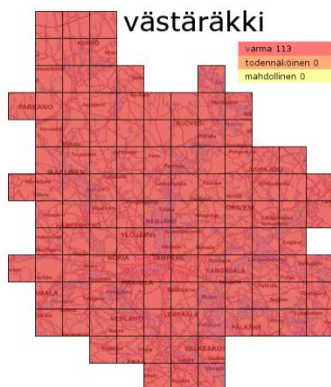
Laji no 100,

ruutuja 89

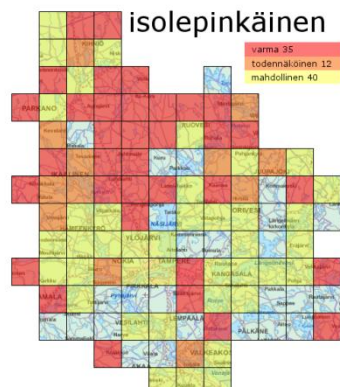
100 varmaa pesintälajia

esimerkki 113 ruudun lajista (lajit 1 – 7)

Laji no 97 – 100

esimerkki 35 ruudun lajista

Pirkanmaan pesimälinnuston levinneisyysarviointia

Tässä luvussa selvitetään ja arvioidaan Pirkanmaan pesimälinnuston levinneisyyttä eri näkökulmista, mm. levinneisyysmuutoksia Lintuatlasten ja MAAKAN valossa 40 vuoden ja viime vuosien aikana, MAAKAN kykyä tuoda selvyttä levinneisyysrajoihin, lajien sijoittumistapaa Pirkanmaalle (sijoittumista koko alueelle tai eri osiin), lajien vakautta/muutosta Pirkanmaalla ja uhanalaisten lajien tilannetta Pirkanmaalla, lajimääriä kunnissa ja akselilla etelä – pohjoinen.

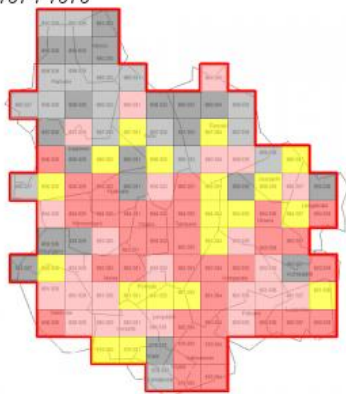
1. Levinneisyysmuutokset 1974 – 2010 (2013) tehtyjen Lintuatlasten valossa

Pirkanmaan 3. Lintuatlas sujui erinomaisesti, vaikkakin siis epätasaisesti. Liitteessä 5 (s. 141) Pirkanmaan pesimälajit eri lintuatlaksissa ja MAAKAssa esitetään numeroina, kuinka monella ruudulla lajeittain on eri atlaksissa todettu varma pesintä ja lajin esiintyminen. Ajanjaksolla näkyy monen pesimälajin muutos, vaikka on otettava huomioon myös atlasyön keston ja tehokkuuden vaihtelu eri kerroilla. Pääosin muutos on positiivinen, mutta kaikki numeeriset parannukset eivät siis johdu laajentuneesta levinneisyydestä.

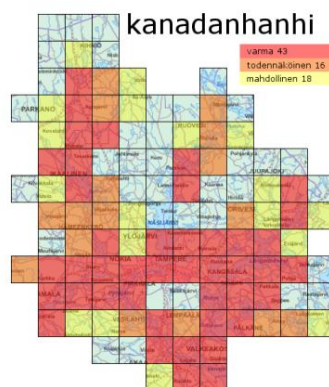
Muutoksia atlaskartoituksesta toiseen voitaisiin kuvata ruutujen määrän numeerisina tai prosentuaalisina muutoksina. Sen sijaan tässä yhteydessä lajien esiintymisen muutokset kuvataan levinneisyysluokkien muutoksina, kun aluepohjainen luokittelu nyt on luotu. Näkyville nostetaan esiintymisensä levinneisyysluokkaa eniten muuttaneet lajit kahdesta ensimmäisestä atlaksesta kolmanteen atlakseen (osin MAAKAankin) verrattuna.

- Kanadanhanhi nousi viisi levinneisyysluokkaa eli pesimättömyydestä suoraan laajasti pesivien luokkaan.

1. Lintuatlas **kanadanhanhi** 0 ruutua
1974-1979

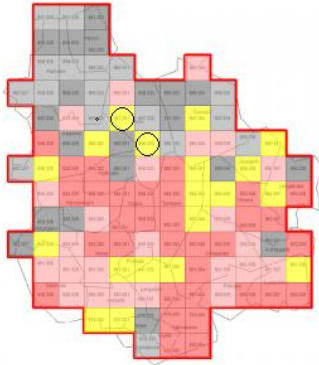
3. Lintuatlas ja MAAKA 77 ruutua

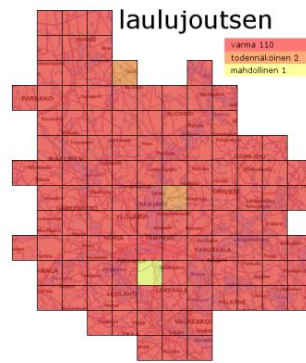
- Neljä levinneisyysluokkaa nousivat:
laulujoutsen, pyrstötiainen ja pikkuvarpunen

(vertailukartat ovat seuraavalla sivulla)

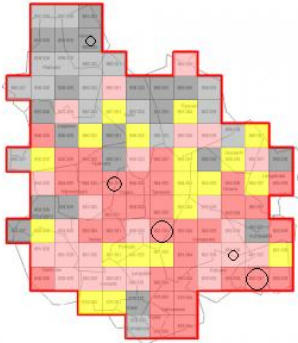
1.Lintuatlas **laulujoutsen** 2 ruutua
1974-1979

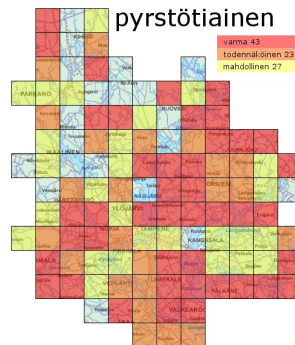
3.Lintuatlas ja MAAKA 113 ruutua

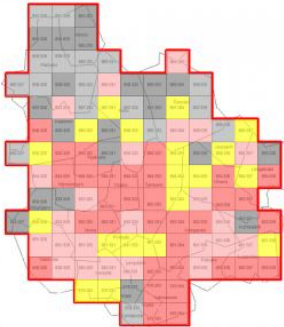
1.Lintuatlas **pyrstötiainen** 5 ruutua
1974-1979

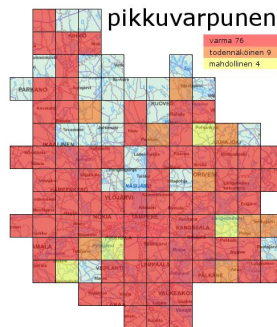
3.Lintuatlas ja MAAKA 93 ruutua

1.Lintuatlas **pikkuvarpunen** 0 ruutua
1974-1979

3.Lintuatlas ja MAAKA 89 ruutua

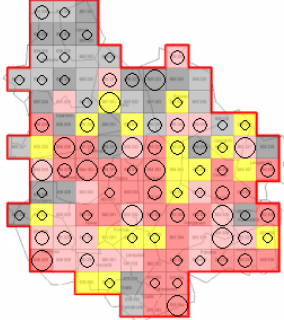

- Kolme levinneisyysluokkaa nousivat:
kaulushaikara, ruskosuohaukka, ruiskäärä ja harmaapäätikka
- Kaksi levinneisyysluokkaa nousivat:
haapana, harmaasorsa, isokoskelo, viiriäinen, kaakkuri, kuikka, härkälintu, harmaahaikara, kanahaukka, varpushaukka, sääksi (jota MAAKA nosti luokan lisää), tuulihaukka, kurki, meriharakka, harmaalokki, varpuspöllö (jota MAAKA nosti luokan lisää), viirupöllö, valkoselkätikka, pikkutikka, pohjantikka, niittykirvinen, kulorastas, viitasirkkalintu, luhtakerttunen, viitakerttunen, mustapääherttu, kuusitiainen, sinitiainen, isolepinkäinen (jota MAAKA nosti luokan lisää), naakka, korppi, pikkukäpylintu ja nokkavarpunen
- Lisäksi kaksi levinneisyysluokkaa nousi MAAKAN avulla
nuolihaukka, pikkulokki, selkälokki, kangaskiuru, peukalainen ja pikkusieppo

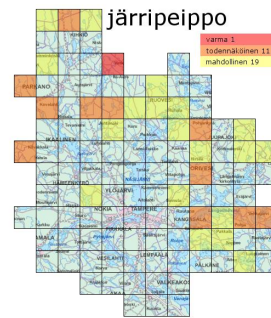
- Kaksi levinneisyysluokkaa laskivat:
järripeippo, peltosirkku, pohjansirkku (yhden luokan laskivat riekko, urpiainen ja hemppo)

1.Lintuatlas **järripeippo** 79 ruutua

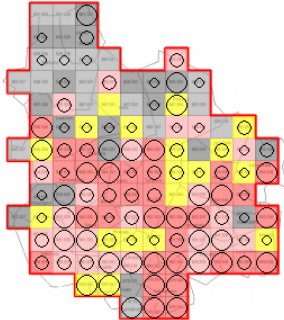
1974-1979

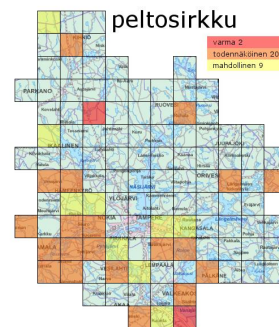
3.Lintuatlas ja MAAKA 31 ruutua

1.Lintuatlas **peltosirkku** 93 ruutua

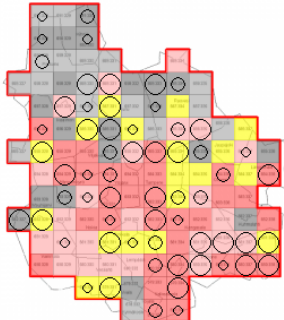
1974-1979

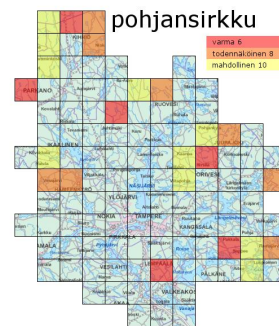
3.Lintuatlas ja MAAKA 31 ruutua

1.Lintuatlas **pohjansirkku** 61 ruutua

1974-1979

3.Lintuatlas ja MAAKA 24 ruutua

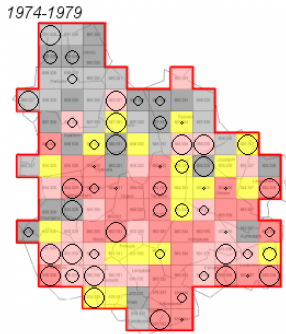

Lajien muutosluokat vaihtelevat, mutta tässä kuvauksessa onkin ratkaisevaa lajien suhteellinen uudelleen porrastuminen ajanjaksojen välillä eli nousseiden/laskeneiden luokkien määrä eikä esim. lähtötaso, nykytaso tai niiden numeerinen erotus. Nousevia luokkamuutoksia on yhteensä 47 ja laskevia kolme (vähintään kahden luokan muutoksia). Yllättävää on laskujen vähäisyys verrattuna nousuihin. Toivoa sopii, että nousujen ja laskujen suhde pysyy jatkossakin samansuuntaisena.

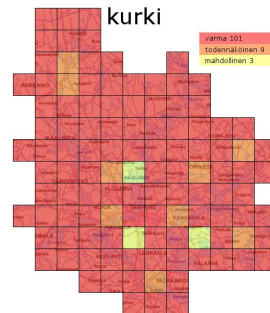
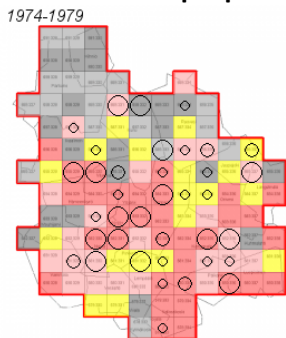
Vastaavaa muutosluokittelua lajien pesinnöistä ei voida esittää (oma luokittelunsa puuttuu), mutta huomattavimmat pesintäruutujen numeeriset lisäykset 1970- ja 1980-luvuilta viime vuosikymmenelle voidaan esittää karkeasti esim. näin:

- Varmojen pesintäruutujen lisäys yli 100 ruutua:
laulujuoutsen (vertailukartta jo edellä, pesintäruudut 2 -> 110)

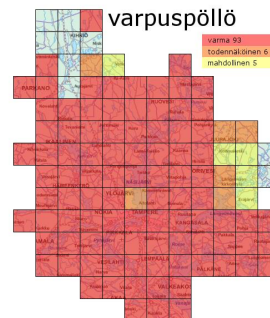
- Varmojen pesintäruutujen lisäys 60 – 99 ruutua:
kurki, korppi, pikkuvarpunen, viherpeippo ja vihervarpunen sekä MAAKAn avulla varpuspöllö (esimerkkikartat vain kurki ja varpuspöllö)

1.Lintuatlas **kurki** 22 pesintäruutua

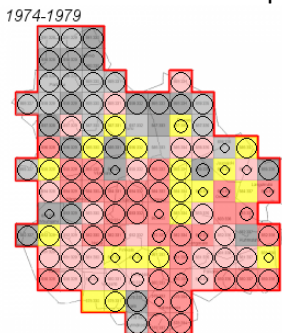
3.Lintuatlas ja MAAKA 101 ruutua

1.Lintuatlas **varpuspöllö** 16 pesintäruutua

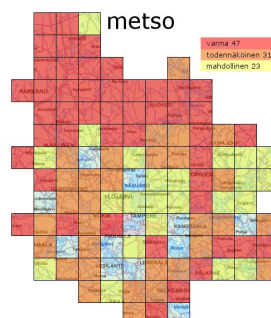
3.Lintuatlas ja MAAKA 93 ruutua

- Varmojen pesintäruutujen lisäys 30 – 59 ruutua:
kanadanhanhi (lähtien 0:sta), kuikka, härkälintu, ruskosuohaukka, varpushaukka, tuulihaukka, kalalokki, harmaalokki, sepelkyyhky, palokärki, käpytikka, pohjantikka, punarinta, mustarastas, kulatorastas, hippiäinen, pyrstötiainen, töyhtötiainen, kuusitiainen, sinitiainen, puukiipijä, harakka, naakka, varis, pikkukäpylintu ja keltasirkku sekä MAAKAn avulla haapana, sinisorsa, isokoskelo, kanahaukka, sääksi, nuolihaukka, kalatiira, sarvipöllö, niittykirvinen ja närhi
- Varmojen pesintäruutujen lasku 30 – 59 ruutua:
metso, keltavästäräkki ja peltosirkku (seuraavassa laskijoiden ryhmässä tulisivat punasotka, teeri, taivaanvuohi, huuhkaja, käenpiika, kivitasku ja pohjansirkku)
(kartat vain kaksi ensimmäistä)

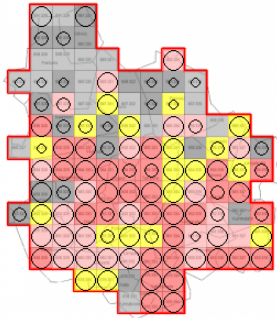
1.Lintuatlas **metso** 82 pesintäruutua

3.Lintuatlas ja MAAKA 47 ruutua

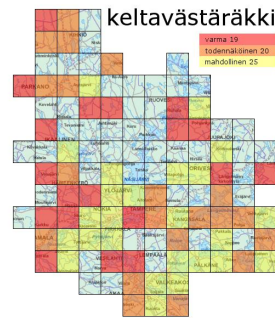

1. Lintuatlas **keltavästäräkki** 61 pesintäruutua

1974-1979

3. Lintuatlas ja MAAKA 19 ruutua

Myös pesintäruutujen luvut osoittavat suhteellisesti suurimpia muutoksia lajien kesken, ei tarkalleen jotain määrättyä numeerista muutosta. Tässä yhteydessä ei arvioida esiintymis- eikä pesintämuutosten syitä eikä lukujen taustoja, mutta ne varmasti vaihtelevat aidosta levinneisyysmuutoksista hyvin erilaisiin retkeilyalueiden tai – tapojen muutoksiin.

Yhteenvedona voi todeta, että Suomen Lintuatlaksissa on merkitty Pirkanmaan atlasalueella esiintyviä ja varmoja pesimälajeja seuraavasti:

	esiintyviä lajeja	varmoja pesimälajeja
• 1. Lintuatlas	172	146
• 2. Lintuatlas	169	149
• 3. Lintuatlas	190	164
• 3. Lintuatlas + MAAKA	190	166

Pesimälajien määrä on siis hieman vaihdellut eikä lajilistakaan eri kerroilla ole sama. Tähän julkaisuun on kerätty kaikki tällä alueella pesineet lintulajit aikaväliltä 1974 – 2015, jolloin lajien summa on 187 lajia. Näistä 171 lajia esiintyy pesivänä eri atlaksissa ja MAAKAssa eli 16 lajia on pesinyt atlasien välillä tai niiden ja MAAKAN jälkeen. Kaikissa atlaksissa ja MAAKAssa esiintyviä lajeja on yhteensä 195 (aikajakso runsas 40 vuotta). Pirkanmaalla on tavattu kautta aikojen yhteensä 336 lajia.

2. MAAKAN tuoma lisä lajien levinneisyyteen

Pirkanmaan 3. Lintuatlaksen tulos antoi ponnikkeen, mutta myös synn selventää lajien levinneisyysalueita ja epäselväksi jääneitä levinneisyysrajoja. MAAKAN keskeisin keino levinneisyysrajojen tarkentamiseen oli lisätä havaintoja niille alueille, joita oli tutkittu vähiten 3. Lintuatlaksessa. Lisähavainnoilla saatiin kaikki 113 atlasruutua erinomaisen selvitysasteen tasolle ja se mahdollisti koko atlasaineiston uskottavan analysoinnin. Tarkemmin sanottuna projektin 33 atlasruudussa

- tehtiin n. 6000 havaintoa eli kaksi ja jopa kolme kertaa enemmän kuin näillä alueilla tavallisesti
- tehtiin PV-indeksin nousuja 1200 yksikköä ja saatiin kaikki ruudut yhtäläisesti erinomaisen selvitysasteen tasolle
- saatiin PV-indeksien parannukset 146 lajiin (tarkemmin jäljempänä)
- lajilisäysten vaihteluväli oli 5 – 24 uutta lajia ja lisäysten keskiarvo 13.0 lajia eli kasvu 13 %/ ruutu. Varmojen pesintöjen vastaavat luvut olivat 3 – 29 ja 12.2 lajia eli kasvu 22 %/ ruutu
- samalla myös lajimäärä nousi yli 100 lajin ja varmat pesimälajit yli 60 lajin joka ruudussa
- lisähavaintoja teki yli 100 henkilöä

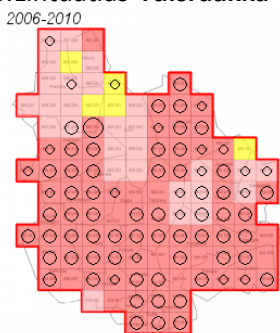
MAAKAN avulla saatiin esiintymisparannukset 110 lajiin eli 58 % koko atlaksen lajimäärästä 190. Toisaalta vain 153 lajia esiintyi ennen MAAKA-projektia alle 113 ruudun, joten lajilisäys saatiin 72 prosenttiin nostettavista lajeista. Lisäksi pyyn, kuovin ja harmaasiepon puuttuvat ruudut olivat MAAKA-alueen ulkopuolella. Täten esiintymislajien lisäys saatiin 73 prosenttiin nostettavista lajeista. Lisäystä vaille jäi lopulta 40 lajia. Näistä kolmanneksella ei ole koskaan ollut pesintöjä Pirkanmaan atlaksissa, kolmannes voi esiintyä missä vain Pirkanmaalla ja kolmannes painottuu alueen eteläosaan, joten MAAKAN tuomaa lisäystä voidaan pitää onnistuneena ja hyvin kohdentuneena. Vastaava pesintälajien lisäys saatiin 64 prosenttiin nostettavista lajeista, kun varmojen pesintöjen MAAKA-lisiä saatiin vain 118 lajiin. Prosentti on alhainen, koska täyden ruuduston varmoja pesimälajeja oli 3. atlaksessa vain muutama. Näyttääkin siltä, että monen tavallisen lain pesinnät ovat tulleet vajavaisesti sekä Lintuatlakseen että MAAKAan.

Kaikkiaan esiintymisten ja/tai varmojen pesintöjen parannuksia saatiin 146 lajiin yhteensä 190 lajista, joista 7 lajia ei ollut projektissa nostettavissa. Nosto siis onnistui 80 % niistä lajeista, joita oli mahdollista nostaa. Nostamatta jääneistä lajeista 15 oli etelään painottuneita, 12 missä vain esiintyviä ja 9 lajia Pirkanmaalla koskaan pesimättömiä.

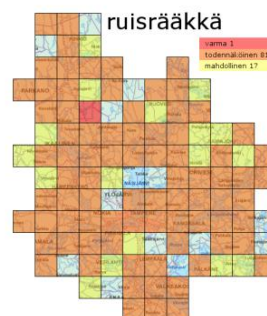
Esiintymisparannusten parhaat lisäykset verrattuna 3. Lintuatlakseen saivat seuraavat 14 lajia (esimerkkeiksi otetaan karkikolmikko: ruisrääkkä, harmaapäätikka ja pikkutikka):

- 18 ruutua: ruisrääkkä
- 16 ruutua: harmaapäätikka
- 12 ruutua: pikkutikka
- 11 ruutua: fasaani, järripeippo
- 10 ruutua: härkälintu, isolepinkäinen
- 9 ruutua: kanadanhanhi
- 8 ruutua: kaulushaikara, mehiläishaukka, huuhkaja, varpuspöllö, törmäpääsky, viitakerttunen

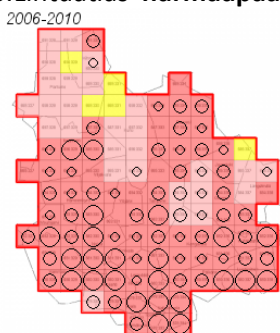
3.Lintuatlas **ruisrääkkä** 81 ruutua

3.Lintuatlas ja MAAKA **ruisrääkkä** 99 ruutua

3.Lintuatlas **harmaapäätikka** 81 ruutua

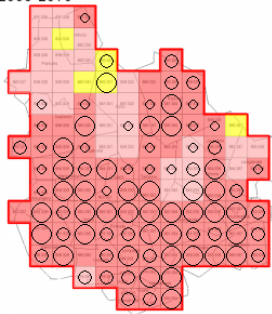

3.Lintuatlas ja MAAKA **harmaapäätikka** 97 ruutua

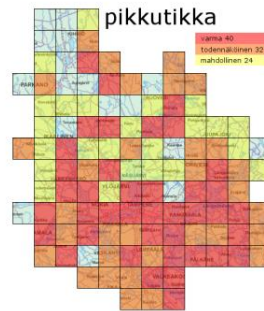

3.Lintuatlas **pikkutikka** 84 ruutua

2006-2010

3.Lintuatlas ja MAAKA **pikkutikka** 96 ruutua

Vastaavasti varmojen pesintöjen 14 kärkiparantajaa ovat:

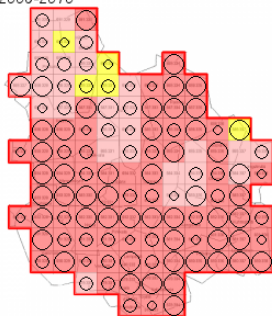
- 14 ruutua: haapana
- 13 ruutua: tuulihaukka
- 12 ruutua: pikkulepinkäinen
- 11 ruutua: selkälökki
- 10 ruutua: palokärki
- 9 ruutua: kuikka
- 8 ruutua: metso, hiirihaukka, kurki, kuovi, kalatiira, peukaloinen, isolepinkäinen, närhi

Lisäksi kuusi tai seitsemän pesintäruutua lisää sai (tämä mainitaan, koska pesinnöistä ei ole esittää luokitusmuutoksia): tavi, isokoskelo, riekko (!), nuolihaukka, lehtokurppa, rantasipi, viirupöllö, sarvipöllö, helmipöllö, törmäpääsky, leppälintu, pensastasku. Aikaisemmin mainittiin jo uudet pesimälajit verrattuna viimeiseen atlakseen eli tilhi ja järripeippo.

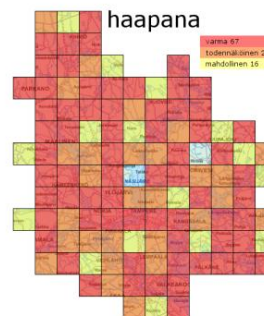
Pesintälisäysten esimerkilajeiksi otetaan myös kärkikolmikko: haapana, tuulihaukka, pikkulepinkäinen.

3.Lintuatlas **haapana** 53 pesintäruutua

2006-2010

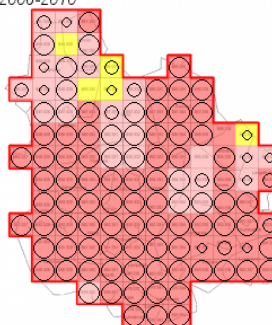

3.Lintuatlas ja MAAKA **haapana** 67 ruutua

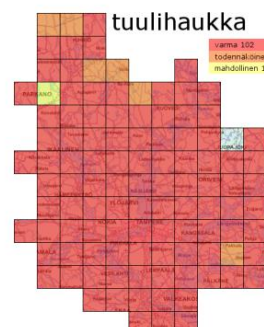

3.Lintuatlas **tuulihaukka** 89 pesintäruutua

2006-2010

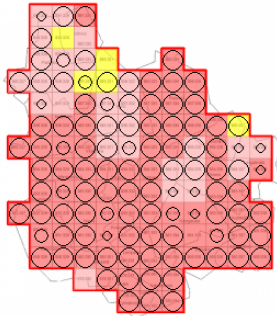

3.Lintuatlas ja MAAKA **tuulihaukka** 102 ruutua

3.Lintuatlas **pikkulepinkäinen** 88 pesintäruutua

2006-2010

3.Lintuatlas ja MAAKA 100 ruutua

MAAKA-projekti nosti jopa 18 lajin levinneisyysluokkaa (lajien luokat esitetty aiemmin): lapasorsa, kaakkuri, sinisuohaukka, sääksi, nuolihaukka, pikkulokki, selkälokki, varpuspöllö, helmipöllö, käenpiika, kangaskiuru, tilhi, peukaloinen, satakieli, pikkusieppo, kuhankeittäjä, isolepinkäinen ja järripeippo. Ilman projektia näiden lajin levinneisyysluokka olisi yhtä luokkaa alempi.

Harvinaisemmista havainnoista kiinnostuneille todettakoon, että seuraavat Lintuatlaksessa alle 20 atlasruudun lajit saivat myös MAAKassa lisäyksiä: metsähanhi (pesintä), riekko (mm. seitsemän pesintää), peltopyy (myös kaksi pesintää), viiriäinen, pikkukuovi, jänkäkurppa, hiiripöllö (myös pesintä), lapinpöllö (myös pesintä), kuukkeli, mustavaris ja nokkavarpunen. Tätäkin listaa voi vielä jatkaa, kun projektissa saatiin tilhi uudeksi onnistuneen pesimän lajiksi Pirkanmaalle ja lisäyksenä viimeiseen atlakseen vielä järripeipon pesintä.

Toiko MAAKA selvyttää epäselviin levinneisyysrajoihin?

MAAKAN perustamisen keskeinen motiivi oli selvyyden hakeminen monien lintulajien epäselviin levinneisyysrajoihin. Jo vuonna 2011 atlasruutujen erilaiset selvitysasteet houkuttelivat tuoreeltaan laskemaan, miltä lajeilta puuttui atlasruutuja ja kuinka paljon, jos Pirkanmaan atlasalueen kaikki ruudut olisi selvitetty samantasoisesti. Alemman selvitystason ruuduilta puuttui erinomaisen tason ruutuihin verrattuna lajien ruutuja pahimmillaan alla kuvattavan mukaisesti. Edellä jo esitettiin MAAKassa parhaiten menestyneet lajit, mutta suurimpien epäselvyyksien ongelmalista (liite 1, s. 134) on erilainen. Seuraavassa nähdään kärkipuutelajit (ryhmä A) laskennallisten puutteiden mukaisessa järjestyksessä ja niille saadut MAAKA-lisät:

- 22 puuttuvaa ruutua: pikkutikka **12**
- 21 puuttuvaa: kaulushaikara **8**, harmaapäätikka **16**
- 20 puuttuvaa: kanadanhanhi **9**, punasotka **1**, härkälintu **10**, lehtopöllö **1**, satakieli **6**, kultarinta **4**
- 19 puuttuvaa: nokikana **0**
- 18 puuttuvaa: viitakerttunen **8**
- 17 puuttuvaa: luhtakerttunen **3**
- 16 puuttuvaa: ruskosuohaukka **7**, ruiskäärä **18**, sarvipöllö **7**
- 15 puuttuvaa: silkkiuikku **2**, luhtahuitti **3**, uuttukyyhky **0**, viitasirkkalintu **4**, rytikerttunen **0**

Puutelistalle saatiin kymmeniä lajeja, mutta jo tämä 20 kärkipuutteen lista osoittaa monta asiaa:

1) puutelajien määrä oli hyvin suuri ja ne edustivat hyvin erilaisia biotooppeja

2) kärkipuutteet olivat hyvin korkeita (jopa kaksi kolmannesta kaikista alemman selvitystason ruuduista)

3) vain kahden lajin lisäykset ylsivät lähelle odotusarvoa. Ne muuttivat ruiskoräähän hyvin aukkoisesta lajista Pirkanmaalla hyvinkin tasaisesti levinneeksi lajiksi. Myös harmaapäätikalta katosivat isot pohjoiset aukot. Näiden vertailukartat on esitetty parhaiden MAAKA-lisäysten yhteydessä

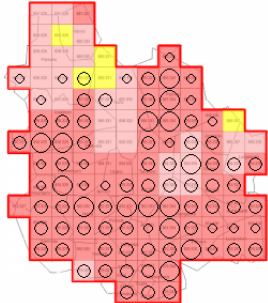
4) em. ryhmästä noin puoleen odotusarvostaan ylsi seitsemän lajia. Pikkutikalle jäi pieni aukko Kihniöön. Kaulushaikaran esiintyminen laajeni pohjoisen suuntaan, samoin kanadanhanhen, härkälinnun ja tasaisesti viitakerttusen. Ruskosuohaukka ja sarvipöllö laajenivat luoteeseen. Tästä ryhmästä kolmen vm:n lajin vertailukartat esitetään kohdan 6) jälkeen.

5) kärkiryhmästä nokikanan, uuttukyyhkyn ja rytikerttusen lisäys jäi nolnaan (!), mikä vahvistaa tiedon lajien eteläisestä levinneisyydestä. Nokikanan esiintymisruutujen määrä on koko atlaskauden pysynyt ennallaan, mutta levinneisyysraja vetäytynyt hieman etelämmäksi. Uuttukyyhkyn esiintyminen on vahvistunut, mutta eteläisyys korostunut. Rytikerttunen on hieman vahvistunut ja eteläisyys säilynyt.

6) mainitsematta jääneet kahdeksan lajia saivat vain 1 – 6 lisäystä. Punasotkan paikka vahvistui vain eteläpainotteiseksi lajiksi, lehtopöllö vain keski- eteläpainotteiseksi, satakieli vahvistuu luoteeseen sekä kultarinta ja viitasirkkalintu mahdollisesti keskiosassa. Silkkiuikun, luhtahuitin ja luhtakerttusen pieni uusien havaintojen määrä ei antanut uutta tietoa levinneisyysrajoista.

3.Lintuatlas **viitakerttunen** 88 ruutua

2006-2010

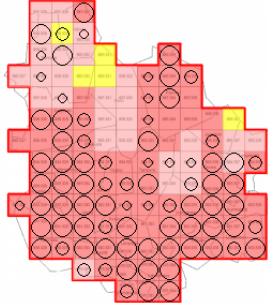

3.Lintuatlas ja MAAKA **viitakerttunen** 96 ruutua

3.Lintuatlas **ruskosuohaukka** 81 ruutua

2006-2010

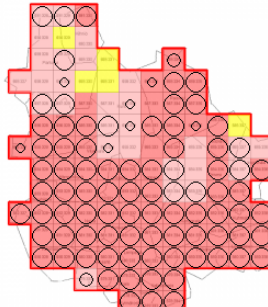

3.Lintuatlas ja MAAKA **ruskosuohaukka** 88 ruutua

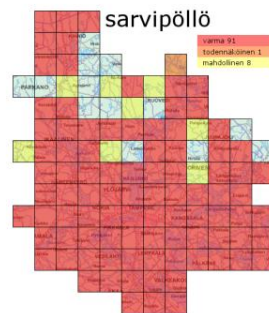

3.Lintuatlas **sarvipöllö** 93 ruutua

2006-2010

3.Lintuatlas ja MAAKA **sarvipöllö** 100 ruutua

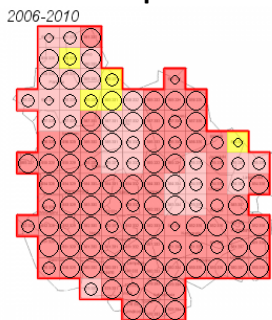

Näin ongelmalistan A-ryhmän 20 lajista viiden levinneisyys kiinnittyi edelleen vain etelä- ja keskiosiin, ainakin 10 lajia sai MAAKA-tiedoilla lisätarkennuksia ja vain 3 – 5 lajia jätti yhä epäselvyyttä. Jos samalla tarkastellaan aiemmin esitettyä parhaiden parannusten lajilistaa (14 lajia), kuului listalta kahdeksan lajia em. ongelmalistan A-ryhmään ja kuusi sen ulkopuolelle (isolepinkäinen ja törmäpääsky eivät edes B-ryhmään) lisäyksiin 11 – 8 lisäruutua: fasaani, isolepinkäinen, mehiläishaukka, huuhkaja, varpuspöllö ja törmäpääsky. Näiden kuuden lajin lisäykset olivat kuitenkin pienempiä kuin ongelmalistan kärjen lisäykset, mutta ne saivat hyviä lisäyksiä riippumatta ennakkolaskelmista tai ruutujen aiemmasta historiasta eivätkä lajit näy seuraavan kappaleen kärkipuutteissakaan. Lajien esiinnousu atlastyössä voi siis olla yllättävää; takana saattaa olla laajentumistendenssiä tai em. ilmiöön on jokin muu syy. Em. lajeista fasaanilla, isolepinkäisellä ja varpuspöllöllä saattaakin olla myös oikeata vahvistumista.

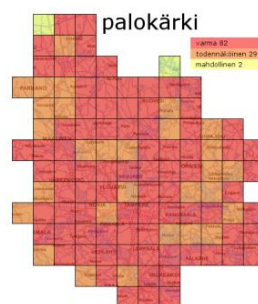
Huomattavia odotusarvoja projektiruuduille oli laskettavissa myös lintuatlasruutujen omista ns. maastolomakkeista, joille oli listattu jokaisen ruudun puutteet sen aikaisemman historian ja naapuriruutujen lajien perusteella. Puutteiden summalistan 17 kärkilajilta puuttui jopa 21 – 28 projektiruutua. Niistä vain seitsemän lajia kuului em. ongelmalistan A-ryhmään, jonka lisäykset on käsitelty edellä. Muista lajeista parhaat lisäykset sai järripeippo (11) ja sinisuohaukka (6). Erityisesti taantuneilla lajeilla (4) oli tällä tarkastelutavalla korkeita odotusarvoja, mutta vain järripeiposta saatiin hyvin uusia havaintoja.

Jo aikaisemmin käsiteltiin MAAKassa saadut parhaat pesintälisäykset, mutta pesinnöilläkin oli omat laskennalliset ongelmalajinsa (liite 1, s. 134). Kymmenellä kärkipuutteella oli vajetta 21 – 16 ruutua: lehtopöllö, nokikana, sarvipöllö, peukaloinen, lehtokurppa, ruokokerttunen, haapana, ruskosuohaukka, tuulihaukka ja nuolihaukka. Nokikana ja lehtopöllö eivät saaneet projektissa yhtään pesintää, mutta haapana, tuulihaukka, peukaloinen, lehtokurppa ja sarvipöllö saivat hyvät pesintäparannukset (14 – 6 pesintää). Vastaavasti maastolomakkeiden pesintäpuutekärjestä menestyivät parhaiten pikkulepinkäinen, tuulihaukka, kuikka, palokärki, kalatiira ja närhi (parannus 12 – 8 ruudulle). Palokärki ja kuikka saivat tässä mainituista ja esittämättä olevista lajeista parhaat lisäykset.

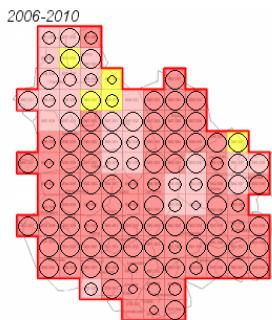
3.Lintuatlas **palokärki** 72 pesintäruutua

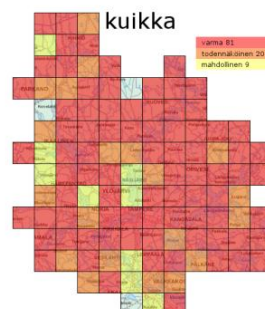
3.Lintuatlas ja MAAKA 82 ruutua

3.Lintuatlas **kuikka** 72 pesintäruutua

3.Lintuatlas ja MAAKA 81 ruutua

Olisiko projektissa saatu enemmän tai tarkempia muutoksia isommalla ruutumäärällä? Havainto- ja lajimäärän hajonta myös atlaksen erinomaisen tason ruuduilla oli varsin suurta, joten teoriassa vastaus kysymykseen voisi olla kyllä. Toinen asia olisi kuitenkin ollut ihmisten motivointi joidenkin hajanaisten ruutujen lisäselvittelyyn, kun motivointi projektiruuduillekin oli vaikeaa. Kokeeksi kuitenkin selvitin Tiiraan tulleet uusia havaintoja 23 lisäruudulta, jotta päästiin puoleen atlasruuduista eli 56 ruutuun. Valitsin kokeeseen alhaisimman lajimäärän ruudut 100 lajista ylöspäin, jolloin 56. ruudun lajimääräksi tuli 119 lajia. MAAKAssa lajilisä/ruutu oli 13.0 lajia, mutta em. lisäruuduilla vain 1.6 lajia. Suurimmat lajilisät eli vain neljä ruutua (eli suhteessa 33 ruutuun vain kuusi ruutua) saivat ruisräikkä, pikkutikka ja pyrstötiainen, mikä olisi muuttanut niiden asemaa 100 kärkilajin listalla vain kolme – neljä sijaa. Sen sijaan suurimmat lajinousut 100 kärkilajin listalla saivat (johtuen asemastaan) käenpiika, huuhkaja, pikkuvarpunen ja isolepinkäinen, joiden muutos olisi ollut 5 – 9 sijaa. Kaikki muut muutokset olivat vain +3 - -3 sijaa. Kaikkiaan 23 lisäruudun vaikutus kokonaistulokseen ja levinneisyyden määrittelyyn oli pieni.

Tässä yhteydessä voi mielenkiinnolla todeta, että riekon kaikki pesinnät sijaitsivat MAAKA-ruutujen alueella. Yleisesti myös todettavissa, että MAAKAN etuna oli mm. kohdennettu / lisätty havainnointi tiettyyn ajankohtaan ja myös tietoisuus kunkin ruudun/alueen kaivatuista lajeista. Toisaalta hämmästytti alan harrastajien vähäinen kiinnostus tämänkaltaista projektia kohtaan päätellen nähdystä viestinnästä ja halukkuudesta retkeillä tuttujen alueiden ulkopuolella.

3. Pesimälajien sijoittuminen Pirkanmaalla

Pesimälinnusto kokonaisuutena kuin myös lajeittain on levittäytynyt Pirkanmaalle hyvin eri tavoin. Tästä MAAKakin antaa hyvin tietoa ruuduittain.

A. Lajimäärien maksimi- ja minimiruudut

Lajien esiintymisten korkein määrä yhdellä ruudulla oli Hämeenkyrön Mahnalassa, 152 lajia. Ruutu oli ainoa 150 lajia ylittänyt. Lajimäärään 141 – 149 lajia pääsi 13 ruutua: Akaassa yksi, Valkeakoskella kolme, Lempäälässä yksi, Pälkäneellä yksi, Kangasalla yksi, Tampereella kaksi, Nokialla yksi, Sastamalassa kaksi ja Hämeenkyrössä vielä toinenkin ruutu. Näiden pohjoispuolella vain neljässä ruudussa ylitettiin edes 130 lajin raja. Alhaisimpaan lajimäärään jäi tietysti Ylöjärven Kuljun ruutu (88 lajia), koska se on valtaosin pelkkää vesialuetta ja mitoitettu siitä syystä erinomaiselle selvitysasteelle alemmalla PVI- ja lajimäärällä. Lajimäärän vastakkaisessa päässä seitsemän ruutua jäi vain 100 – 105 lajiin ja ne kaikki sijaitsevat äsken mainitun rajan pohjoispuolella. Niistä kolme kuuluu Ikaalisiin, kaksi Kihniöön ja kaksi vanhaan Kuruun, joista toinen (Iso Mustajärvi) sijaitsee Kurun pohjoisrajalla ja on kautta aikain laskien Lintuatlasten vähälajisin ruutu.

Korkein varmojen pesintälajien määrä saavutettiin Valkeakosken keskustan ruudussa, 115 lajia. Muita 100 lajin ylityksiä (100 – 102) saatiin seitsemään ruutuun, joista kaksi oli Valkeakoskella, kaksi Tampereella, yksi Sastamalassa ja kaksi Hämeenkyrössä. Listan alhaisemmassa päässä tasolle 60 – 64 lajia jäi jopa 14 ruutua, jotka sijoituivat: Orivesi yksi, Juupajoki yksi, Ylöjärvi neljä, Ikaalinen yksi, Parkano viisi ja Kihniö kaksi. Näistä neljä on samalla tasolla kuin Hämeenkyrön parhaat ruudut ja muut 10 ruutua ovat siitä pohjoiseen.

B. Lajien ryhmittäminen sijoittumistapansa mukaan

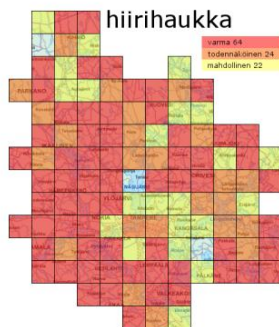
Yksittäiset lintulajit voivat sijoittua Pirkanmaalla esim. tasaisesti tai hajanaisesti koko alueelle, itä-, etelä-, länsi- tai pohjoisosaan, muodostaen jonkin saarekkeen tai puuttuen joltakin määrättyä suunnalta. Tässä esityksessä tarkastellaan tilannetta subjektiivisesti lajeittain MAAKAN esiintymiskarttojen perusteella ottaen

huomioon varmat, todennäköiset ja mahdolliset pesinnät. Harvinaisimmille lajeille ei sijoittumisuutta voida määrittää alhaisen havainto- ja ruutumäärän takia.

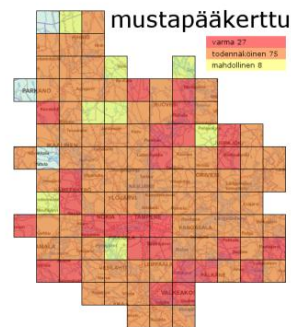
Seuraavassa Pirkanmaan pesimälajit on ryhmitelty sijoittumistapansa perusteella viiteen ryhmään ja lopuksi on esitetty lajit, joiden sijoittumistapaa ei määritelty (23 lajia = 12 %). Lajiluettelon jälkeen mainitaan ryhmän lajimäärä ja sen osuus koko pesimälinnustosta. Pesimälajeissa on 114 = 61 % sellaisia lajeja, että ne tavalla tai toisella kattavat koko Pirkanmaan. Lajimäärästä runsas neljännes eli 50 lajia = 27 % kattaa Pirkanmaan vain osittain. Lajit on poimittu ryhmiinsä levinneisyysluokituksesta saatavassa järjestyksessä.

1. Tasaisesti koko alueen lajeja ovat kaikki kattavasti pesivät lajit (66) sekä haapana, kuikka, kanahaukka, varpushaukka, hiirihaukka, sääksi, selkälökki, viirupöllö, helmipöllö, käenpiika, kiuru, peukaloinen, kulatorastas, mustapääkerttu, kottarainen. Yhteensä 81 lajia = 43 %. Karttaesimerkeiksi hiirihaukka ja mustapääkerttu.

3. Lintuatlas ja MAAKA **hiirihaukka**

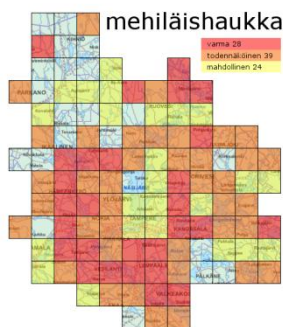

3. Lintuatlas ja MAAKA **mustapääkerttu**

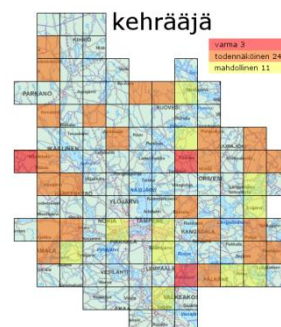

2. Hajanaisesti koko alueen lajeja ovat isokoskelo, nuolihaukka, sarvipöllö, pikkuvarpunen, kanadanhanhi, tukkasotka, metso, härkälintu, mehiläishaukka, ruskosuohaukka, ruiskäärä, pikkulokki, huuhkaja, harmaapäätikka, pikkutikka, pohjantikka, niittykirvinen, kivitasku, pensassirkkalintu, viitakerttunen, pyrstötiainen, törmäpääsky, keltavästäräkki, isolepinkäinen, heinätavi (erittäin hajanainen), harmaahaikara (erittäin hajanainen), ampuhaukka (erittäin hajanainen), kehrääjä (erittäin hajanainen), idänuunilintu (erittäin hajanainen), pikkusieppo (erittäin hajanainen), isokäpylintu (erittäin hajanainen), viiriäinen (erittäin hajanainen), urpiainen (erittäin hajanainen). Yhteensä 33 lajia = 18 %. Karttaesimerkeiksi mehiläishaukka ja kehrääjä.

3. Lintuatlas ja MAAKA **mehiläishaukka**

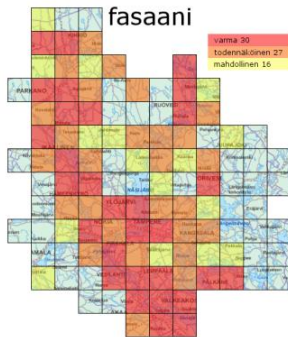
3. Lintuatlas ja MAAKA **kehrääjä** erittäin hajanainen

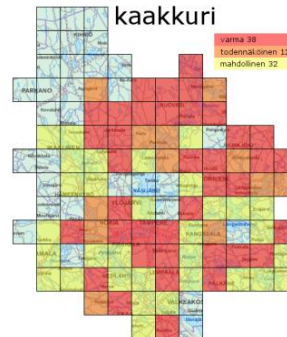
3. Yhdeltä alueelta puuttuvia lajeja ovat silkkiuikku (ei N-Kuru ympäristöineen), varpuspöllö (ei Kihniö), fasaani (ei itärajalalla), kaulushaikara (ei osissa alueen keski- ja N-osaa eikä Kihniö), nokikana (ei Kihniö),

Parkano eikä Ylöjärven ja Ruoveden N-osat), lehtopöllö (ei Kihniö, Parkano, Juupajoki eikä Ylöjärven N-osa), satakieli (ei Kihniö eikä Ylöjärven N-osa), kaakkuri (ei Kihniö eikä lähes koko Parkano), viitasirkkalintu (ei Kihniö, Parkano eikä N-Kuru), luhtakerttunen (ei Kihniö, Parkano eikä N-Kuru ymp.). Yhteensä 10 lajia = 5 %. Karttaesimerkeiksi neljä lajia: fasaani, kaakkuri, nokikana ja lehtopöllö

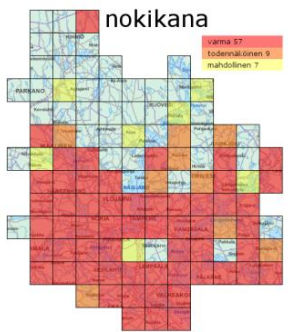
3.Lintuatlas ja MAAKA **fasaani**

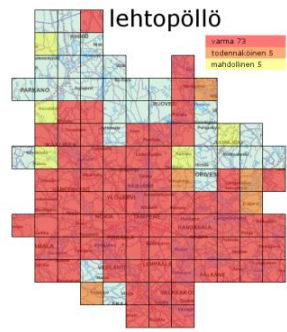
3.Lintuatlas ja MAAKA **kaakkuri**

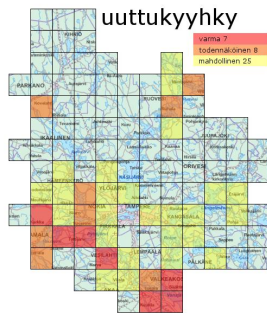
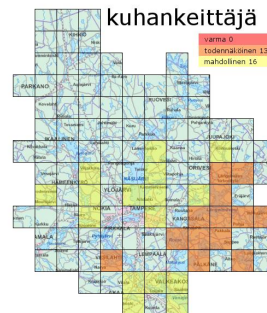
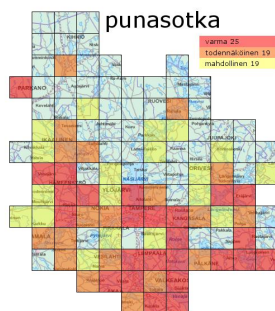
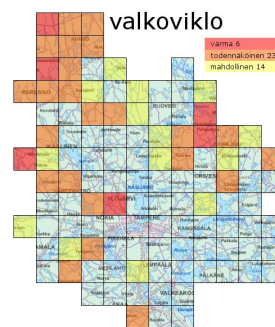
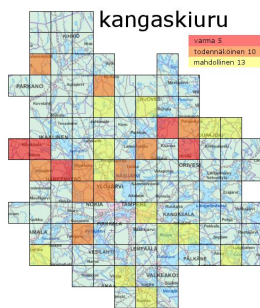
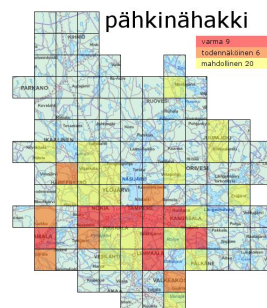
3.Lintuatlas ja MAAKA **nokikana**

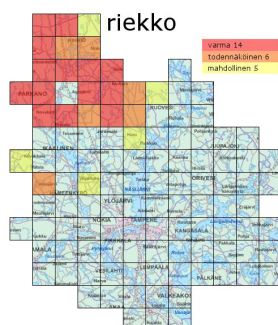
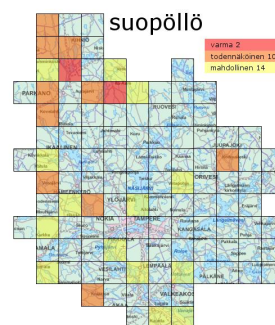
3.Lintuatlas ja MAAKA **lehtopöllö**

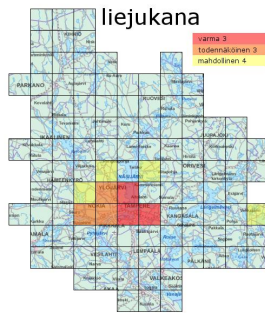
4. Jollekin isolle alueelle painottuvia lajeja ovat jouhisorsa (hajanaisesti N-osa), lapasorsa (hajanaisesti keski- ja S-osa), punasotka (keski- ja S-osa), tukkakoskelo (hajanaisesti keski- ja SE-osa), mustakurkku-uikku (linjalla Pälkäne – Parkano), luhtahuitti (keski- ja S-osa), pikkutylli (Pälkäne-Valkeakoski linjalta Hämeenkyröön), liro (Lempäälä – Vesilahti linjalta Ikaalisten kautta Kihniöön), kesykyyhky (Tampere – Valkeakoski ja lähiseudut), kultarinta (alueen S- ja SE-osat), tikli (Akaa – Valkeakoski linjalta Tampereen kautta Ikaalisiin), peltopyy (hajanaisesti W- ja S-rajoilla), sinisuohaukka (W- ja NW-alueet), luhtakana (hajanaisesti etelästä alueen puoliväliin), meriharakka (Valkeakoski – Tampere – Ikaalinen linjalla), valkoviklo (Kihniö, Parkano ja myös S-Ruovesi ymp.), uuttukyyhky (linjalta Sastamala – Hämeenkyrö linjalle Valkeakoski – Kangasala), valkoselkätikka (hajanaisesti linjalta Hämeenkyrö – Orivesi etelään), kangaskiuru (mutkittnevasti linjalla Ikaalinen – S-Ylöjärvi – Juupajoki), rytikerttunen (linjalta Hämeenkyrö – Orivesi etelään), pähkinähakki (linjalta Sastamala – Hämeenkyrö linjalle Valkeakoski – Kangasala), hemppo (linjalta Akaa – Pälkäne Tampereen kautta Ikaalisiin), peltosirkku (linjalta Sastamala – Hämeenkyrö linjalle Akaa – Pälkäne), pohjansirkku (erittäin hajanaisesti alueen itärajoilta NW-kulmaan), harmaasorsa (hajanaisesti linjan Ikaalinen – Orivesi S-puolella), punajalkaviklo (hajanaisesti linjalla Lempäälä – Parkano), kuhankeittäjä (linjan Orivesi – Akaa SE-puolella), järripeippo (itäalueilta Ruoveden kautta NW-kulmaan), tilhi (hajanaisesti NE-rajoilta NW-kulmaan). Yhteensä 29 lajia = 16 %. Karttaesimerkeiksi punasotka ja valkoviklo, uuttukyyhky ja kuhankeittäjä sekä kangaskiuru ja pähkinähakki.

3.Lintuatlas ja MAAKA **uuttukyyhky**3.Lintuatlas ja MAAKA **kuhankeittäjä**3.Lintuatlas ja MAAKA **punasotka**3.Lintuatlas ja MAAKA **valkoviklo**3.Lintuatlas ja MAAKA **kangaskiuru**3.Lintuatlas ja MAAKA **pähkinähakki**

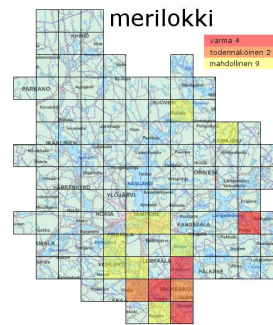
4.Pienelle alueelle tai saarekkeeseen keskittyneitä lajeja ovat kyhmyjoutsen (kolmiossa Valkeakoski – Sastamala – Kangasala), riekko (Kihniö, Parkano, N-Kuru), kapustarinta (Kihniö, Parkano, N-Kuru, sivusaareke S-Ruovesi), liejukana (Tampere – Nokia alue), pikkukuovi (N-Kihniö), merilokki (Valkeakoski – Tampere), turkinkyyhky (Akaa – Valkeakoski), suopöllö (alueen NW-kulma), mustaleppälintu (Tampere – Valkeakoski seutu), nokkavarpunen (kolmiossa S-Ylöjärvi – Kangasala – Valkeakoski), metsähanhi (alueen N-rajalla Kihniö – Ruovesi). Yhteensä 11 lajia = 6 %. Karttaesimerkit riekko, suopöllö, liejukana ja merilokki

3.Lintuatlas ja MAAKA **riekko**3.Lintuatlas ja MAAKA **suopöllö**

3.Lintuatlas ja MAAKA **liejukana**

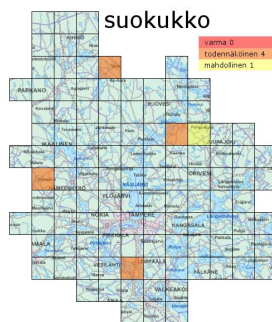

3.Lintuatlas ja MAAKA **merilokki**

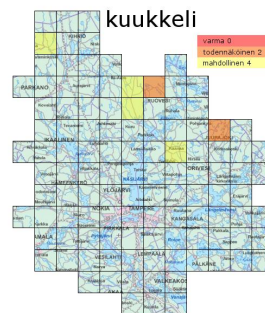

6.Sijoittumistapaa ei määritelty: piekana, hiiripöllö, lapinpöllö, virtavästäräkki, rastaskerttunen, merihanhi, valkoposkihanhi, pikku-uikku, haarahaukka, merikotka, niittysuohaukka, maakotka, suokukko, räyskä, lapintiira, sitruunavästäräkki, koskikara, sinirinta, sinipyrstö, pussitiainen, pähkinänakkeli, kuukkeli, kirjosiipikäpylintu. Yhteensä 23 lajia = 12 %. Karttaesimerkit suokukko ja kuukkeli

3.Lintuatlas ja MAAKA **suokukko**

3.Lintuatlas ja MAAKA **kuukkeli**

Christian Geiger teki MAAKA-aineistosta laskelman PiLYn linnustokirjatoimikunnassa sovitun levinneisyystavan mukaan. Se muistuttaa aluepohjaisuutensa takia sijoittumistapaa, mutta siinä jako ryhmiin perustuu lajiruutujen välisiin keskietäisyyksiin toisistaan Pirkanmaan atlasalueella. Laskelmassa lajit jakautuvat levinneisyystapansa mukaan neljään ryhmään seuraavasti: yhtenäinen 37 %, melko yhtenäinen 23 %, sirotellusti 19 % ja paikoitellen 22 %.

C. Lajimäärät kunnissa

Pirkanmaan atlasalueella on nykyään 18 kuntaa, joiden satunnaisesti kierteleviin rajoihin lintuatlasten ja MAAKAN neliöt eivät mitenkään liity. Nämä neliöpeninkulmat on kuitenkin nimetty keskeisimmän kuntansa mukaan. Nimikkeistössä on jo tapahtunut vanhentumista ja siksi tässä raportissa Kuhmalahden ruudut on liitetty Kangasalaan ja Kylmäkosken Akaaseen. Lisäksi yksi Virtain mukaan nimetty ruutu on laskettu osaksi Ruovettä siihen kuuluvan suuren maa-alansa takia sekä ainoa Pirkkalaan nimetty ruutu osaksi Nokiaa.

MAAKA-projektissa selvitettiin kuntien lajimääriä ja varmojen pesintöjen lajimääriä em. perusteiden mukaan määritellyillä alueilla. Selvitystapoja oli kaksi: kunta yhteensä ja kuntaruutujen keskiarvo. Alla näkyvässä taulussa on em. kunnat ruutumäärineen sekä niiden lajimäärät ja pesimälajien määrät kahdella tavalla.

kunnat	ruutuja	1. kunta yhteensä Lajeja/Pesint. %-osuus P/L		2. keskiarvo kuntaruuduilla Lajeja/Pesint. %-osuus P/L		3. erotukset 1-2 Lajit/Pesinn.
Akaa	3	152/ 100	66	131.7/ 80.7	61	20/ 19
Hämeenkyrö	4	167/ 118	71	142.5/ 96.5	68	24/ 21
Ikaalinen	10	158/ 133	84	116.2/ 77.9	67	42/ 55
Juupajoki	3	148/ 96	65	118.3/ 66.0	56	30/ 40
Kangasala	9	158/ 119	75	124.2/ 69.0	56	34/ 50
Kihniö	6	142/ 105	74	108.2/ 65.7	61	34/ 39
Lempäälä	3	158/ 111	70	130.7/ 82.0	63	27/ 29
Nokia Pirkkala	4	159/ 112	70	132.5/ 83.8	63	36/ 28
Orivesi	10	156/ 117	75	119.7/ 69.6	58	36/ 47
Parkano	8	155/ 119	77	115.0/ 69.1	60	40/ 50
Pälkäne	7	158/ 125	79	124.6/ 87.3	70	33/ 38
Ruovesi	10	166/ 123	74	122.2/ 80.6	66	44/ 42
Sastamala	8	158/ 120	76	126.1/ 80.0	63	32/ 40
Tampere	8	164/ 124	76	126.1/ 81.0	64	38/ 43
Valkeakoski	3	160/ 125	78	143.0/ 105.7	74	17/ 19
Vesilahti	4	145/ 101	70	116.8/ 74.0	63	28/ 27
Ylöjärvi	12	163/ 128	79	114.6/ 70.9	62	48/ 57

Kuntien ruutumäärä vaihtelee kolmen ja 12 välillä. Pienet luvut lisäävät satunnaishajontaa. Kuntien lajimäärä vaihtelee 142 ja 167 lajin välillä (erotus 25 lajia). Molemmat ääripäät kuuluvat pieneköiden kuntien ryhmään kuten kaksi muutakin alle 150 lajin kuntaa. Kolme muuta yli 160 lajin kuntaa kuuluvat suurten tai keskikokoisten kuntien ryhmään. Varmojen pesintöiden määrä vaihteli kunnissa 96 ja 133 lajin välillä (erotus 37 lajia eli hyvin suuri). Kaikki neljä alle 110 lajin kuntaa kuuluvat pienten kuntien ryhmään. Kaksi kärkikuntaa kuuluu suurten kuntien joukkoon, mutta kolmas on jo yksi pienimmistä. Sekä lajien että pesintöiden pienin lajimäärä kuuluu kuntaan, joka oli MAAKA-projektin työkohteena (Kihniö ja Juupajoki). Molemmat suurimman lajimäärän kunnat (Hämeenkyrö ja Ikaalinen) sijaitsevat lännessä atlasalueen keskivaiheilla. Varmojen pesimälajien osuus lajien koko määrästä näyttää vaihtelevan eri kunnissa melkoisesti (vaihteluväli 84 – 65 %). Alhaisten prosenttien kunnista voisi arvella, että niihin on jäänyt havaitsematonta pesintäpotentiaalia suhteessa lajien kokonaismäärään.

Kuntien tilanne näyttää erilaiselta, jos sitä tarkastellaan kuntaruutujen keskiarvojen perusteella. Sekä korkein lajimäärä että korkein pesimälajien määrä kuin toisaalta myös molempien alhaisin määrä ovat samassa kunnassa: korkeimmat Valkeakoski ja alhaisimmat Kihniö. Kun tarkastellaan edellisen kappaleen prosenttisuhdetta, on korkeimman ja alhaisimman erotus aivan samalla tasolla. Kun verrataan taulun ryhmää 1 ryhmään 2, hämmästyttää eron suuruus kunnissa. Jälkimmäisen menetelmän luvut ovat paljon pienempiä kuin edellisen. Ylöjärvellä sekä lajien että pesimälajien erotus on keskiarvomittauksella suurin ja sen määrä 50 molemmin puolin (48/ 57 !).

D. Lajimäärät akselilla etelä – pohjoinen

Kun lintuatlasten peninkulmaruudut alun perin 1970-luvulla luotiin, otettiin Suomessa samalla käyttöön yhtenäiskoordinaatisto. Pirkanmaan atlasalueella ruutujen koordinaatit etelä – pohjoinen suunnassa

vaihtelevat välillä 678 – 691. Seuraava taulu kertoo koordinaateittain ruutujen määrän ja keskimääräisesti lajien sekä varmojen pesimälajien määrän.

koordinaattirivi ja sen ruutumäärä		lajimäärien ka, esiintym. varmat pesinnät	
678	3	135.0	85.7
679	5	127.8	88.8
680	11	129.6	85.6
681	11	124.3	75.0
682	12	130.3	81.3
683	10	129.1	77.0
684	11	125.1	74.9
685	12	116.4	74.1
686	10	116.0	74.9
687	8	115.9	77.4
688	9	114.8	74.1
689	5	110.8	67.2
690	3	109.7	64.0
691	3	109.7	65.3

Ruutumäärä koordinaattiriviä (14) kohti vaihtelee kolmesta 12:een (sama vaihteluväli kuntien kesken). Puolella riveistä ruutuja on vähintään 10 ja puolella sen alle. Kaikkien lajien vaihteluväli on 135.0 – 109.7 pienentyen epätasaisesti etelästä pohjoiseen. Täten etelä- ja pohjoiskärkien välinen lajimäärien ero on ainakin yli 20 lajia neliöpeninkulmaa kohti. Rivien 384 ja 385 välissä eli juuri puolivälissä on jopa yhdeksän yksikön pudotus alaspäin (125.1 -> 116.4). Tämä ”raja” on lännessä Ikaalisten ja Hämeenkyrön rajalla, josta se siirtyy itään aivan vanhan Kurun eteläkärjen yli ja siitä edelleen Pohjois-Tampereen ja -Oriveden yli sekä Juupajoen eteläkärjen ohi itään. Vastaavasti varmojen pesintöjen lajimäärän vaihteluväli on 88.8. – 64.0 eli tämäkin ero on yli 20 lajia. Lajimäärä laskee etelästä pohjoiseen hieman polveilevasti kahdella poikkeuksella: riville 681 tulee jyrkempi lasku (rivillä neljä alle 70 lajin ruutua) ja riville 687 lievä nousu (kaksi ainakin 85 lajin ruutua). Pohjoisen pesinnöissä on Parkanon Keskustan pohjoispuolella jo isompi seitsemän yksikön lasku, mutta siellä alhaiset ruutumäärät lisäävät lukujen satunnaisvaihtelua.

4. Pesimälajien vakaus Pirkanmaalla

A.Vakaat, vahvistuneet, heikentyneet

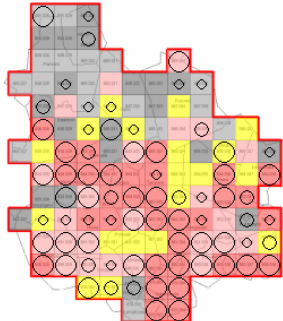
Lintuharrastuksen kiintoisimpia kysymyksiä on uusien lajien löytäminen tai heikentyvien lajien etsiminen. Voitaisiin siis selvittää, mitkä lajit ovat säilyneet vakaasti ennallaan vuosikymmenestä toiseen ja löytyykö lajeja muutoksessa ja mihin suuntaan. Tässä tarkastelussa sijoitetaan Pirkanmaan pesimälajit vakautensa/ epävakautensa puolesta jokaiselle lajille sopivaan ryhmään sillä perusteella, kuinka lajin levinneisyys on pysynyt tai muuttunut Lintuatlasten aikakaudella 40 vuoden aikana. Tarkastelu tehdään esiintymisruutujen määrän perusteella atlaskartoilta ja MAAKA huomioon ottaen. Jokaisessa seuraavassa ryhmässä muutoksen määrä ryhmän sisällä on samalla tasolla ja selvästi poikkeava muista ryhmistä. Heikentyneillä lajeilla ryhmän alentumiseen on riittänyt pienempi pudotus kuin mitä nousuun tarvitaan, esim. huomattavaan vahvistumiseen tarvitaan +40 ruutua, kun huomattavaan heikentymiseen riittää – 30 ruutua. Vertailu

tehdään 1. Lintuatlaksesta MAAKAan ottamatta huomioon 2. Lintuatlaksen mahdollista "aaltoilua". Tällaisessa "mekaanisessa" tarkastelussa tulee vastaan myös omien mielikuvien vastaisia yllätyksiä.

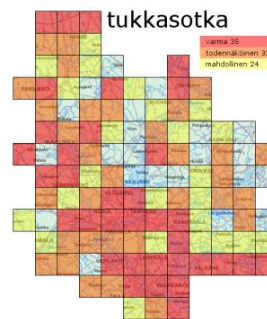
1. Levinneisyys on pysynyt vakaana/ jokseenkin vakaana 40 vuotta: tavi, sinisorsa, heinätavi, lapasorsa, punasotka, tukkasotka, telkkä, tukkakoskelo, pyy, teeri, metso, peltopyy, silkkiuikku, mustakurkku-uikku, mehiläishaukka, luhtahuitti, liejukana, nokikana, pikkutylli, kapustarinta, töyhtöhyppä, taivaanvuohi, lehtokurppa, pikkukuovi, kuovi, liro, rantasipi, naurulokki, kalalokki, kalatiira, kesykyhky, uuttukyhy, sepelkyhky, turkinkyhky, käki, lehtopöllö, lapinpöllö, helmipöllö, tervapääsky, käenpiika, käpytikka, kiuru, haarapääsky, räystäspääsky, metsäkirvinen, västäräkki, punarinta, satakieli, mustaleppälintu, leppälintu, pensastasku, kivitasku, mustarastas, räkättirastas, laulurastas, punakylkirastas, rytikerttunen, rastaskerttunen, lehtokerttu, hernekerttu, pensaskerttu, tilitalti, pajulintu, hippiäinen, harmaasieppo, kirjosiieppo, hömötiainen, töyhtötiainen, talitiainen, kuhankeittäjä, pikkulepinkäinen, närhi, harakka, varis, kottarainen, varpunen, peippo, vihervarpunen, urpiainen, punavarpunen, punatulkku, keltasirkku, pajusirkku. Yhteensä 83 lajia = 44 %. Karttaesimerkit tukkasotka ja mustakurkku-uikku (1. Lintuatlaksen kartoissa näkyy jälleen huonosti tutkitut ruudut pohjoisosassa = tummat ruudut)

1. Lintuatlas **tukkasotka** 73 ruutua

1974-1979

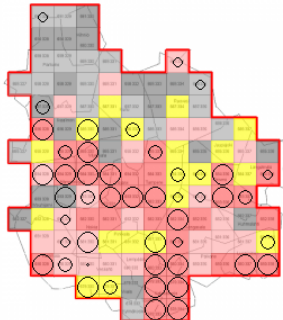

3. Lintuatlas ja MAAKA 91 ruutua

1. Lintuatlas **mustakurkku-uikku** 46 ruutua

1974-1979

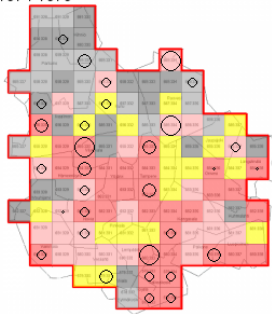
3. Lintuatlas ja MAAKA 51 ruutua

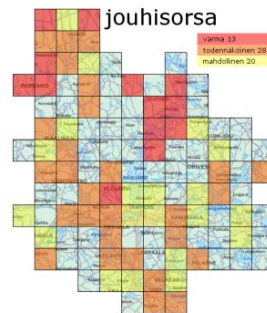
2. Levinneisyys on melko paljon vahvistunut 40 vuoden aikana: haapana, jouhisorsa, viiriäinen, fasaani, kanahaukka, varpushaukka, hiirihaukka, tuulihaukka, ampuhaukka, luhtakana, punajalkaviklo, valkoviklo, metsäviklo, selkälokki, harmaalokki, merilokki, viirupöllö, sarvipöllö, suopöllö, palokärki, tilhi, rautiainen, pensassirkkalintu, ruokokerttunen, luhtakerttunen, kultarinta, idänuunilintu, sirittäjä, puukiipijä, naakka, korppi, viherpeippo, pikkukäpylintu, isokäpylintu. Yhteensä 34 lajia = 18 %. Karttaesimerkit jouhisorsa ja selkälokki

1.Lintuatlas **jouhisorsa** 28 ruutua

1974-1979

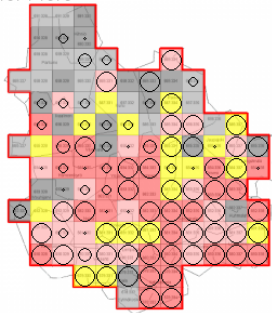

3.Lintuatlas ja MAAKA **jouhisorsa** 61 ruutua

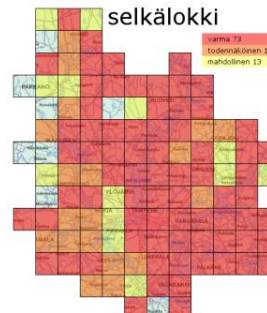

1.Lintuatlas **selkälokki** 77 ruutua

1974-1979

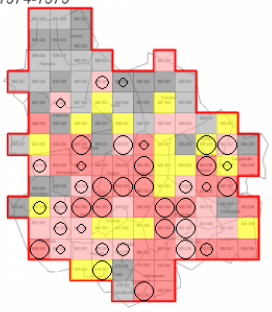
3.Lintuatlas ja MAAKA **selkälokki** 105 ruutua

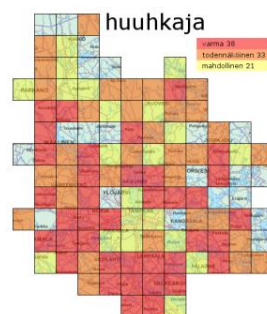
3.Levinneisyys on huomattavan paljon vahvistunut 40 vuoden aikana: laulujoutsen, isokoskelo, kaakkuri, kuikka, härkälintu, kaulushaikara, harmaahaikara, ruskosuohaukka, sinisuohaukka, sääksi, nuolihaukka, ruisräikkä, kurki, meriharakka, pikkulokki, huuhkaja, varpuspöllö, harmaapäätikka, valkoselkätikka, pikkutikka, pohjantikka, kangaskiuru, niittykirvinen, peukaloinen, kulorastas, viitasirkkalintu, viitakerttunen, mustapääkerttu, pikkusieppo, pyrstötiainen, kuusitiainen, sinitiainen, isolepinkäinen, pähkinähakki, tikli. Yhteensä 35 lajia = 19 %. Karttaesimerkit huuhkaja ja valkoselkätikka

1.Lintuatlas **huuhkaja** 38 ruutua

1974-1979

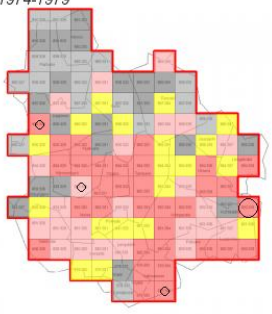

3.Lintuatlas ja MAAKA **huuhkaja** 92 ruutua

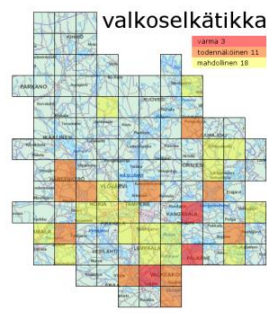

1.Lintuatlas **valkoselkätikka** 4 ruutua

1974-1979

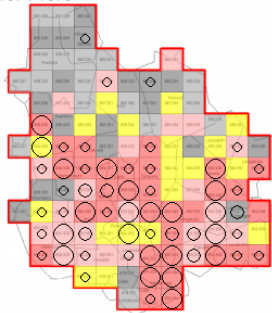
3.Lintuatlas ja MAAKA **valkoselkätikka** 32 ruutua

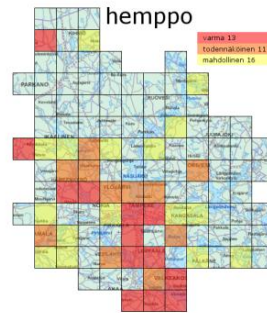
4. Levinneisyys on melko paljon heikentynyt 40 vuoden aikana: riekko, suokukko, kehrääjä, törmäpääsky, kuukkeli, hemppo. Yhteensä 6 lajia = 3 %. Lajit on jo kartoilla esitelty paitsi hemppo

1. Lintuatlas **hemppo** 57 ruutua

1974-1979

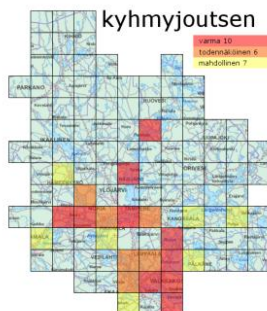
3. Lintuatlas ja MAAKA **hemppo** 40 ruutua

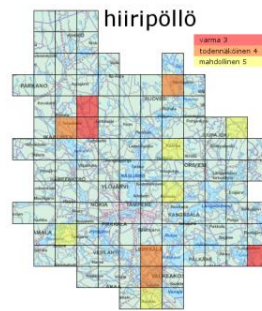
5. Levinneisyys on huomattavan paljon heikentynyt 40 vuoden aikana: keltävästäräkki, järripeippo, peltosirkku, pohjansirkku. Yhteensä 4 lajia = 2 %. Lajit on aikaisemmilla kartoilla jo esitelty.

6. Levinnyt alueelle uudeksi lajiksi (1. Lintuatlaksessa 0 esiintymis- ja pesintäruutua): kyhmyjoutsen, metsähanhi, merihanhi, kanadanhanhi, valkoposkihanhi, harmaasorsa, hiiripöllö, pikkuvarpunen, nokkavarpunen. Yhteensä 9 lajia = 5 %. Karttaesimerkit kyhmyjoutsen ja hiiripöllö

3. Lintuatlas ja MAAKA **kyhmyjoutsen** 23 ruutua

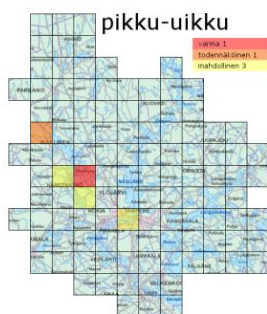

3. Lintuatlas ja MAAKA **hiiripöllö** 12 ruutua

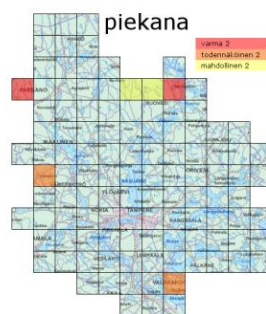

7. Vakauden muutosta ei määritely: pikku-uikku, haarahaukka, merikotka, niittysuohaukka, piekana, maakotka, räyskä, lapintiira, sitruunavästäräkki, virtavästäräkki, koskikara, sinirinta, sinipyrstö, pussitiainen, pähkinänaakkeli, kirjosiipikäpylintu. Yhteensä 16 lajia = 9 %. Karttaesimerkit pikku-uikku, piekana ja sitruunavästäräkki 3. Lintuatlaksen ja MAAKAN mukaan

pikku-uikku

piekana

sitruunavästäräkki

Erityinen huomio kiinnittyy siihen, että vahvistumisen puolella on huomattavasti enemmän lajeja kuin heikentymisen puolella. Toisaalta monet vähäruutuiset lajit ovat jääneet vakaaseen ryhmään. Lintuatlasten perusteella ei voida osoittaa, että jokin laji olisi jo hävinnyt tai lähes häviämässä Pirkanmaalta (muuttohaukka hävisi Pirkanmaalta jo aikaisemmin). Toisaalta monen nykyisen lajin häviämistäkin voi jo nyt pelätä (mm. suokukko, kuhankeittäjä ja kuukkeli ovat viimeisessä atlasessa jo menettäneet pesintänsä).

B. Uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit

Luomuksen koordinoimien laskentojen ja kartoitusten pohjalta saatiin tammikuussa 2016 julkisuuteen vuoden 2015 uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit. Ainakin näiden lajien voisi olettaa olevan heikentymisvaarassa tai joutuvan sellaiseen. Em. listalta poimittuna Pirkanmaan pesimälajien tilanne on seuraava (luvut nimen jäljessä varmat pesinnät ja yhteensä / MAAKA):

Äärimmäisen uhanalaiset, 2 lajia

- Haarahaukka - -
- Suokukko 0, 5 x)

- Kuhankeittäjä 0, 29
- Peltosirkku 2, 31 x)

- Pähkinänaakkeli - -
- Varpunen 103, 110
- Viherpeippo 109, **113**
- Punatulkku 59, 110
- Pajusirkku 71, 111

Vaarantuneet, 27 lajia

- Metsähanhi 1, 10
- Haapana 67, 111
- Isokoskelo 65, 94
- Riekko 14, 25 x)
- Viiriäinen 0, 17
- Merikotka - -
- Sinisuohaukka 7, 31
- Hiirihaukka 64, 110
- Maakotka - -
- Liejukana 3, 10
- Punajalkaviklo 2, 24
- Taivaanvuohi 21, 112
- Naurulokki 87, 111
- Tervapääsky 91, **113**
- Valkoselkätikka 3, 32
- Kangaskiuru 5, 28
- Törmäpääsky 35, 64 x)
- Virtavästäräkki 3, 7
- Koskikara - -
- Rastaskerttunen 1, 10
- Töyhtötiainen 97, **113**
- Hömötiainen 95, 112

Silmälläpidettävät, 16 lajia

- Silkkuihku 80, 90
- Kanahaukka 90, 108
- Pikkutylli 21, 43
- Kuovi 73, 111
- Liro 8, 59
- Merilokki 4, 15
- Varpuspöllö 93, 104
- Helmipöllö 71, 105
- Haarapääsky 111, **113**
- Niittykirvinen 45, 93
- Keltavästäräkki 19, 64 x)
- Sinipyrstö - -
- Kivitasku 46, 93
- Kuukkeli 0, 6 x)
- Punavarpunen 33, 112
- Pohjansirkku 6, 24 x)

Erittäin uhanalaiset, 19 lajia

- Jouhisorsa 13, 61
- Heinätavi 1, 40
- Punasotka 25, 63
- Tukkasotka 35, 91
- Tukkakoskelo 40, 71
- Pikku-uhku 1, 5
- Mustakurkku-uhku 14, 51
- Mehiläishaukka 28, 91
- Niittysuohaukka - -
- Piekana 2, 6
- Nokikana 57, 73
- Selkälokki 73, 105
- Turkinkyyhky 1, 10
- Huuhkaja 38, 92
- Räystäspääsky 110, **113**
- Sitruunavästäräkki 1, 1
- Pussitiainen - -

x) laji edellä olevissa kuvauksissa selkeästi heikentynyt Pirkanmaalla

Näitä lajeja on yhteensä 64 eli 34 % Pirkanmaan pesimälajeista, mikä on 74 % koko maan vastaavan luettelon lajimäärästä (87). Kannattaa huomata, että joukossa on monia lajeja, jotka nykyään kuuluvat Pirkanmaalla jopa kattavasti (13), melko kattavasti (9), laajasti (5) tai melko laajasti (8) pesivien lajien levinneisyysluokkaan. Yhteensä näihin luokkiin kuuluu 35 lajia eli yli 50 % Pirkanmaalla pesivistä uhanalaisista tai silmälläpidettävistä lajeista. Kärjessä on jopa viisi lajia (kolme ”pääskyä”, yksi tiainen ja yksi carduelis-laji), jotka esiintyvät Pirkanmaalla kaikissa atlasruuduissa. Kaikkiaan 19 lajia esiintyy MAAKAssa yli 100 atlasruudulla. Näistä atlas- ja MAAKA-tiedoista voi päätellä, että Pirkanmaalla ei kaikkien uhanalaisten

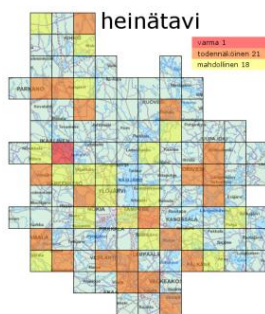
lajien tilanne ole yhtä huono kuin koko Suomessa. Pirkanmaan uhanalaisista pesimälajeista siis vain alle puolet kuuluu johonkin suppeasti pesivien lajien levinneisyysluokkaan. Uhanalaisten ja silmälläpidettävien lajien levinneisyysmuutoksia on kuvailtu aikaisemmissa yhteyksissä.

Jos poimitaan yllä olevalta listalta vain äärimmäisen ja erittäin uhanalaiset lajit (21), on niiden määrä eri kuntiin nimetyillä atlasruuduilla nähtävissä alla. Yleisin määrä on 13 tai 14 lajia. Vaihteluväli liikkuu Hämeenkyrön 18 lajista Kihniön 11 lajiin.

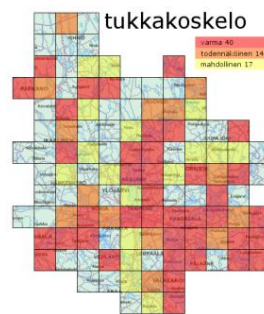
○ Akaa	14 lajia
○ Hämeenkyrö	18
○ Ikaalinen	13
○ Juupajoki	12
○ Kangasala	13
○ Kihniö	11
○ Lempäälä	14
○ Nokia Pirkkala	14
○ Orivesi	14
○ Parkano	14
○ Pälkäne	13
○ Ruovesi	14
○ Sastamala	13
○ Tampere	14
○ Valkeakoski	15
○ Vesilahti	13
○ Ylöjärvi	15

Samasta ryhmästä puuttuu esittely kartoilta: heinätavi, tukkakoskelo, turkinkyyhky ja räystäspääsky

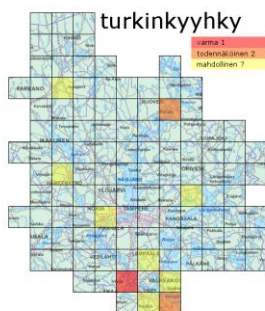
3.Lintuatlas ja MAAKA **heinätavi**

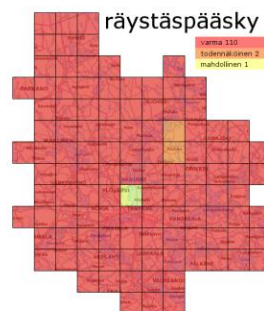
3.Lintuatlas ja MAAKA **tukkakoskelo**

3.Lintuatlas ja MAAKA **turkinkyyhky**

3.Lintuatlas ja MAAKA **räystäspääsky**

C. Mahdolliset uudet tai tulevat pesimälajit

Edellä esiteltiin yhdeksän lajia, jotka ilmaantuivat 1. Lintuatlaksen jälkeen uusina lajeina seuraaviin atlaksiin. Levinneisyyskuvauksista voidaan laskea parikymmentä lajia, joilla on ollut ensipesintä Pirkanmaalla viimeisen 40 vuoden aikana. Niinpä on houkuttelevaa yrittää ennustaa myös mahdollisia Pirkanmaalle uusia tai tulevia pesimälajeja. Niitähän on saatu muutaman vuoden välein aina viime vuosiin asti.

Ilmastonmuutos voi jopa vauhdittaa nykyistä kehitystä. Ensisijaiseksi kriteeriksi seuraavalle listalle on valittu lajin pesiminen 3. Lintuatlaksessa jollakin Pirkanmaan naapurialueella, vaikka moni uusi laji voi tulla pesimään Pirkanmaalle paljon kauempaakin:

- uivelo: kaksi pesintäruutua / PLY:n sisämaassa
- merimetso: merellinen laji, jonka kanta tai häirintä voi kasvaa niin, että yrittää sisämaapesintää
- arosuohaukka: uusi sisämaalaji, jonka tarvitsemia pelto- ja hakkuuaukeita löytyy
- tylli: muutama pesintäruutu / PLY:n sisämaa, yksi pesintäruutu / K-SLY
- lampiviklo: kolme sisämaan pesintää, muttei PiLYn naapurialueilla
- mustatiira: kolme pesimäruutua / SSLTY
- kuningaskalastaja: kolme pesimäruutua / PLY
- ruokosirkkalintu: ennen pitkää pesii jonkin yhdistyksen alueella
- viiksitimali: rannikoiden laji, joka Kaakkois-Suomessa jo sisämaassakin
- mustavaris: vakiintunut Satakuntaan ja Etelä-Pohjanmaalle; sopiva biotooppi voisi löytyä W-rajalta

Lisäksi pesintöjen vakiintumista / uutta tulemistä voisi pitää mahdollisena vielä seuraaville lajeille:

- viiriäinen
- suokukko
- pikkukuovi
- muuttohaukka
- kuhankeittäjä
- kuukkeli

Yhteenvetoa ja loppuajatuksia

Pirkanmaan pesimälinnusto käsittää kuluneen noin 40 vuoden aikana 187 lintulajia, joiden levinneisyyttä käsitellään ja analysoidaan tässä katsauksessa sekä kokonaisuutena että lajeittain. Vuonna 2010 päättynyt Suomen 3. Lintuatlas antoi vahvan kuvan lajien levinneisyydestä ja sen kehityksestä myös Pirkanmaalla, mutta jätti monien lajien levinneisyyteen myös epäselvyyttä varsinkin reuna-alueiden alhaisen havaintomäärän takia. Tämä synnytti Pirkanmaan Lintutieteellisessä yhdistyksessä maakunnan kartoitusprojektin (MAAKA), jonka loppuraporttia edustaa tämä katsaus. PiLY olikin ainoa lintutieteellinen yhdistys, joka halusi parantaa saavuttamaansa atlastulosta ja hankkia lisäselvyyttä lajiensa levinneisyyteen.

Loppuraportin kaksi alkulukua kuvaavat, miksi pesimälinnuston lisäkartoitus oli Pirkanmaalla tarpeen, kuinka projekti perustettiin ja toimeenpantiin sekä sen välitulokset. Sen jälkeen raportissa on oma lukunsa projektin päätuloksista, joita on kolme:

- levinneisyyskuvaus ja -kartta jokaisesta pesimälajista
- koko pesimälajiston aluepohjainen levinneisyysluokitus ja lajien sijoittaminen luokkiin
- sadan (100) kärkilajin listat esiintymisten ja varmojen pesintöjen kannalta.

Lopuksi arvioidaan ja analysoidaan omassa luvussaan pesimälinnuston levinneisyyttä kokonaisuutena useista näkökulmista.

Alla on nähtävissä yhteenveto esiintyvistä lajeista ja varmoista pesimälajeista eri raporteissa:

	esiintyviä lajeja	varmoja pesimälajeja
• 1. Lintuatlas	172	146
• 2. Lintuatlas	169	149
• 3. Lintuatlas	190	164
• 3. Lintuatlas + MAAKA	190	166
• kaikki neljä yhteensä	195	171
• tässä raportissa kuvataan	187	187

Pesimälinnuston levinneisyyskuvaukset ovat sanallinen tiivistelmä 187 pesimälajin kehityksestä Suomessa, tilanteesta Pirkanmaalla ja mitä MAAKA siihen vaikutti sekä atlasruutupohjainen levinneisyyskartta jokaisesta lajista. Kuvaukset käsittävät 94 sivua, joita vastaavia ei Pirkanmaalla ole aikaisemmin tehty. Kuvaukset on tehty tavallisimmistakin lajeista, mutta myös niistä yhdeksästä, jotka ovat pesineet Pirkanmaalla vain kerran. Vertailun vuoksi: kautta aikain Pirkanmaalla on tavattu 336 lintulajia.

Uusi asia on myös pesimälinnuston aluepohjainen levinneisyysluokitus, jossa koko pesimälajisto sijoitettiin monien vaihtoehtojen jälkeen seitsemään levinneisyysluokkaan. Luokat lajimäärineen ja prosenttiosuuksineen ovat seuraavat:

• pesii kattavasti	66 = 35 %
• pesii melko kattavasti	21 = 11 %
• pesii laajasti	22 = 12 %
• pesii melko laajasti	17 = 9 %
• pesii melko suppeasti	23 = 12 %

- pesii suppeasti 18 = 10 %
- pesii erittäin suppeasti 20 = 11 %

Erikseen laadittiin 100 kärkilajin listat kahdesta levinneisyyden osiosta: esiintyminen ja varmat pesinnät. Lajien ruutumäärät edellisessä olivat 113 – 89 ja jälkimmäisessä 113 – 35 viimeisten lajien kattaessa pinta-alasta 79 ja 31 %. Lajien levinneisyysluokat vaihtelivat kattavasti pesivistä edellisessä laajasti pesiviin ja jälkimmäisessä melko laajasti pesiviin asti.

Pitkällä aikavälillä (yli 40 vuotta) Pirkanmaan pesimälinnuston kehitystä voidaan seurata kolmen lintuatlaksen ja MAAKAN tulosten pohjalta. Tässä ajassa 50 lintulajin levinneisyysluokka on muuttunut vähintään kaksi porrasta: 47 lajia ylöspäin ja kolme alaspäin. Samassa ajassa 47 lajin varmoihin pesintöihin on tullut suuria muutoksia: 44 lajia ylöspäin ja kolme alaspäin. Parhaat levinneisyysluokan muutokset saivat kanadanhanhi (viisi luokkaa) sekä laulujoutsen, pyrstötiainen ja pikkuvarpunen (neljä luokkaa). Varmojen pesintöjen parannuksissa ylivoimainen oli laulujoutsen. Kurki, pikkuvarpunen, varpuspöllö ja korppi tulivat seuraavina.

Viimeinen lintuatlas meni Pirkanmaan osalta huomattavasti paremmin kuin aikaisemmat, mutta silti 29 % atlasruuduista jäi alemmalle selvitystasolle jättäen epäselvyyttä lukuisten lajien levinneisyysrajoihin. PiLYn hallitus päätti hakea selvyyttä asiaan maakunnan kartoitusprojektilla (MAAKA), johon sitten 2012 – 2013 osallistui yli 100 henkilöä. Näin saatiin 6000 uutta havaintoa Tiiraan, parannuksia 146 lajiin, kaikille ruuduille ainakin 100 lajia ja 60 varmaa pesintälajia sekä kaikki 113 ruutua tasavertaisesti korkeimpaan selvitystasoteeseen. Projektiruutujen (33) lajilisäysten vaihteluväli oli 5 – 24 uutta lajia ja lisäysten keskiarvo 13.0 lajia. Varmojen pesintöjen vastaavat luvut ovat 3 – 29 ja 12.2 lajia. Täten lajilisäysten kasvu oli 13 % ja varmojen pesintälisäysten 22 %.

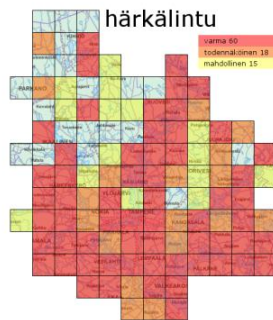
Projektissa nousi 18 lajin levinneisyysluokka. Kaikkiaan onnistuttiin saamaan levinneisyyden tai varmojen pesintöjen nousu 80 prosenttiin projektialueella nostettavissa olleista lajeista. Nostamatta jääneistä lajeista (36) 15 lajia on painottunut Pirkanmaan eteläosiin, 12 lajia on koko alueella esiintyviä ja 9 lajia koskaan Pirkanmaalla pesimättömiä. Esiintymisparannuksissa saatiin ainakin kahdeksan ruudun nousu 14 lajiin, samoin kävi varmojen pesintöjen kärkiparannuksissa. Edellisissä parhaat nousijat (18 – 12 ruutua) olivat ruisrääkkä, harmaapäätikka ja pikkutikka sekä jälkimmäisissä (14 – 12 ruutua) haapana, tuulihaukka ja pikkulepinkäinen. Projektissa löydettiin myös Pirkanmaan ensimmäinen onnistunut tilhen pesintä sekä tuoreeseen atlakseen verrattuna myös järripeipon pesintä.

MAAKAN perustamispäätöksen motivointiin kuului laskennallisesti saatu ja pitkä 33 ruutua koskeva ongelmalajien lista, jonka kärjessä 22 - 15 ruutua puuttui 20 lajilta. Projektin tuloksissa näistä viisi lajia tarkentui Pirkanmaan etelä- ja/tai keskiosien lajiksi (nokikana, uuttukyyhky, rytikerttunen, punasotka, lehtopöllö), ainakin 10 lajia sai etsittyjä levinneisyystarkennuksia (mm. ruisrääkkä, harmaapäätikka, pikkutikka, kaulushaikara, kanadanhanhi, härkälintu, viitakerttunen) ja 3-5 lajia jätti yhä epäselvyyttä alhaisen havaintomääränsä takia. Sittemmin myös varmoille pesinnöille laskettiin omat ongelmalajinsa, joista kymmenellä kärkipuutteella oli vajetta 21 – 16 ruutua. Lajeista nokikana ja lehtopöllö eivät saaneet yhtään uutta pesintää (johtopäätös nähty jo edellä). Parhaat pesintänousut saivat haapana, tuulihaukka ja peukaloinen, mikä selvensi näiden pesintälevinneisyyttä.

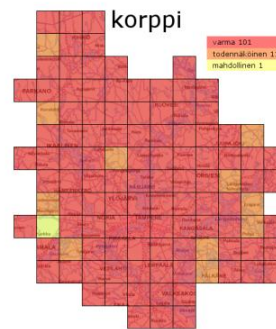
Projektin aikana puutelajeja selvitettiin harrastajille mm. PiLYn kotisivuilla ruutujen maastolomakkeilla, joilta saatiin myös puutesummia yhteenvetoihin. Kokeeksi selvitettiin vielä Tiirasta uudet havainnot 23 seuraavaksi heikoimmalta ruudulta koko atlasalueelta, jotta saataisiin selville mahdolliset korjausvaikutukset lajistoon MAAKAn ulkopuolelta ja samalla puoleen (56 = n. 50 %) kaikista Pirkanmaan ruuduista. Lajilisä oli MAAKAssa 13.0 lajia / ruutu, mutta em. lisäruuduilla vain 1.6 lajia. Myöskään mihinkään lajiin ei kertynyt erityisiä lisäyksiä eli varmuuden vuoksi tehtyjen lisäselvitysten vaikutukset olivat pienet.

Karttaesittely puuttuu tässä luvussa mainituista lajeista kahdelta: härkälintu ja korppi

3.Lintuatlas ja MAAKA **härkälintu**

3.Lintuatlas ja MAAKA **korppi**

Projektissa selvitettiin eri lajien sijoittumistapaa niiden Pirkanmaan levinneisyysalueelle. Lajit jaettiin viiteen ryhmään:

- tasaisesti koko alueella 81 lajia = 43 %
- hajanaisesti koko alueella 33 lajia = 18 lajia
- yhdeltä alueelta puuttuvia 10 lajia = 5 %
- jollekin isolle alueelle painottuvia 29 lajia = 16 %
- pienelle alueelle tai saarekkeeseen keskittyneitä 11 lajia = 6 %
- sijoittumistapaa ei määritelty (pesintöjä yksi tai niukasti) 23 lajia = 12 %

Näiden lukujen perusteella yli 60 % Pirkanmaan pesimälajeista on koko alueen lajeja.

Samoin selvitettiin 40 vuoden aikajaksolla Pirkanmaan pesimälajien levinneisyyden vakautta, josta syntyi kuusi ryhmää (vakaita tai vahvistuneita lajeja on noin 80 %):

- vakaa / jokseenkin vakaa 83 lajia = 44 %
- levinneisyys hieman vahvistunut 34 lajia = 18 %
- se on huomattavasti vahvistunut 35 lajia = 19 %
- se on hieman heikentynyt 6 lajia = 3 %
- se on huomattavasti heikentynyt 4 lajia = 2 %
- levinnyt alueelle uudeksi lajiksi (1. Lintuatlaksessa 0 ruutua) 9 lajia = 5 %
- vakautta ei määritelty (pesintöjä yksi tai niukasti) 16 lajia = 9 %

Lajiston mahdolliseen heikentymiseen liittyvät uhanalaiset ja silmälläpidettävät lajit. Niistä saatiin julki uusi päivitys tammikuussa 2016. Uudella listalla on 64 Pirkanmaan pesimälajia eli 34 % niistä kaikista. Joukossa on myös viisi lajia, jotka esiintyvät kaikilla Pirkanmaan atlasruuduilla ja yhteensä 19 lajia, joilla on yli 100

levinneisyysruutua Pirkanmaalla. Lisäksi mm. 13 lajia kuuluu kattavasti pesivien ja 9 lajia melko kattavasti pesivien levinneisyysluokkaan. Tämä voi tarkoittaa myös sitä, että aivan kaikki valtakunnallisen uhanalaislistan lajit eivät Pirkanmaalla ole vielä vaarantuneita tai silmälläpidettäviä. Valtakunnallisen listan tilanne Pirkanmaan pesimälinnustossa on seuraava (yhteensä 64):

- äärimmäisen uhanalaiset 2 lajia
- erittäin uhanalaiset 19 lajia
- vaarantuneet 27 lajia
- silmälläpidettävät 16 lajia

Lopuksi pesimälinnuston arvioinnissa käsitellään mahdollisuuksia uusiin pesimälajeihin Pirkanmaalla. Esiin nostetaan 10 lajia, joista kuusi pesii jo PiLYn naapurialueella ja loput muilla perusteilla. Erikseen todetaan, että lintuatlasten perusteella ei voida osoittaa minkään lajin vielä hävinneen tai olevan juuri häviämässä Pirkanmaalta. Kuitenkin mainitaan, että lintuatlasten perusteella ainakin suokukon, kuhankeittäjän ja kuukkelin pesinnät ovat loppuneet alueelta.

Pesimälinnuston muutokset ja MAAKA-menetelmä

Muutos luonnossa on jatkuvaa. Osoitus lintukantojen nopeasta muutoksesta on tuore uhanalaisuusluokitus, jossa uhanalaisten lajien määrää taas lisättiin. Siksi on tärkeää tehdä jatkuvasti vakioituja lintulaskentoja ja kartoituksia, jotta ollaan selvillä käynnissä olevista muutoksista. PiLYssä tulee ponnistella myös sen eteen, että laskentoihin ja kartoituksiin motivoituneita henkilöitä löytyy. Haasteena on saada myös Pirkanmaan etäalueille ihmisiä keräämään lintutietoa ja tekemään havaintoja.

Kun muutoksia lajien levinneisyyteen tulee, ne heijastuvat heti myös lajien levinneisyysluokkiin ja levinneimpien lajien järjestykseen. Luonnollisesti lajit ovat herkkiä muutoksille, kun ja jos ilmasto, ympäristöt ja lajien elinvoimaisuus muuttuvat. Millaisia luokkien vaihdoksia Pirkanmaalla seuraavaksi kehittyä ja millä vauhdilla, voidaan tarkastella, kun seuraava Lintuatlas on tehty ja jos se kyetään tekemään samantasoisesti kuin nyt täydennetty 3. Lintuatlas. Tämä tarkoittaa koko alueen kaikkien atlasruutujen työstämistä erinomaisen selvitysasteen tasolle luotettavan vertailun takaamiseksi. MAAKA-projekti osoitti vaikeimmin selvitettävät kohteet jo etukäteen, jotta riittävät havainnot saadaan kaikkialta ajoissa.

MAAKA-projektissa käytetty havaintojen ja tietojen täydennysmenetelmä osoitti toimivuutensa ja tuotti uusia tuloksia pesimälinnuston levinneisyydestä. Menetelmä eteni vaiheittain:

- alhaisten havainto- ja lajimäärien tunnistaminen eriarvoisilla atlasruuduilla levinneisyysongelmaksi ja samoin ns. ongelmalajien laskennallinen tunnistaminen (miltä lajeilta ruutuja puuttuu ja paljonko; 21 – 15 puuttuvaa ruutua = esiintymisen puuteryhmä A, 14 – 11 puuteryhmä B)
- alempiasteisten ruutujen (33) nostaminen kahdessa vuodessa lisätyllä retkeilyllä ja lisähavainnoilla enemmistöruutujen (80) tasolle
- atlashavaintojen ja uusien MAAKA-havaintojen yhdistäminen, uusien levinneisyyskarttojen tuottaminen sekä lajeittain yhdistettyjen esiintymis- ja pesintätietojen arviointi
- erityistarkastelussa puuteryhmä A, jonka lajeista 85 – 90 % sai vahvistuksen entiselle levinneisyysrajalleen tai uudelle rajalle. Vain 10-15 % lajeista sai johtopäätösten kannalta liian pienen havaintomäärän.

Tietolähteet ja kirjallisuus

Valkama, J., Vepsäläinen, V., Lehtikainen, A. 2011: Suomen III Lintuatlas. Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö

Väisänen, R.A., Lammi, E., Koskimies, P. 1998: Muuttuva pesimälinnusto. Kustannusosakeyhtiö Otava, Keuruu

Hyytiä, K., Kellomäki, E., Koistinen, J. 1983: Suomen Lintuatlas. SLY:n Lintutieto Oy, Helsinki

Sahi, I.: Maakunnan kartoittaminen etenee hyvin. Lintuviesti Nro 2 / 2013

Sahi, I.: MAAKA-projekti paransi lintutietoa Pirkanmaan etäalueista. Lintuviesti Nro 4 / 2013

Sahi, I.: MAAKA-projektin väliraportti 2012. Esitelmä lintuillassa 22.2.2013 lintuillassa. PiLYn kotisivut

Sahi, I.: MAAKA-projektin katsaus 31.1.2014. Esitelmä lintuillassa. PiLYn kotisivut

Maakunta kartoitetuksi 2012 - 2013. Tausta, ohjeet, tiedotteet. PiLYn kotisivut

Koskimies, P.: Suomen lintuopas 2014

Lahti, T.: Pirkanmaan pesimälinnusto 2006 – 2013, lajitolasto, ruututilasto ja kuntalajit. WWW.luomus.fi nettutilastoja 2014

Valkama, J.: MAAKA-ruutujen rengastukset 2011 – 2013

[Tiainen, J., Mikkola-Roos, M., Below, A., Jukarainen, A., Lehtikainen, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rintala, J., Sirkiä, P. & Valkama, J. 2016: Suomen lintujen uhanalaisuus 2015 – The 2015 Red List of Finnish Bird species. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. 49 s.](#)

EU:n lintudirektiiviraportointi 2014: Eionet European Topic Centre on Biological Diversity 2014: Member State Deliveries. Scoreboard of the Member States' Article 12 reports.

http://bd.eionet.europa.eu/activities/Reporting/Article_12/Reports_2013/Member_State_Deliveries

Geiger, Chr., Helin, J., Seppälä, P. Henkilökohtaisia tiedonantoja 2014 - 2016

Ilkka Sahi

Osa B

Pirkanmaan pesimälinnuston levinneisyyskuvaukset ja 2006 – 2013 levinneisyyskartat

Kuvaukset ja kartat lajeittain

Tekstien tarkoituksena on lyhyesti kuvata Pirkanmaan pesimälajien (187) nykyistä ja aikaisempaa **levinneisyyttä Pirkanmaalla** ja ottaa samalla huomioon myös levinneisyyden **kehityskulku koko Suomessa**. Lajistoon on otettu kaikki Pirkanmaan pesimälajit vuosilta 1974 – 2015.

Levinneisyyttä ja sen kehitystä Pirkanmaalla kuvataan kaikkien Lintuatlasten ja Pirkanmaan Lintutieteellisen Yhdistyksen oman Maakunnan kartoitusprojektin (MAAKA-projekti) perusteella. Jokaisesta lajista mainitaan sen aluepohjainen **levinneisyysluokka** Pirkanmaalla, samoin MAAKAn tuoma lisä 3.Lintuatlaksen tulokseen.

Koko maan tiedot perustuvat kaikkien lajien osalta julkaisuun *Valkama, Jari, Vepsäläinen, Ville & Lehtikoinen, Aleksi 2011: Suomen III Lintuatlas. – Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. <http://atlas3.lintuatlas.fi>.*

*Lajien kuvaus käsittää myös niiden **kannanarviot koko maassa**. Niitä on kaksi ja ne on eroteltu toisistaan isoilla kirjaimilla **A ja B** eli kannanarvio A tarkoittaa edellistä teosta vuodelta 2011 ja B seuraavaa tuoreempaa EU:lle lähetettyä vuoden 2014 EU:n lintudirektiiviraportoinnin julkaisua Eionet European Topic Centre on Biological Diversity 2014: Member State Deliveries. Scoreboard of the Member States' Article 12 reports. Julkaisussa on uusimmat arviot Suomen lintukannoista. http://bd.eionet.europa.eu/activities/Reporting/Article_12/Reports_2013/Member_State_Deliveries*

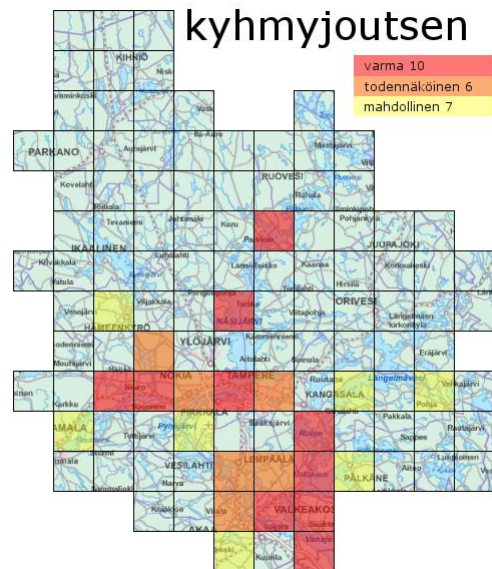
Lintuatlaksissa Pirkanmaa käsittää lähinnä PiLYn havaintojenkeruualueen eli toimialueesta pääosin puuttuvat Urjala, Punkalaidun, Virrat ja Mänttä-Vilppula. **Atlasalueeseen mahtuu 113 atlasruutua a' 100 km²**, yhteensä siis 11300 km². Kolmas Lintuatlas tehtiin vuosina 2006 – 2010. Siinä saatiin aikaan 80 erinomaisen selvitystason ruutua eli loput 33 ruutua jäivät tuon tason alle. Lintuatlasta täydentävä MAAKA-projekti tehtiin vuosina 2012 ja 2013 ja siinä nostettiin myös em. 33 atlasruutua erinomaisen selvitystason tasolle.

Pirkanmaan pesimälajit esitellään lyhyesti Lintuatlasten mukaisessa järjestyksessä yllä mainitulla tavalla. Ensin annetaan koko maan kuvaus kolmella rivillä ja sitten vastaava PiLYn atlasalueen osalta. Koko maan kannanarvioissa saattaa esiintyä suurtakin vaihtelua. Kyse voi olla vuosivaihteluista, eri laskentaperusteista tms., vaikka sitä ei ole sanottu tietolähteessäkään.

Kyhmyjoutsen

Kyhmyjoutsenen ensipesinnät todettiin Suomessa 1930-luvulla. Nyt laji pesii saaristossa, rannikon lähijärvillä ja maan eteläosien sisäjärvillä. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 13 % ja varmat pesinnät 10 % ruuduista. Kannanarvio A on 6 000 – 10 000 ja B 11 200 – 16 900 pesivää paria.

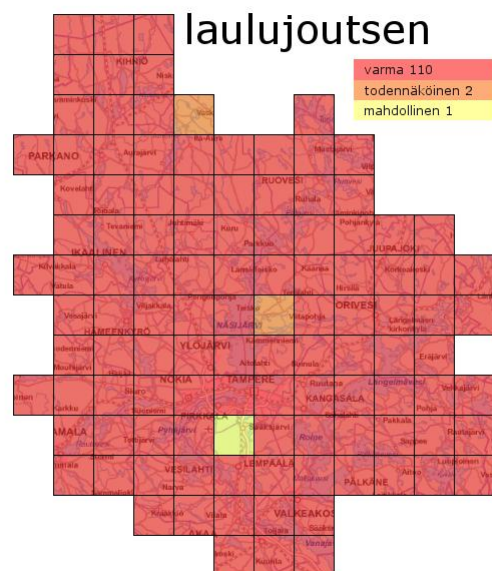
Kyhmyjoutsen on Pirkanmaallakin tulokaslaji. Se sai 2. Lintuatlakseen kaksi eteläistä pesintäruutua, jotka 3. atlaksessa ulottuivat jo Näsijärvelle. Esiintyminen alueen ruuduissa on 20.4 % (etelästä pääosin Tampereen tasalle asti) ja varmat pesinnät 8.8 %. Ei MAAKA-lisää. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Laulujoutsen

Kansallislintumme oli lähellä sukupuuttoa, kunnes 1950-luvulla yleinen mielipide tuli lajin suojelun puolelle. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli jo 81 % ja varmat pesinnät 57 % ruuduista. Maan pesimäkanta keskittyy sisämaavesille ja A on 5 000-7 000 ja B jo 8 500 – 11 000 pesivää paria.

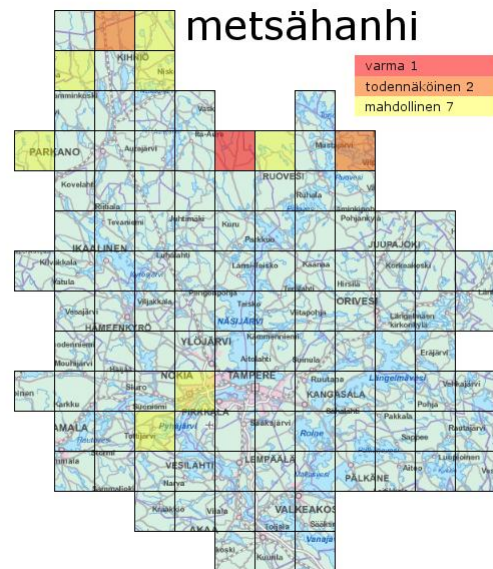
Laulujoutsen on atlaskaudella nopeimmin Pirkanmaan valloittanut laji. Ensipesintä todettiin vanhassa Kurussa 1974 ja nyt laji esiintyy jo 100 % ja varmat pesinnät 97.3 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintäruutua. Pesintöjä löytyi 2014 uusi ennätysmäärä 288 kpl. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Metsähanhi

Metsähanhi on pohjoinen erityyppisten soiden taantuva ja vaarantunut laji. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 19 % ja varmat pesinnät 4 % ruuduista. Jälkimmäinen määrä on puolittunut 1980-luvun atlaksesta. Kannanarvio A on n. 1 700–2 500 ja B enää 1 000 – 2 500 pesivää paria.

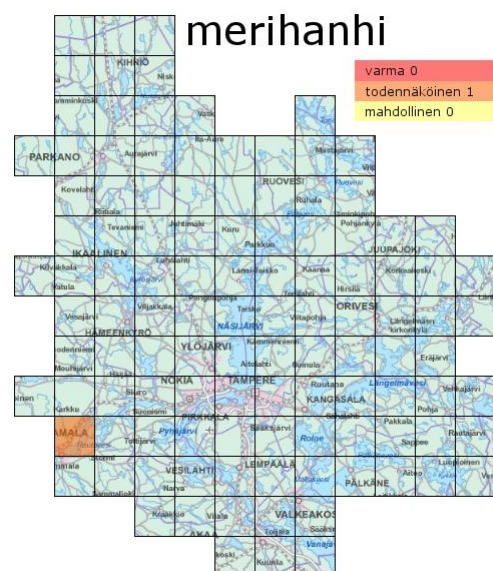
Metsähanhi ei esiintynyt Pirkanmaan atlaksissa 1970- eikä 1980-luvuilla. Nyt se esiintyy alueen ruuduista 8.8 % ja varma pesintä 0.9 %, kun poikue löytyi Ruovedeltä 2009. MAAKA toi lisää kaksi esiintymisruutua. Laji on vahvistunut yksittäishavainnoiksi alueen pohjoisosassa. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Merihanhi

Saariston ja rannikkoseutujen laji elpyi rauhoituksen ansiosta 1950-luvulta lähtien esiintyen nyt Perämeren myöten. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 12 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on n. 5 000 – 6 000 ja B 2 800 – 4 500 pesivää paria.

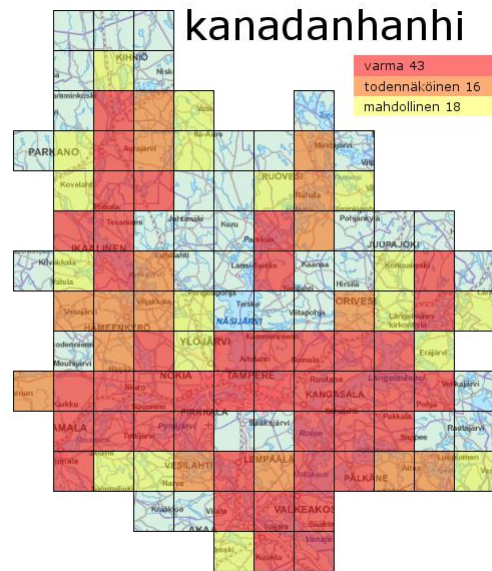
Merihanhelle saatiin yksi esiintymisruutu Pirkanmaan 3. Lintuatlakseen (ei sitä ennen). Atlaksen jälkeen laji on pesinyt säännöllisesti vuodesta 2011 alkaen Sastamalassa. Ei MAAKA-lisää. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Kanadanhanhi

Kanadanhanhi on tuotu Suomeen viitisenkymmentä vuotta sitten runsastuen viimeisen parinkymmenen vuoden aikana. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 21 % ja varmat pesinnät 10 % ruuduista. Pesimäkanta-arvio A ja myös B on 7 000–8 000 paria. Kanta on edelleen kasvussa.

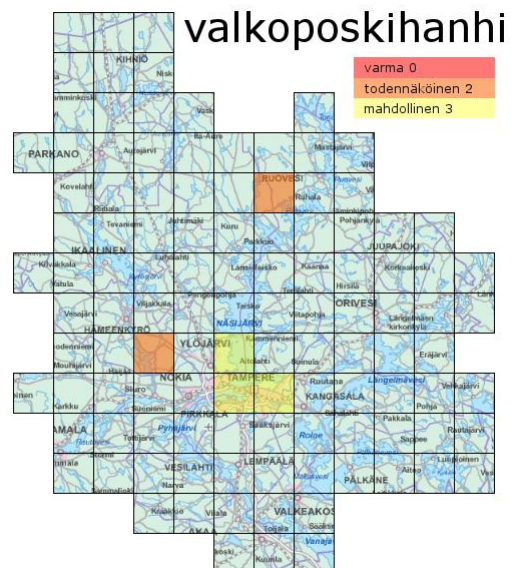
Laji ei esiintynyt 1970- eikä 1980- luvuilla Pirkanmaan Lintuatlaksissa. Nyt se esiintyy jo 68 % ja varma pesintä 38 % ruuduista eli laji on eniten levinneitä uusia lajeja. Pääosa puutteista on alueen pohjoispuoliskolla. MAAKA toi lisää yhdeksän esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Valkoposkianhi

Tämän tundralajin ensimmäinen Suomen pesintä todettiin v. 1981 Inkoon saaristossa. 2000-luvulla kanta on kasvanut nopeasti ulottuen sisämaahan. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 7 % ja varmat pesinnät 4 % ruuduista. Pesimäkanta A on n. 3 000-3 500 ja B kasvava 3 800 – 5 000 paria.

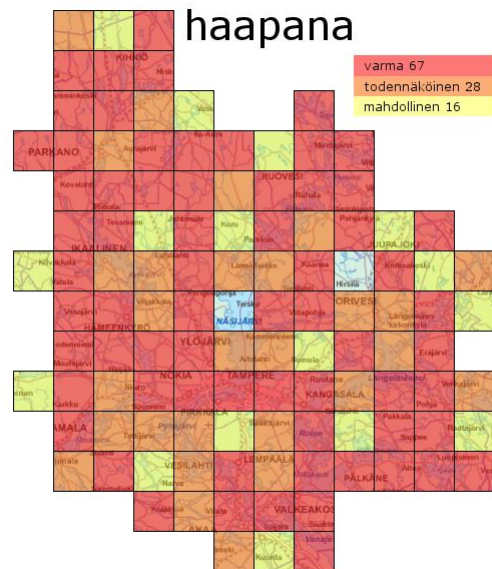
Valkoposkianhen esiintyminen saatiin Pirkanmaan 3. atlaksessa viidelle (4.4. %) ruudulle. Ensimmäinen pesintä Pirkanmaalla todettiin jo vuonna 2003 Tampereella ja seuraavat atlaksen jälkeen vuosina 2013 – 2015. Ei Maaka-lisää. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Haapana

Haapana on koko maan laji, joka pesii erilaisissa vesistöissä karuimpia järviä lukuun ottamatta. Lievää taantumista 1990-luvulta lähtien ja nyt vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 63 % ja varmat pesinnät 28 % ruuduista. Pesimäkanta A on 45 000 – 55 000 ja B jopa 50 000 – 83 000 paria.

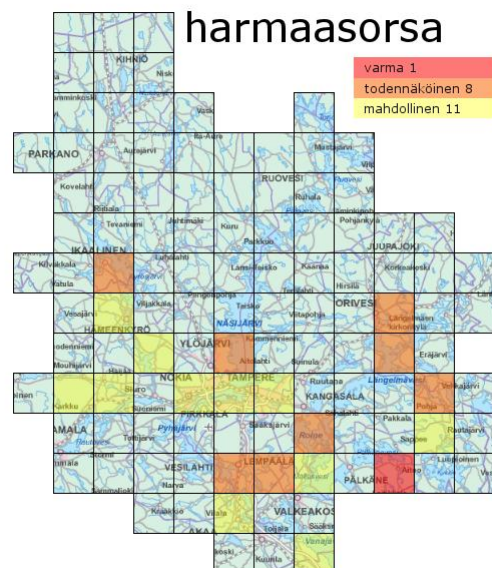
Pirkanmaalla laji on atlaskaudella vakiintunut pohjoisosissakin melko tasaisen levinneisyyden tasolle. Nyt se esiintyy jo 98 % ja varma pesintä löytyy 59 % ruuduista. MAAKA toi lisää neljä esiintymis- ja 14 pesintäruutua (MAAKAN suurin pesintälisä). Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Harmaasorsa

Harmaasorsa oli Suomessa satunnainen 1960-luvulle asti, mutta sen jälkeen havaintomäärät alkoivat kasvaa keskittyen Etelä-Suomen ja Oulun rannikkoalueille. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli jo 9 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista. Pesimäkanta A ja B on 500 -1 000 paria.

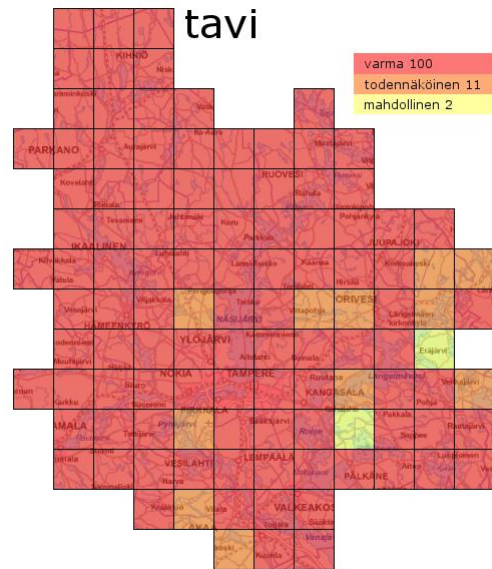
Pirkanmaalla laji on vahvistunut 1970-luvun tuntemattomuudesta pesimälajiksi. Nyt se esiintyy jo 18 % lähinnä alueen eteläpuoliskolla ja varma pesintä löytyy tosin vain yhdestä (0.9 %) atlasruudusta. Ei MAAKA-lisää. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Tavi

Tavi esiintyy koko maassa hyvin monenlaisissa vesistöissä. Kanta on pysynyt vuosikymmenet vakaana. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 84 % ja varmat pesinnät 54 % ruuduista. Pesimäkanta A on 170 000-230 000 ja B 150 000 – 250 000 paria.

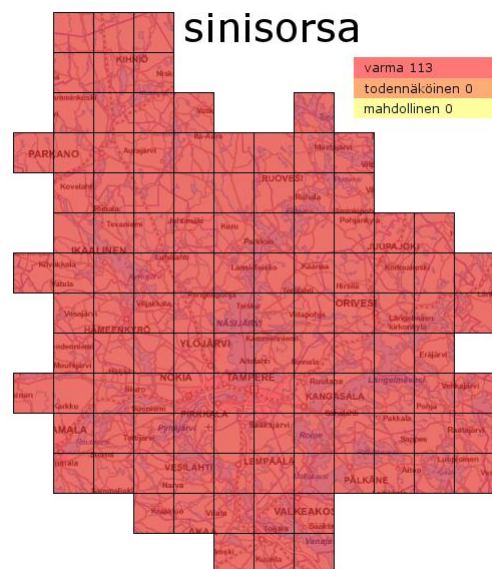
Pirkanmaallakin laji on esiintynyt kaikissa atlaksissa hyvin vakaasti. Nyt se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy 88.5 % ruuduista. MAAKA-lisä oli kaksi puuttuvaa esiintymis- ja seitsemän uutta pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Sinisorsa

Sinisorsakin esiintyy koko maassa. Myös sille kelpaavat kaikenlaiset vesistöt. Samoin kanta on ollut vakaa. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 82 % ja varmat pesinnät 63 % ruuduista. Pesimäkanta A on myös 170 000 - 230 000 ja B 200 000 – 220 000 paria.

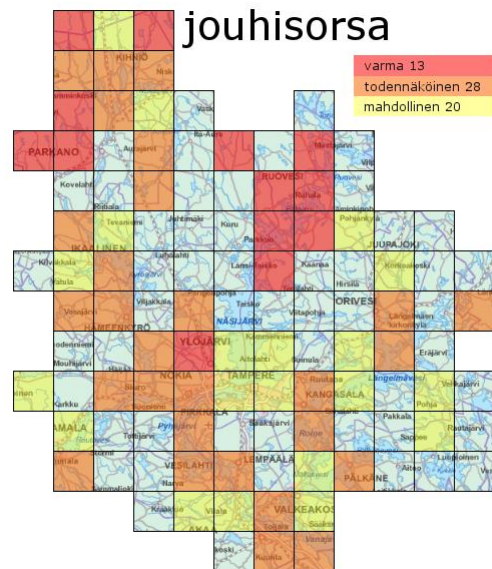
Pirkanmaan lintuatlaksissa laji on ollut koko alueen laji. Nyt se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy myös 100 % ruuduista. MAAKA toi lisää neljä pesintäruutua eli viimeiset puuttuvat pesintäruudut. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Jouhisorsa

Jouhisorsa on maan keski- ja pohjoisosiin painottunut erittäin uhanalainen laji, joka pesii etupäässä suo- ja tulvavesillä. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 27 % ja varmat pesinnät 9 % ruuduista (vähennystä etelässä). Pesimäkanta A on 8 000 – 15 000 ja B 8 000 – 16 000 paria.

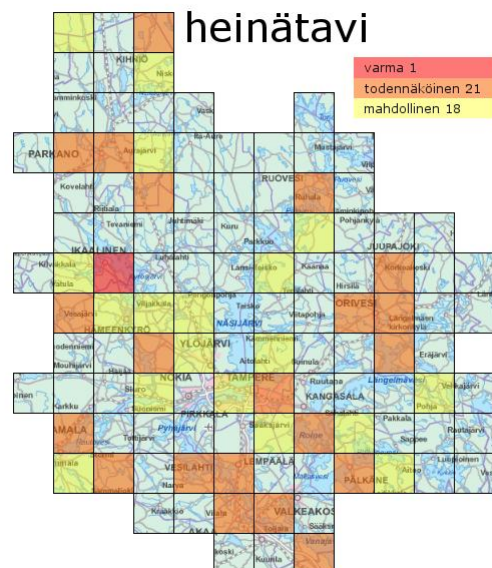
Laji on Pirkanmaan ensimmäisistä atlaksista lievästi vahvistunut. Pesintöjen painotus on alueen pohjoispuoliskolla. Nyt se esiintyy 54.0 % ja varma pesintä löytyy 11.5 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden pesintäruudun ja neljä esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Heinätavi

Heinätavi on harvalukuinen Etelä- ja Keski-Suomen rehevien vesien taantuva ja erittäin uhanalainen laji. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 13 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista (vähennystä kaikkialla). Pesimäkanta A on 1 000 -2 000 ja B 1 300 – 4 900 paria.

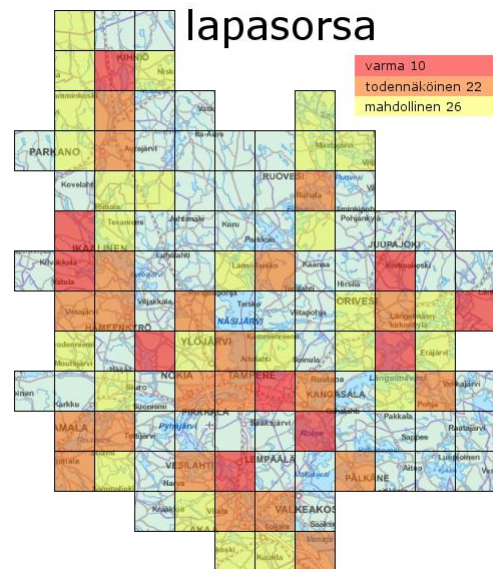
Pirkanmaalla heinätavi on lievästi taantunut edellisistä atlaksista. Nyt se esiintyy 35.4 % ruuduista ja varma pesintä vain yhdessä ruudussa (aikaisemmin 4-5 ruutua). MAAKA toi lisää kaksi esiintymisruutua. Kaikkiaan laji esiintyy hajanaisesti alueen eri suunnilla. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Lapasorsa

Lapasorsa on rehevien järvien ja merenlahtien laji. Levinneisyys keskittyy Etelä- ja Keski-Suomeen sekä kaikille rannikoille. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 26 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 10 000 -14 000 ja B 11 000 – 18 000 paria.

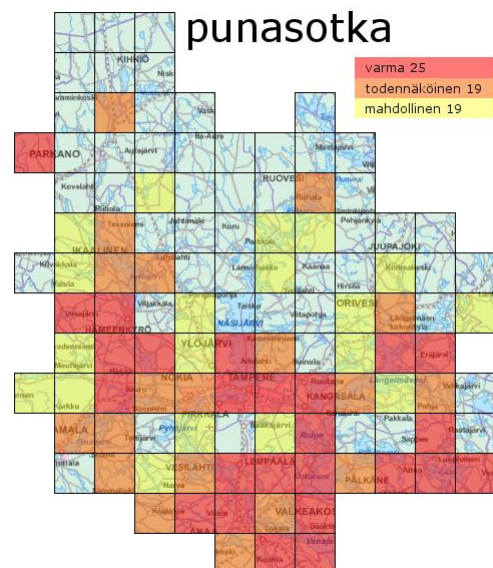
Pirkanmaan lintuatlaksissa lapasorsan esiintyminen on ollut laikuittaista; nyt puutteita on mm. SE-kulmassa ja vanhan Kurun seudulla. Laji esiintyy 51.3 % ja varma pesintä löytyy 8.8 % ruuduista. MAAKA toi yhden pesintäruudun ja viisi esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Punasotka

Punasotka on rehevien järvien laji. Se on taantunut ja luokitellaan erittäin uhanalaiseksi. Levinneisyys painottuu eteläiseen Suomeen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 16 % ja varmat pesinnät 4% ruuduista. Pesimäkanta on laskemassa; arvio A on 10 000 -13 000 ja B 10 000 – 16 000 paria.

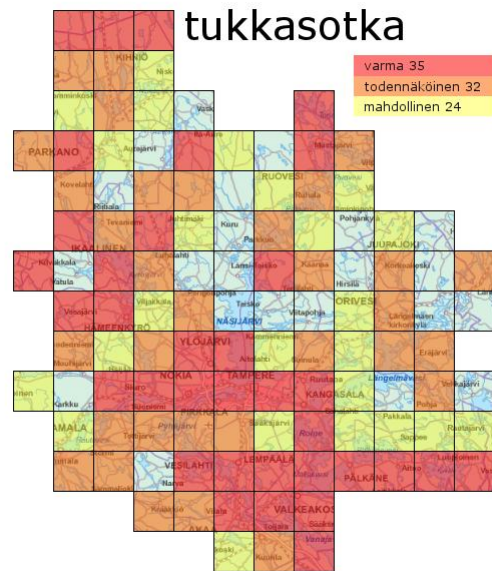
Pirkanmaankin lintuatlaksissa laji on hieman taantunut ja painottuu vahvasti alueen eteläpuoliskoon; puutteet ovat pohjoisessa ja koillisessa. Laji esiintyy 55.8 %, varma pesintä 22.1 % ruuduista. MAAKA toi lisää vain yhden pesintä- ja samalla esiintymisruudun. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Tukkasotka

Tukkasotka on rannikoiden ja kaikenlaisten sisämaajärvien laji. Se on taantunut ja erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 61 % ja varmat pesinnät 27 % ruuduista. Pesimäkanta on laskeva; arviot A ja B ovat 40 000 – 60 000 paria.

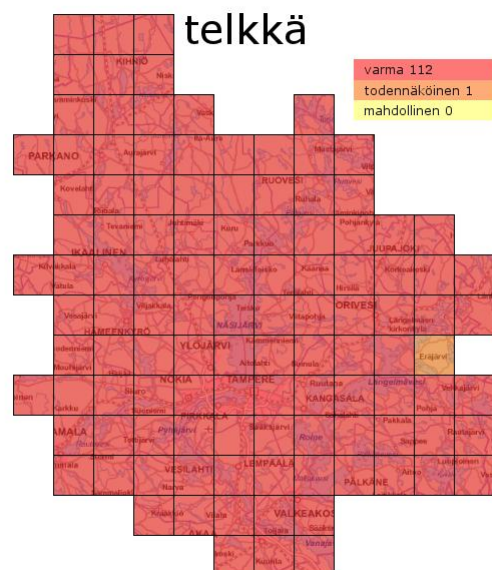
Pirkanmaan lintuatlaksissa tukkasotkan esiintyminen on alueen itä- ja koillisosissa vähäisempää, mutta kaikkiaan melko vakaa. Nyt laji esiintyy 80.5 % ja varma pesintä löytyy 31.0 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Telkkä

Telkkä on yleinen koko Suomessa ja pesii Tunturi-Lappiin asti. Levinneisydessä ei ole tapahtunut erityisiä muutoksia viime aikoina. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 90 % ja varmat pesinnät 76 % ruuduista. Pesimäkanta A on 170 000-220 000 ja B 190 000 – 250 000 paria.

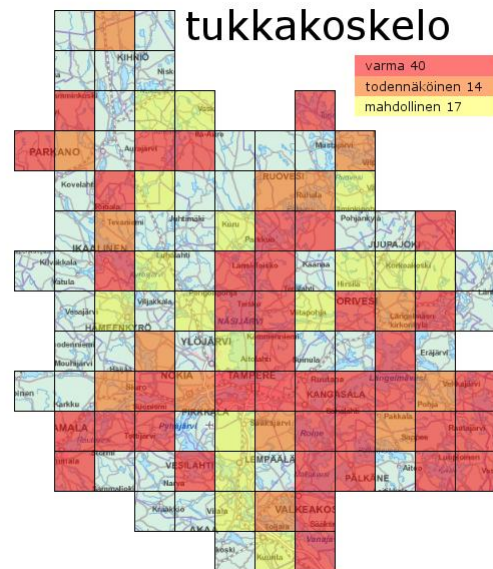
Pirkanmaalla lajin levinneisyys on ollut tasaista kaikissa lintuatlaksissa. Nyt se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy melkein 100 eli 99.1 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Tukkakoskelo

Tukkakoskelo suosii kirkasvetisiä järviä, jokia ja merialueita. Erittäin uhanalaisen lajin levinneisyys kattaa edelleen koko Suomen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 46 % ja varmat pesinnät 20 % ruuduista. Pesimäkanta on laskeva; arviot A ja B ovat 25 000 – 35 000 paria.

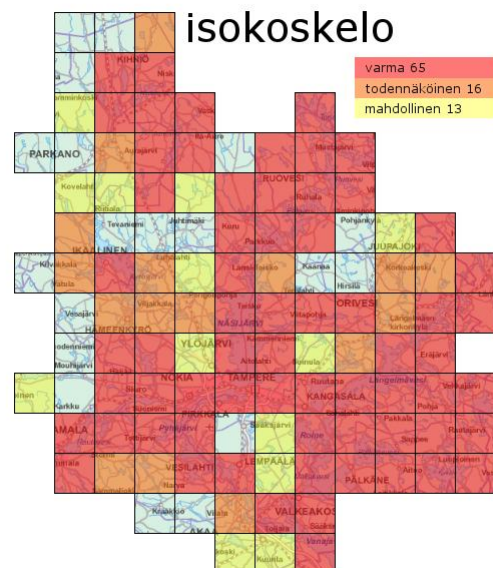
Pirkanmaan eri atlaksissa lajin esiintyminen on samankaltaista: ruutuja on vähemmän alueen W-puoliskolla. Nyt laji esiintyy 62.8 % ja varma pesintä löytyy 35.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi pesintäruutua, joka oli myös uusien esiintymisruutujen määrä. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Isokoskelo

Isokoskelo pesii karuissa vesissä koko Suomessa sekä rannikolla että sisämaassa, mutta on taantunut ja siksi vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 56 % ja varmat pesinnät 31 % ruuduista. Pesimäkanta A ja B ovat 20 000 – 30 000 paria.

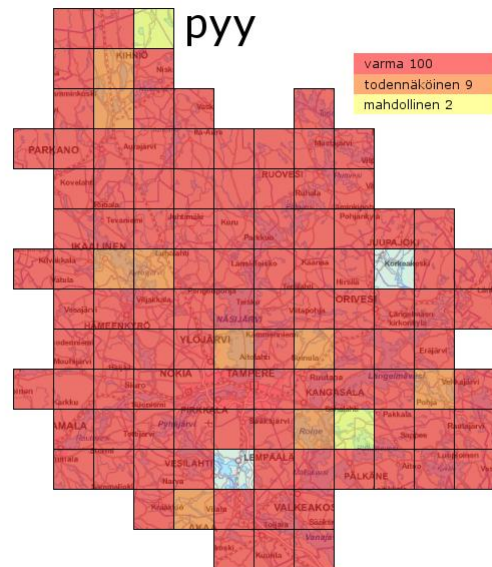
Pirkanmaalla isokoskelo on atlasien valossa hieman vahvistunut ja puuttuvat ruudut keskittyvät lähinnä alueen länsireunaan. Nyt se esiintyy 83.2 % ja varma pesintä löytyy 57.5 % ruuduista. MAAKA-lisä kaksi esiintymisruutua ja seitsemän pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Pyy

Pyy suosii kuusta kasvavia metsiä ja esiintyy yleisesti melkein koko Suomessa puuttuen Pohjois-Lapista ja Ahvenanmaalta. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 71 % ja varmat pesinnät 52 % ruuduista. Pesimäkanta A on 530 000-630 000 ja B 420 000 – 540 000 paria.

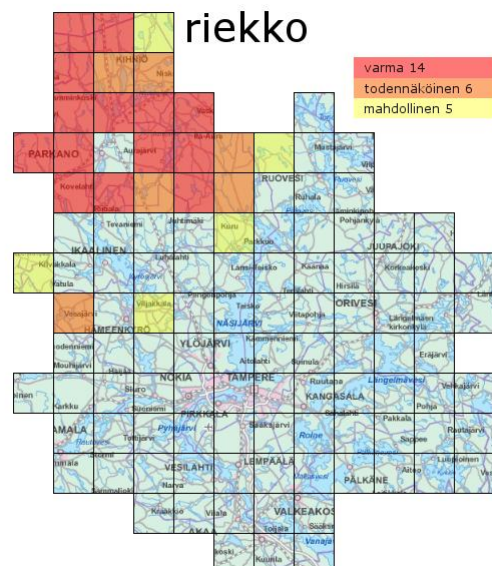
Pyy on atlasen valossa pesinyt tasaisesti koko Pirkanmaalla ainakin 1970-luvulta lähtien. Nyt se esiintyy 98.2 % ja varma pesintä löytyy 88.5 % ruuduista. MAAKA ei tuonut uusia esiintymisruutuja, mutta viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Riekko

Riekko on puoliavointen koivu- ja pajuympäristöjen lintu. Se on voimakkaasti taantunut (jo kadonnut Etelä-Suomesta) ja vaarantunut laji. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 40 % ja varmat pesinnät 16 % ruuduista. Pesimäkanta on laskeva: A on 51 000 -113 000 ja B 67 000 – 170 000 paria.

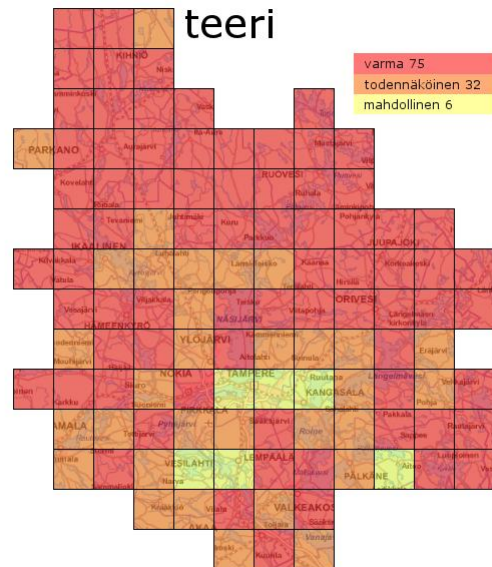
Riekko on taantunut Pirkanmaalla lievemmin esiintyen nyt luotesiosissa Kihniö-Parkano-Kurun alueella. Se esiintyy 22.1 % ja varma pesintä 12.4 % ruuduista. MAAKA toi kuusi esiintymisruutua ja seitsemän pesintäruutua, joiden määrä siten kaksinkertaistui. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Teeri

Teeri pesii koko Suomessa metsissä ja soilla paitsi Tunturi-Lapissa. Pitkäaikaistrendi on taantuminen ja aiemmin laji oli jo silmällä pidettävä. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 83 %, varmat pesinnät 47 % ruuduista. Pesimäkanta A on 610 000-740 000 ja B 600 000 – 710 000 paria.

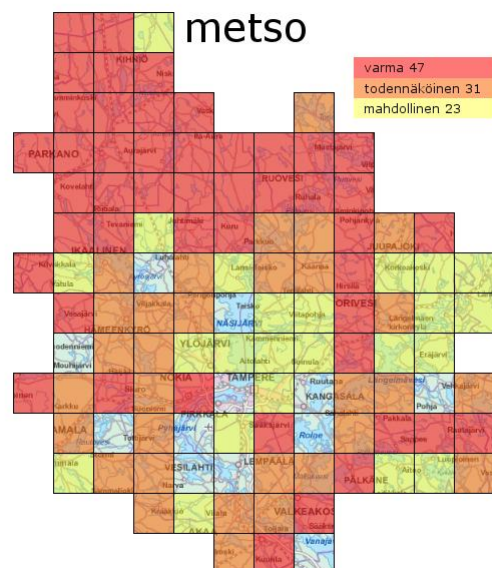
Teeri on Pirkanmaan lintuatlasten mukaan esiintynyt alueella tasaisesti vuosikymmenet. Nyt se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy 66.4 % ruuduista (vm. laskenut). MAAKA toi lisää yhden eli viimeisen puuttuvan esiintymisruudun ja kuusi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Metso

Metso esiintyy melkein koko maassa paitsi Ahvenanmaalla ja Lapissa mäntyrajan yläpuolella. Laji on aiemmin taantunut ja ollut silmällä pidettävä. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 74 % ja varmat pesinnät 40 % ruuduista. Pesimäkanta A on 270 000-340 000 ja B 290 000 – 330 000 paria

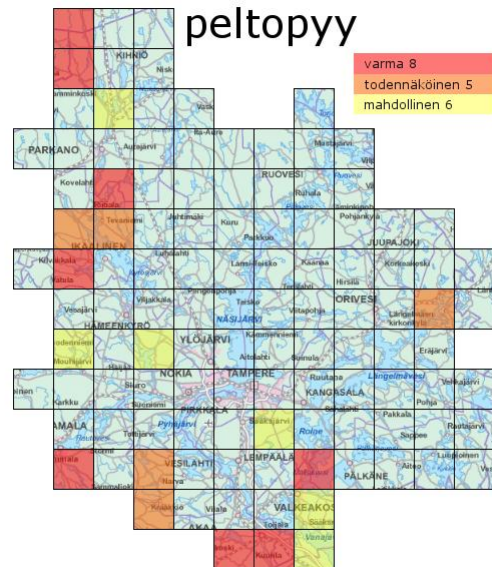
Metso pesi aikaisemmin koko Pirkanmaalla melko tasaisesti, mutta nyt esiintyminen ja pesinnät ovat alueen eteläpuoliskolla harvemmassa. Laji esiintyy 89.4 % ja varma pesintä löytyy 41.6 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis- ja kahdeksan pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Peltopyy

Peltopyy pesii peltoaukeilla Pohjanmaalla sekä paikoin Lounais-Suomessa ja Uudellamaalla. Laji on toipumassa aiempien vuosien taantumastaan. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 12 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 8 500 – 9 000 ja B kasvava 9 000 paria.

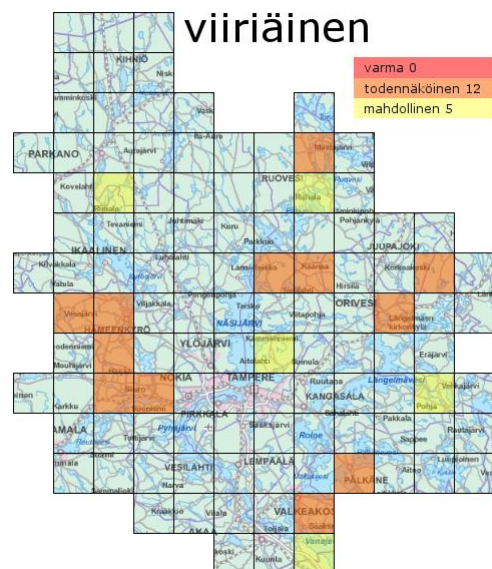
Pirkanmaan aiempi hajanainen esiintyminen on heikentyneenä nyt keskittynyt alueen länsi- ja eteläreunoille. Nyt peltopyy esiintyy 16.8 % ja varma pesintä löytyy 7.1 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Viiriäinen

Viiriäisen esiintyminen painottuu Etelä- ja Keski-Suomen peltoaukeille. Laji oli ainakin 1800-luvulla pesimälaji. Nykyään se on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 9 % ruuduista; varmat pesinnät puuttuivat. Pesimäkanta A on 10 -100 ja B jopa 150 – 500 paria.

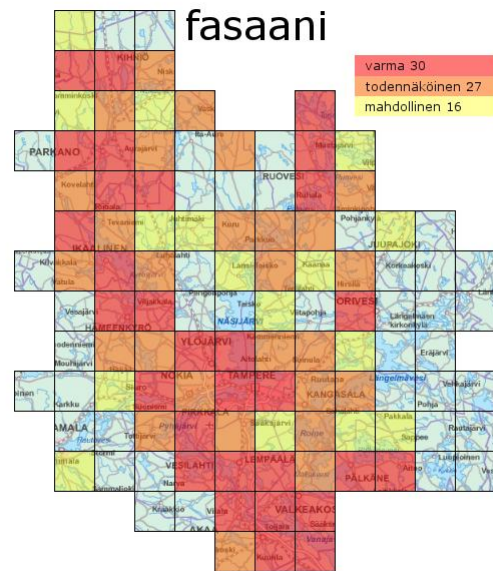
Pirkanmaalla on nyt viiriäisen esiintymisruutuja enemmän kuin ensimmäisissä lintuatlaksissa. Ruudut ovat hajallaan alueen eri puolilla. Laji esiintyy 15.0 % ruuduista, mutta varma pesintä puuttuu. MAAKA toi lisää yhden esiintymisruudun. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Fasaani

Fasaanin istutukset Suomeen aloitettiin vuonna 1901. Nykyään luonnonvaraiset kannat menestyvät vaihtelevasti Etelä- ja Keski-Suomessa. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 26 % ja varmat pesinnät 12 % ruuduista. Pesimäkanta A on 15 000 – 20 000 ja B 8 400 – 16 000 paria.

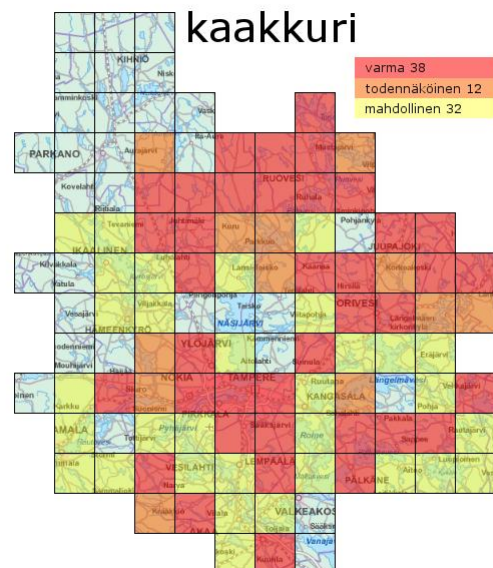
Fasaani on Pirkanmaalla hieman vahvistunut painottuen länteen ja etelän keskiosiin. Laajin yhtenäinen puutealue on alueen itäreunassa Juupajoelta Luopioisiin. Laji esiintyy 64.6 % ja varma pesintä 26.5 % ruuduista. MAAKA -lisä oli jopa 11 esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Kaakkuri

Kaakkuri pesii pikkujärvillä ja lammilla laikuittain koko maassa paitsi Ahvenanmaalla. Laji oli aiemmin jo silmällä pidettävä, mutta atlasruutumäärä nousi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli jopa 27 % ja varmat pesinnät 9 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1 500 – 2 000 ja B vain 750 – 1 500 paria.

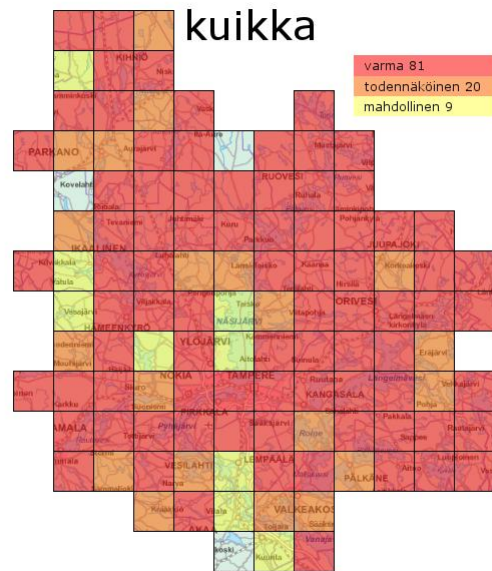
Kaakkuri on vahvistunut Pirkanmaan atlaksissa. Laajin esiintymä on Ruovesi-Orivesi-suunnalla. Selkein puute on edelleen Parkanon - Kihniön alueella. Nyt laji esiintyy 72.6 %, varma pesintä 33.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymisruutua ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Kuikka

Kuikka pesii tiheimmin Järvi-Suomen ja Koillismaan kirkkailla suurilla järvillä ja aina Tunturi-Lappiin asti, vähemmän rannikoilla. Täten syntyy itäinen painotus. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 61 % ja varmat pesinnät 30 % ruuduista. Pesimäkanta A on 11 000 – 13 000 ja B 12 000 – 13 000 paria.

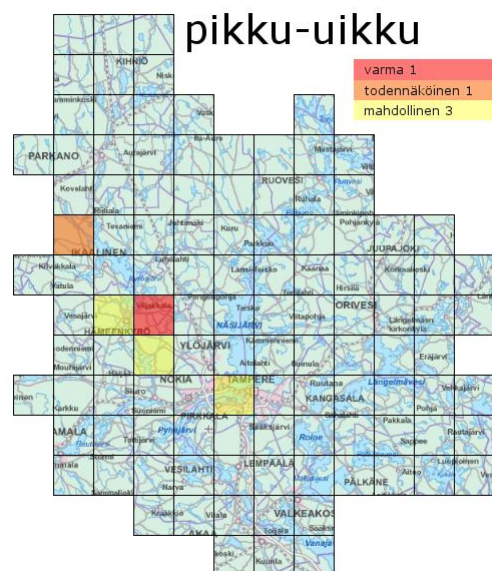
Kuikka on lievästi vahvistunut Pirkanmaalla. Mitään selkeää puutealuetta ei enää ole. Nyt se esiintyy 97.3 % ja varma pesintä löytyy 71.7 % ruuduista. MAAKA toi yhdeksän pesintäruutua, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Pikku-uikku

Pikku-uikku esiintyy tiheäkaskuvuistoissa pikkuvesissä. Laji nostettiin 2010 uhanalaisluokitteluun, jossa se on nyt 2015 erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 0.6 % ja varmat pesinnät vain 0.1 % ruuduista (= kolme pesintää). Pesimäkanta A on 0-25 ja B 1 – 20 paria.

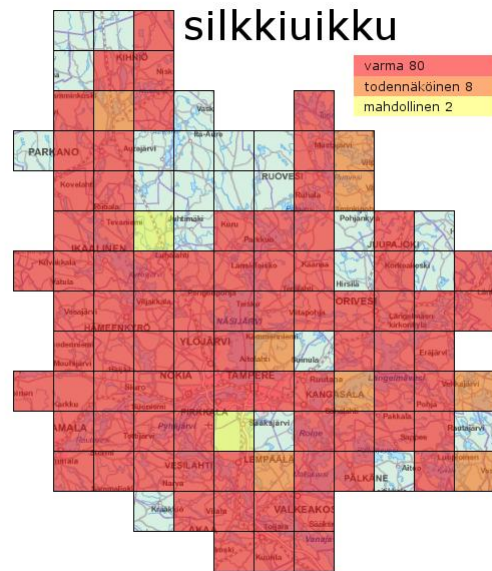
Pikku-uikku esiintyy ensi kertaa Pirkanmaalla 3. Lintuatlaksessa, jossa lajilla on jopa viisi ruutua linjalla Tampere – Ikaalinen. Laji löytyy siis 4.4% ja varma pesintä (yksi pesintäruutu) 0.9 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lajille lisää ruutuja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Silkkiuikku

Silkkiuikku pesii ruovikkoisilla vesillä saaristossa sekä Etelä- ja Keski-Suomen järvillä, niukasti enää pohjoisempaan. Luokittelu 2015 silmälläpidettävä. Esiintyminen 3. atlassessa oli 38 % ja varma pesintä 27 % ruuduista. Pesimäkanta A on 25 000 – 35 000 ja B laskeva 28 000 – 47 000 paria.

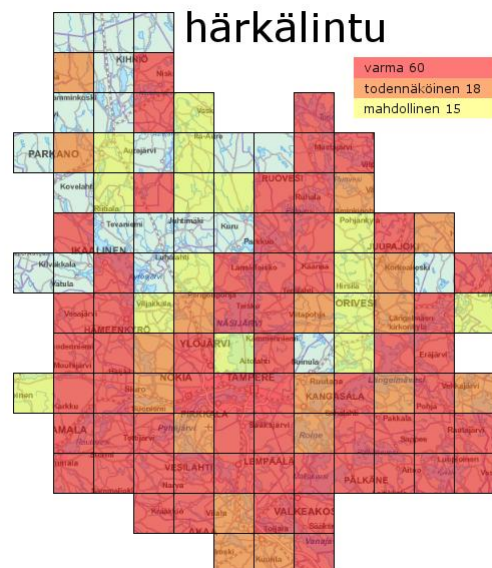
Silkkiuikun levinneisyysalue on Pirkanmaalla ollut vakaa vuosikymmeniä. Ainoa ehjempi puutealue on Pohjois-Kuru ympäristöineen. Nyt se esiintyy 79.6 % ja varma pesintä löytyy 70.8 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Härkälintu

Härkälintu pesii merenlahdilla sekä Etelä- ja Keski-Suomen yhä useammalla järvellä (jopa Etelä-Lappiin asti), jos vain kasvien suojaa sille löytyy. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlassessa oli 31 % ja varmat pesinnät jo 17 % ruuduista. Pesimäkanta A on 6 000 – 8 000 ja B kasvava 6 000 – 9 400 paria.

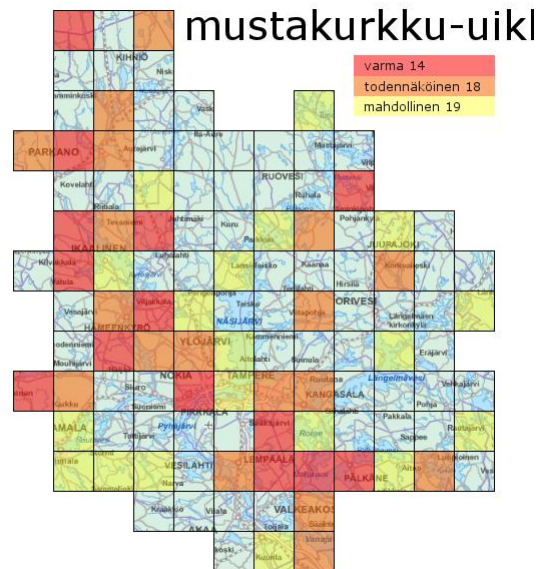
Härkälinnun levinneisyysalue on selvästi kasvanut Pirkanmaalla. Alhaisen esiintymisen alue rajoittuu vielä Kurun ja Ikaalisten linjan N-puolelle Kihniöön asti. Laji esiintyy 82.3 %, varma pesintä 53.1 % ruuduista. MAAKA toi 10 esiintymisruutua, muttei yhtään pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Mustakurkku-uikku

Mustakurkku-uikku on länsirannikon ja runsaskasvustoisilla pikkuvesillä lähinnä läntisen ja eteläisen sisämaan laji, joka luokitellaan nyt erittäin uhanalaiseksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 20% ja varmat pesinnät 10 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1200 -1700 ja B 1500 – 3300 paria.

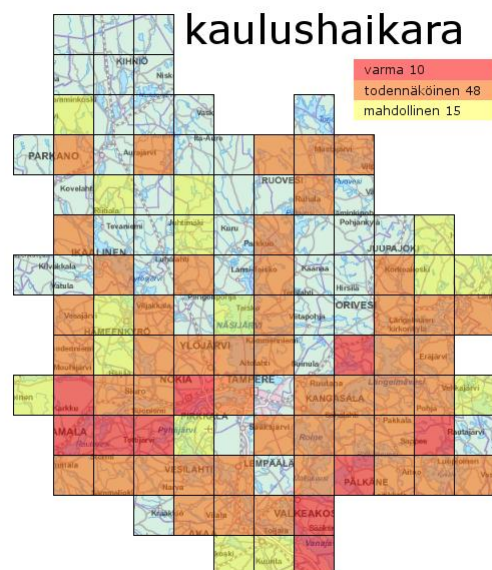
Mustakurkku-uikku on Pirkanmaan atlaksissa hieman heikentynyt. Ainoa vakaa pesintälinja on Pälkäne - Lempäälän alueelta Ikaalisiin ja Parkanoon. Laji esiintyy 45.1 %, varma pesintä 12.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Kaulushaikara

Kaulushaikara on suurten ruovikoiden asukas (jo 1800-luvun lopulta) Etelä- ja Keski-Suomessa, myös rannikoilla. Levinneisyysalue laajeni selvästi 3. Lintuatlaksessa, jossa kokonaisesiintyminen oli jo 20 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1000 -1500 ja B sama kasvava 1000 – 1500 paria.

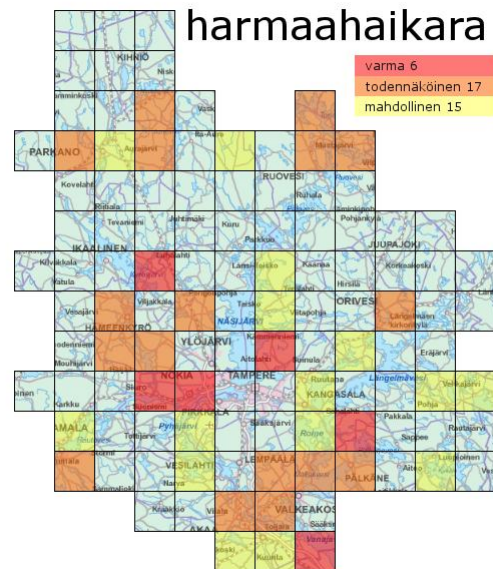
Pirkanmaalla kaulushaikara on vahvasti laajentanut esiintymistään osin jopa Parkano–Ruovesi-tasolle asti (vielä Kihniö puuttuu). Pesinnät ovat vain S-puoliskolla. Laji esiintyy 64.6 % ja varma pesintä 8.8 % ruuduista. MAAKA toi kahdeksan esiintymisruutua, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Harmaahaikara

Harmaahaikara on uudistulokas 1920-luvulta alkaen. Se on levinnyt Lounais- ja Etelä-Suomessa pääosin rannikoille, mutta myös sisämaahan. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 13 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 700 -1000 ja B sama kasvava 700 – 1000 paria.

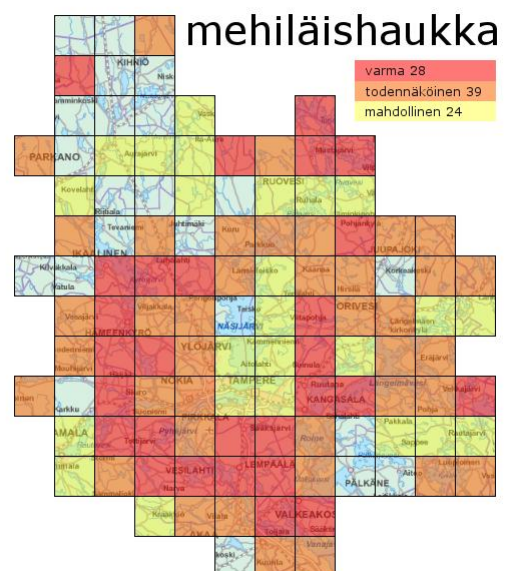
Harmaahaikaran ensipesintä Pirkanmaalla oli Ylöjärvellä 1950. Lajille tuli merkintä jo 1. atlakseen. Sittemmin ruutuja tuli lisää. Nyt laji esiintyy 33.6 %, varma pesintä 5.3 % ruuduista (**sic!** Kesäkatsauksissa ei mainita 3. atlaksen aikana eikä sen jälkeen lajin pesintöjä eikä poikueita). MAAKA toi kaksi esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Mehiläishaukka

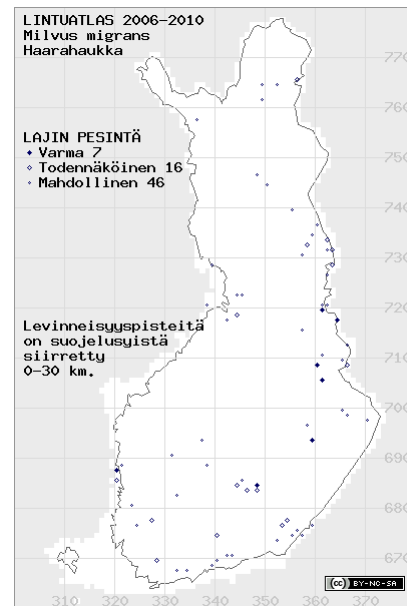
Mehiläishaukka pesii havu- ja sekametsissä Etelä- ja Keski-Suomesta Kuusamoon asti. Lintuatlaksissa laji on taantunut ja luokitellaan erittäin uhanalaiseksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 41 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2200 -2800 ja B laskeva 2200 – 2400 paria.

Pirkanmaalla mehiläishaukan levinneisyys on atlaskaudella pysynyt lähes ennallaan. Nykyään hajapuuutteita on eniten Ikaalisten, Parkanon ja Kihniön suunnilla. Laji esiintyy 80.5 % ja varma pesintä löytyy 24.8 % ruuduista. MAAKA toi kahdeksan esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Haarahaukka

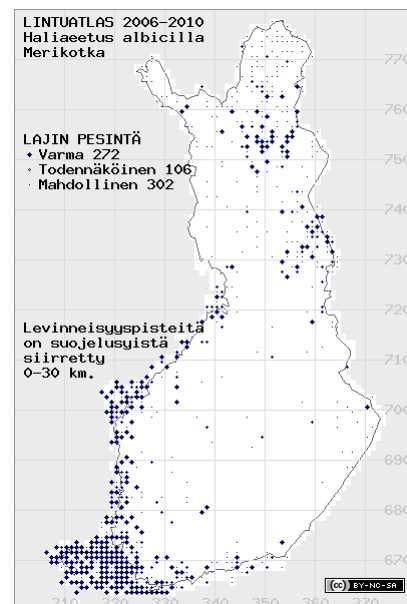
Haarahaukkaa tavataan Suomessa niukasti. Sen levinneisyys painottuu maan itäosiin. Jo vuonna 2010 se luokiteltiin äärimmäisen uhanalaiseksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 1.8 % ja varmat pesinnät (seitsemän kpl) 0.2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 10 - 25 ja B 15 – 20 paria.

Haarahaukka on pesinyt Pirkanmaalla vain kerran, vuonna 2013 Kangasalla. Lajia ei ole Pirkanmaan Lintuatlaksissa. MAAKA ei tuonut lisää ruutuja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Merikotka

Merikotka on atlasaikana levittäytynyt suojeltuna ja vaarantuneena yhä laajemmalle. Ruutuja on ollut 15, 50 ja nyt 271, kun pesimäalue on rannikot, Keski-Lappi ja Kuusamo, jopa sisämaa. Esiintyminen 3. atlaksessa oli 18 % ja varmat pesinnät 7 % ruuduista. Pesimäkanta A on 350 ja B 470 – 550 paria.

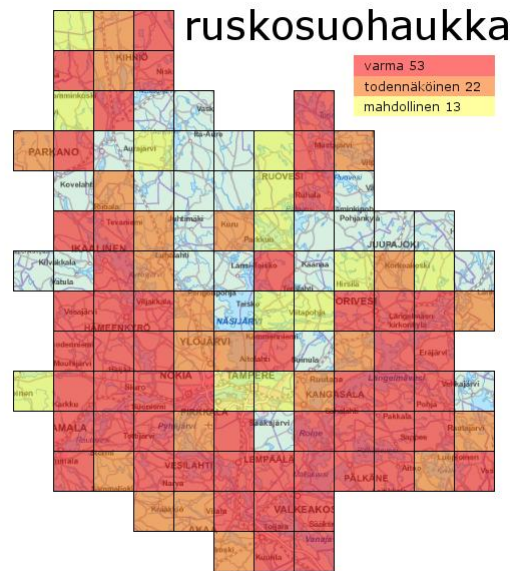

Merikotka pesi Pirkanmaalla ensi kertaa 2015 Orivedellä ja Vesilahdella jopa median tiedottaessa asiasta. Laji ei esiinny Pirkanmaan atlaksissa. Ei MAAKA-lisää. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Ruskosuohaukka

Ruskosuohaukka on pesinyt ruovikkoisilla järvillä ja merenlahdilla alle 100 vuotta. Nykyään elinaluetta on Etelä- ja Keski-Suomi sekä rannikot Perämerelle asti. Esiintyminen 3. atlaksessa oli 31 % ja varmat pesinnät 11 % ruuduista (eniten Pirkanmaa ja ymp.). Pesimäkanta A on 700–1000, B 680 – 1150 paria.

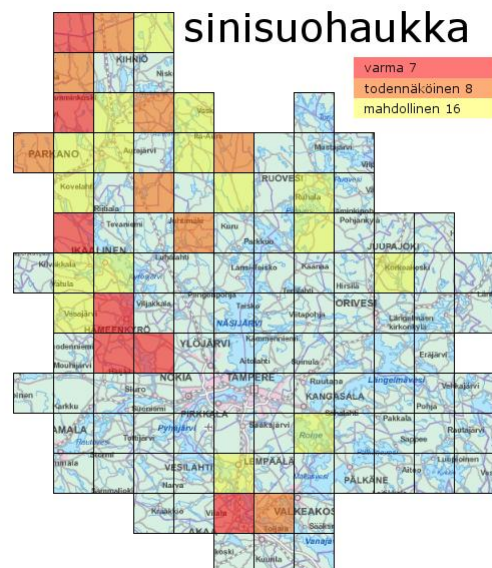
Ruskosuohaukalla oli Pirkanmaan 1. atlaksessa jo 11 esiintymisruutua. Nyt ainoa isompi pesintäpuute on vain Juupajoelta Kurun kautta Parkanon itäreunaan. Laji esiintyy 77.9 % ja varma pesintä 46.9 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Sinisuohaukka

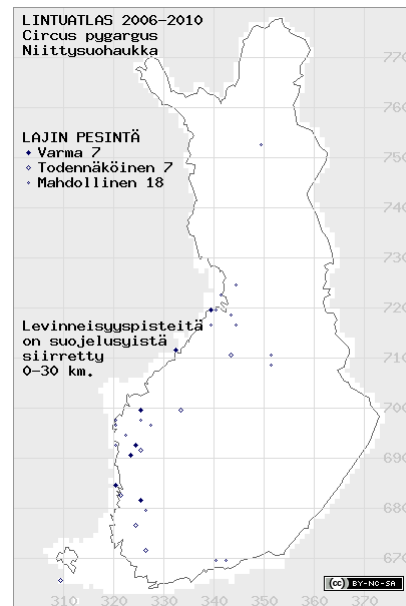
Sinisuohaukka pesii soilla ja avomailla Suupohjasta Länsipohjaan, laikuuttain myös E:ssä ja N:ssä. Laji on taantunut ja luokiteltu vaarantuneeksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 34 % ja varmat pesinnät 6 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1500 - 2500 ja B laskeva 1500 – 1600 paria.

Sinisuohaukan esiintyminen on Pirkanmaan atlaksissa vahvistunut alueella Hämeenkyröstä Kihniöön. Muualla on vain muutama hajaruuu. Nyt laji esiintyy 27.4 % ja varma pesintä 6.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää kuusi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Niittysuohaukka

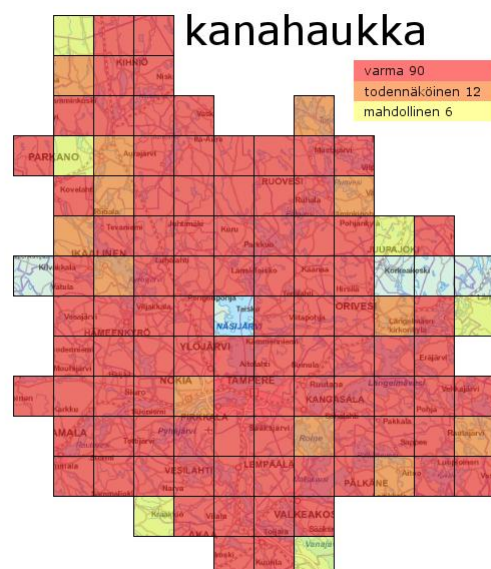
Niittysuohaukka pesii harvakseltaan kosteikoilla ja niityillä länsirannikon tuntumassa, kun laji atlasajan alussa pesi vain etelärannikon tuntumassa. Laji on erittäin uhanalainen. Esiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 0.8 % ja varmat pesinnät 0.2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2 - 10 ja B 5 – 15 paria.

Niittysuohaukka ei esiinny Pirkanmaan Lintuatlaksissa. Sillä on kuitenkin epäonnistunut pesintä Sastamalassa vuonna 2001. Lajin levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Kanahaukka

Kanahaukka pesii vanhoissa havu- ja sekametsissä koko maassa (ei tunturialue). Levinneisyys ei ole atlasajana juuri muuttunut. Luokittelu 2015 silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa oli 59 %, varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 4800 - 5400 ja B laskeva 4200 – 4300 paria.

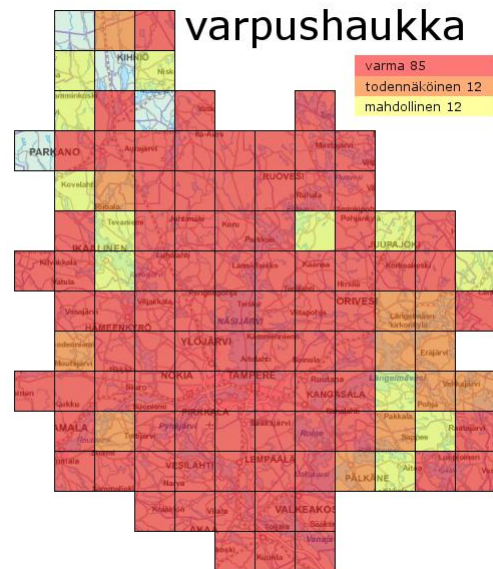

Pirkanmaalla kanahaukka on koko alueen laji muutamien hajapuuttein alueen keskivaiheilla. Aikaisempi puutealue luoteesta on nyt korjaantunut. Laji esiintyy 95.6 % ja varma pesintä löytyy 79.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Varpushaukka

Varpushaukka pesii erilaisilla metsämailla, jopa asutuksen liepeillä Metsä-Lappiin asti. Levinneisyyden alue ei ole Lintuatlasten aikana muuttunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 59 % ja varmat pesinnät 28 % ruuduista. Pesimäkanta A on 6000 - 8000 ja B 9300 – 9400 paria.

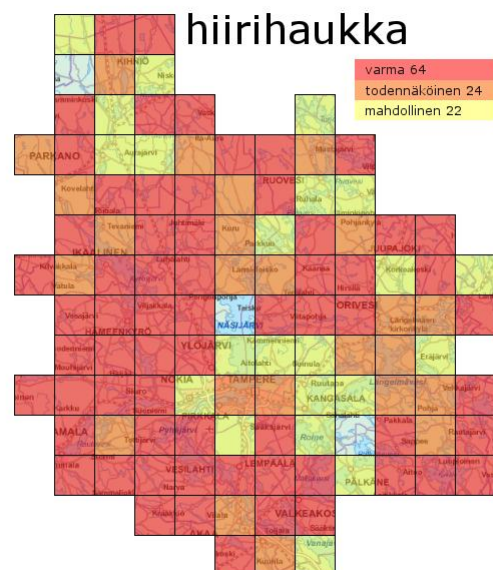
Pirkanmaalla varpushaukan esiintyminen on tasaista; muutama esiintymispuute on vielä luoteessa ja lisäksi pesintäruutuja puuttuu idästä. Laji esiintyy 96.4 % ja varma pesintä 75.2 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Hiirihaukka

Hiirihaukka pesii Metsä-Lappiin asti aukkojen rikkomilla metsämailla. Laji on atlanten aikana selvästi taantunut ja siksi sen luokitus on nyt vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 54 % ja varmat pesinnät 24 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3500 - 4500 ja B laskeva 4000 – 4200 paria.

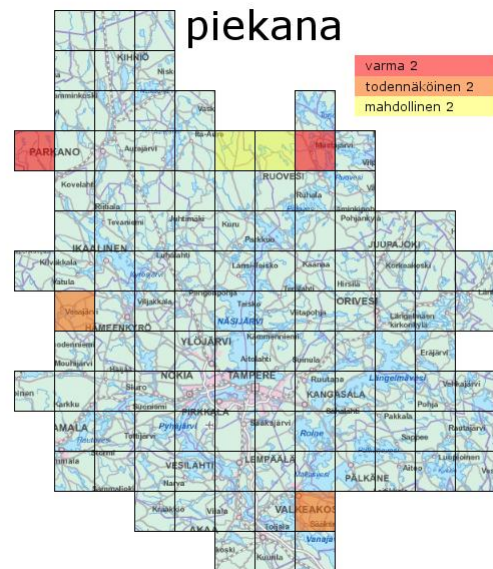
Pirkanmaan 3. Lintuatlaksessa hiirihaukka on saanut uusia esiintymis- ja pesintäruutuja varsinkin alueen pohjoisosiin. Nyt se esiintyy 97.3 % ja varma pesintä löytyy 56.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja kahdeksan pesintäruutua (monet rengastuksia). Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Piekana

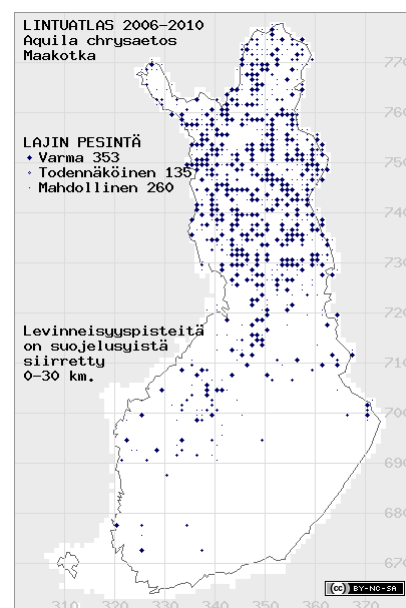
Piekana pesii Lapin tuntureilla ja laikuittain avoimissa metsissä; hyvinä myyrävuosina jopa Keski-Suomen tasalla kuten v. 2009, mutta luokitus 2015 on erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 19 % ja varmat pesinnät 4 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 500 - 4000 paria.

Pirkanmaakin sai myyrävuodesta 2009 osansa. Piekana esiintyy alueen 3. atlaksessa 5.3 % ja varma pesintä löytyy 1.8 % ruuduista eli kuusi ruutua sisältäen kaksi pesintäruutua. MAAKA toi lisää 0 esiintymis- ja 0 pesintäruutua. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Maakotka

Maakotka on Pohjois-Suomen lintu, mutta sitä esiintyy nyt jopa Varsinais-Suomeen asti. Atlasruutujen lisääntymisestä huolimatta se luokitellaan vaarantuneeksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 19 % ja varmat pesinnät 9 % ruuduista. Pesimäkanta A on 290 - 390 ja B 350 (min max) paria.

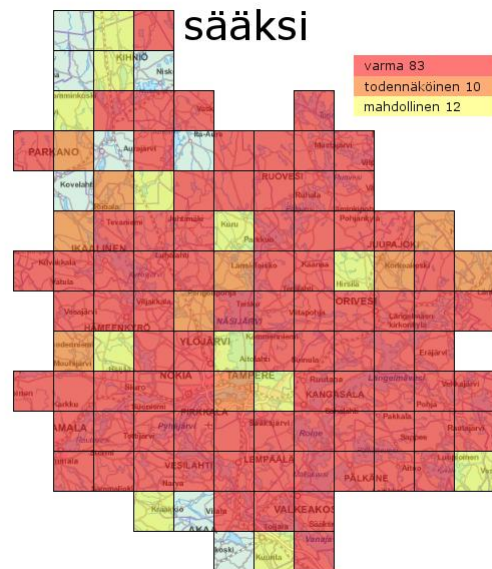

Maakotka pesi Pirkanmaalla 1950-luvulle asti, muttei enää koko atlaskaudella. Laji on kuitenkin sen jälleen taas pesinyt Pirkanmaan atlasalueella. Ei MAAKA-lisää. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Sääksi

Sääksi pesii koko maassa, mikäli seudulla on kalavesiä. Laji luokiteltiin aiemmin silmälläpidettäväksi, mutta kanta on vakaa tai paikoin vahvistunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 50 % ja varmat pesinnät 30 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1100 - 1300 ja B 1100 – 1350 paria.

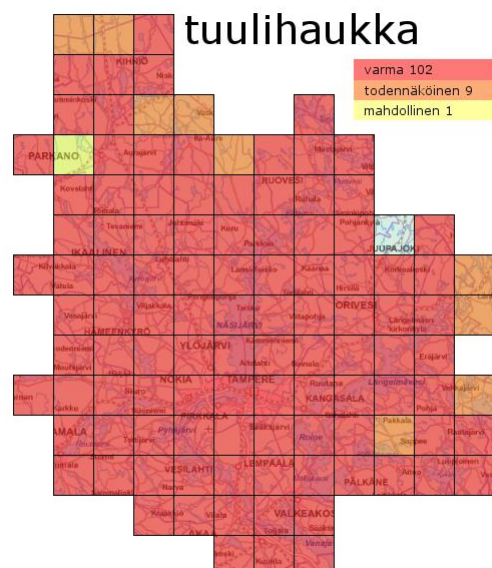
Lintuatlasten valossa sääksi on Pirkanmaalla vahvistunut. Enimmät hajapuuhteet ovat enää luoteessa. Nyt laji esiintyy 92.9 % ja varma pesintä löytyy 73.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Tuulihaukka

Tuulihaukka on elpynyt 50 vuoden takaisesta taantumastaan ja pesii nyt avomailla koko maassa, mutta vain niukasti Kainuussa ja paikoin Lapissa. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 70 % ja varmat pesinnät 39 % ruuduista. Pesimäkanta A on 5000 -10 000 ja B 7700 – 8700 paria.

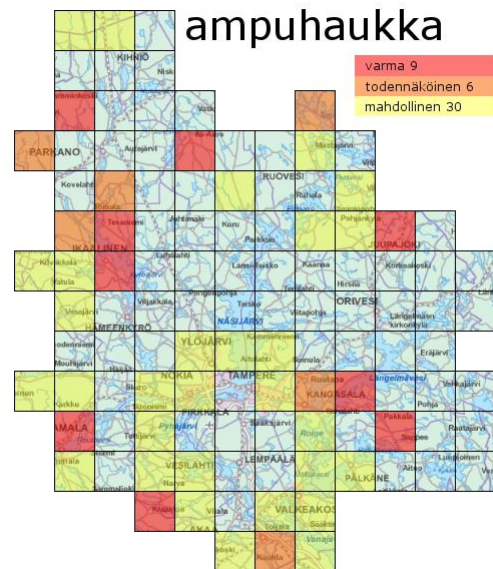
Tuulihaukka esiintyy tasaisesti koko Pirkanmaalla nyt, kun pohjoisosien aiemmat puutteet ovat täydentyneet. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä löytyy 90.3 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja jopa 13 pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Ampuhaukka

Ampuhaukka elää lähinnä Pohjois-Suomessa ja Kuusamossa, mutta hajanaisesti myös etelärannikolle asti. Levinneisyysalue on ollut vakaa. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 32 % ja varmat pesinnät 9 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2000 - 3000 ja B 2400 – 3600 paria.

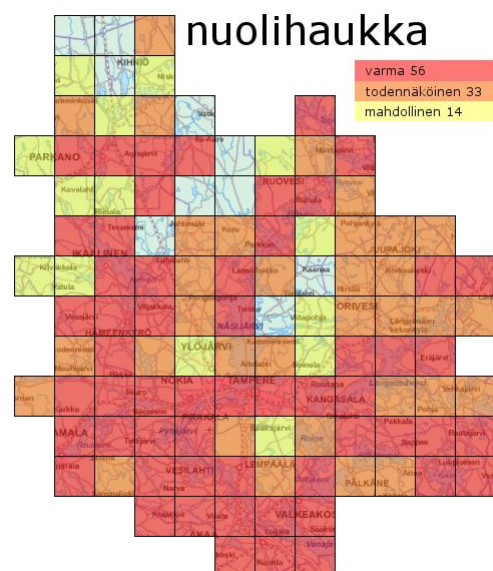
Ampuhaukan esiintyminen Pirkanmaalla on hajanaista kuten aiemmissa atlaksissa. Laaja puutealue on itärajalla ulottuen sieltä läpi Oriveden ja Kurun Kihniöön asti. Laji esiintyy 39.8 % ja varma pesintä 8.0 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja kaksi pesintärutua. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Nuolihaukka

Nuolihaukka pesii vesistöjen läheisyydessä Etelä- ja Keski-Suomessa. Se on Lintuatlasten aikana laajentanut levinneisyyttään Metsä-Lappiin asti. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 54 % ja varmat pesinnät 20 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2500 - 3500 ja B 3100 – 3200 paria.

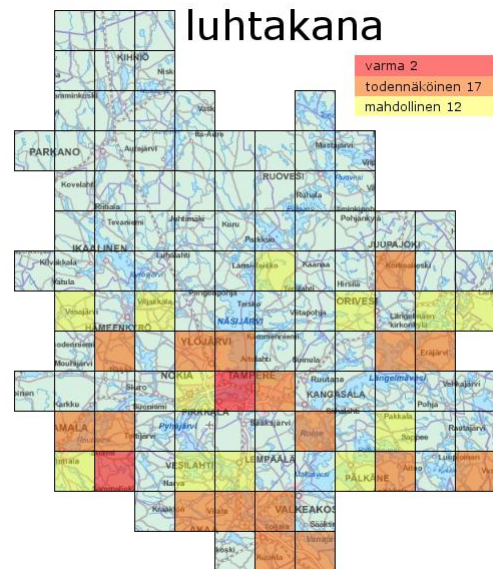
Nuolihaukka on Pirkanmaallakin vahvistunut; puuteruutujakin on enää vain alueen pohjoispuoliskolla, eniten Pohjois-Kurussa ja Kihniössä. Nyt se esiintyy 91.1 % ja varma pesintä löytyy 49.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää seitsemän esiintymis- ja kuusi pesintärutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Luhtakana

Luhtakana tuli Suomen ruovikkoisille järville ja merenlahdille 1900-luvun puolella. Atlasten aikana uusia ruutuja on tullut sisämaahan ja länsirannikolla Ouluun asti. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 11 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B kasvava ovat 500 - 800 paria.

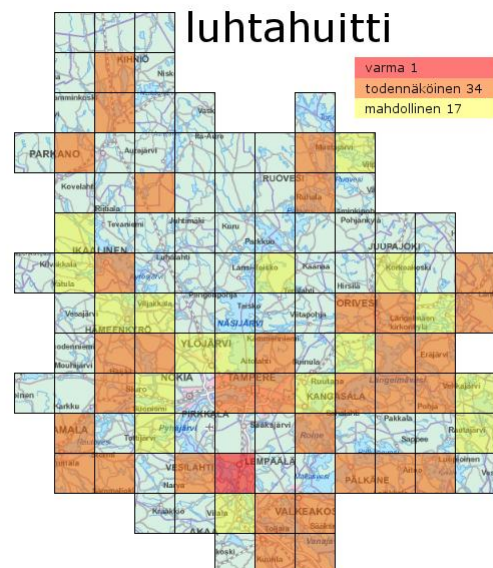
Luhtakana on selvästi vahvistunut Pirkanmaalla atlasaikana. Lähes kaikki esiintymisruudut ovat alueen eteläpuoliskolla, samoin ensimmäiset pesinnät. Se esiintyy 27.4 % ja varma pesintä 1.8 % ruuduista. MAAKA toi yhden esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Luhtahuitti

Luhtahuitti esiintyy hyvillä kosteikoilla hajanaisesti Etelä- ja Keski-Suomessa. Laji on taantunut etelässä ja ollut aiemmin luokassa silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 15 % ja varmat pesinnät 0.2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 500 - 1000 ja B laskeva 500 – 1300 paria.

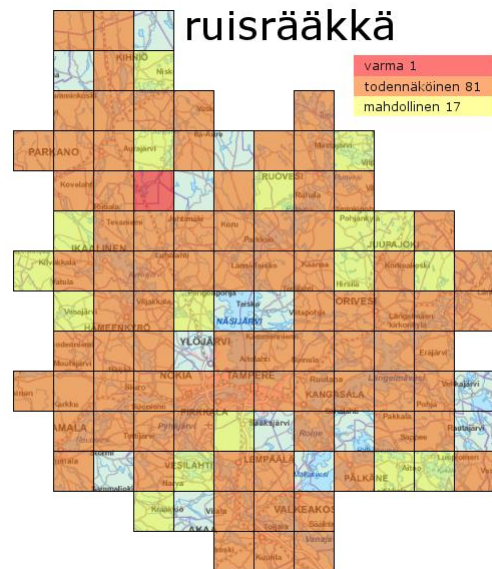
Luhtahuitti esiintyy Pirkanmaalla hajanaisesti, mutta pääosin alueen eteläpuoliskolla. Levinneisyys on pysynyt ennallaan. Ensimmäinen pesintäkin on lintuatlakseen saatu. Nyt se esiintyy 46.0 % ja varma pesintä löytyy 0.9 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Ruisrääkkä

Ruisrääkkä asuu pelloilla Etelä- ja Keski-Suomessa Oulu-Kuhmo-linjalle asti. Atlasruutujen määrä on lähes kolminkertaistunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli jo 40 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3000 - 7000 ja B 7000 – 12 000 paria.

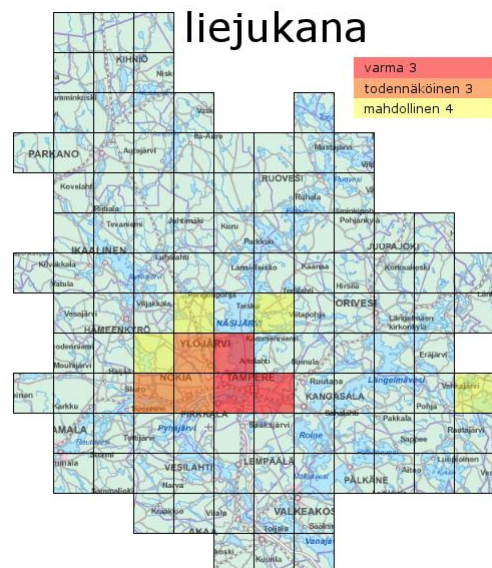
Ruisrääkkä on vahvistunut Pirkanmaan lintuatlaksissa paljon. Pesintäkin saatiin 3. atlakseen. Puutteet ovat tasaisen hajallaan. Laji esiintyy nyt 87.6 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA toi lisää jopa 18 (suurin MAAKA-lisä) esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Liejukana

Liejukana esiintyy ihmisen muovaamissa kosteikoissa hajanaisesti Etelä- ja Keski-Suomessa. Laji luokitellaan vaarantuneeksi. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 4 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B kasvava ovat 50 - 200 paria.

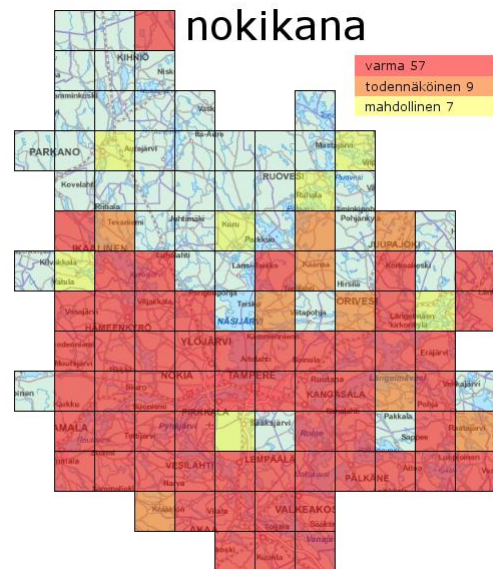
Liejukana on Pirkanmaalla vahvistunut ja kolme ensimmäistä pesintäruutuakin atlakseen saatu. Nyt laji keskittyy Tampere-Nokia-alueelle ja esiintyy 8.8 % ja varma pesintä löytyy 2.7 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Nokikana

Nokikana pesii rehevissä vesissä laikuittain Etelä- ja Keski-Suomessa ja Oulun N-puolelle asti. Laji on paikoin taantunut ja luokittelu 2015 on erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 22 %, varmat pesinnät 13% ruuduista. Pesimäkanta A on 5000 – 10 000, B laskeva 3800 – 9100 paria.

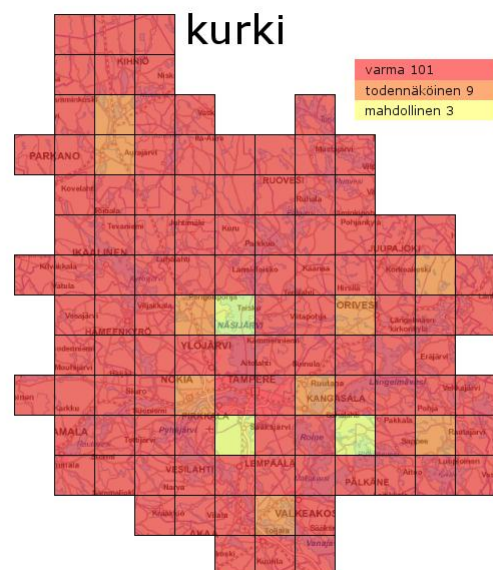
Nokikana on Pirkanmaan atlaksissa ollut eteläpuoliskon laji ja on yhä, pesinnöistäkin lähes 90 %. Pesintälinja katkeaa Juupajoki-lkaalinen tasalla. Laji esiintyy 64.6 % ja varma pesintä 50.4 % ruuduista. MAAKA ei tuonut ainuttakaan esiintymis- eikä pesintäruutua kartoille. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Kurki

Kurki pesii yhä vaihtelevammissa biotoopeissa koko maassa (ei aivan pohjoisrajalla). Se on vahvistunut ja täyttänyt puuteaukot Etelä-Lappiin asti. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 79 % ja varmat pesinnät 39 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 40 000 ja B kasvava 23 000 – 50 000 paria.

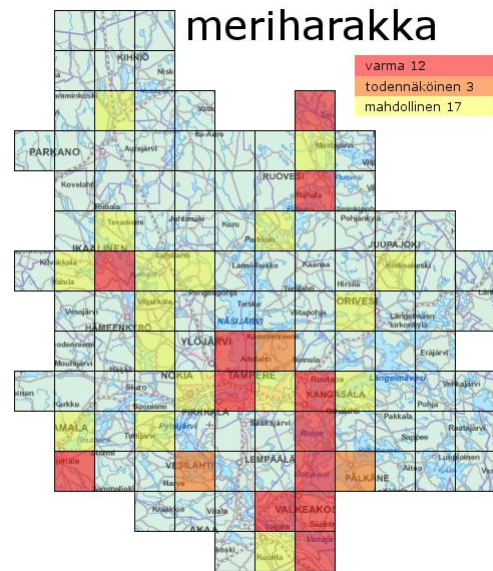
Kurki on lintuatlasten aikana voimakkaasti vahvistunut Pirkanmaalla ja esiintyy nyt jo koko alueella eli 100 % ja varma pesintäkin löytyy 89.4 % ruuduista (puutteet hajanaisia). MAAKA ei tuonut esiintymisruutuja, mutta toi kahdeksan pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Meriharakka

Meriharakka on kaikkien rannikoiden asukas, mutta on paikoin levinnyt sisämaahan, jonne on uusia pesintäruutuja saatu lintuatlastenkin aikana. Kokonaisesiintymisen 3. Lintuatlaksessa oli 17 % ja varmat pesinnät 10 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3000 - 4000 ja B kasvava 3400 – 4900 paria.

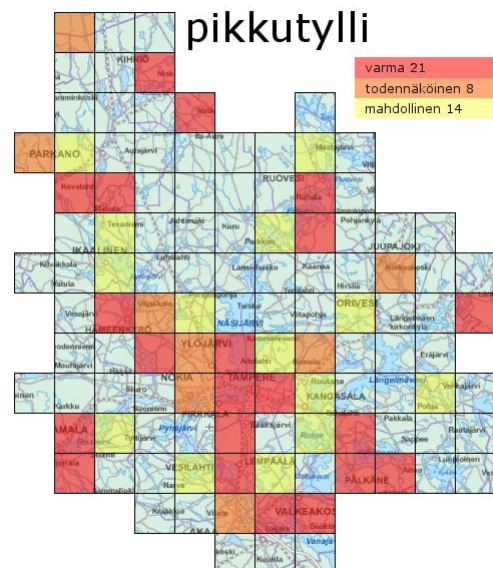
Meriharakan levinneisyys on Pirkanmaalla vahvistunut pääosin linjalla Valkeakoski-Tampere-Ikaalinen. Lisäksi on muutamia hajaruujuja. Nyt se esiintyy 28.3 % ja varma pesintä löytyy 10.6 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Pikkutylli

Pikkutylli pesii useimmin ihmisen käsittelemillä alueilla sisämaassa Keski-Lappiin asti. Teollisuus- ja sora-alueiden ym. siistittyessä laji on taantunut. Luokittelu 2015 on silmälläpidettävä. Esiintyminen 3. atlaksessa oli 23 % ja varmat pesinnät 12 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 4000 - 6000 paria.

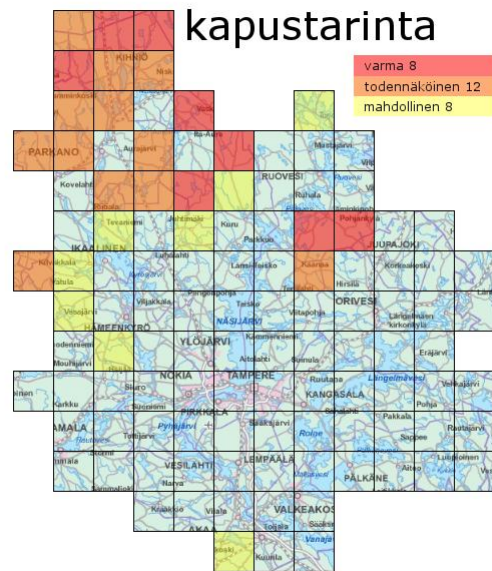
Pikkutylli on Pirkanmaalla selvästi taantunut. Tärkein esiintymä on edelleen Valkeakoski-Pälkäne-linjalta Tampereen kautta Hämeenkyröön. Nyt se esiintyy 38.1 % ja varma pesintä 18.6 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Kapustarinta

Kapustarinta pesii laikuittain Lounais-Suomen ja Satakunnan avosoilta Tunturi-Lappiin. Laji on paikoin taantunut, mutta useammin vahvistunut. Esiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 41 % ja varmat pesinnät 10% ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 – 80 000 ja B enemmän eli 120 000 – 150 000 paria.

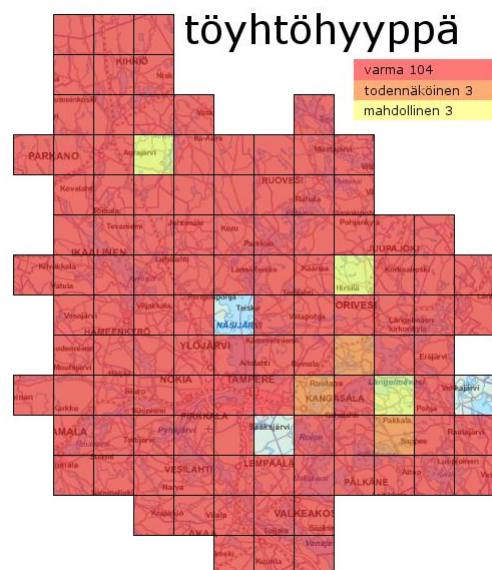
Pirkanmaan 3. atlaksessa kapustarintaruutujen määrä on lähes ennallaan, mutta esiintymät keskittyvät nyt luoteiseen neljännekseen ja Ruoveden Siikanevalle. Laji esiintyy 24.8 % ja varma pesintä 7.1 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Töyhtöhyppä

Töyhtöhyppä on peltojen, soiden ym. avomaiden laji etelästä Länsipohjaan asti. Se on viime aikoina taantunut Pohjois-Suomessa. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 61 % ja varmat pesinnät 47% ruuduista. Pesimäkanta A on 70 000 – 120 000 ja B 92 000 – 120 000 paria.

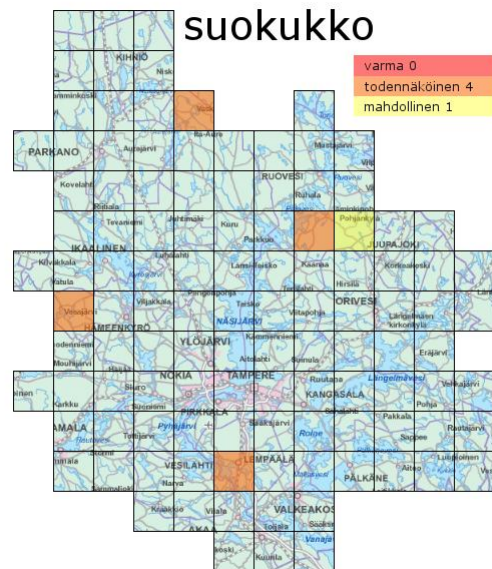
Töyhtöhyppä esiintyy tasaisesti koko Pirkanmaalla, kun laji on nyt täyttänyt luoteessa aikaisemmin olleet esiintymisaukot (jokunen hajapuute jäi vielä). Laji esiintyy 97.3 % ja varma pesintä löytyy 92 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Suokukko

Suokukko on avosoiden ja -rantojen laji, joka pesii enää Perämeren rannikolla ja Pohjois-Lapissa. Siksi luokitus on nyt äärimmäisen uhanalainen. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli enää 15 % ja varmat pesinnät vain 2 % ruuduista. Pesimäkanta A on 5000 - 8000 ja B laskeva 10 000 – 15 000 paria.

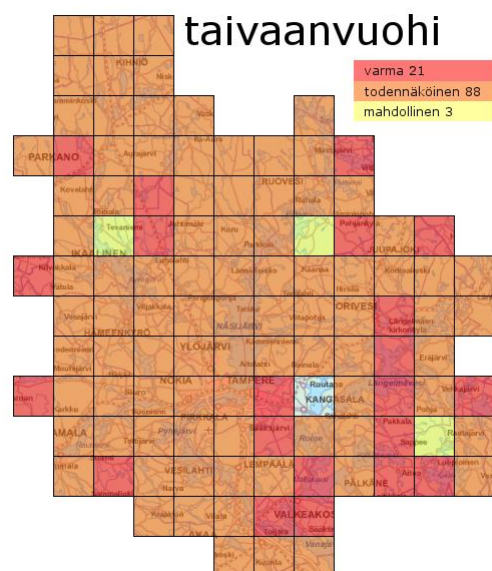
Suokukkoruutujen määrä on Pirkanmaan atlaksissa pudonnut kolmannekseen: ruudut ovat nyt hyvin hajallaan; samalla pesintäruudut ovat poissa. Laji esiintyy enää 4.4 % ruuduista. MAAKAssa lajille ei saatu ainuttakaan esiintymis- eikä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Taivaanvuohi

Taivaanvuohi pesii koko maassa erityyppisillä avoimilla kosteilla paikoilla. Lintuatlasten aikana on levinneisyys pysynyt samana. Luokittelu 2015 on vaarantunut. Esiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 83%, varmat pesinnät 11% ruuduista. Pesimäkanta A on 80 000 – 120 000 ja B 92 000 – 180 000 paria.

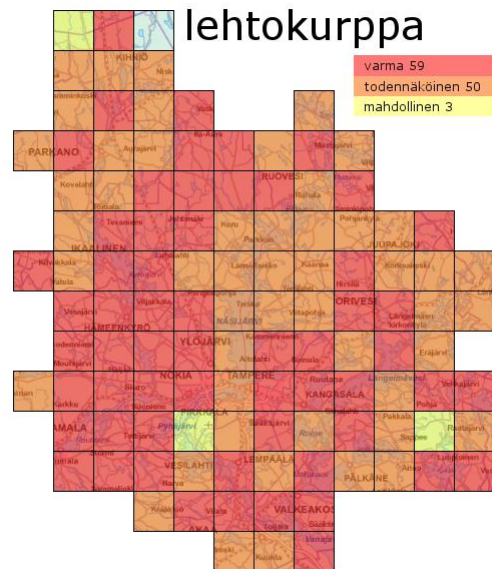
Taivaanvuohi on edelleen tasaisesti koko Pirkanmaan laji. Nyt se esiintyy 99.1 % ja varma pesintä löytyy 18.6 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Lehtokurppa

Lehtokurppa pesii rikkonaisissa lehti- ja sekametsäympäristöissä Etelä-Lappiin asti. Laji on atlasten aikana levinnyt pohjoiseen päin. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 68 % ja varmat pesinnät 23 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 200 000 ja B 150 000 – 220 000 paria.

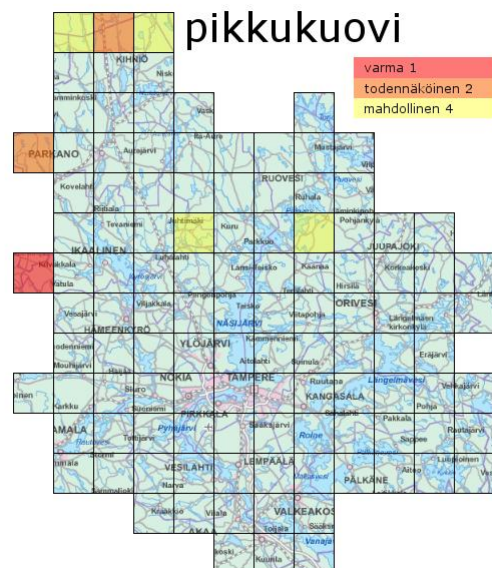
Pirkanmaan atlaksessa ovat puuttuvat lehtokurpparuudut täyttyneet niin, että tämäkin laji esiintyy nyt tasaisesti koko alueella. Nyt se esiintyy 99.1 % ja varma pesintä löytyy 52.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja seitsemän pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pikkukuovi

Pikkukuovi esiintyy pelloilla ja avosoilla Suupohjasta ja Pohjois-Karjalasta Ylä-Lappiin. Levinneisyys on pysynyt melkein ennallaan. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 41 % ja varmat pesinnät 6 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 50 000 ja B 31 000 – 54 000 paria.

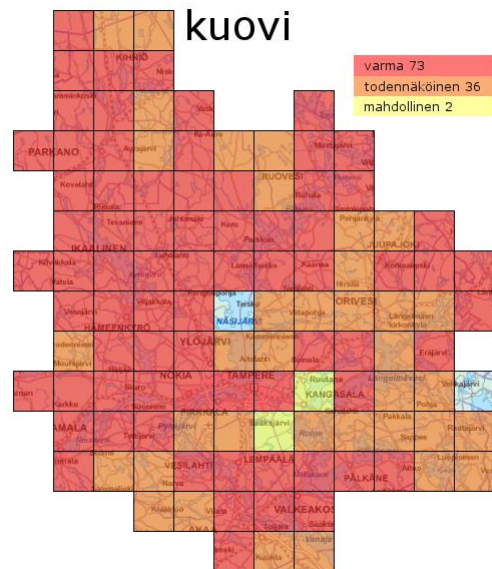
Pikkukuovilla on Pirkanmaan atlaksessa seitsemän ruutua, mikä on enemmän kuin aikaisemmin. Ne kaikki ovat pohjoispuoliskolla; pääosa länsi-luoteisrajalla. Laji esiintyy 6.2 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Kuovi

Kuovi pesii pelloilla, rantaniityillä ja avosoilla etelästä Keski-Lappiin. Levinneisyys on paikoin reuna-alueilla supistunut. Luokittelu 2015 on silmälläpidettävä. Esiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 67% ja varmat pesinnät 37 % ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 – 90 000 ja B 76 000 – 88 000 paria.

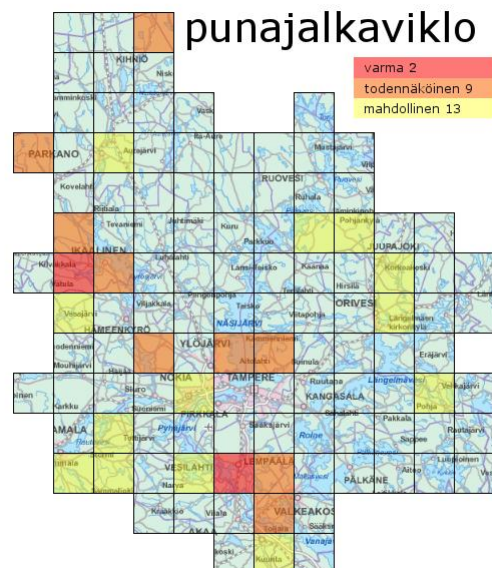
Kuovi esiintyy tasaisesti koko Pirkanmaan alueella, mutta kaikista aikaisemmista ruuduista ei pesintää enää saatu. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä löytyy 64.6 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymisruutuja, mutta toi kahdeksan pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Punajalkaviklo

Punajalkaviklo on rannikoiden laji, joka pesii harvakseltaan myös sisämaassa ja Lapissa. Näissä se on vähentynyt ja siksi se on vaarantunut laji. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 22 % ja varmat pesinnät 7 % ruuduista. Pesimäkanta A on 4500 - 6000 ja B laskeva 4500 – 6000 paria.

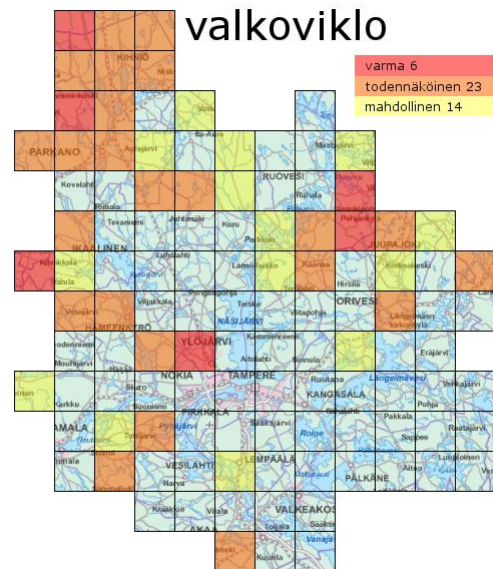
Pirkanmaan 3.atlaksessa on punajalkaviklon ruutuja hieman enemmän kuin aiemmin. Ne ovat hajallaan, mutta eniten Lempäälä-lkaalinen-linjalla. Laji esiintyy 21.2 % ja varma pesintä löytyy 1.8 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Valkoviklo

Valkoviklo on Vaasa-Lappeenranta-linjan pohjoispuolen laji soilla ja kosteikoilla. Atlasten aikana on levinneisyys pysynyt lähes ennallaan. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 63 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 – 70 000 ja B 46 000 – 70 000 paria.

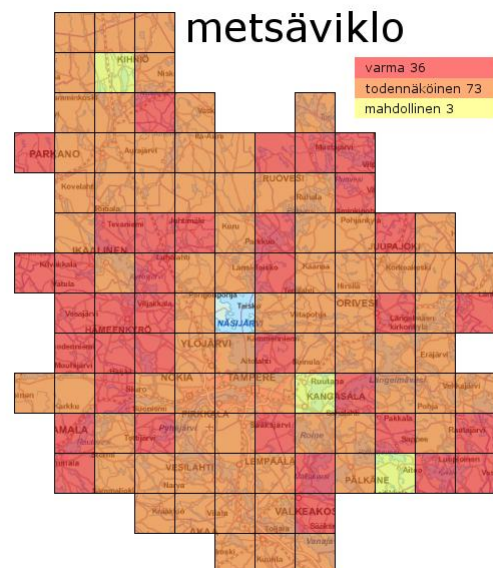
Pirkanmaan atlaksessa on valkovikloruutuja nyt enemmän kuin aiemmin: Kihniö-Parkanossa on hyvä keskittymä ja runsas neljännes on jopa eteläpuoliskolla. Laji esiintyy 38.1 %, varma pesintä 5.3 % ruuduista. MAAKA toi kuusi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Metsäviklo

Metsäviklo on koko maassa suometsien ja korpien laji pohjoisinta Lappia lukuun ottamatta, mutta siihen suuntaan laji levittäytyy. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa oli 72 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 200 000 ja B 160 000 – 210 000 paria.

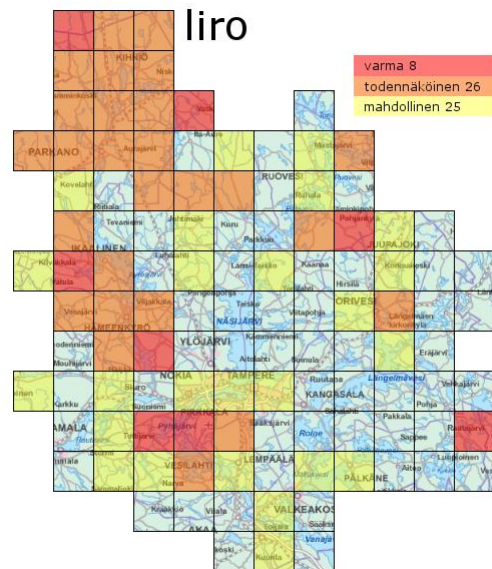
Metsäviklo on Pirkanmaalla koko alueen laji, kun nyt luoteiset puuteruudut on täydennetty. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä löytyy 31.9 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Liro

Liro pesi aiemmin lähes koko Suomen soilla ja kosteikoilla. Etelä- ja Keski-Suomen harvempi kanta on yhä heikentynyt. Luokittelu 2015 on silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 66 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkanta A on 300 000 – 450 000, B 340 000 – 560 000 paria.

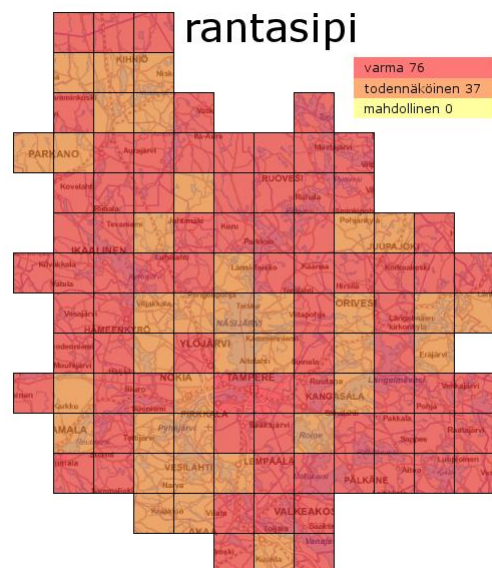
Liro on Pirkanmaalla selvästi taantunut, etenkin itäpuoliskolla, jonka ruuduilla lajia on enää alle 30-prosenttisesti. Yhtenäisin keskittymä on Kihniö-Parkanossa. Liro esiintyy 52.2 % ja varma pesintä 7.1 % ruuduista. MAAKA toi lisää neljä esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Rantasipi

Rantasipi pesii koko maassa vesien äärellä. Levinneisyys on entisellään, mutta kanta on vähentynyt. Laji olikin välillä jo silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 87 % ja varmat pesinnät 38 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 200 000 ja B 110 000 – 180 000 paria.

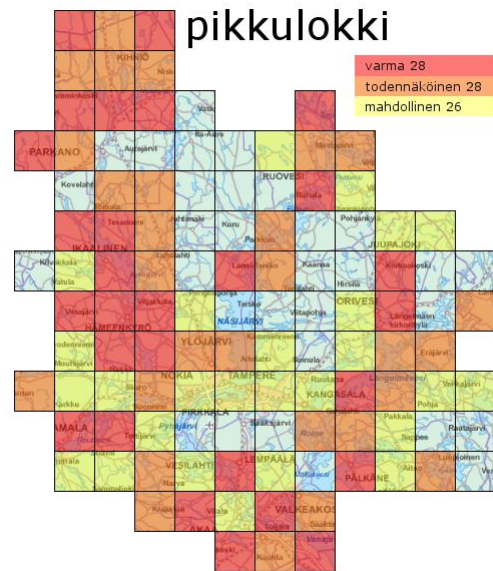
Rantasipi on Pirkanmaan lintuatlaksissa ollut ja on edelleen koko alueen laji. Nyt se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy 67.3 % ruuduista. MAAKA ei tuonut enää lisää esiintymisruutuja, mutta toi kuusi uutta pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pikkulokki

Pikkulokki levisi Suomeen kaakosta lähinnä reheville järville 1900-luvun aikana vahvistuen edelleen. Nyt laji pesii laikuittain Etelä-Lappiin asti, eniten maan keskiosassa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 41 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 10 000 – 13 000 paria.

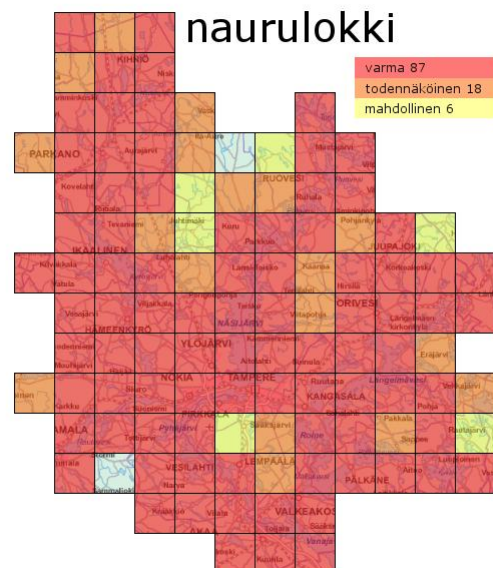
Pikkulokki on Pirkanmaalla vahvistunut, varsinkin lännessä. Nyt Kihniö-Parkanossa ja Ikaalinen-Hämeenkyrössä on laajimmat yhtenäiset pesimäalueet. Se esiintyy 72.6 % ja varma pesintä 24.8 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Naurulokki

Naurulokki on rehevien järvien ja rannikoiden vaarantunut yhdyskuntalaji Etelä-Lappiin asti. Pohjoisempänä se on paljon taantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 65 % ja varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 110 000 (min+maks.) ja B 95 000 – 100 000 paria.

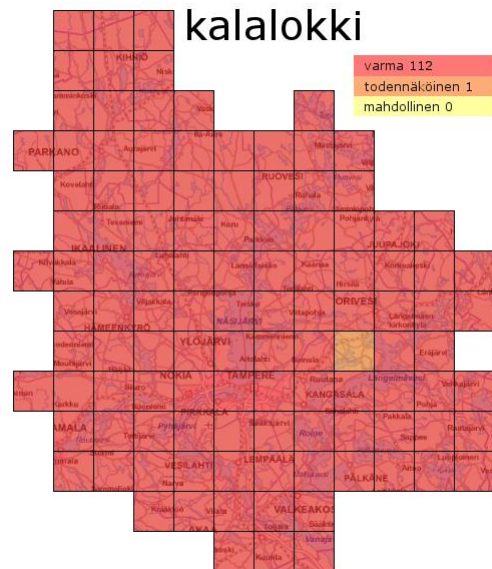
Naurulokki on Pirkanmaalla edelleen koko alueen laji. Esiintyminen ja pesintä ovat jokseenkin tasaisia koko alueella. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 77.0 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintäruutua, mutta ei esiintymisruutuja.. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kalalokki

Kalalokki pesii koko maassa sisävesillä ja rannikoilla, vähiten Keski-Lapissa. Lintuatlaksissa pesintöjen ruudut ovat eniten tihentyneet Keski-Suomen N-osista Etelä-Lappiin. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 84 % ja varmat pesinnät 63 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 70 000 – 90 000 paria.

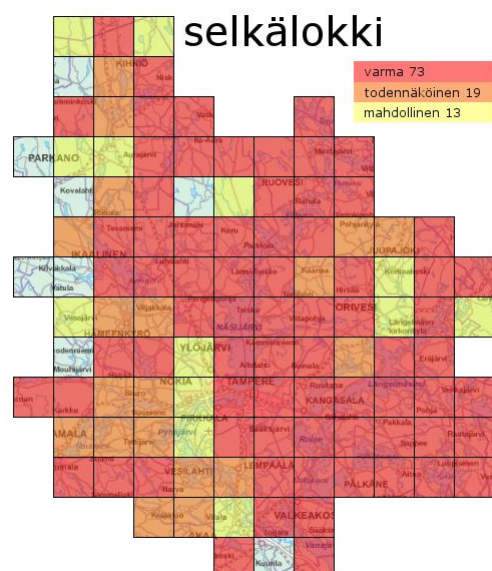
Kalalokki on Pirkanmaalla edelleen koko alueella pesivä laji. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 99.1 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Selkälokki

Selkälokin pesintä on keskittynyt rannikoille ja maan keskiosien selkävesille, idässä Kuusamoon asti. Laji on taantunut voimakkaasti ja erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 44 % ja varmat pesinnät 18 % ruuduista. Pesimäkanta A on 6000 – 8000 ja B laskeva 6000 – 8000 paria.

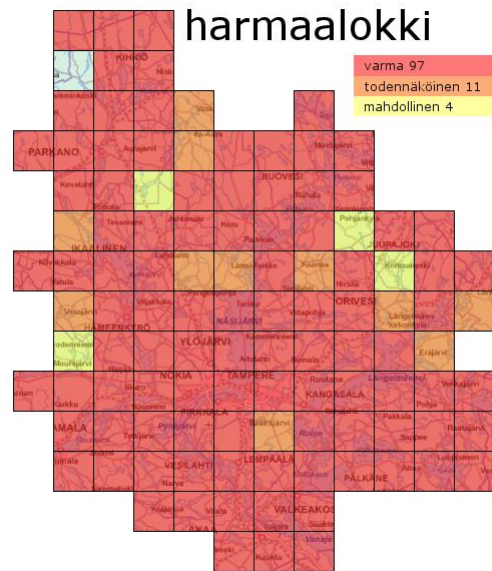
Selkälokin ruudut ovat Pirkanmaan atlaksessa täyttyneet nyt paremmin kuin aikaisemmin. Länsireuna on lajille heikompi selkävesien puuttuessa. Se esiintyy 92.9 % ja varma pesintä 64.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää 11 esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Harmaalokki

Harmaalokki pesii saaristossa ja sisämaan suuremmilla järvillä Keski-Lappiin asti. Levinneisyys on vahvistunut pohjoisessa ja heikentynyt lounaassa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 64 % ja varmat pesinnät 36 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 25 000 – 35 000 paria.

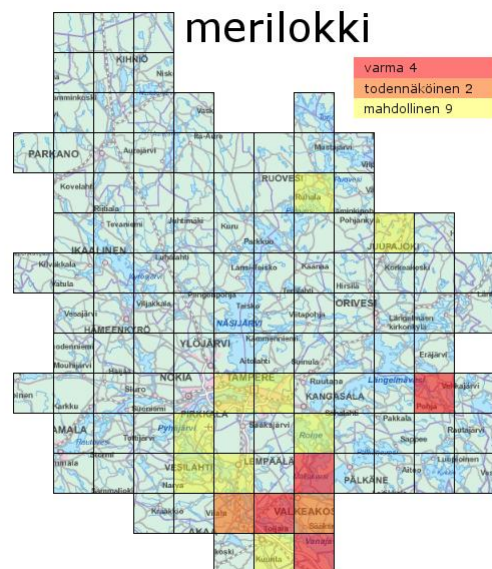
Harmaalokki on vahvistunut Pirkanmaalla atlanten aikana. Nyt se esiintyy ja pesii tasaisesti kaikilla suunnilla. Se esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 85.8 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja neljä pesintärutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Merilokki

Merilokki pesii Suomessa kaikilla merialueilla ja sisämaapesintöjäkin tunnetaan. Lintuatlasten aikana pesintärutujen määrä on lisääntynyt, mutta luokittelu 2015 silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 14%, varma pesintä 9% ruuduista. Pesimäkanta A on 2300 – 2700, B 1800 – 2700 paria.

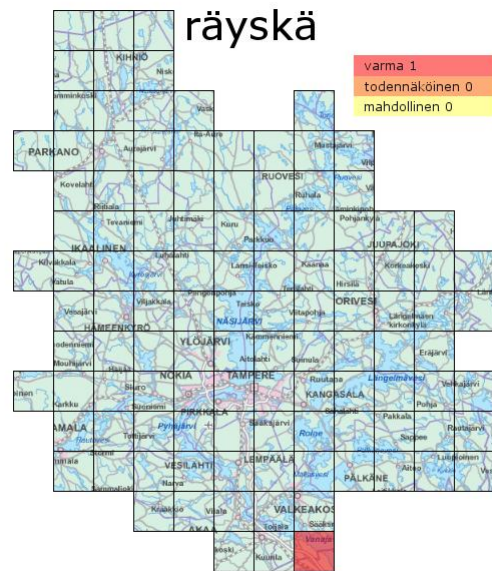
Pirkanmaan 1. atlaksessa oli lajin pesintä Vanajavedellä; uusimmassa on samalla suunnalla pesintäkeskittymä ja lisäksi alueen eteläosassa hajarutuja. Laji esiintyy 13.3 % ja varma pesintä 3.5 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintärutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Räyskä

Räyskä on Suomessa saaristolaji kaikilla merialueilla (3.atlaksessa myös yksi sisämaapesintä). Lajin kanta on vaihdellut. Laji olikin välillä jo silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 7 % ja varmat pesinnät 3 % ruuduista. Pesimäkanta A on 800 – 900 ja B 1100 – 1100 (min+maks.) paria.

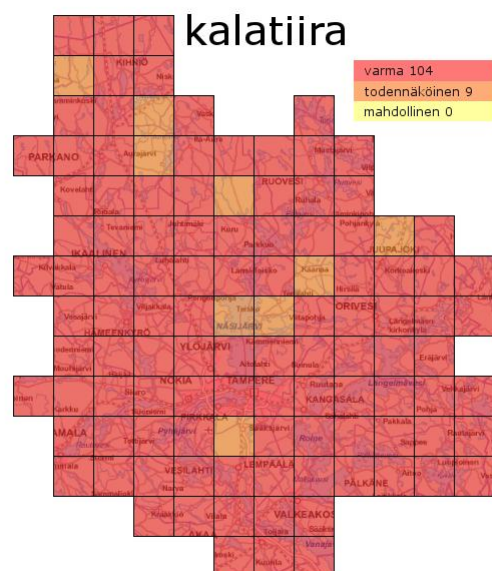
Pirkanmaan ja koko sisämaan ensimmäinen räyskän pesintä löytyi Valkeakosken Vanajanselältä 2009. Näin se saatiin 3. Lintuatlakseen, jossa laji siis esiintyy 0.9 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintärutuja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Kalatiira

Kalatiira pesii kaikkialla sisäsaaristossa ja sisämaan järvillä Etelä-Lappiin asti. Lajin esiintymisalue on lintuatlasten aikana pysynyt jokseenkin vakaana. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 66 % ja varmat pesinnät 42 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B on kasvava) ovat 30 000 – 70 000 paria.

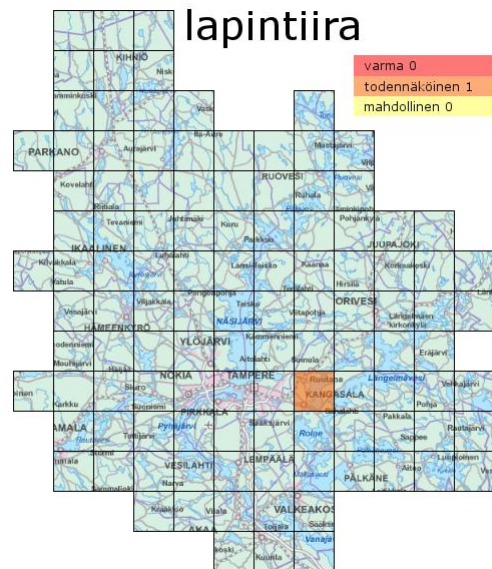
Kalatiira pesii Pirkanmaalla tasaisesti, kun edellisten atlanten puuteaukot on nyt saatu täytettyä. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 92.0 % ruuduista. MAAKA toi yhden (viimeisen puuttuvan) esiintymis- ja kahdeksan pesintärutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Lapintiira

Lapintiira pesii ulkosaaristossa ja sisämaassa koko Pohjois-Suomessa, josta se ulottuu Oulujärven kautta jopa Suupohjaan asti. Laji on heikentynyt Lapin alueella. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 66 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 60 000 – 90 000 paria.

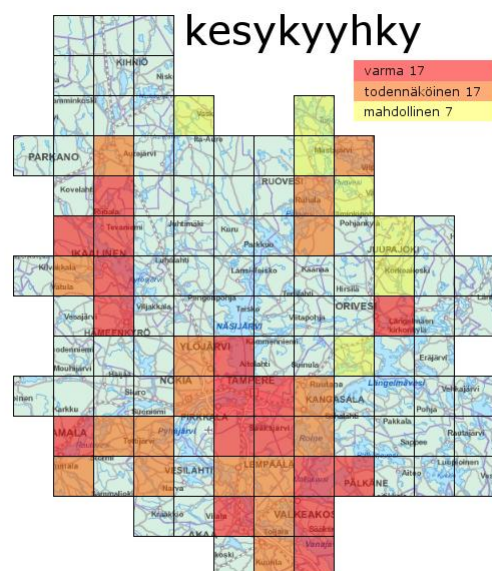
Pirkanmaa ei kuulunut 3. Lintuatlaksessa lapintiiran pesimäalueeseen, mutta alueen naapuriruudussa laji pesi. PiLYn ensipesintä saatiin sitten 2013 Tampereelle. Laji esiintyy 0.9 %, varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Kesykyyhky

Kesykyyhky on Etelä- ja Keski-Suomi-painotteinen asutuskeskusten laji, joka on alun perin karannut tai vapautettu tarhoista. Kanta on pitkään ollut melko vakaa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 18 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 20 000 – 40 000 ja B 20 000 – 38 000 paria.

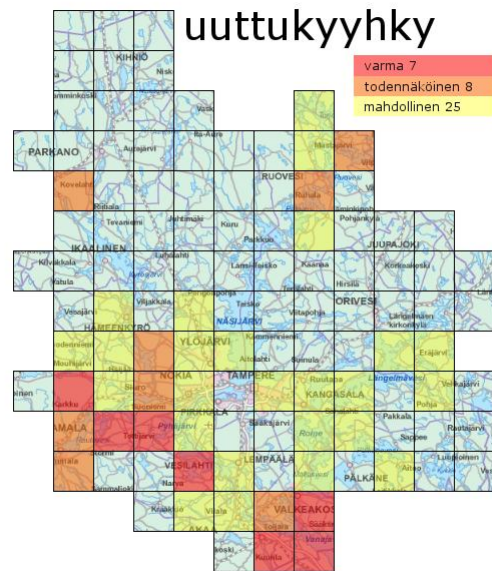
Pirkanmaalla kesykyyhky keskittyy Tampereen seudulle ja sen eteläpuolelle sekä Ikaalisten seudulle. Levinneisyys on mahdollisesti laajentumassa. Laji esiintyy 36.3 % ja varma pesintä 15.0 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Uuttukyyhky

Uuttukyyhky on Lounais- ja Etelä-Suomen sekä Vaasan ja Oulun alueiden laji viljelysseuduilla. Kanta taantui aikaisemmin, viime aikoina taas hieman elpynyt. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 19% ja varmat pesinnät 3 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3000 – 6000 ja B 2900 – 6600 paria.

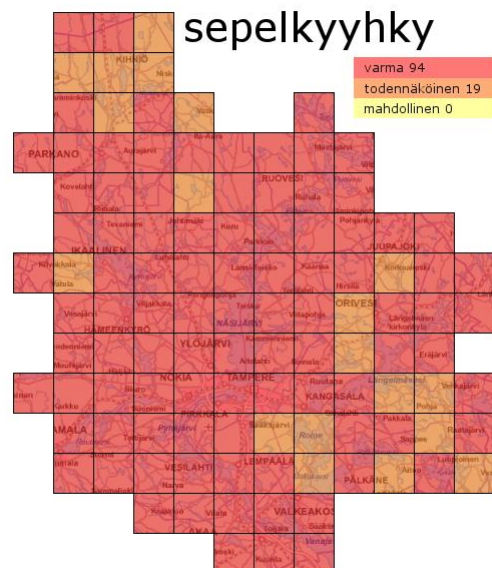
Uuttukyyhky on Pirkanmaalla lounainen laji, joka selkeimmin pesii linjalla Valkeakoski – Sastamala. Lajin esiintyminen on atlasaikana hieman vahvistunut. Se esiintyy 35.4 % ja varma pesintä 6.2 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Sepelkyyhky

Sepelkyyhky on maaseudulla ja nyt myös kaupungeissa levinnyt yli Suomen Etelä-Lappiin asti ja viime atlaksessa yhä lisää pohjoisessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 77 % ja varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 200 000 – 300 000 ja B kasvava 250 000 – 310 000 paria.

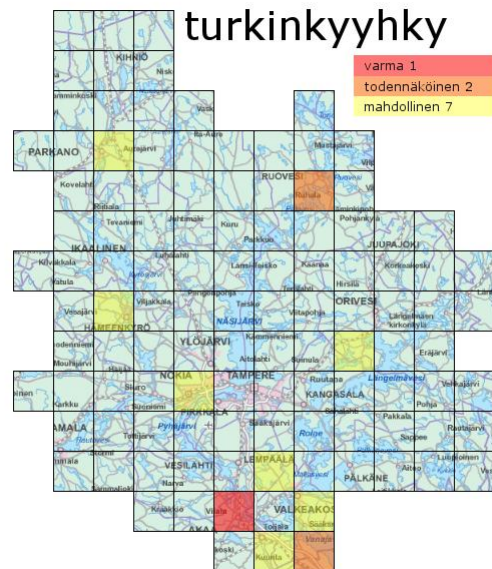
Sepelkyyhky esiintyy nykyisin tasaisesti yli Pirkanmaan kuten jo aikaisemminkin. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä löytyy 83.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää 0 esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Turkinkyyhky

Turkinkyyhky levittäytyi Suomeen 1960- ja 1970-luvuilla esiintyen nyt rannikkoseuduilla ja lisäksi maan lounaisosissa. Kanta on kasvanut, mutta pieni. Laji on erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 5 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 100 – 200 paria.

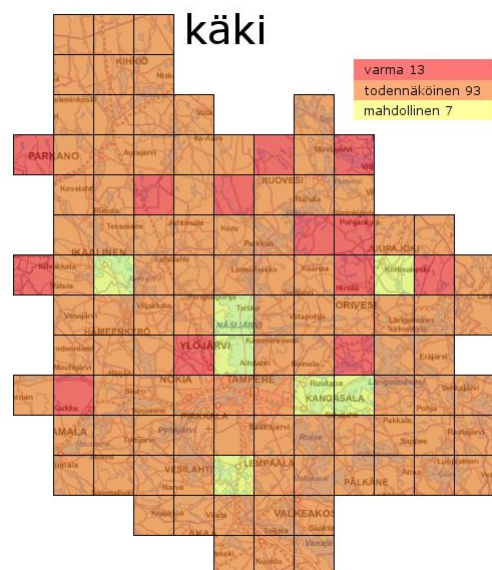
Turkinkyyhky on Pirkanmaallakin atlasaikana lisännyt esiintymistään, joka niukkana nyt painottuu Valkeakosken ympäristöön. Muualla on vain jokunen hajaruuu. Laji esiintyy 8.8 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Käki

Käki pesii koko maassa, jopa tunturialueilla. Levinneisyys ja kanta ovat vakaat, mutta pesintäruutujen määrä on atlasen aikana vähentynyt. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 91 % ja varmat pesinnät 6 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 150 000 ja B 100 000 -130 000 paria.

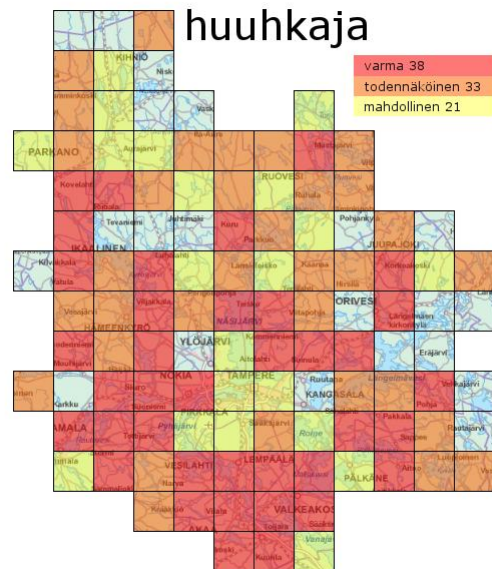
Käki on aikaisemmin esiintynyt ja esiintyy edelleen yli koko Pirkanmaan, mutta pesinnän toteaminen (myös poikashavainnon) onnistuu harvoin. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 11.5 % ruuduista. MAAKA toi neljä pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Huuhkaja

Huuhkaja pesii eri biotoopeissa painottuen Etelä- ja Keski-Suomeen sekä Länsipohjaan asti ja lähes puuttuen itärajalta ja Lapista. Laji on taantunut ja erittäin uhanalainen. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 35% ja varmat pesinnät 12% ruuduista. Pesimäkanta A on 1200–1400 ja B laskeva 1300 – 1400 paria.

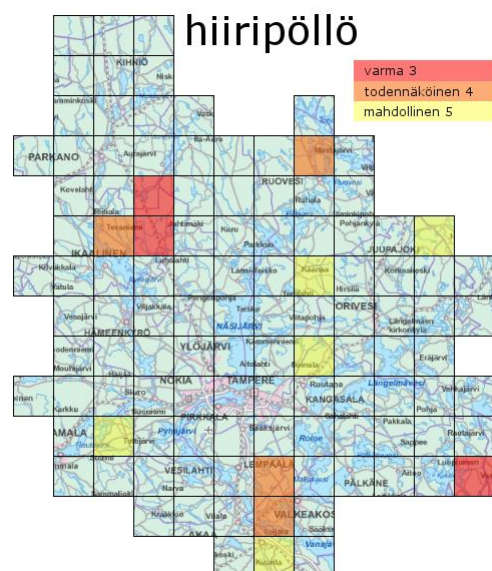
Pirkanmaalla ei huuhkajan esiintymisessä ole selkeitä keskittymä- eikä puutealueita, mutta pesintäruudut kylläkin painottuvat alueen etelä- ja länsiosiin. Laji esiintyy 81.4 % ja varma pesintä on merkitty 33.6 % ruuduista. MAAKA toi kahdeksan esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Hiiripöllö

Hiiripöllö pesii myyrätilanteen mukaan vaihtelevasti lähinnä Pohjois-Suomessa, mutta hieman myös etelämpänä. Laji on taantunut voimakkaasti Pohjois-Pohjanmaalla. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 16 % ja varmat pesinnät 5 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1000 – 6000 ja B 300 – 4900 paria.

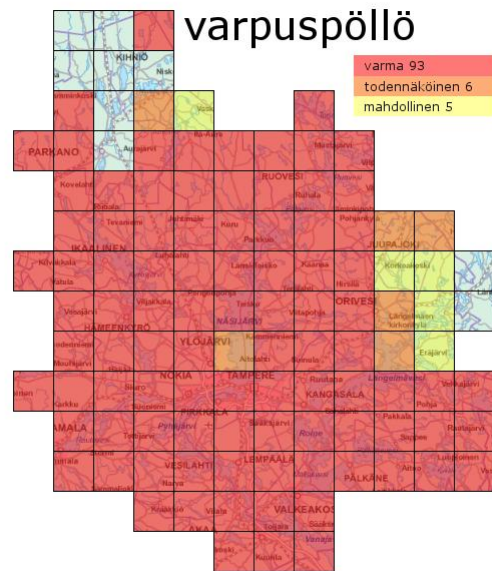
Hiiripöllön esiintymä Pirkanmaalla on hyvin hajanainen. Lajia ei tavattu 1. atlakseen lainkaan ja 2. atlakseenkin vähemmän kuin nyt viimeksi. Laji esiintyy 10.6 % ja varma pesintä 2.7 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Varpuspöllö

Varpuspöllö pesii länsipainotteisesti Etelä- ja Keski-Suomen järeissä havumetsissä. Atlasten aikana ruutumäärä nelinkertaistui, mutta luokittelu 2015 silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa 37% ja varmat pesinnät 15 % ruuduista. Pesimäkanta A on 4000 – 10 000 ja B 3000 – 9100 paria.

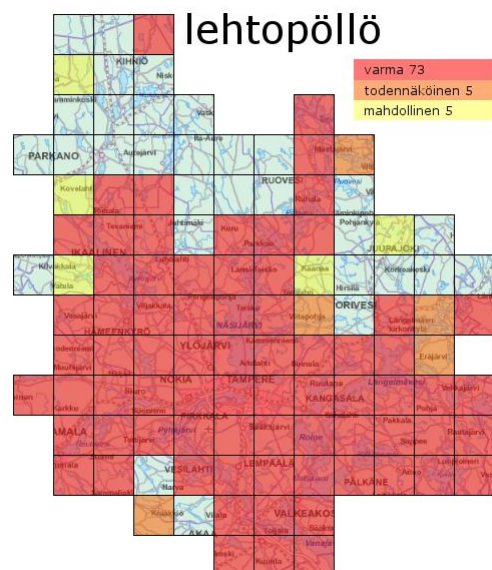
Varpuspöllön atlasruudut ovat atlasaikana yli kaksinkertaistuneet Pirkanmaalla; vielä laji puuttuu osasta Kihniötä ja lisäksi pesintöjä puuttuu osasta Orivettä. Se esiintyy 92.0 %, varma pesintä 82.3 % ruuduista. MAAKA toi kahdeksan esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Lehtopöllö

Lehtopöllö pesii metsissä ja puistoissa asutuksen liepeillä linjan Vaasa-Joensuu eteläpuolella, alueensa pohjoisosasta vähentyen. Muutoin levinneisyys on ollut vakaa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 19 % ja varmat pesinnät 12 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1000 – 1600 ja B 1200 – 1300 paria.

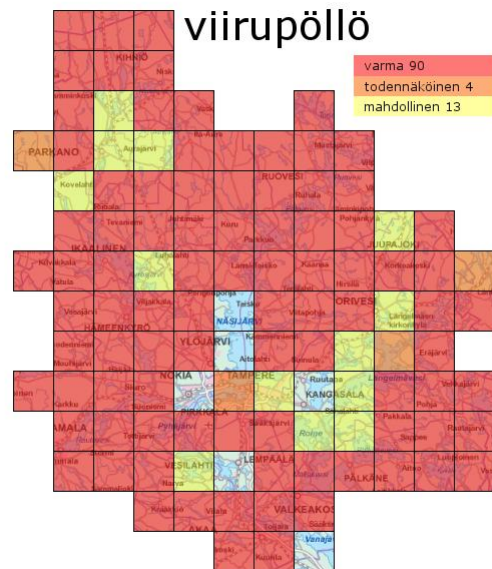
Lehtopöllö pesii ehyesti Pirkanmaan etelä- ja keskiosissa; puutteet ovat edelleen Juupajoen seudulla ja vanhasta Kurusta Parkanoon sekä Kihniöön. Laji esiintyy 73,45 % ja varma pesintä 64.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Viirupöllö

Viirupöllö pesii vanhoissa metsissä Etelä- ja Keski-Suomesta Kemin tasalle (puutteen lounas ja itä). Laji on saanut uusia ruutuja Pohjanmaalle ja Järvi-Suomen itäosaan. Kokonaisesiintymisen oli 3.atlaksessa 42 % ja varmat pesinnät 27 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2500 – 4000 ja B 3300 – 3500 paria.

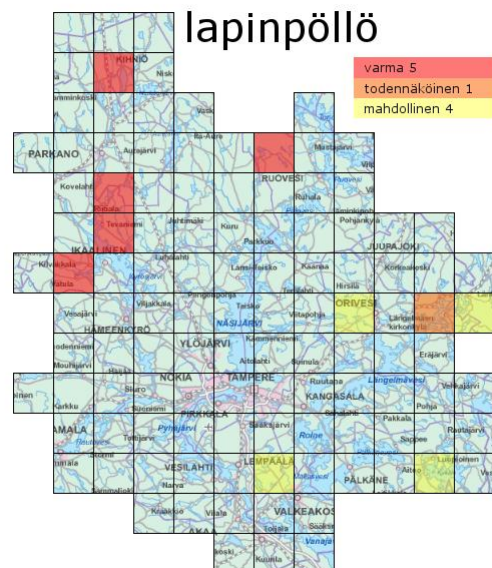
Pirkanmaalla ovat viirupöllön aikaisemmat pohjoiset atlaspuutteen nyt täyttyneet. Enimmät esiintymis- ja pesimäpuutteen ovat enää alueen keskiosassa. Se esiintyy 94.7 % ja varma pesintä 79.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää neljä esiintymis- ja seitsemän pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Lapinpöllö

Lapinpöllö pesii vanhoissa metsissä pääosin kahdella alueella: koko Perämeren rannikkoalueella sekä Savon ja Pohjois-Karjalan suunnalla (myös hajapisteitä). Kokonaisesiintymisen 3.atlaksessa oli 11 % (aiempaa etelämpänä), varma pesintä 5% ruuduista. Pesimäkanta A on 300–1500, B 100 – 2100 paria.

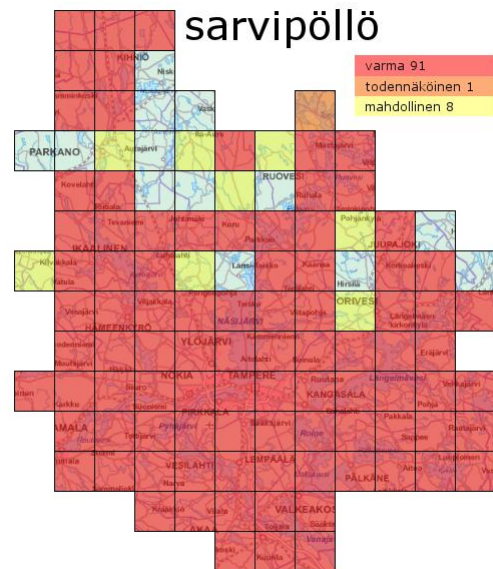
Lapinpöllö on Pirkanmaalla niukka. Aiemmissa atlaksissa ei ollut yhtään pesimäruutua. Nyt niitä on viisi ja kaikki liittyvät alueen luoteiseen neljännekseen. Laji esiintyy 8.8 % ja varma pesintä 4.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Sarvipöllö

Sarvipöllö pesii peltojen reunametsissä linjan Länsipohja – Kuhmo eteläpuolella myyräkannoista riippuen. Atlasaikana levinneisyys on pysynyt ennallaan. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 34% ja varmat pesinnät 28 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2000 – 10 000 ja B 500 – 10 000 paria.

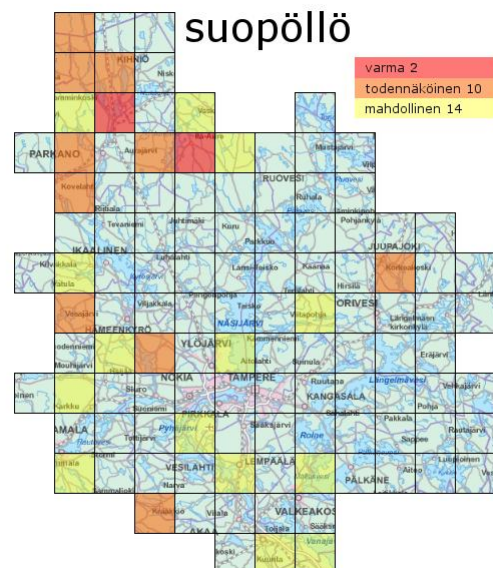
Sarvipöllö on atlaskaudella vahvistunut Pirkanmaalla. Kaikki puutteet ovat enää maakunnan pohjoispuoliskolla, eniten Pohjois-Kurun suunnalla. Laji esiintyy 88.5 % ja varma pesintä 80.5 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän sekä esiintymis- että pesintärudua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Suopöllö

Suopöllö pesii avomailla Suupohjasta läpi Pohjanmaan Länsipohjaan sekä hajanaisesti Savossa, Karjalassa ja taantuneena Lapissa (taantunut Koillismaallakin). Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 32 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3000 – 10 000 ja B 650 – 14 500 paria.

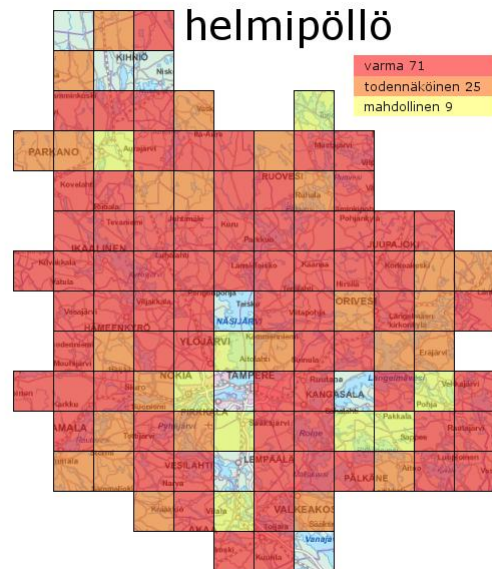
Suopöllöllä on Pirkanmaalla nyt enemmän atlasruutuja kuin aiemmin. Valtaosa niistä on maakunnan länsipuoliskolla ja molemmat pesinnät luoteiskulmassa. Laji esiintyy 23.0 % ja varma pesintä 1.8 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja yhden pesintärudun. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Helmipöllö

Helmipöllö pesii kaikenlaisissa metsissä Keski-Lappiin asti myyräkannoista riippuen. Se on taantunut etelässä ja Koillismaa-Kainuu-tasolla ja siksi silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3.atlaksessa 52 % ja varmat pesinnät 24 % ruuduista. Pesimäkanta A on 3000 – 8000 ja B 1400 – 8800 paria.

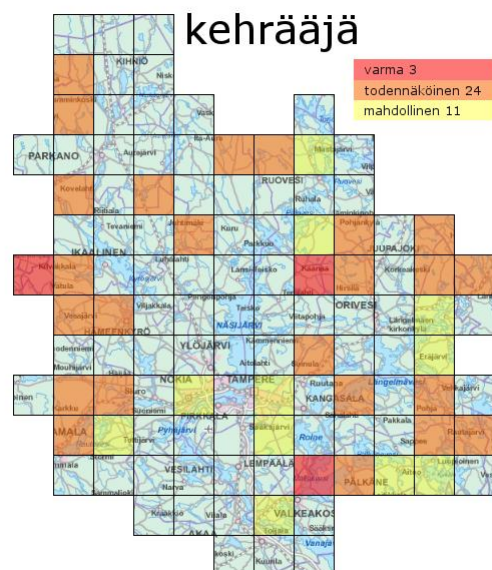
Pirkanmaalla helmipöllön levinneisyys on entisellä hyvällä tasolla. Esiintymispuutteet jäivät nyt vain Kihniöön ja maakunnan eteläpuoliskon keskiosaan. Laji esiintyy 92.9 % ja varma pesintä 62.8 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja kuusi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Kehrääjä

Kehrääjä on mäntyisissä metsissä linjan Vaasa – Lieksa eteläpuolella pesivä laji. Sen atlasruutujen määrä on noussut ja levinneisyys lieene palannut 1970-luvun tasolle. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 19 % ja varmat pesinnät 3 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 3000 – 5000 paria.

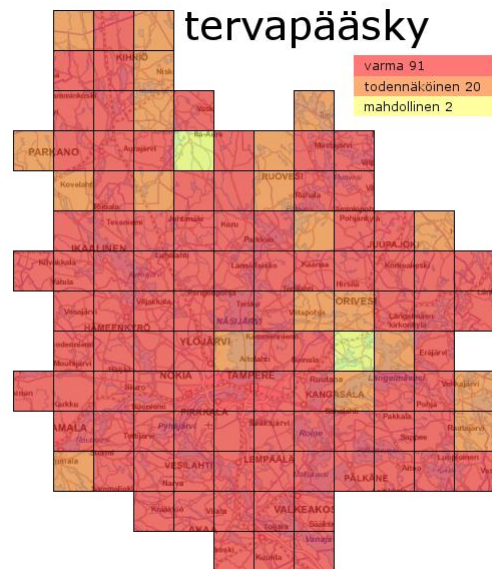
Pirkanmaalla kehrääjä on atlasen aikana heikentynyt (viime aikoina taas vahvistunut). Esiintyminen jakautuu tasaisen hajanaisesti maakunnan kaikille suunnille. Laji esiintyy 33.6%, varma pesintä 2.7% ruuduista. MAAKA toi neljä esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Tervapääsky

Tervapääsky pesii rakennuksissa, pöntöissä ja erämaapuiden koloissa länsipainotteisesti Keski-Lappiin asti. Pesimäalue on vakaa, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa 74 % ja varmat pesinnät 34 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 50 000 ja B 14 000 – 26 000 paria

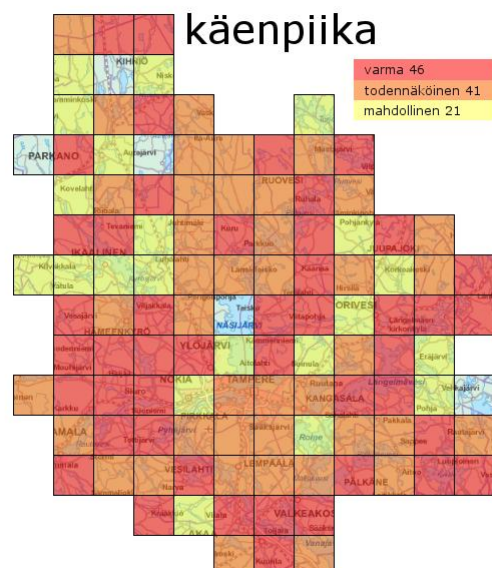
Tervapääsky esiintyy Pirkanmaalla joka kolkassa kuten nähtiin jo edellisten atlasten yhdistelmässä. Laji esiintyy nytkin 100 % ja varma pesintä 80.5 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Käenpiika

Käenpiika pesii kulttuuriympäristöissä koko maassa, mutta vain niukasti pohjoisessa ja Koillismaalla. Se on paikoin taantunut ja ollut välillä jo silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 50 % ja varmat pesinnät 18 % ruuduista. Pesimäkanta A on 10 000 – 20 000 ja B 9200 – 17 000 paria.

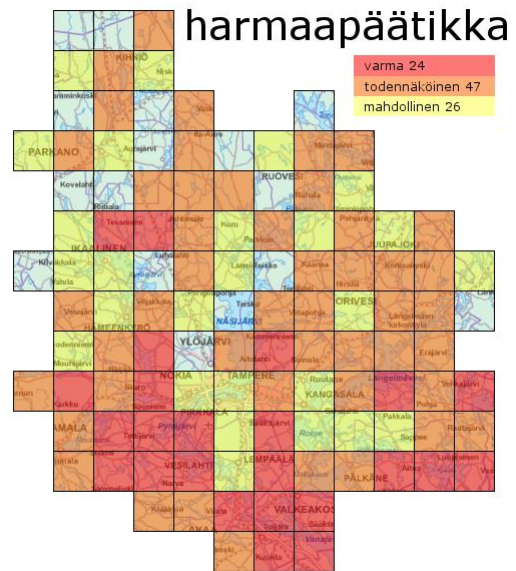
Käenpiika esiintyy Pirkanmaalla kaikilla suunnilla. Irralliset puuteruudut ovat hajallaan, eivät enää keskittyneet pohjoiseen. Sastamalassa on pesintäkeskittymä. Laji esiintyy 95.6 % ja varma pesintä 40.7 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Harmaapäätikka

Harmaapäätikka pesii lehtipuisissa metsissä linjan Pori-Jyväskylä-Joensuu eteläpuolella ja niukasti jopa Lappiin asti. Atlasaikana pesimäalue on levinnyt lounaasta kaksinkertaiseksi. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 26 % ja varmat pesinnät 8 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 3000 – 4000 paria.

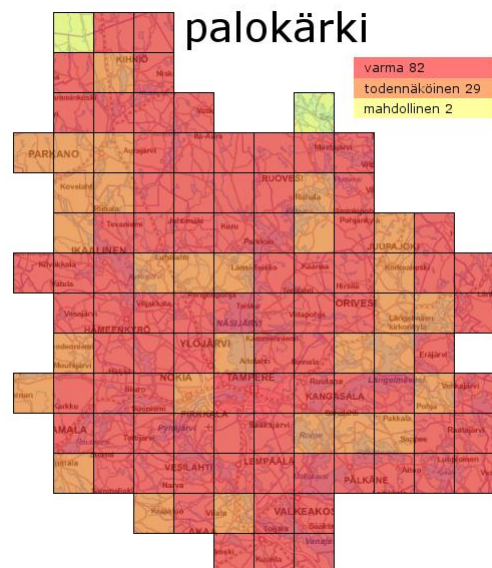
Harmaapäätikan esiintyminen on Pirkanmaalla kolminkertaistunut edellisistä atlaksista. Nyt 90% vajeesta on N-puoliskolla ja samalla 90 % pesinnöistä S-puoliskolla. Laji esiintyy 85.8 % ja varma pesintä 21.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää jopa 16 esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Palokärki

Palokärki pesii koko maassa paitsi Ylä-Lapissa suosien mänty- ja sekametsiä. Lintuatlasten aikana laji on selvästi vahvistunut idässä ja pohjoisessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 71 % ja varmat pesinnät 27 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 50 000 ja B 32 000 – 53 000 paria.

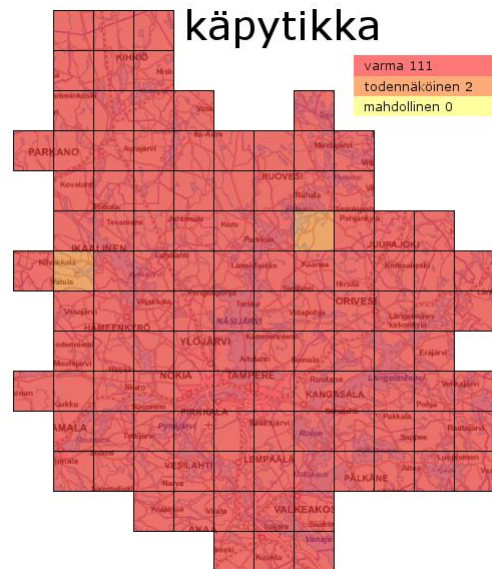
Palokärki esiintyy Pirkanmaalla viimeistä kolkkaa myöten. Puuteruudut alueen pohjoisosastakin ovat nyt poistuneet. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 72.6 % ruuduista. MAAKA toi 10 pesintäruutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Käpytikka

Käpytikka pesii hyvin tasaisesti koko maassa havupuurajaan asti. Laji on vahvistunut Pohjois-Suomessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 86 % ja varmat pesinnät 65 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.3 – 0.5 milj. ja B suurin vuosivaihteluin 210 000 – 560 000 paria.

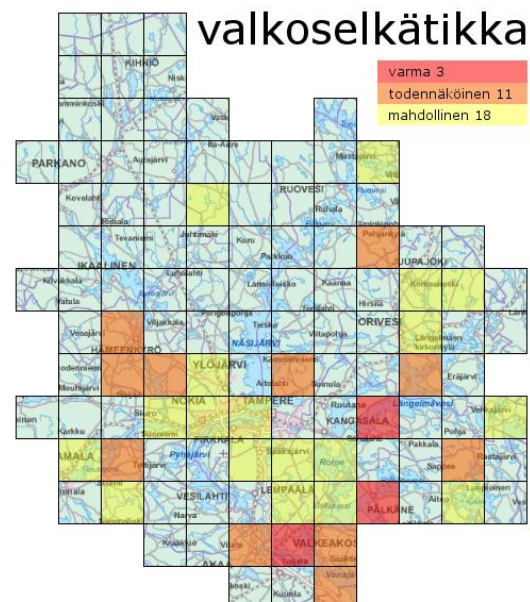
Käpytikka pesii Pirkanmaan joka kolkassa kuten näkyi jo edellisten atlasten yhdistelmässä. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 98.2 % ruuduista. MAAKA toi neljä pesintäruutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Valkoselkätikka

Valkoselkätikka pesii lehti- ja sekametsissä Päijänteeltä itään ja kaakkoon sekä lännempänäkin jälleen. Taantui rajusti, mutta taas vahvistunut; luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 10% ja varma pesintä 4% ruuduista. Pesimäkanta A on 120–180 ja B min+maks.190 paria.

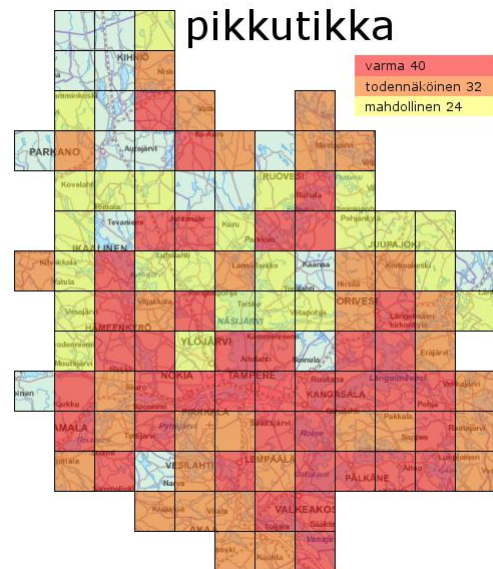
Valkoselkätikan atlasruutujen määrä on Pirkanmaalla moninkertaistunut atlaskaudella. Ruuduista 85 % on eteläpuoliskolla, samoin kaikki pesinnät. Laji esiintyy 28.3 % ja varma pesintä 2.7 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Pikkutikka

Pikkutikka pesii lahopuisissa lehtimetsissä laikuittain linjan Länsipohja - Pohjois-Karjala S-puolella ja vain niukasti sen N-puolella. Taantui aiemmin; atlasaikana taas vahvistunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 38 % ja varmat pesinnät 15 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 4000 – 7000 paria.

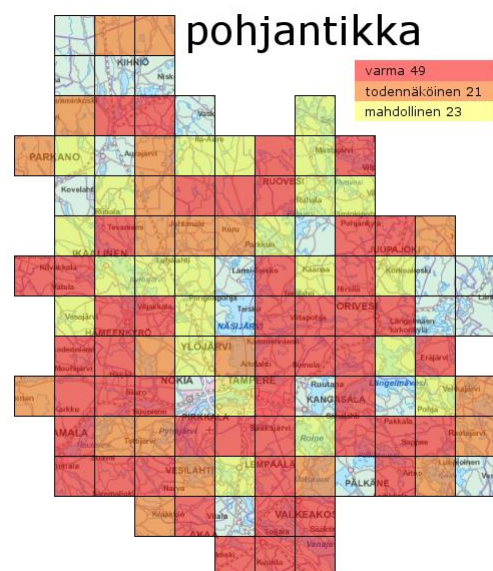
Pikkutikka on Pirkanmaan atlaksissa vahvistunut, eniten eteläpuoliskolla. Vajeruuduista vain kolmannes on luodeneljänneksen ulkopuolella. Kihniössä on vajakeskittymä. Laji esiintyy 85.0 % ja varma pesintä 35.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää 12 esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Pohjantikka

Pohjantikka pesii havumetsissä koko maassa, mutta aukkoja pesimäalueessa on. Levinneisyysalue on ennallaan, vaikka lajille on tullut lisää atlasruutuja. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 39 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkanta A on 20 000 – 30 000 ja B 17 000 – 65 000 paria.

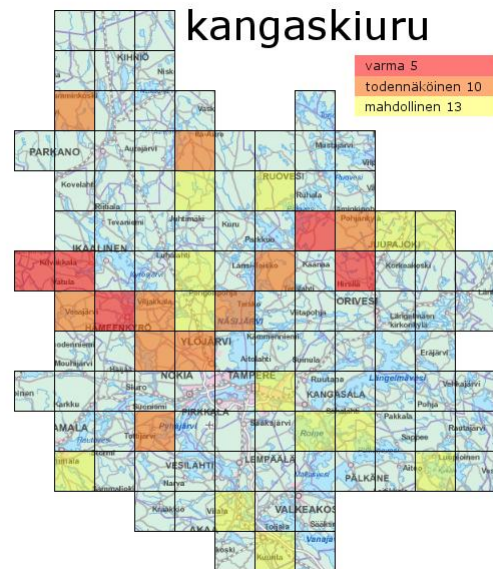
Pohjantikka on myös vahvistunut Pirkanmaan atlaksissa. Puutteiden painopiste on pohjoispuoliskolla ja pesintöjen painopiste eteläpuoliskolla. Keskittymiä ei ole. Laji esiintyy 82.3 % ja varma pesintä 43.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää kuusi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Kangaskiuru

Kangaskiuru pesii kallioiden ja harjujen männiköissä linjan Rauma – Imatra S-puolella, N-puolella jopa Oulun tasalle. Ruutumäärä on kasvanut, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3.atlaksessa 13% ja varma pesintä 4% ruuduista. Pesimäkannat A ja B kasvava ovat 4000–7000 paria.

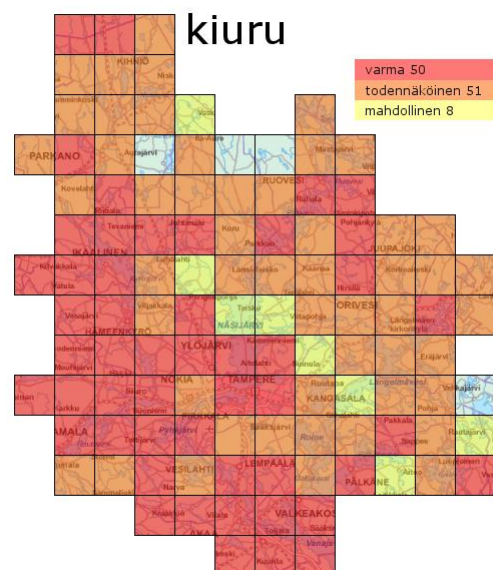
Kangaskiurun atlasruutujen määrä on Pirkanmaalla yli nelinkertaistunut. Tärkein esiintymä on nauhassa Ikaalinen-Hämeenkyrö-Ylöjärvi-Teisko-Ruovesi-Juupajoki. Laji esiintyy 24.8 %, varma pesintä 4.4 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Kiuru

Kiuru pesii suurilla peltoaukeilla Etelä-Lappiin asti, mutta se on atlasruutujen valossa taantunut Keski-, Itä- ja Pohjois-Suomessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 53 % ja varmat pesinnät 23 % ruuduista. Pesimäkanta A on 35 000 – 400 000 ja B 19 000 – 250 000 paria.

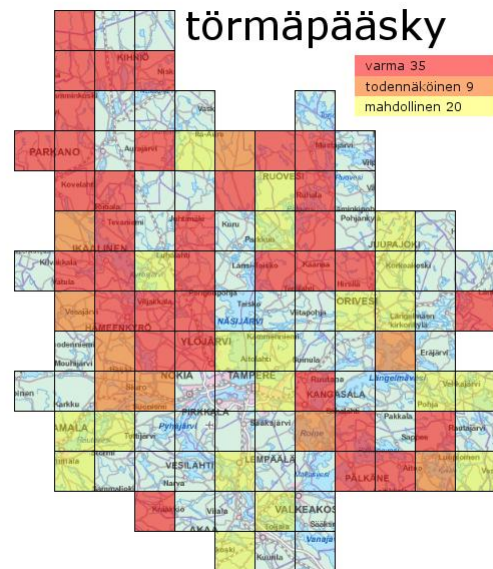
Kiurun esiintyminen on Pirkanmaalla vakiintunut koko alueelle. Vajeruutuja on hajanaisesti. Eniten pesintäruutuja on lännessä ja etelässä. Laji esiintyy 96.46 % ja varma pesintä 44.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Törmäpääsky

Törmäpääsky pesii hiekkatörmäin koko maassa. Atlasten aikana pesimäalue on muuttunut entistä aukkoisemmaksi ja laji luokiteltu vaarantuneeksi. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 44 % ja varmat pesinnät 30 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 60 000 ja B laskeva 46 000 – 63 000 paria.

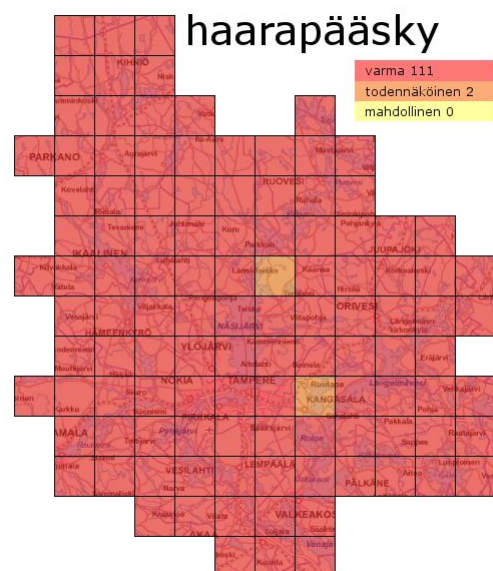
Törmäpääsky on atlasaikana Pirkanmaalla selvästi heikentynyt; eniten ruutukatoa etelässä ja idässä. Suurin pesintäaukko on Valkeakoski-Vesilahti-Tampere-alueella. Laji esiintyy 56.6% ja varma pesintä 31.0 % ruuduista. MAAKA toi kahdeksan esiintymis- ja seitsemän pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Haarapääsky

Haarapääsky pesii asutuilla ja rakennetuilla paikoilla koko maassa, ei aivan pohjoisessa. Levinneisyys on Lintuatlaksissa pysynyt, mutta luokitus 2015 silmälläpidettävä. Esiintyminen 3.atlaksessa 82 %, varmat pesinnät 73 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 150 000, B 100 000 – 160 000 paria.

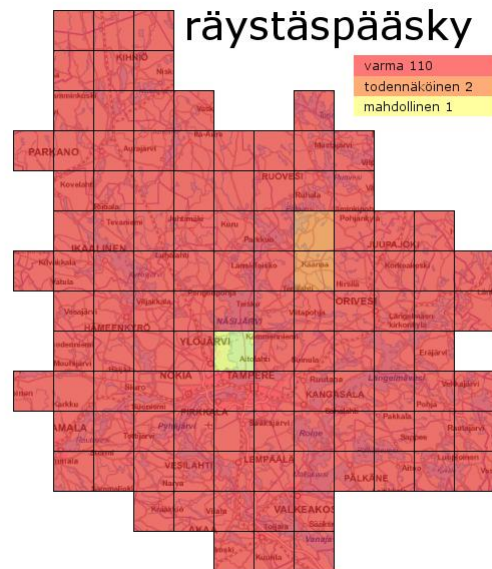
Haarapääsky pesii tasaisesti koko Pirkanmaan alueella, kuten on ollut atlaskauden alusta alkaen. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 98.2 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Räystäspääsky

Räystäspääsky pesii asutuksen piirissä koko maassa, niukasti Pohjois-Lapissakin. Kannan lasku ei pesimäalueessa näy; luokittelu 2015 on erittäin uhanalainen. Esiintyminen 3. atlaksessa 80 %, varmat pesinnät 69 % ruuduista. Pesimäkanta A on 70 000 – 110 000, B laskeva 28 000 – 130 000 paria.

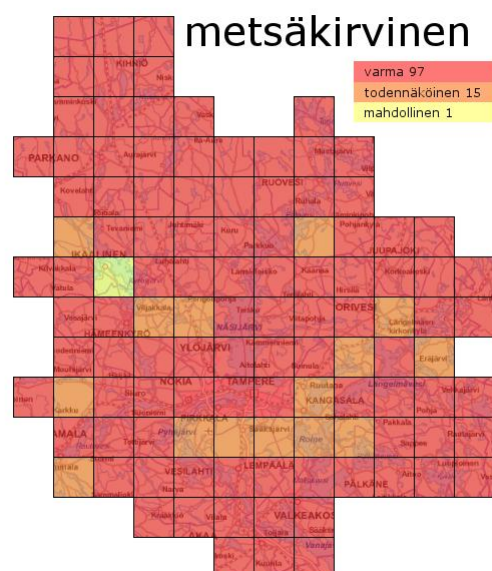
Räystäspääskykin pesii edelleen Pirkanmaan koko alueella. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 97.3 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi pesintärutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Metsäkirvinen

Metsäkirvinen pesii kaikenlaisissa metsätyypeissä koko maassa paitsi Tunturi-Lapissa. Pesimäalue on Lintuatlaksissa pysynyt ennallaan. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 87 % ja varmat pesinnät 55 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.6 – 2.4 milj. ja B laskeva 1.8 – 2.1 milj. paria.

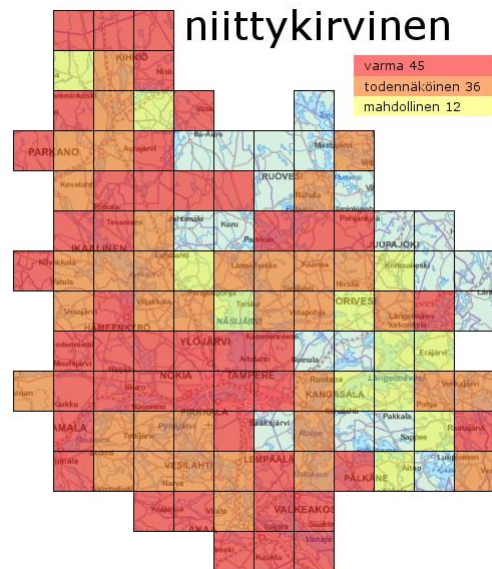
Metsäkirvinen esiintyy edelleen koko Pirkanmaan alueella, mutta pesintäpuutteita on atlakseen jäänyt eri suunnille. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 85.8 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Niittykirvinen

Niittykirvinen pesii erityyppisillä avomailla maan kärjestä kärkeen, mutta aukkoisesti Järvi-Suomessa. Mm. siellä laji on taantunut ja nyt silmälläpidettävä. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 77 % ja varma pesintä 43 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.4 – 0.7 milj. ja B laskeva 0.5 – 0.75 milj. paria.

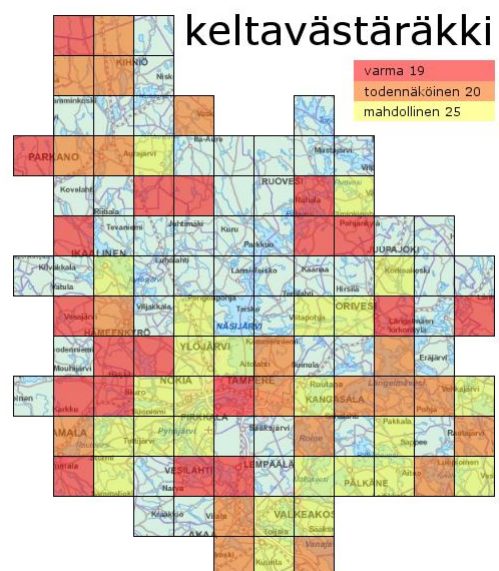
Niittykirvinen on Pirkanmaalla selvästi vahvistunut atlasen aikana. Laji esiintyy länsipuoliskolla hyvinkin kattavasti, mutta selviä aukkoja on juuri idässä ja koillisessa. Laji esiintyy 82.3 %, varma pesintä 39.8 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Keltavästäräkki

Keltavästäräkki pesii avomailla yhtenäisesti linjan Vaasa – Joensuu N-puolella ja hyvin aukkoisesti sen S-puolella, jossa se on pahasti taantunut ja silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 66 % ja varmat pesinnät 37 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.5 – 0.7 milj. ja B 0.5 – 0.84 milj. paria.

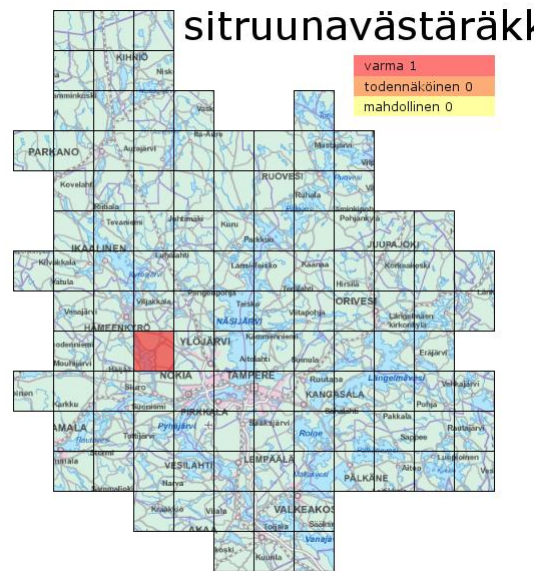
Keltavästäräkki on atlasaikana pahasti taantunut Pirkanmaalla, mm. pesintäruudut ovat jo pudonneet kolmas-neljäsosaan. Kato on isompi itäpuoliskolla. Laji esiintyy 57 %, varma pesintä 17 % ruuduista. MAAKA ei tuonut yhtään esiintymis- eikä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on toistaiseksi melko laajasti pesivä.

Sitruunavästäräkki

Sitruunavästäräkki on kaakkoinen tulokas 1960-luvulta alkaen ja pesii jo vuosittain rannikolla ja/tai sisämaassa rantaniityillä. Kanta on pieni ja erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 0.7% ja varmat pesinnät 0.3 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B kasvava) ovat 5 – 30 paria.

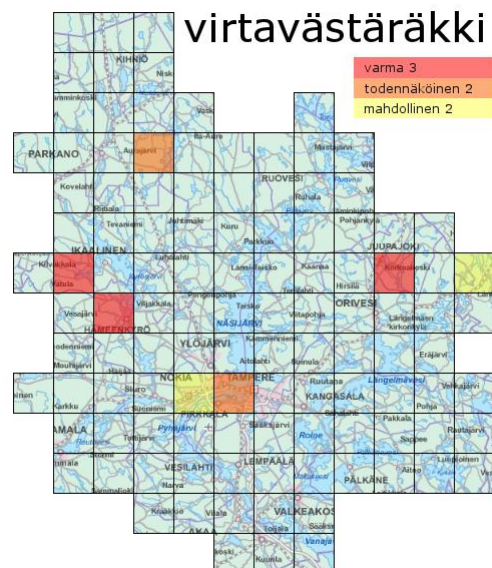
Sitruunavästäräkki on kerran pesinyt Pirkanmaalla (Hämeenkyrö 2007) ja siten se tuli myös atlakseen. Laji siis esiintyy 0.9 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA ei tuonut yhtään esiintymis- eikä pesintärutua. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Virtavästäräkki

Virtavästäräkki on pikkukoskien tulokas 1930-luvulta alkaen esiintyen nyt atlaksessa eniten Pohjois-Suomessa ja Tampere-Jyväskylän vaiheilla. Kanta on pieni ja siksi vaarantunut. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 2% ja varma pesintä 0.8% ruuduista. Pesimäkanta A on 10 – 40 ja B kasvava 30 – 60 paria.

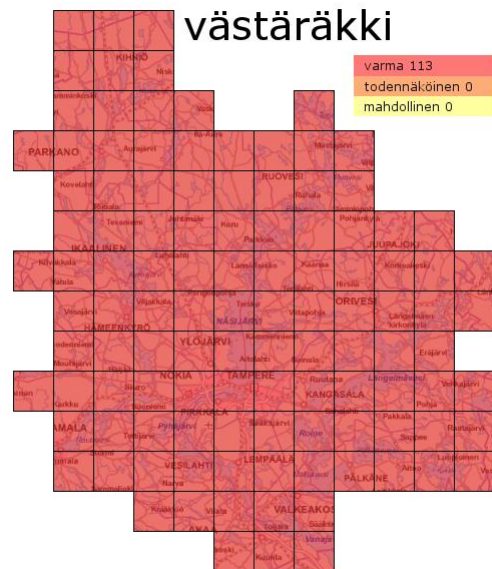
Virtavästäräkki on Pirkanmaallakin tulokas; ensipesintä oli Hämeenkyrössä 2001 ja 3. atlaksessa on jopa kolme pesintärutua. Aiemmissa atlaksissa lajia ei nähty. Laji esiintyy 6.2 %, varma pesintä 2.7 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintärutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Västäräkki

Västäräkki pesii erilaisissa ihmisen ja luonnon ympäristöissä koko maassa ja on maamme laajimmin levinneitä lajeja. Pesimäalue on pitkään ollut vakaa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 95 % ja varma pesintä 86 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.4 – 0.6 milj. ja B 0.43 – 0.58 milj. paria.

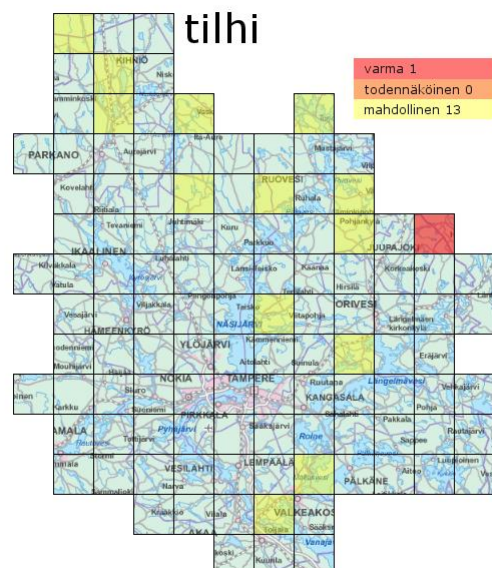
Västäräkki on pesinyt koko atlasajan tasaisesti yli Pirkanmaan. Laji siis esiintyy 100 % ja varma pesintä on 100 % ruuduista. MAAKA ei tuonut yhtään esiintymis- eikä pesintärutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Tilhi

Tilhi on pohjoinen metsälaji, joka pesii tiheimmin alueen itäosissa ja vain niukasti linjan Raate-Pohjois-Karjala eteläpuolella. Pesimäalue on selvästi vahvistunut atlasen aikana. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 43 % ja varma pesintä 12 % ruuduista. Pesimäkanta A on 20 000 – 90 000, B 59 000 – 160 000 paria.

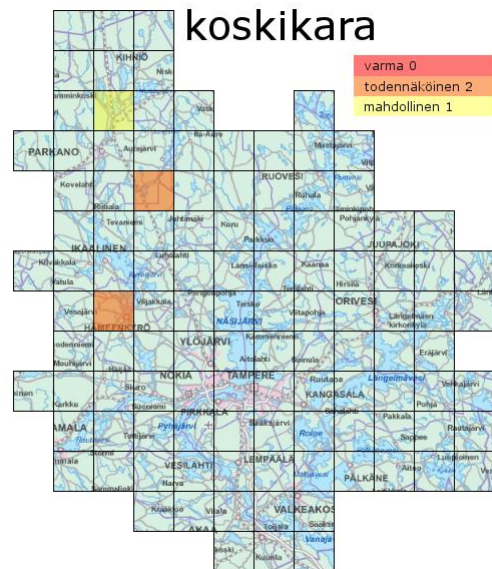
Tilhestä on Pirkanmaan 3. atlaksessa yli 10 ruutua (aiemmin vain 1), pääosin N-osissa. MAAKassa saatiin lajin ensipesintä Pirkanmaalle (Juupajoki 2012). Laji esiintyy 12.4 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja siis yhden pesintärutun. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Koskikara

Koskikaran pesintäkeskittymiä ovat Itä-Lappi, Kuusamo ja Tenojokiseutu, mutta joskus se pesii jopa Uudellemaalle asti. Pesimäalue on ennallaan. Luokitus on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 6 % ja varmat pesinnät 2 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 250 – 350 paria.

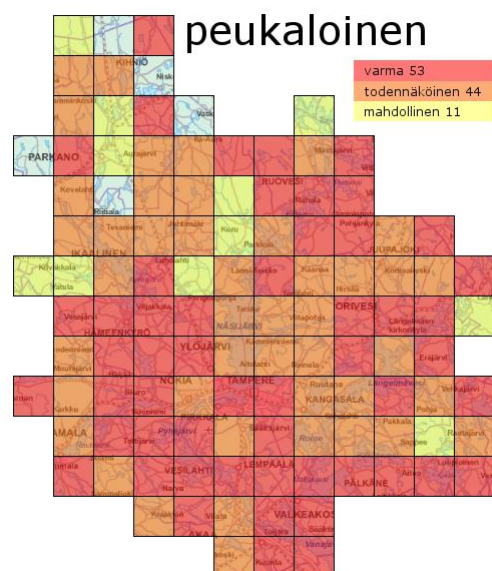
Koskikara pesi Pirkanmaalla vuosittain 1990-luvulla, viimeksi 2004 Ikaalisissa sekä 2015 Parkanon ja Kurun rajalla. Laji saatiin vasta 3. atlakseen, jossa se esiintyy 2.7 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruujuja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Peukaloinen

Peukaloinen pesii metsissä ja hakkuilla pääosin linjalle Kokkola-Kajaani ja itäpuolella Kuusamoon asti. Pesimäalue on selvästi yhtenäistynyt atlanten aikana. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 53 % ja varmat pesinnät 16 % ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 -120 000 ja B 80 000 – 140 000 paria.

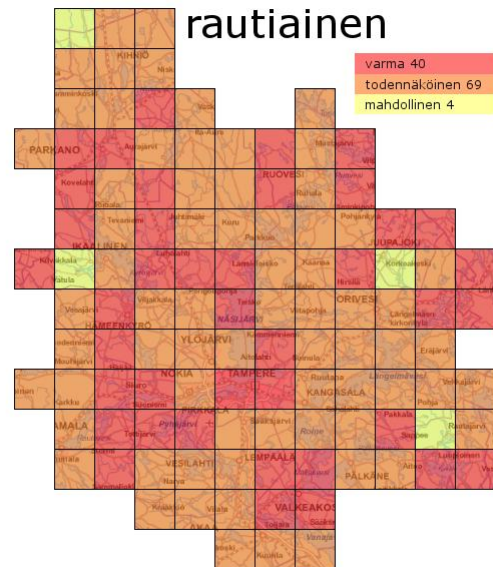
Peukaloinen on Pirkanmaalla vahvistunut atlaskaudella. Muutama esiintymisvaje on vielä luoteessa, mutta pesintöjä on jo kaikilla suunnilla. Laji esiintyy 95.7 % ja varma pesintä on 46.9 % ruuduista. MAAKA toi lisää kuusi esiintymis- ja kahdeksan pesintäruujuja. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Rautiainen

Rautiainen on rehevien metsien lintu Länsipohjan ja Kuusamon tasalle sekä niukemmin tuntureille asti. Levinneisyyden kasvua on eniten ollut Suomenselän-Kainuun suunnalla. Esiintyminen oli 3.atlaksessa 72 % ja varma pesintä 16 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.5 – 0.7 milj. ja B 0.48 – 0.57 milj. paria.

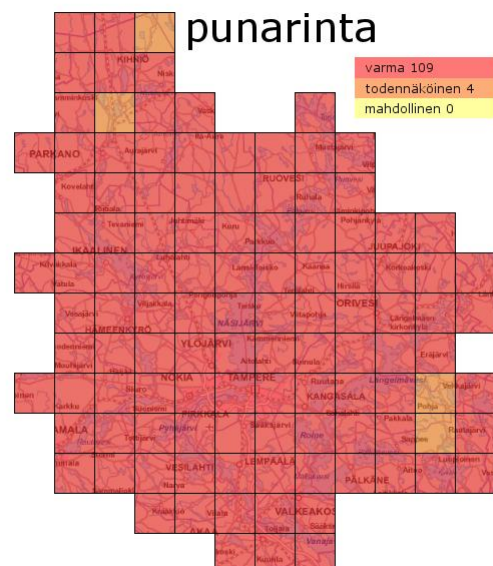
Rautiainen on nyt täyttänyt Pirkanmaan atlaskartoilla olleet vajeaukot. Laji esiintyy kautta maakunnan. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 35.4 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Punarinta

Punarinta on erilaisten metsien ja rehevien pensaikkojen laji Metsä-Lapin pohjoisosiin asti. Pesimäalue on vahvistunut etenkin Koillismaalla sekä Etelä- ja Keski-Lapissa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 82% ja varmat pesinnät 55 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2 – 3 milj. ja B 2.2 – 2.8 milj. paria.

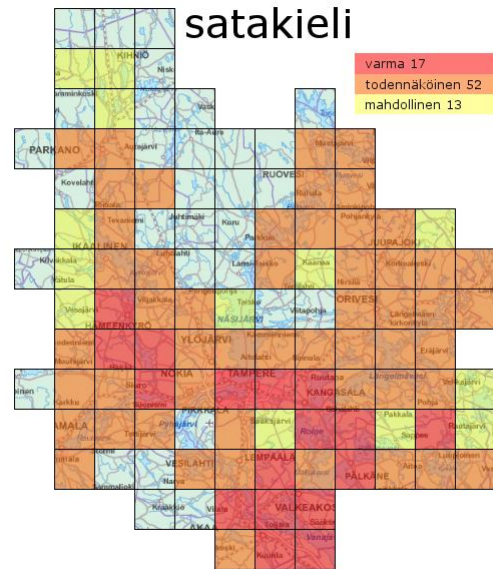
Punarintakin on Pirkanmaalla täyttänyt vajeensa ja esiintyy nyt kautta maakunnan. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 96.46 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Satakieli

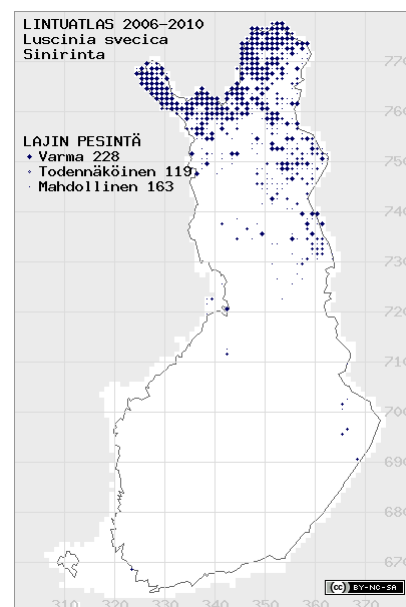
Satakieli pesii pensaikoissa veden lähellä Oulun – Kajaanin tasalle asti. Se oli alun perin kaakkoinen kaskialueiden laji. Nykyinen pesimäalue on vakaa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 34 % ja varmat pesinnät 7 % ruuduista. Pesimäkanta A on 18 000 – 25 000 ja B kasvava 11 000 – 23 000 paria.

Satakieli on atlasaikana hieman laajentanut Pirkanmaan esiintymistään. Suurin vaje on yhä alueen pohjoispuoliskolla (suunnassa Kuru-Kihniö) ja pesinnät ovat edelleen vain alueen eteläpuoliskolla. Laji esiintyy 72.6 % ja varma pesintä 15.0 % ruuduista. MAAKA toi vain kuusi esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Sinirinta

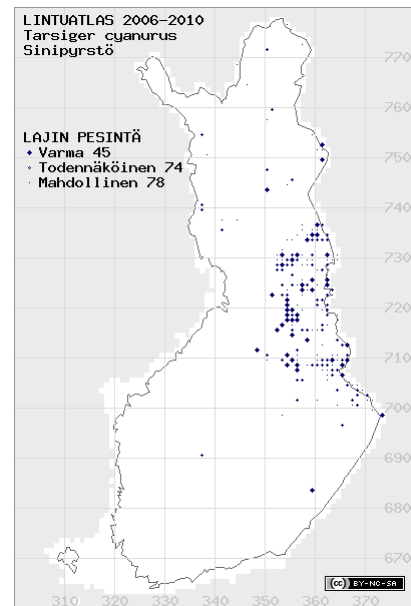
Sinirinta on pajukoiden ja tunturikoivikoiden laji Metsä- ja Tunturi-Lapissa, etelämpänä Kuusamoon asti. Laji taantui läntisessä Metsä-Lapissa ja oli välillä jo silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 13 % ja varmat pesinnät 6 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 80 000, B 50 000 – 100 000 paria

Pirkanmaalla sinirinta on pesinyt kerran. Lajin kaakkoinen rotu valkotäpläsinirinta pesi Pälkäneellä 1974. Laji ei esiinny 3. Lintuatlaksessa eikä MAAKAssa. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan nyt puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Sinipyrstö

Sinipyrstö on idän vanhojen kuusikoiden tulokas Pohjois-Karjalasta Kuusamoon, jopa pohjoisemmaksi. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa jo 5% (noin 200 atlasruutua) ja varma pesintä 1% ruuduista (ensipesintä Suomessa 1971). Laji on silmälläpidettävä. Pesimäkanta A on 300 – 1500, B 150 – 6500 paria.

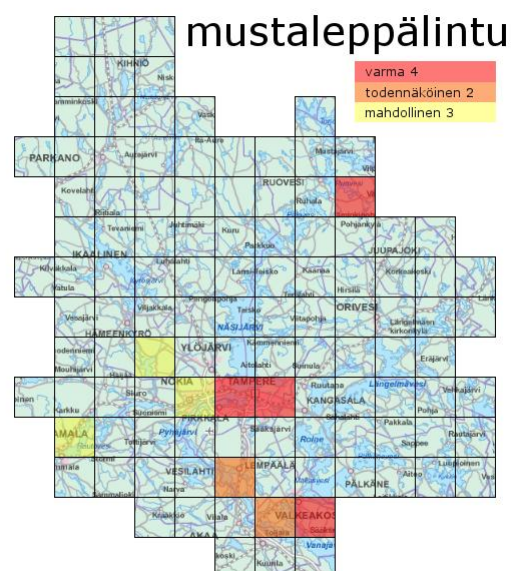

Sinipyrstö ei ole esiintynyt Pirkanmaan atlaksissa eikä MAAKassa. Sen sijaan se on pesinyt Pirkanmaalla kerran, Ruovedellä 2012. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Mustaleppälintu

Mustaleppälintu on eteläinen tulokas (ensipesintä 1966), joka pesii teollisuus- ja kaupunkiympäristöissä Jyväskylän tasolle (jopa Etelä-Lapissa). Laji oli välillä jo silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 3 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B kasvava) ovat 150 – 300 paria.

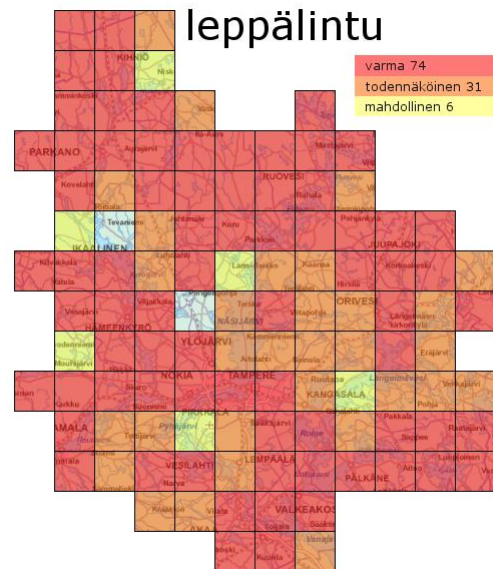
Mustaleppälintu on Pirkanmaalla leistynyt. Ensimmäinen pesintä oli Tampereella 2005; jo 3. atlaksessa neljä pesintäruutua (1. atlaksessa oli vain kaksi esiintymisruutua). Laji esiintyy 8.0%, varma pesintä 3.5 % ruuduista. MAAKA ei tuonut uusia esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Leppälintu

Leppälintu pesii kattavasti koko maassa piholla, mäntyisillä kangasmailla ja metsissä. Lintuatlasten valossa pesimäalue on vakaa ja kanta kasvanut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 91 % ja varmat pesinnät 52 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.5 – 0.8 milj. ja B 0.63 – 0.88 milj. paria.

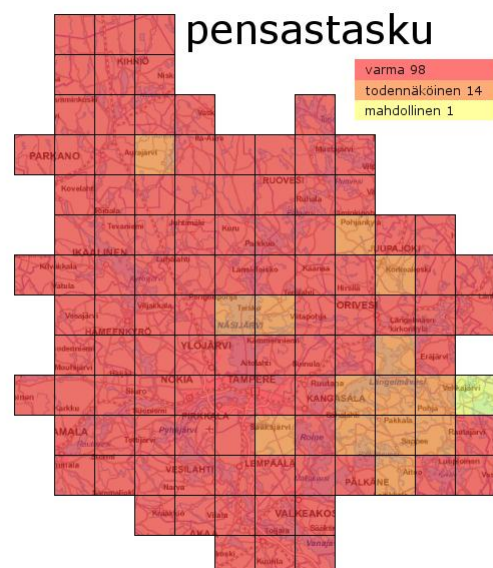
Leppälintu pesii koko Pirkanmaalla jokseenkin tasaisesti. Levinneisyys on atlaskaudella ollut vakaa. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 65.48 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis- ja kuusi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pensastasku

Pensastasku pesii avomailla koko maassa paitsi tunturialueilla. Pesimäalue ei ole juurikaan muuttunut lintuatlasten kaudella. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 77 % ja varmat pesinnät 51 % ruuduista. Pesimäkanta A on 250 000 – 350 000 ja B 170 000 – 320 000 paria.

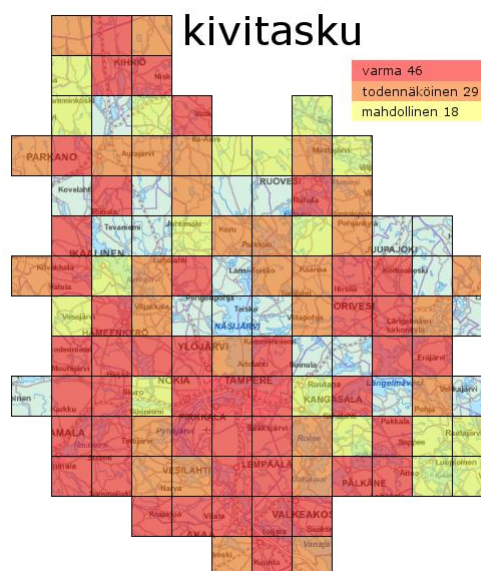
Pensastasku pesii tasaisesti koko Pirkanmaalla. Levinneisyys on koko atlaskauden ollut vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 86.7 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kivitasku

Kivitasku pesii kiven ja hiekan avomailla saaristosta tuntureille. Se on menettänyt liki 1000 atlasruutua Järvi-Suomessa, Kainuussa sekä Lapissa ja on silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 65 % ja varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 – 100 000, B 68 000 – 90 000 paria.

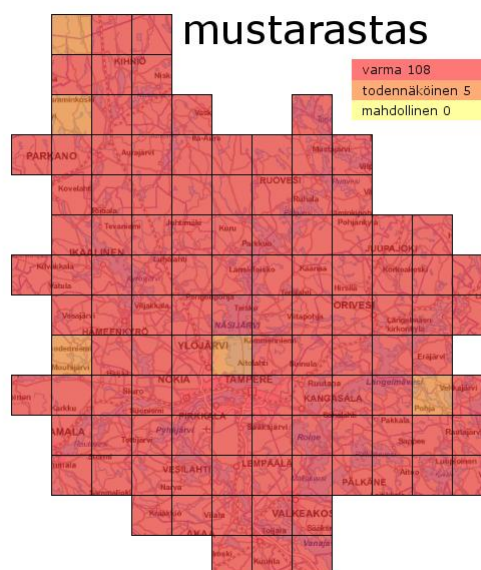
Kivitasku on Pirkanmaalla heikentynyt yli 10 % atlaskaudella. Sen vahvin pesimäalue on nyt lounainen neljännes; ei puutekeskittymää, mutta useampi hajapuute. Laji esiintyy 82.3%, varma pesintä 40.7 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Mustarastas

Mustarastas pesii rehevissä metsiköissä ja taajamissa yhtenäisesti Oulun tasolle asti ja hajanaisemmin Rovaniemen tasalle, jonne pesimäalue on atlaskaudella kasvanut. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 67%, varma pesintä 42% ruuduista. Pesimäkanta A on 0.4 – 0.6 milj. ja B kasvava 0.47 – 0.59 milj. paria.

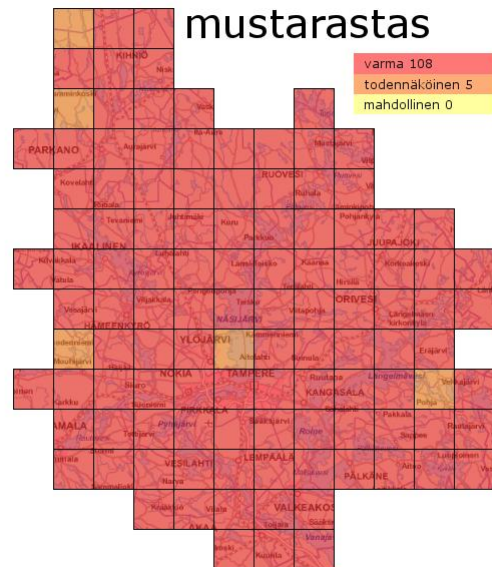
Mustarastas on atlaskaudella vahvistunut Pirkanmaan pohjoisosissa. Nyt se esiintyy tasaisesti koko alueella. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 95.6 % ruuduista. MAAKA toi yhden pesintäruudun, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Räkättirastas

Räkättirastas pesii metsiköissä avomaiden lähellä aivan koko maassa; levinneisyysaukotkin ovat täyttyneet pohjoisessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 92 % ja varmat pesinnät 79 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.3 – 2.0 milj. ja B 1.3 – 1.7. milj. paria.

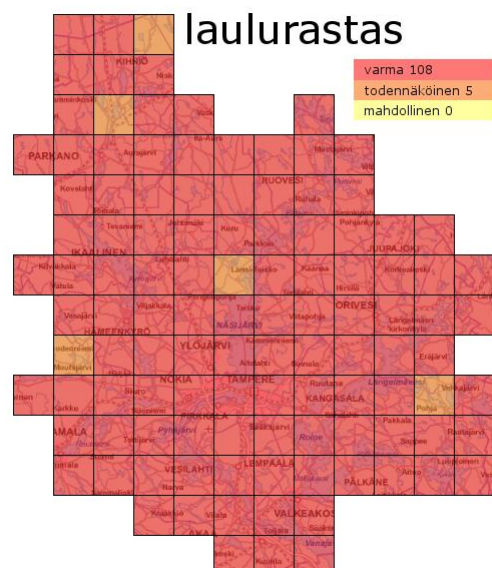
Räkättirastas pesii tasaisesti koko Pirkanmaalla. Sen levinneisyys on ollut vakaa koko atlaskauden. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 100 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Laulurastas

Laulurastas pesii erityyppisissä metsissä koko maassa, mutta vähemmän tunturialueella. Levinneisyys on atlasaikana pysynyt ennallaan. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 91 % ja varmat pesinnät 57 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.8 – 1.4 milj. ja B 0.88 – 1.3 milj. paria.

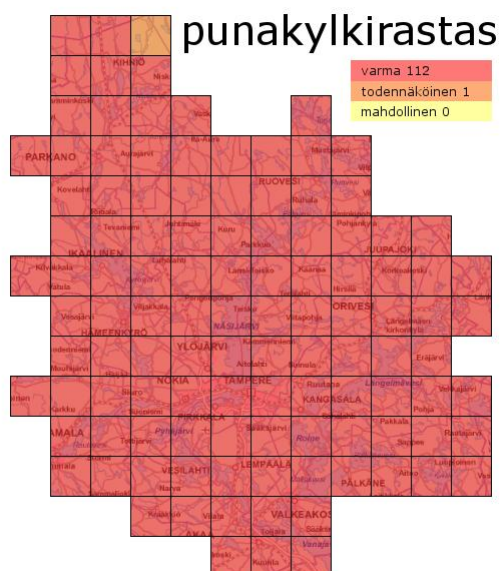
Laulurastas pesii tasaisesti koko Pirkanmaalla. Senkin levinneisyys on ollut vakaa koko atlaskauden. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä on 95.6 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintäruutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Punakylkirastas

Punakylkirastas pesii erityyppisissä metsissä, tuntureilla ym. aivan koko maassa. Se on Suomen laajimmalle levinneitä lajeja. Pesimäalue on pysynyt vakaana. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 95 % ja varmat pesinnät 79 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.5. – 2.0 milj. ja B 1.3 – 1.8 milj. paria.

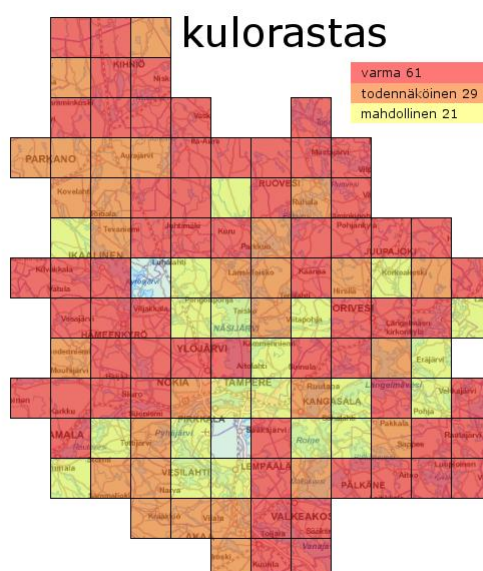
Punakylkirastas pesii tasaisesti koko Pirkanmaalla. Sen levinneisyys on ollut vakaa koko atlaskauden. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 99.1 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kulorastas

Kulorastas on metsälaji ja pesii koko maassa paitsi Käsivarren ja Utsjoen tuntureilla. Levinneisyys on vahvistunut huomattavasti Keski- ja Pohjois-Suomessa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 81 % ja varma pesintä 42% ruuduista. Pesimäkanta A on 130 000 – 200 000 ja B 140 000 – 230 000 paria.

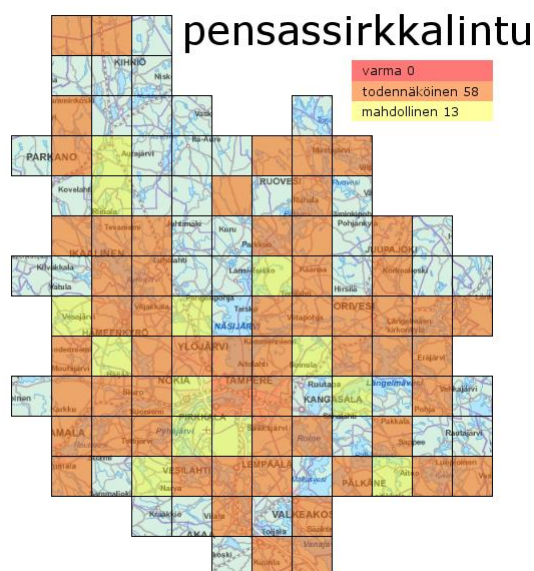
Kulorastas on atlaskaudella vahvistunut koko Pirkanmaalla. Pesintäruutuja on vähiten vielä lounaassa. Se esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 54.0 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Pensassirkkalintu

Pensassirkkalintu pesii avomaiden pensaikoilla Oulun tasalle asti. Levinneisyys on atlaskaudella hieman vahvistunut koko pesimäalueella. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 24 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkanta A on 2000 – 4000 ja B 3000 – 8000 paria.

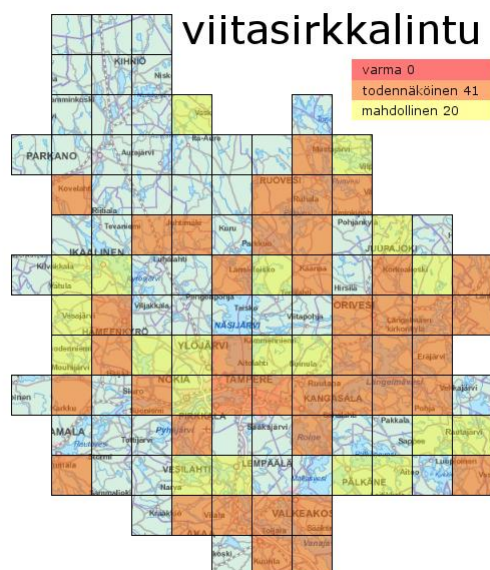
Pirkanmaalla pensassirkkalintu on vahvistunut koko alueella ja levinnyt myös pohjoisosiin. Yhtenäisin puutealue on vielä Kurun – Kihniön suunnalla. Laji esiintyy 62.8 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA toi kaksi esiintymis-, muttei yhtään pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Viitasirkkalintu

Viitasirkkalintu pesii avoimilla rehevillä pensasmailla pääosin linjan Pori-Kuopio eteläpuolella ja jopa Oulun tasalle asti. Levinneisyys on vahvistunut koko alueella. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 17% ja varma pesintä 0.5% ruuduista. Pesimäkanta A on 1000 – 2000 ja B kasvava 2000 – 6000 paria.

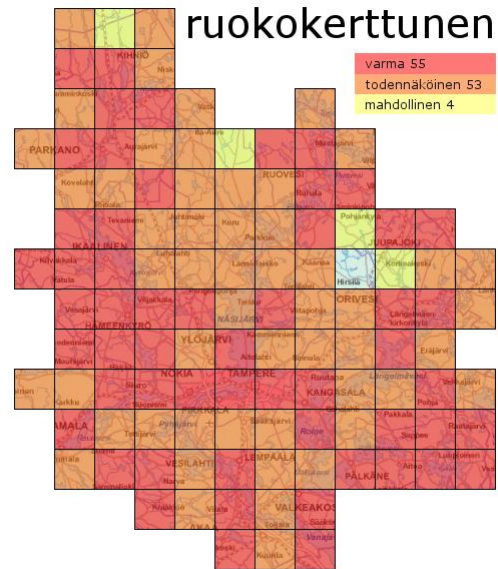
Pirkanmaalla viitasirkkalintu on voimakkaasti vahvistunut ja levinnyt melkein koko alueelle. Puutealue on Kuru-Parkano-Kihniö. Levinneisyys on vahvempi itäpuoliskolla. Laji esiintyy 54.0 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA toi lisää neljä esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Ruokokerttunen

Ruokokerttunen pesii rantojen ruovikoissa ja pajukoissa koko maassa, mutta harvakseltaan Lapissa, jossa kartta on käynyt aukkoisemmaksi. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 63 % ja varmat pesinnät 21% ruuduista. Pesimäkanta A on 200 000 – 400 000 ja B laskeva 75 000 – 145 000 paria.

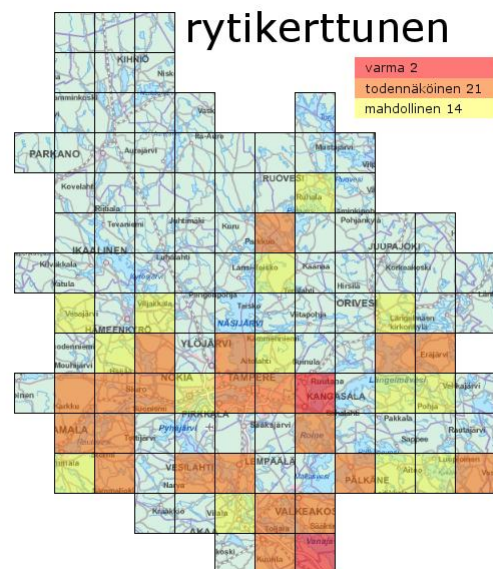
Ruokokerttunen on levinnyt koko Pirkanmaalle, kun pohjoiset puuteaukotkin ovat nyt täyttyneet. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 48.7 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Rytikerttunen

Rytikerttunen saapui Suomeen 1920-luvulla vakiintuen järviruovikoihin – nyt rannikoilla Vaasan tasalle ja sisämaassa eniten kaistalle Satakunta-Pirkanmaa-Häme-Uusimaa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 13 % ja varma pesintä 3 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B 20 000 – 30 000 paria.

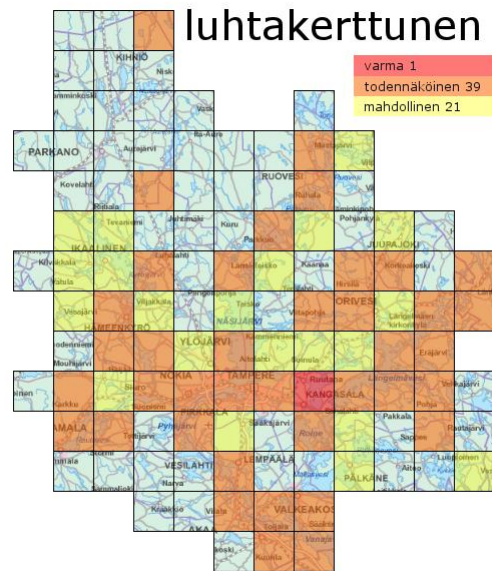
Rytikerttunen on Pirkanmaalla hiljalleen levittänyt aluettaan, mutta pesintäruutujen määrä on laskenut. Laji on edelleen lähes tyystin eteläpuoliskon laji. Se esiintyy 32.7 % ja varma pesintä 1.8 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Luhtakerttunen

Luhtakerttunen tuli Suomeen 1941 ja on sitten levinnyt linjalle Vaasa-Jyväskylä-Kuopio esiintyen jopa Oulun tasalla. Levinneisyys on vahvistunut keski- ja pohjoisosiltaan. Esiintyminen oli 3. ataksessa 22% ja varma pesintä 2% ruuduista. Pesimäkanta A on 5000 – 10 000 ja B kasvava 12 000 – 23 000 paria.

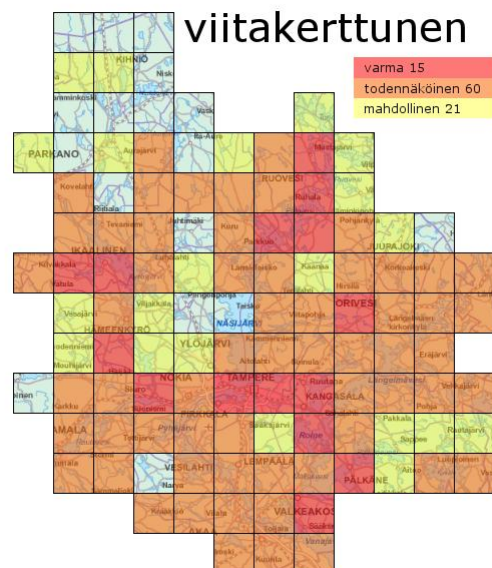
Luhtakerttusen levinneisyysalue on atlasaikana Pirkanmaallakin ollut kasvussa. Laajin puutealue on edelleen Kurun-Parkanon-Kihniön alueella. Laji esiintyy 54.0 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Viitakerttunen

Viitakerttunen tuli kaakosta Suomeen 1930 ja on sitten levinnyt länteen ja pohjoiseen Oulun tasalle. Levinneisyys on yhä vahvistunut em. suunnilla. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 39 % ja varmat pesinnät 5 % ruuduista. Pesimäkanta A on 5000 – 15 000 ja B kasvava 16 000 – 59 000 paria.

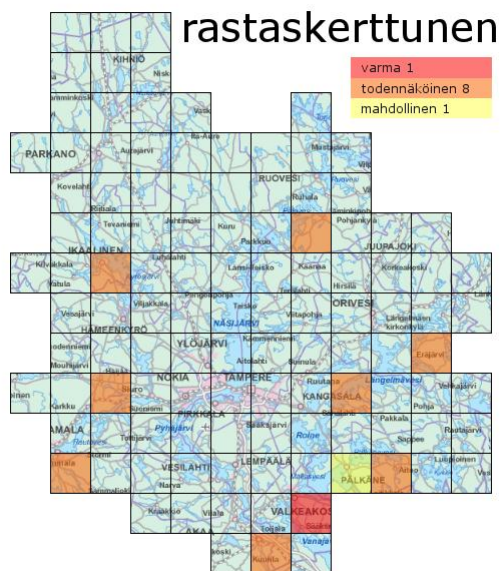
Viitakerttunen on atlasaikana levinnyt myös Pirkanmaan pohjoisosiin; puuttuvia ruutuja on jäänyt lähinnä Kihniöön ja Parkanoon. Laji esiintyy 85.0 % ja varma pesintä 13.3 % ruuduista. MAAKA toi lisää kahdeksan esiintymis-, muttei pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Rastaskerttunen

Rastaskerttunenkin tuli Suomeen 1930, mutta tukevien ruovikoiden vaarantuneena lajina se esiintyy vain etelä- ja lounaisrannikolla ja harvoissa sisämaaruuduissa. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 6 % ja varmat pesinnät 0.4 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B kasvava) ovat 200 – 500 paria.

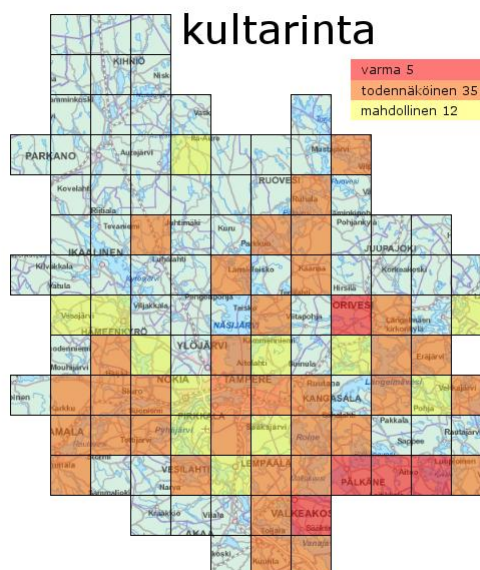
Rastaskerttunen on levinnyt Pirkanmaalle hitaasti. Atlasaikana ruutumäärä eteni hajanaisesti kahdesta kymmeneen sisältäen alueen ensimmäisen pesinnän Valkeakoskella 2007. Laji esiintyy 8.8 % ja varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää atlasruutuja. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Kultarinta

Kultarinta pesii lehtipuuvaltaisissa ympäristöissä lähinnä linjan Pori-Mikkeli-Joensuu eteläpuolella ja niukemmin Oulun tasalle asti. Levinneisyysalue on atlasajan ollut sama. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 26 % ja varma pesintä 4 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B 10 000 – 20 000 paria.

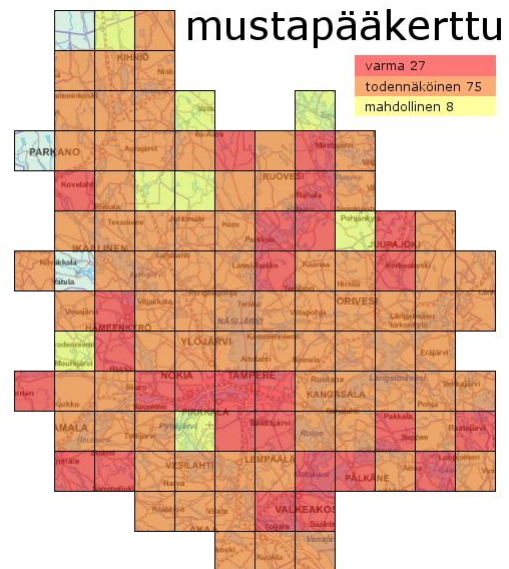
Kultarinta on Pirkanmaalla eteläpuoliskon laji, joka puuttuu koillisrajalta ja melkein kokonaan luoteisesta neljänneksestä. Laji esiintyy 46.0 % (pienää kasvua), varmat pesinnät (kaakossa) 4.4 % ruuduista. MAAKA toi neljä esiintymis- ja yhden pesintärudun. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Mustapääkerttu

Mustapääkerttu pesii rehevillä lehtipuualueilla yhtenäisesti linjalle Vaasa-Joensuu, rannikolla Oulun tasalle (ja yksittäin Lappiin asti). Pesimäalue on täten vahvistunut. Esiintyminen oli 3. atlasksessa 41 % ja varmat pesinnät 9 % ruuduista. Pesimäkanta A on 50 000 – 100 000 ja B 69 000 – 120 000 paria.

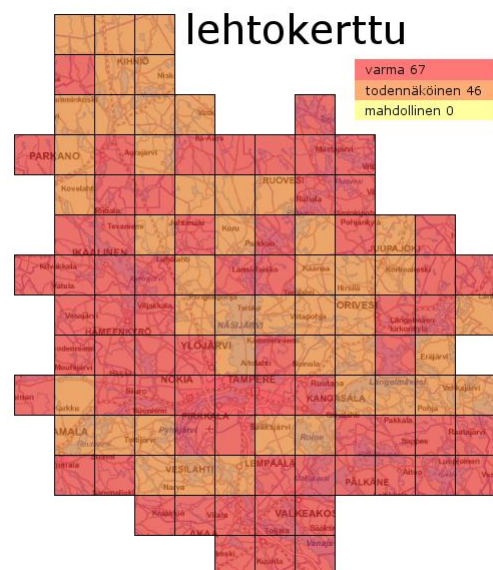
Mustapääkerttu on Pirkanmaalla reilusti vahvistunut ja pohjoinen puutealue poistunut esiintyen nyt tasaisesti koko alueella. Laji esiintyy 97.3 % ja varma pesintä 23.9 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Lehtokerttu

Lehtokerttu pesii lehtipuuympäristöissä yhtenäisesti Etelä-Lapin tasalle ja vain niukasti pohjoisempana. Levinneisyys on vahvistunut vain Koillismaalla. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 71 % ja varmat pesinnät 24 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.7 – 1.0 milj. ja B 0.73 – 0.98 milj. paria.

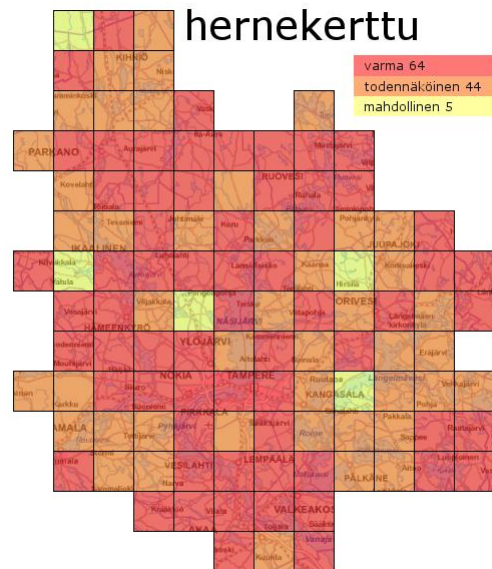
Lehtokerttu esiintyy tasaisesti koko Pirkanmaalla. Levinneisyys on ollut vakaa koko atlasjakson. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 59.3 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintäruutua, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Hernekerttu

Hernekerttu pesii valoisilla ja kuivilla pensas- ja puustoalueilla Etelä-Lappiin asti, harvoin sieltä N. Pesimäalue on vahvistunut pohjoisosissaan. Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 69 % ja varmat pesinnät 24 % ruuduista. Pesimäkanta A on 250 000 – 400 000 ja B 250 000 – 390 000 paria.

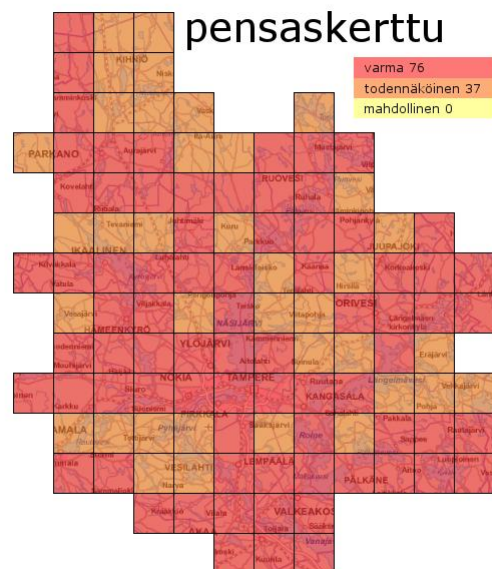
Hernekerttu on Pirkanmaalla koko alueen laji, jolla oli atlaskauden alussa vielä puutteita maakunnan pohjoisosissa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 56.6 % ruuduista. MAAKA toi viisi pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pensaskerttu

Pensaskerttu pesii avoimilla pensaikkomailla yhtenäisesti Oulun tasolle ja niukasti Keski-Lappiin asti. Levinneisyysalue on pysynyt ennallaan (pientä lisää Kainuussa). Esiintyminen oli 3. atlaksessa 59 % ja varma pesintä 26% ruuduista. Pesimäkanta A on 300 000 – 400 000 ja B 280 000 – 360 000 paria.

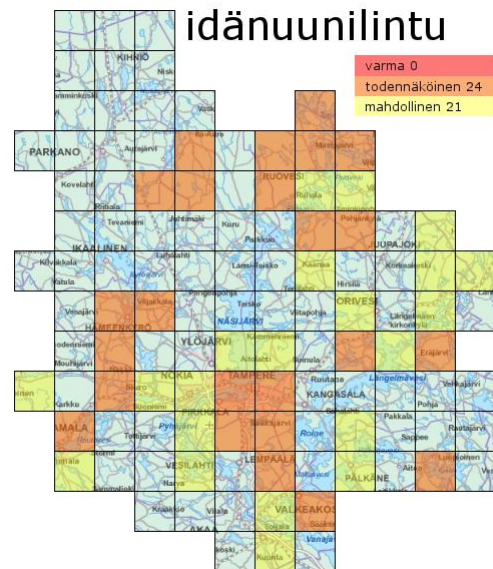
Pensaskerttakin on Pirkanmaalla koko alueen laji, joka on atlaskartoilla täyttänyt pohjoiset puutteensa. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 67.3 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintäruutua, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Idänuunilintu

Idänuunilintu tuli Manner-Suomen rehevien kuusikoiden pesimälajiksi 1940-luvulla pesien laajasti itään linjasta Uusimaa-Häme-Keski-Suomi-Savo ja niukasti tämän ulkopuolella. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 22 % ja varma pesintä 1% ruuduista. Pesimäkanta A on 3000–10 000, B 3800–65 000 paria.

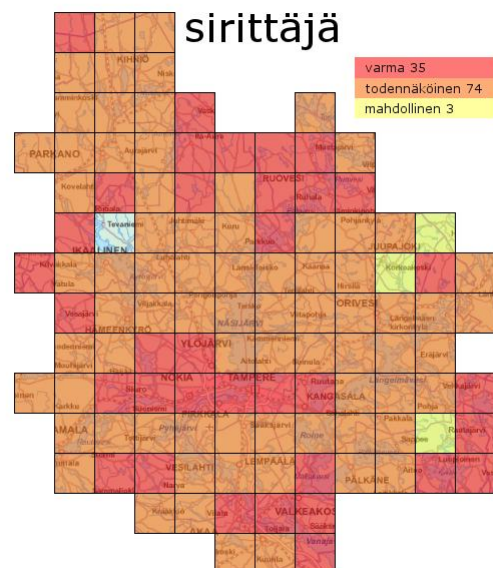
Pirkanmaan idänuunilinturuuduista yli puolet on alueen E-puoliskolla. Luode on suurin vajealue. Edellisissä atlaksissa oli monta pesintää, muttei yhtään kolmannessa. Laji esiintyy 39.8 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA toi vain neljä esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Sirittäjä

Sirittäjä pesii erilaisissa valoisissa metsissä yhtenäisesti linjalle Oulu-Kajaani ja niukemmin Keski-Lapin ylikin. Lajin kanta on heikentynyt ja laji oli välillä jo silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 57 % ja varma pesintä 15 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 200 000, B 120 000 – 220 000 paria.

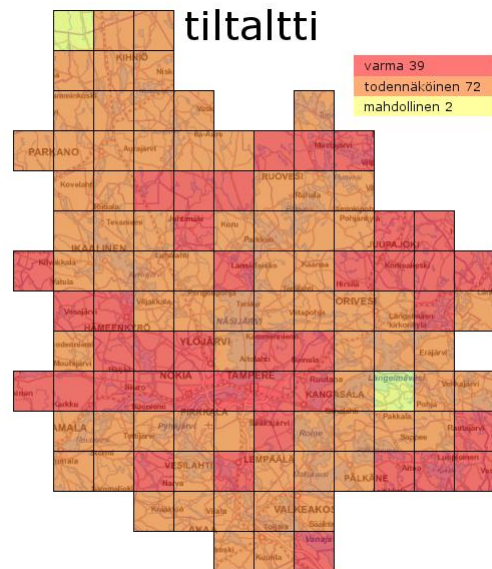
Sirittäjä on Pirkanmaalla koko alueen laji, jolta edellisten atlasten pohjoiset puutteet ovat nyt poistuneet. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 31.0 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Tiltaltti

Tiltaltti pesii monenlaatuissa metsissä Rovaniemen tasalle ja jopa Peräpohjolaan asti. Levinneisyys on pysynyt atlasien aikaan vakaana. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 63 % ja varmat pesinnät 10 % ruuduista. Pesimäkanta A on 250 000 – 350 000 ja B 240 000 – 350 000 paria.

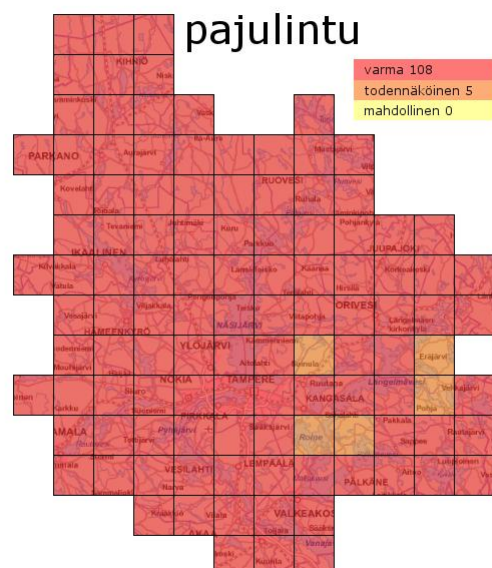
Tiltaltti on Pirkanmaalla koko alueen laji, jonka esiintyminen on atlasaikana ollut vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 34.5 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintärutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pajulintu

Pajulintu pesii kaikenlaisissa ympäristöissä koko maassa ollen kattavimmin esiintyvä lintulaji Suomessa. Lajin kanta ja levinneisyys ovat vakaat. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 98 % ja varmat pesinnät 74 % ruuduista. Pesimäkanta A on 7 – 11 milj. ja B 6.3 – 9.2 milj. paria.

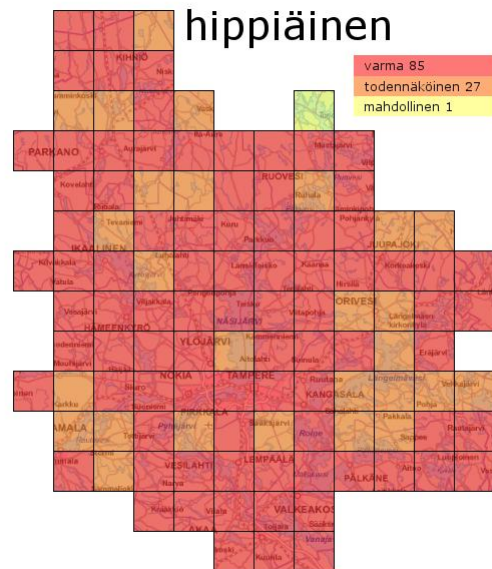
Pajulintu on Pirkanmaalla myös koko alueen laji, jonka levinneisyys on ollut kattava koko atlasajan. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 95.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi pesintärutua, muttei yhtään esiintymisrutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Hippiäinen

Hippiäinen pesii yhtenäisesti linjalle Pello-Rovaniemi-Kuusamo ja lisäksi vähemmän Keski-Lapissakin. Levinneisyys on vahvistunut eniten Kainuusta Etelä-Lappiin. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 74 % ja varmat pesinnät 36 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.6 – 1.6 milj. ja B 0.77 – 1.7 milj. paria.

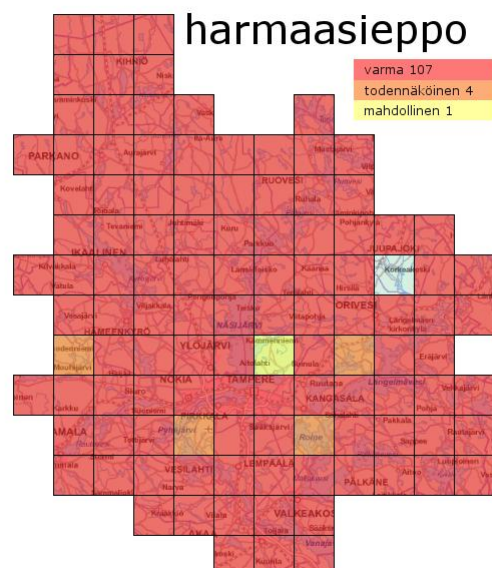
Hippiäinen on Pirkanmaalla koko alueen laji. Se on myös nyt saatu joka ruutuun. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 75.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden pesintäruudun, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Harmaasieppo

Harmaasieppo pesii vaihtelevissa ympäristöissä koko maassa Ylä-Lappiin asti. Levinneisyydessä ei ole tapahtunut merkittäviä muutoksia atlasien aikana. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 90 % ja varmat pesinnät 68 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.4 – 1.8 milj. ja B 1.7 – 2.1 milj. paria.

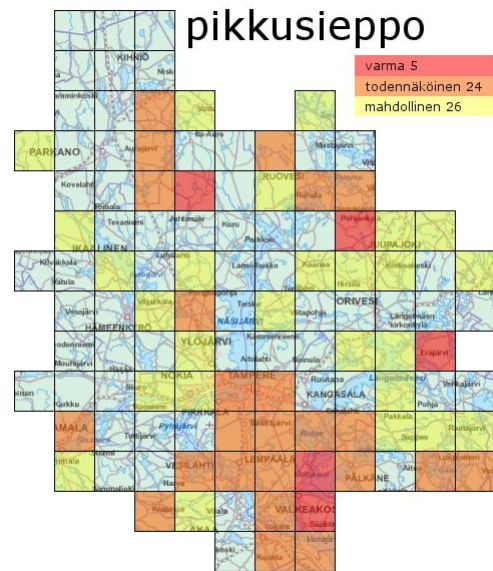
Harmaasieppo on Pirkanmaalla koko alueen laji, jollainen se on ollut koko atlasajan. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 95.0 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintäruutua, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pikkusieppo

Pikkusieppo pesii kuusta kasvavissa metsissä aukkoisesti linjalle Pori-lisalmi ja niukemmin Kuusamon tasalle. Levinneisyys on laajentunut ja vahvistunut reuna-alueilla. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 20 %, varma pesintä 3% ruuduista. Pesimäkanta A on 2000 – 6000, B 5300 – 17 000 paria.

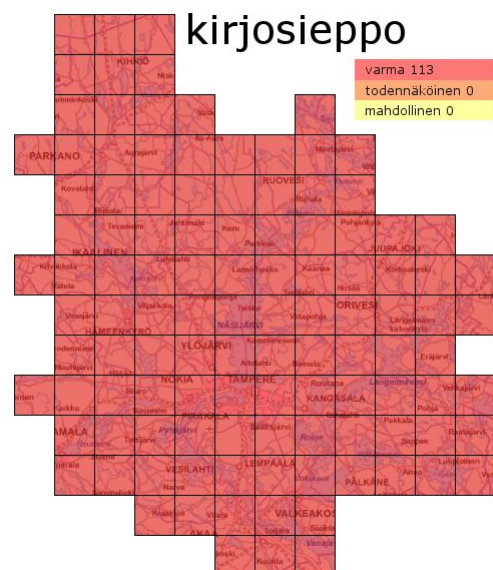
Pikkusieppo on Pirkanmaan atlaksissa selvästi vahvistunut. Laajin yhtenäinen esiintymä on Tampereen S- ja SE-puolella. Muualla onkin runsaasti vajeita. Laji esiintyy 48.7 % ja varma pesintä 4.4 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Kirjosieppo

Kirjosieppo pesii kolopuu- ja pönttöympäristöissä koko maassa, mutta tuntureille jää aukkoja. Elinalue on pysynyt ennallaan, mutta ruutumäärä vahvistunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 88 % ja varmat pesinnät 69 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.25 – 0.7 milj. ja B 0.44 – 0.72 milj. paria.

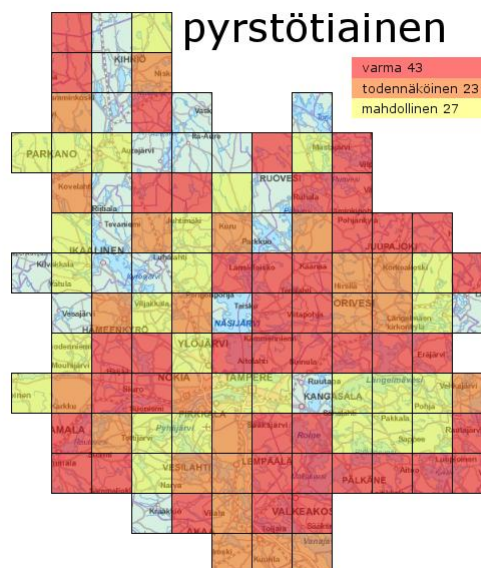
Kirjosieppo pesii koko Pirkanmaalla. Melkein kaikki ruudut olivat pesintäruutuja jo kahden ensimmäisen atlaksen yhdistelmässä. Laji esiintyy nyt 100 % ja varma pesintä 100 % ruuduista. Täten MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pyrstötiainen

Pyrstötiainen pesii eniten linjalle Vaasa - Pohjois-Karjala asti ja vielä rannikolla Oulun tasalle. Atlasten aikana lajin pesimäalue on vahvistunut voimakkaasti koko em. alueella. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 31 % ja varmat pesinnät 14 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 20 000 – 50 000 paria

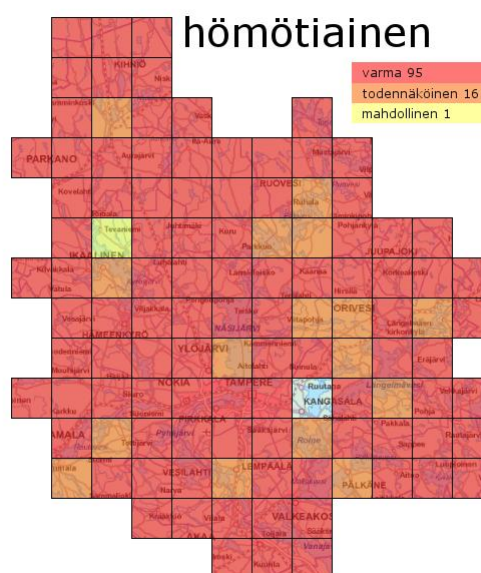
Pyrstötiainen on Pirkanmaalla atlasaikana kolmanneksi nopeimmin levinnyt laji. Lopuista puutteista runsaasti yli puolet on luoteisen neljänneksen alueella. Laji esiintyy 82.3 % ja varma pesintä 38.1 % ruuduista. MAAKA toi seitsemän esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on laajasti pesivä.

Hömötiainen

Hömötiainen pesii erityyppisissä metsissä koko maassa, Pohjois-Lapissa aukkoisesti. Levinneisyys on atlaskaudella säilynyt, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa 83 % ja varmat pesinnät 57 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.6 – 1.0 milj. ja B 0.68 – 0.98 milj. paria.

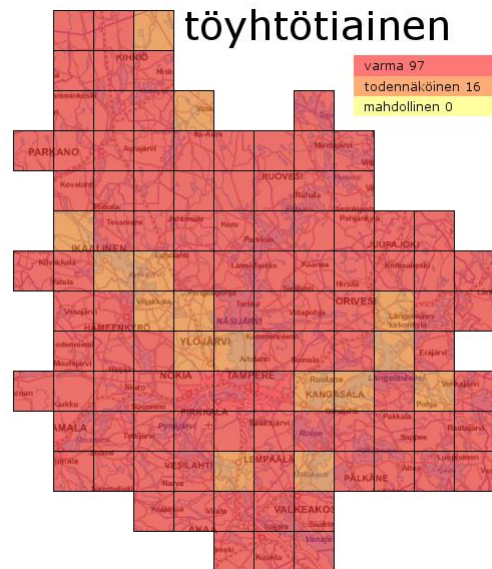
Hömötiainen pesii tasaisesti koko Pirkanmaan alueella. Atlasten alkuaian puutteet on nyt täydennetty. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 84.1 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja kolme pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Töyhtötiainen

Töyhtötiaisen pesimäalue lähes katkeaa Tornion-Kuusamon tasalle. Levinneisyys havumetsissä on pohjoisosissa vahvistunut, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 62 %, varmat pesinnät 39 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.4 – 0.6 milj. ja B 0.31 – 0.59 milj. paria.

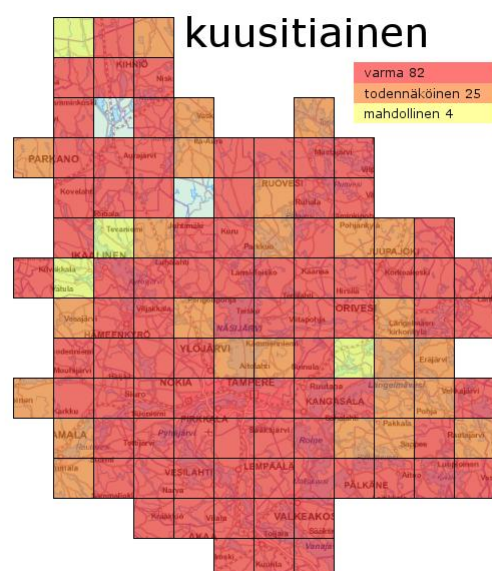
Töyhtötiainenkin pesii Pirkanmaalla koko alueella, kun atlasten alkuajan puutteet on nyt täydennetty. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 85.8 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintäruutua, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kuusitiainen

Kuusitiainen pesii laajasti linjan Pohjois-Karjala-Kokkola eteläpuolella ja kiertyen rannikkoa Tornioon asti. Kuusikoiden laji on laajentanut aluettaan Keski- ja Itä-Suomessa. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 42% ja varma pesintä 19 % ruuduista. Pesimäkanta A on 30 000 – 90 000, B 48 000 – 82 000 paria

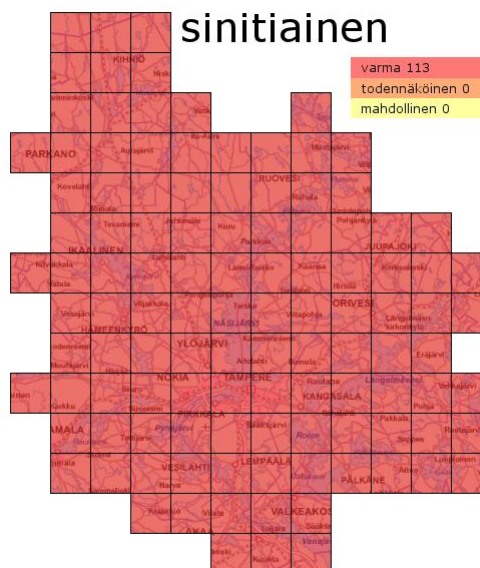
Myös kuusitiainen pesii koko Pirkanmaalla, kun atlaksen alkuajan pohjoiset pesintäpuutteetkin on nyt täydennetty. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 72.6 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Sinitiainen

Sinitiainen pesii asutuksen lähellä yhtenäisesti Rovaniemen tasolle ja niukasti Ylä-Lappiin asti. Laji on atlaskaudella laajentanut pesimäalueensa kaksinkertaiseksi. Kokonaisesiintyminen oli 3.lintuatlaksessa 71 % ja varma pesintä 60 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.4 – 0.6 milj. ja B 0.48 – 0.67 milj. paria.

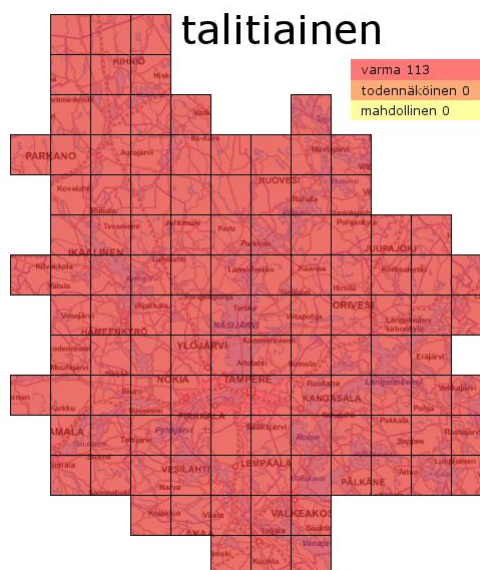
Sinitiainen on Pirkanmaallakin levinnyt pohjoiseen niin tehokkaasti, että myös sen pesinnät kattavat nyt koko alueen. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 100 % ruuduista. MAAKA toi viimeisen pesintäruudun, muttei siis esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Talitiainen

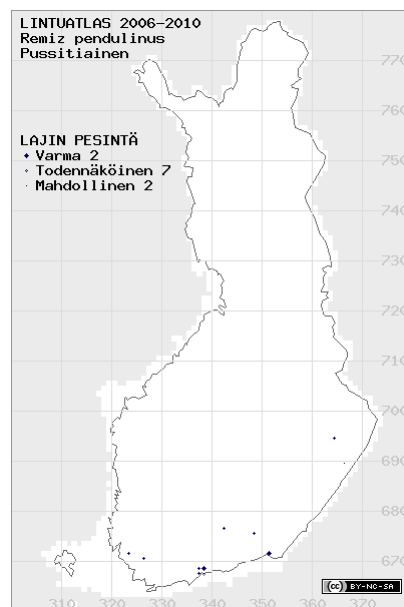
Talitiainen pesii metsissä ja asutuksen piirissä koko maassa, mutta Lapissa on aukkoja tuntureilla. Lajin pesimäalue on ennallaan, mutta viimeksi paljon tiivistynyt. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 88 % ja varmat pesinnät 75 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.5. – 2.0 milj. ja B 1.6 - 2.0 milj. paria.

Talitiainen on Pirkanmaalla koko alueen laji. Sen levinneisyys on atlaskaudella ollut vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 100 % ruuduista. MAAKA ei tuonut esiintymis- eikä pesintäruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pussitiainen

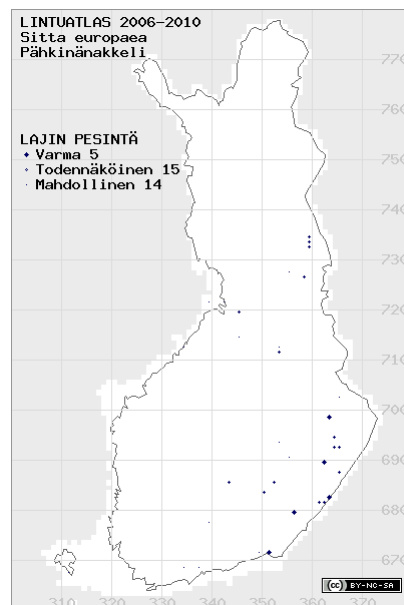
Pussitiainen on rehevien kosteikkoympäristöjen erittäin uhanalainen tulokas. Ensipesintä oli 1985; sitten pesintöjä on ollut muutamia eteläisimmässä Suomessa. Pesintä saatiin mukaan myös 3. Lintuatlakseen, jossa lajin esiintyminen oli 0.3 % ja varmat pesinnät 0.1 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0 - 3 ja B 5 – 20 paria

Pussitiainen ei ole esiintynyt Pirkanmaan atlasruuduilla, koska se löytyy alueelta harvoin. Laji on kerran myös pesinyt Pirkanmaalla, Akaan Viialassa 2000. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Pähkinänakkeleli

Pähkinänakkeleita on pesinyt Suomessa lehtipuualueilla itäisen tai eteläisen alalajin vaellusten jälkeen. Lajin luokitus vaarantunut. Vaellusta oli 3. atlaksen aikana itäisessä Suomessa. Kokonaisesiintyminen oli silloin 0.9 % ja varmat pesinnät 0.1 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0 - 20 ja B 5 – 20 paria.

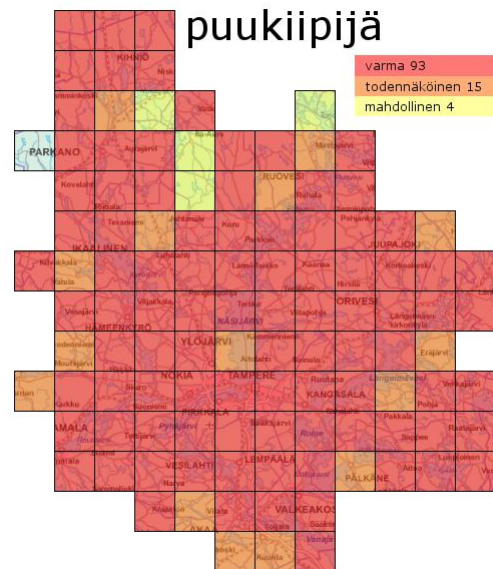

Pähkinänakkeleli on esiintynyt vain Pirkanmaan 1.atlaksessa (yksi ruutu). Lajilla on alueella myös pesintöjä, esim. useita (5) v. 1996 vaelluksen jäljiltä. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä. Pirkanmaan atlaskartan nyt puuttuessa esitetään koko Suomen 3. Lintuatlaksen kartta.

Puukiipijä

Puukiipijä pesii kaarnapuiden metsissä melko yhtenäisesti Etelä-Lappiin asti. Lajin levinneisyysalue on laajentunut Keski- ja Pohjois-Suomessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 61 % ja varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 200 000 – 300 000, B laskeva 120 000 – 300 000 paria.

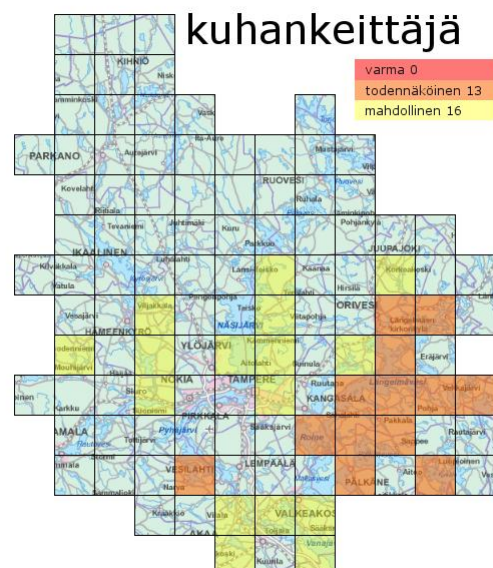
Puukiipijä on vahvistunut Pirkanmaalla atlasen aikana. Nyt laji pesii koko alueella. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 82.3 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi pesintärutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kuhankeittäjä

Kuhankeittäjä pesii lehtimetsissä aukkoisesti Päijänteeltä kaakkoisrajalle ja Pohjois-Karjalaan. Elinalue on supistunut reunoiltaan. Nyt laji on erittäin uhanalainen. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 12 % ja varmat pesinnät 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B laskeva) ovat 2000 – 3000 paria.

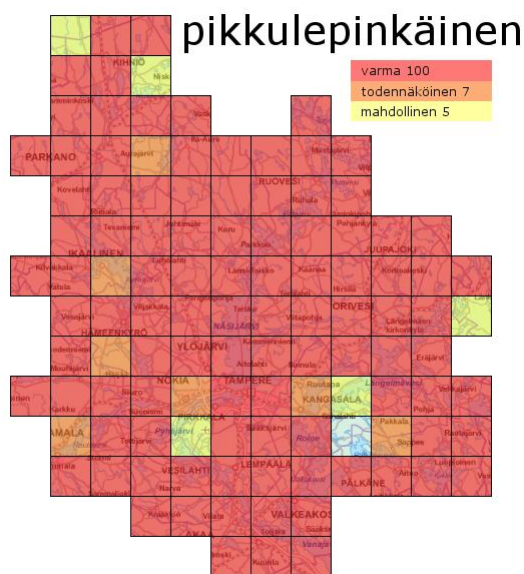
Kuhankeittäjän atlasruutumäärä on selvästi vähentynyt Pirkanmaalla ja pesintärutut ovat loppuneet. Mahdollisia pesintöjäkin on enää linjalla Orivesi-Kangasala-Pälkäne. Laji esiintyy 25.7 %, varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA tuotti kaksi esiintymis-, muttei pesintärutua. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Pikkulepinkäinen

Pikkulepinkäinen pesii avoimilla pensaikkomailla melko tasaisesti linjalle Oulu-Pohjois-Karjala ja sen pohjoispuolella hajanaisesti. Pesimäalue on pysynyt ennallaan. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 52 % ja varmat pesinnät 35 % ruuduista. Pesimäkanta A on 40 000 – 80 000 ja B 36 000 – 84 000 paria.

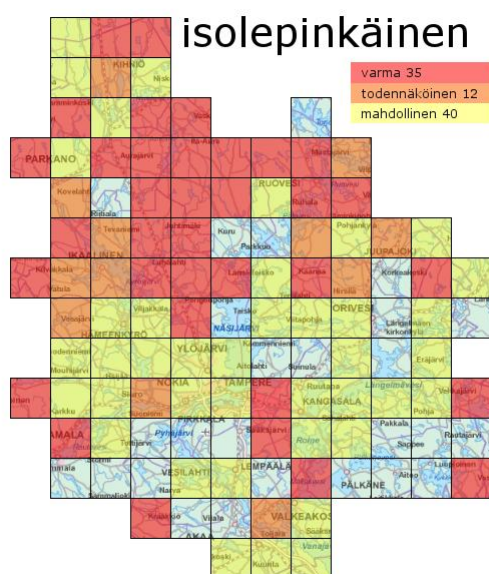
Pikkulepinkäinen pesii koko Pirkanmaalla nyt, kun atlaksen alkuaikojen puutealueet on täydennetty. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 88.49 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi esiintymis- ja 12 pesintäruutua. Levinneisyysluokka kattavasti pesivä.

Isolepinkäinen

Isolepinkäinen pesii puoliavomailla rikkonaisesti koko maassa (ei Ahvenanmaalla, huonosti etelässä ja kaakossa), tiheimmin Satakunnasta Keski-Pohjanmaalle, joissa se on vahvistunut. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 39%, varma pesintä 16% ruuduista. Pesimäkanta A on 6000 – 9000, B 7000 – 23 000 paria

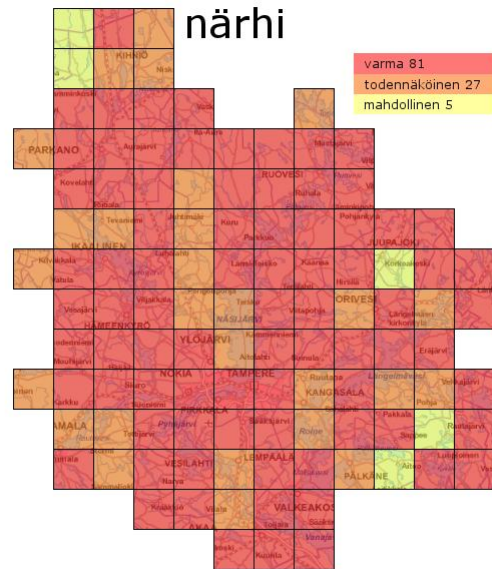
Isolepinkäinen on vahvistunut Pirkanmaalla voimakkaasti. Luoteisen neljänneksen keskittymä on selvä. Vajetta on eniten etelässä tasolla Vesilahti – Pälkäne. Laji esiintyy 77.0 % ja varma pesintä 31.0 % ruuduista. MAAKA toi 10 esiintymis- ja kahdeksan pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Närhi

Närhi pesii havupuumetsissä Etelä-Lappiin asti; niukasti pohjoisempaan. Atlaskaudella on pesintöjä tullut hieman lisää em. alueen pohjoisrajoille. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 67 % ja varmat pesinnät 30 % ruuduista. Pesimäkanta A on 120 000 – 180 000, B 93 000 – 140 000 paria.

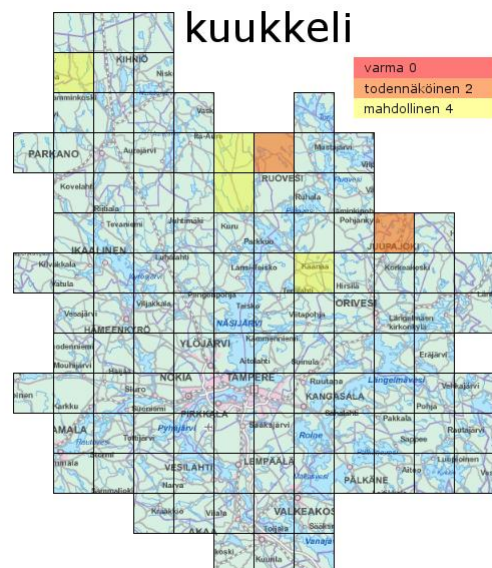
Närhi on Pirkanmaalla koko alueen laji. Senkin tyhjät ruudut atlaksen alkuaikoina ovat nyt täyttyneet, vaikka todellinen levinneisyys lienee sama. Laji esiintyy 100 %, varma pesintä 71.7% ruuduista. MAAKA toi viimeiset kaksi esiintymistä ja kahdeksan pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kuukkeli

Kuukkeli pesii kuusivaltaisissa metsissä Pohjois-Kainuusta Ylä-Lappiin; etelässä eniten Suupohjassa. Atlasruutujen määrä lähes sama; silti silmälläpidettävä (Pohjois-Pohjanmaan taantuma). Esiintyminen oli 3. atlaksessa 31 %, varma pesintä 14 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B 40 000 – 80 000 paria.

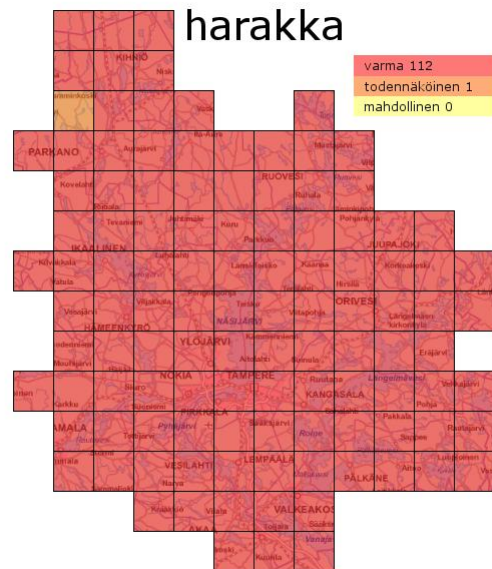
Kuukkeli on yhä heikentynyt Pirkanmaalla. Nyt atlaksessa on pohjoispuoliskolla jäljellä kuusi ruutua ja niistäkin enää kaksi on mahdollisia pesintöjä, joita alussa oli varmanakin. Laji esiintyy 5.3 %, varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA toi lisää vain kaksi esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Harakka

Harakka pesii asutuilla alueilla koko maassa. Täten aukkoja jää asumattomille seuduille Lapissa, jossa laji esiintyy päätieasutuksen mukaisesti. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 78 % ja varmat pesinnät 62 % ruuduista. Pesimäkanta A on 140 000 – 200 000 ja B 170 000 – 190 000 paria.

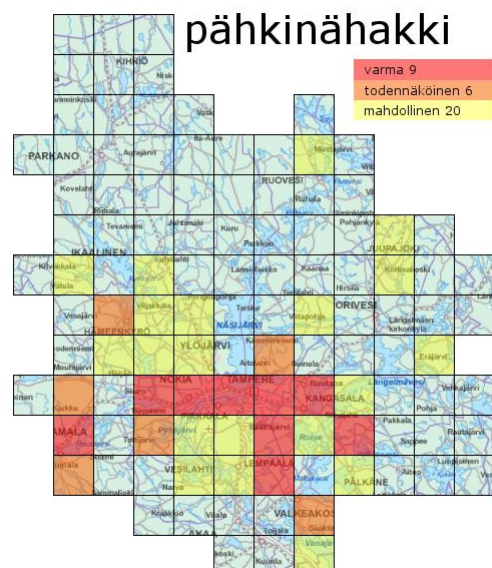
Harakka on Pirkanmaalla koko alueen laji, joka on myös saanut täytettyä kaikki ruutuvajeensa ensimmäisestä atlaksesta. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 99.1 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pähkinähakki

Pähkinähakki pesii pähkinäpensas- tai sembramäntyalueilla hajanaisesti, mutta keskittymiä on useita (SW-saaristo, Uusimaa, Tampereen, Porin, Vaasan, Kokkolan, Tornion ym. seudut). Esiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa jopa 9 %, varma pesintä 2 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B ovat 2000 – 3500 paria.

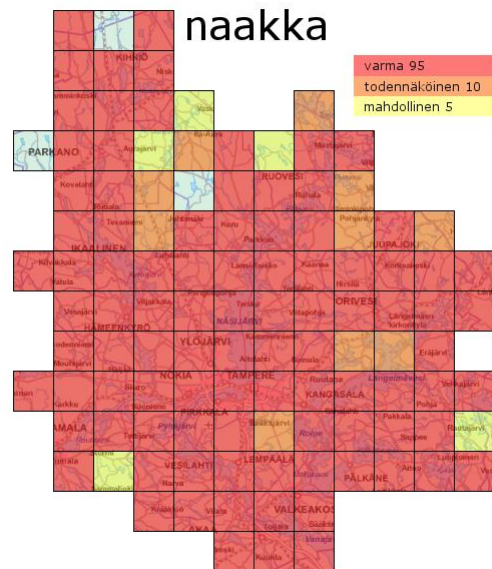
Pirkanmaalla pitkäikäisin hakkikunta lienee Tampere, jossa pesintä todettiin jo 1972. Hakin esiintymä on atlasaikana laajentunut, mutta pesinnät ovat yhä Tampereen tasalla tai siitä etelään. Laji esiintyy 31.0 % ja varma pesintä 8.0 % ruuduista. MAAKA-lisä oli 0. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Naakka

Naakka pesii asutuilla alueilla Etelä- ja Keski-Suomessa Ouluun asti; hyvin rikkonaisesti idässä (Savo, Karjala, Kainuu). Eniten elinalue on vahvistunut Suupohjasta Suomenselälle ja Ouluun. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 42%, varma pesintä 29% ruuduista. Kanta A on 80 000–150 000, B 78 000–120 000 paria

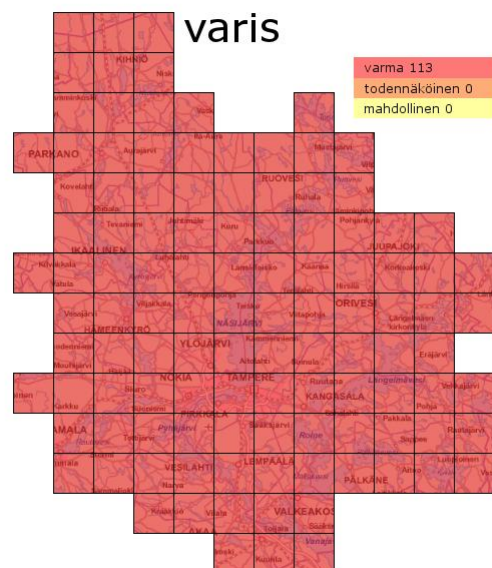
Naakka on levinnyt Pirkanmaalla atlasaikana koko alueelle. Laajasta pohjoisesta vajeesta on jäänyt vielä kolme puuteruutua luoteeseen. Laji esiintyy 97.3 % ja varma pesintä 84.1 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Varis

Varis pesii asutuilla ja asumattomilla alueilla koko maassa, tosin Lapissa rikkonaisesti. Atlaskaudella sen levinneisyys ei ole muuttunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 89 % ja varmat pesinnät 68 % ruuduista. Pesimäkanta A on 150 000 – 220 000 ja B 180 000 – 200 000 paria.

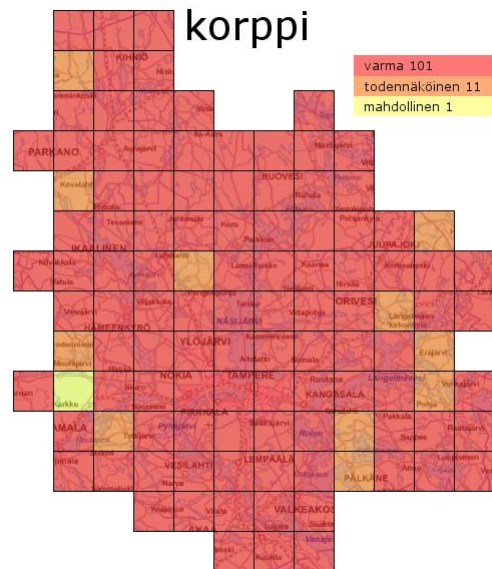
Varis on Pirkanmaalla koko alueen laji. Levinneisyys on vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 100 % ruuduista. MAAKA toi kolme viimeistä pesintäruutua, muttei siis esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Korppi

Korppi pesii koko maassa erämaista asutuksen lähelle. Kanta on vahvistunut ja viimeisessä atlaksessa aikaisemmat esiintymisaukot ovat täyttyneet. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 92 % ja varmat pesinnät 50 % ruuduista. Pesimäkanta A on 18 000 – 24 000 ja B 22 000 – 30 000 paria.

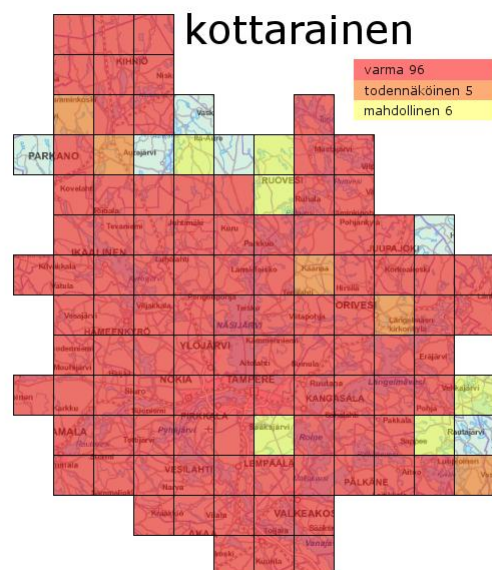
Korppi on vahvistunut Pirkanmaallakin koko alueen lajiksi. Sen useilla suunnilla olleet puuteaukot ovat täyttyneet pesinnöillä. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 89.4 % ruuduista. MAAKA toi lisää viisi pesintäruutua, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Kottarainen

Kottarainen pesii asutuksen ja viljelysten piirissä linjan Oulu-Pohjois-Karjala S-puolella. Pesimäalue on siitä N ja Järvi-Suomessa pahasti supistunut atlaskaudella. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa oli 46% ja varma pesintä 37 % ruuduista. Pesimäkanta A on 60 000 – 100 000 ja B 52 000 – 67 000 paria.

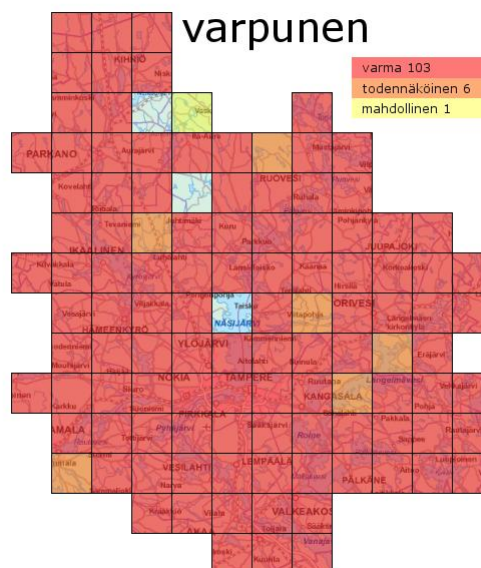
Kottarainen on Pirkanmaalla nyt palautumassa edellisen atlaksen taantumasta. Heikoin alue on vielä pohjoisin Kuru ja pari vajeruutua on myös itärajalla. Laji esiintyy 94.7 % ja varma pesintä 85.0 % ruuduista. MAAKA toi kolme esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Varpunen

Varpunen pesii asutuksen piirissä, osin aukkoisesti Etelä-Lappiin asti ja harvenneena jopa ”päälaelle”. Luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. atlaksessa 59 % (edellisistä -3 %-yksikköä) ja varmat pesinnät 49 % ruuduista. Pesimäkanta A on 200 000 – 300 000 ja B 210 000 – 260 000 paria.

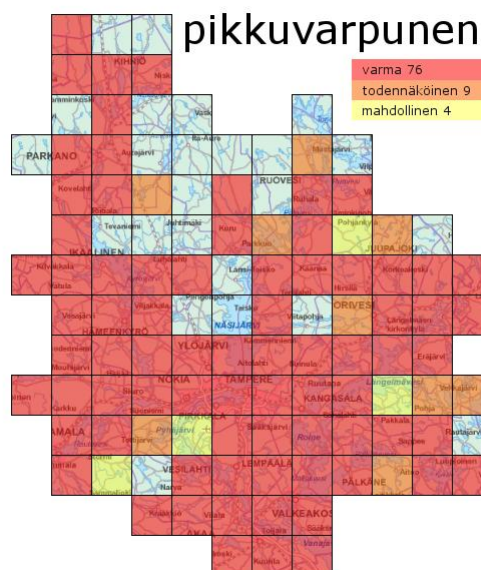
Varpunen on Pirkanmaan atlaksessa vielä säilyttänyt entisen vakaan asemansa. Laji puuttuu vain kolmelta ruudulta, jotka sijaitsevat hajanaisesti. Laji esiintyy 97.3 %, varma pesintä 91.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Pikkuvarpunen

Pikkuvarpunen on lintulajeistamme lyhimmissä ajassa, asettuen asutusten ja viljelysten piiriin levinnyt etelästä Tornio-Joensuun linjalle asti. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 34 % (10-kertaiseksi atlasaikana), varma pesintä 26% ruuduista. Pesimäkanta A 140 000 – 200 000, B kasvava 85 000 – 240 000 paria.

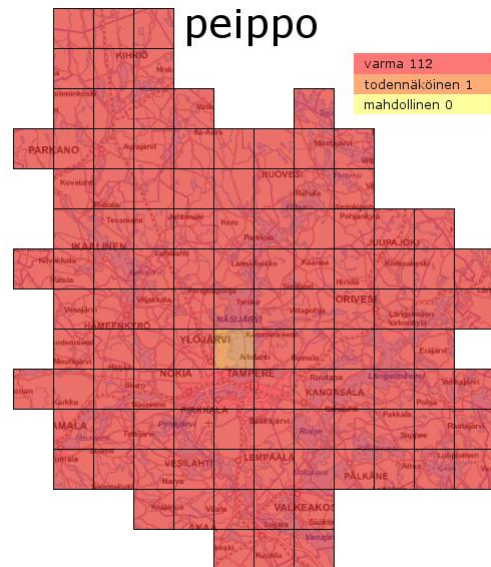
Pikkuvarpunen puuttui täysin Pirkanmaan 1. atlaksesta, toisessa oli kolme ruutua, mutta nyt 89 ruutua eli laji on toiseksi nopein leviäjä. Lajin vajeista 90 % on pohjoispuoliskolla. Se esiintyy 78.8 % ja varma pesintä 67.3 % ruuduista. MAAKA toi neljä esiintymis- ja viisi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on melko kattavasti pesivä.

Peippo

Peippo pesii puiden luomissa ympäristöissä toiseksi runsaimpana lajinamme, mutta puuttuen Pohjois-Lapista. Levinneisyys on atlasaikana pysynyt ennallaan. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 86% ja varmat pesinnät 66 % ruuduista. Pesimäkanta A on 7 – 9 milj. ja B 7.2 – 8.5 milj. paria.

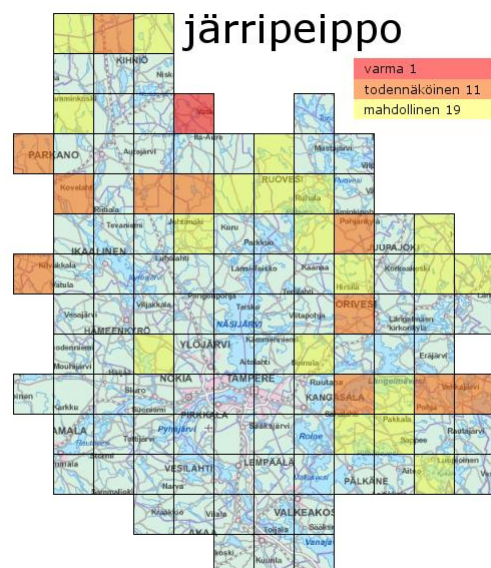
Peippo on Pirkanmaalla koko alueen laji. Sen esiintymisalue on ollut vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 99.1 % ruuduista. MAAKA toi yhden pesintä-, muttei esiintymisruutuja. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Järripeippo

Järripeippo on metsien ja tunturikoivikoiden laji, jonka pesimäalaksi on jäänyt Pohjois-Suomi ja vajaasti Keski-Suomi. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 58 % (supistus yli 20 %-yksikköä edellisistä), varma pesintä 20 % (-10 % yks.) ruuduista. Pesimäkanta A on 1.0 – 2.5 milj. ja B laskeva 1.4 – 2.0 milj. paria.

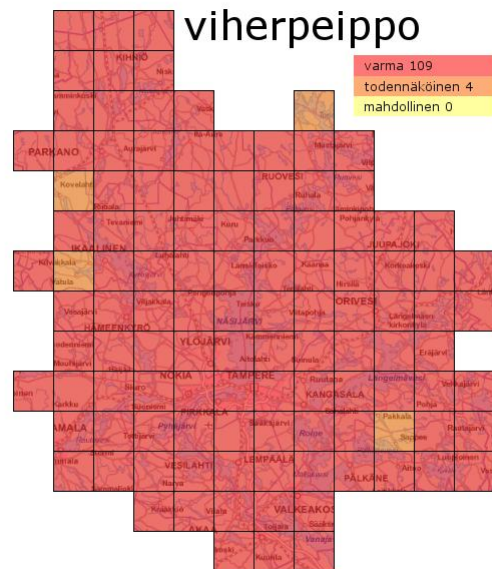
Järripeippo on Pirkanmaan lajeista toiseksi suurin häviäjä atlasen aikana. Elinvoimaisesta lajista on jäljellä yksi pesintä ja hajaruutuja, eniten alueen pohjoispuoliskolla. Laji esiintyy 27.4 %, varma pesintä 0.9 % ruuduista. MAAKA toi 11 esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Viherpeippo

Viherpeippo pesii lähinnä kulttuuriympäristöissä Etelä-Lappiin ja pohjoisessa jopa ”päälaelle” asti. Laji on nyt vaarantunut. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 79 % (ruutumäärä kasvoi Keski-Suomessa ja Lapissa), varma pesintä 52% ruuduista. Pesimäkanta A 200 000–450 000, B 170 000 – 400 000 paria

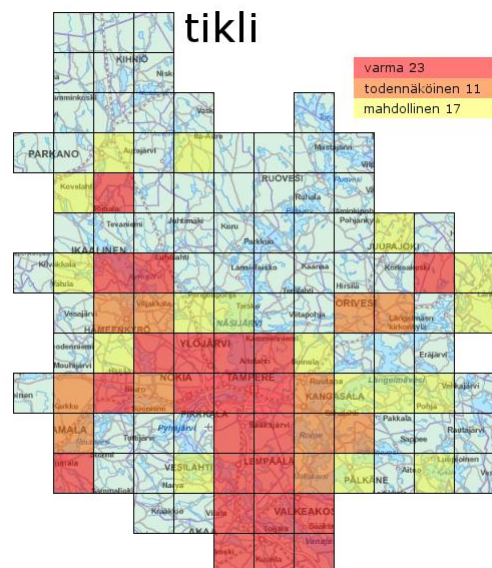
Viherpeippo on Pirkanmaalla tasaisesti koko alueen laji, kun se on nyt täyttänyt atlanten alkuaikojen pohjoispainotteiset vajeensa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 96.5 % ruuduista. MAAKA toi kaksi pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Tikli

Tikli pesi 1950-luvulla linjalle Oulu-Joensuu. Nyt se pesii linjan Pori-Imatra S-puolella ja sen N-puolella hajanaisesti. Syvimmästä taantumasta on uutta nousua viisinkertaisesti. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 16%, varma pesintä 7% ruuduista. Pesimäkanta A 10 000 – 20 000 ja B kasvava 7700 – 15 000 paria.

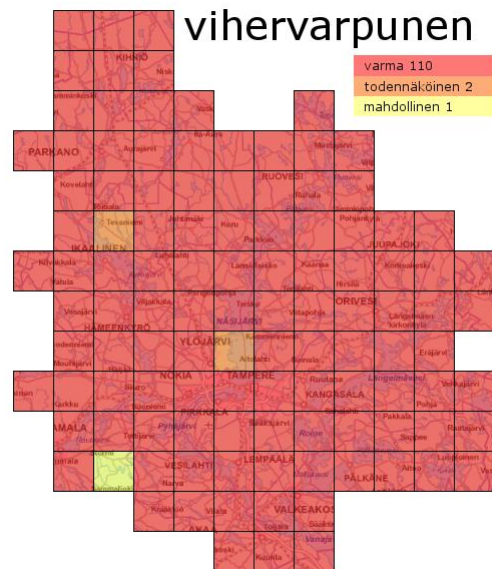
Tiklin elinalue on Pirkanmaalla vahvistunut atlanten aikana hyvin. Pesinnät keskittyvät kaistalle Akaa - Tampere-Ylöjärvi-Ikaalinen. Suurin vaje on alueella Ruovesi-Kuru-Kihniö. Laji esiintyy 45.1 % ja varma pesintä 20.4 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää ruutuja. Levinneisyysluokka on melko laajasti pesivä.

Vihervarpunen

Vihervarpunen pesii etenkin kuusimetsissä koko maassa paitsi Tunturi-Lapissa. Atlaskaudella pesimäalue on paljon vahvistunut Pohjois-Suomessa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 90 % ja varmat pesinnät 56 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1.0 – 2.5 milj. ja B 1.7 – 2.3 milj. paria.

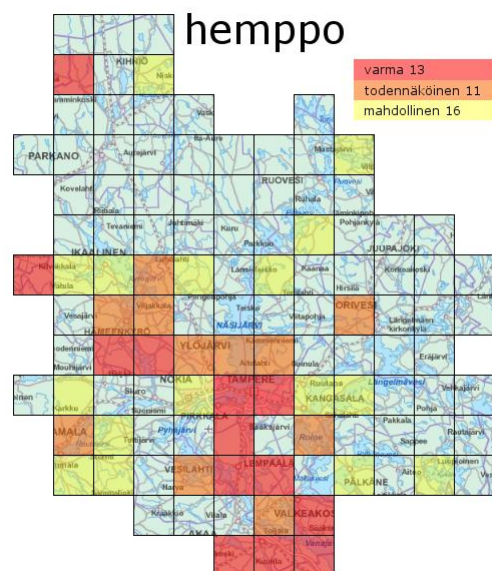
Vihervarpunen on Pirkanmaalla koko alueen laji, jonka levinneisyys atlaskaudella on ollut hyvin vakaa. Laji esiintyy 100 % ja varma pesintä 97.3 % ruuduista. MAAKA toi yhden pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Hemppe

Hemppe pesii kulttuuriympäristöissä linjan Pori-Lappeenranta eteläpuolella, Etelä-Pohjanmaalla ja länsirannikolla Tornioon asti. Keski-Suomen kanta on pahasti heikentynyt. Esiintyminen 3. atlaksessa oli 20 % ja varmat pesinnät 8% ruuduista. Pesimäkanta A on 10 000 – 20 000, B 6600 – 18 000 paria.

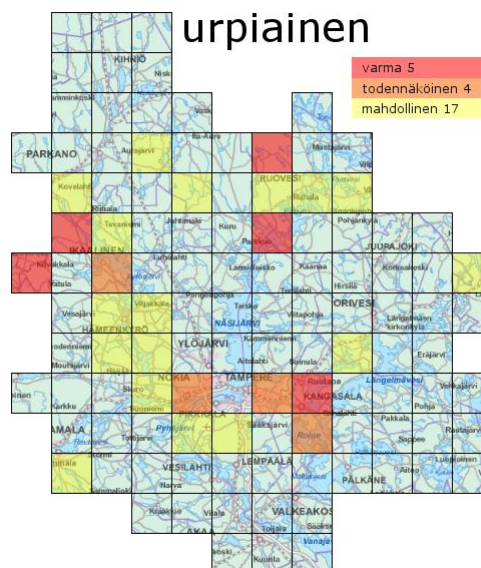
Hemppe on taantunut Pirkanmaan atlaksissa. Pesimäaluetta on enää linjalla Valkeakoski-Tampere-Hämeenkyrö. Lähes täyspuute on linjan Ikaalinen-Orivesi-Pälkäne ulkopuolella. Laji esiintyy 35.4 %, varma pesintä 11.5 % ruuduista. MAAKA toi yhden esiintymisruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Urpainen

Urpaisen levinneisyys ulottuu pohjoisen tuntureilta Kainuuseen ja länsirannikkoa seuraillen Turun saaristoon. Atlasaikana laji lähes katosi Itä- ja Keski-Suomesta. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 53 % ja varmat pesinnät 18 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.2 – 0.8 milj. ja B 0.33 – 0.74 milj. paria.

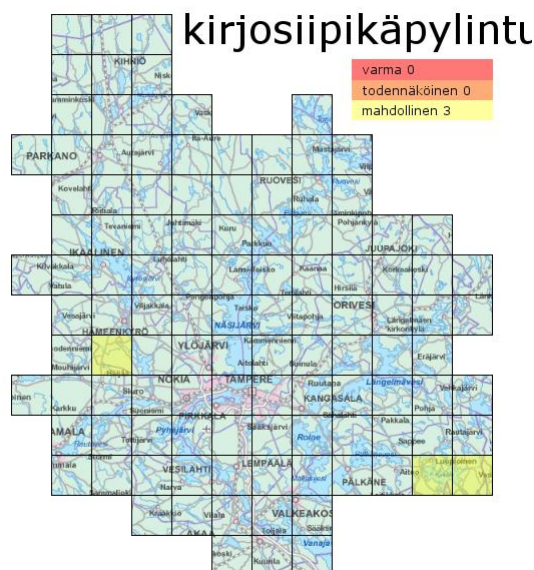
Urpainen on Pirkanmaalla selvästi taantunut. Laji esiintyy nyt hyvin hajanaisesti ja atlakseen saadut pesintärudutkin (paitsi yksi) ovat vain alueen pohjoispuoliskolla. Laji esiintyy 23.0 % ja varma pesintä 4.4 % ruuduista. MAAKA tuotti kolme esiintymis-, muttei yhtään pesintärudutua. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Kirjosiipikäpylintu

Kirjosiipikäpylinnun pesimäalueet ovat atlaksissa varioineet vaellusten mukaan. Viimeksi ne keskittyivät Kuusamon ja Sallan alueille; aiemmin pesintärudutja oli etelämpänäkin. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 6%, varma pesintä 0.6 % ruuduista. Pesimäkanta A on 1000 – 20 000 ja B 1000 – 10 000 paria.

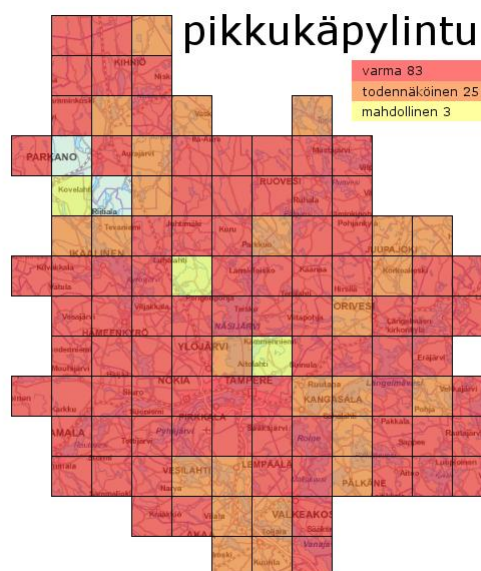
Kirjosiipikäpylintu ei esiinny Pirkanmaalla säännöllisesti eikä sitä ole saatu edes joka atlakseen. Laji on kuitenkin pesinyt alueella kerran, Nokiolla v.1999. Se esiintyy nyt 2.7 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA ei tuonut lisää esiintymis- eikä pesintärudutja. Levinneisyysluokka on erittäin suppeasti pesivä.

Pikkukäpylintu

Pikkukäpylintu pesii lähes koko maassa kuusirajalle asti täysin käpysadosta riippuen. Atlasruutuja tuli lisää Pohjois-Suomeen, mutta pesimäalue ei juuri muuttunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. atlaksessa 74%, varma pesintä 28 % ruuduista. Pesimäkanta A 50 000 – 400 000 ja B 150 000 – 520 000 paria.

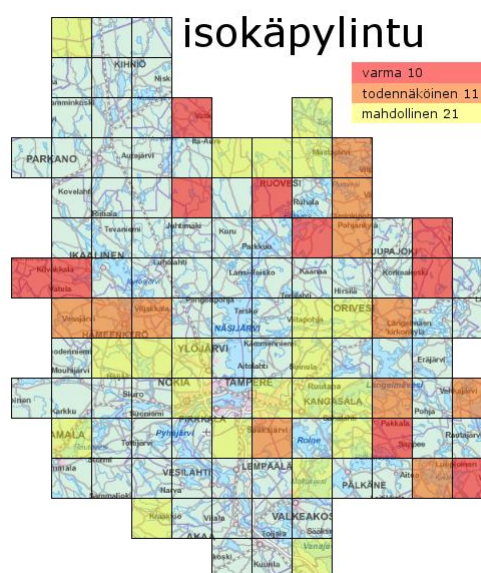
Pikkukäpylintu on esiintymisvuosinaan koko Pirkanmaan laji. Se on nyt saanut täydennykset aikaisempien atlanten vajeruutuihinsa. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 73.45 % ruuduista. MAAKA toi kolme pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Isokäpylintu

Isokäpylintu pesii mäntykankailla hajanaisesti koko maassa; keskittymiä on Lounais-, Itä- ja Pohjois-Suomessa. Uusia atlasruutuja on tullut pohjoiseen. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 40 % ja varmat pesinnät 12 % ruuduista. Pesimäkanta A on 10 000 – 100 000 ja B 43 000 – 110 000 paria.

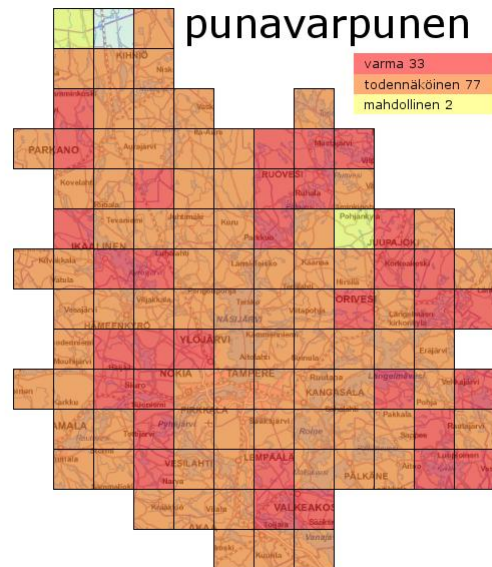
Isokäpylintu on atlanten aikana vahvistunut Pirkanmaalla esiintyen eniten kahdella kaistalla: Ikaalinen-Tampere-Luopioinen ja Kuru-Ruovesi-Juupajoki. Laji esiintyy 37.2 % ja varma pesintä 8.8 % ruuduista. MAAKA toi viisi esiintymis- ja yhden pesintäruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Punavarpunen

Punavarpunen pesii pensastoissa ja asutuilla mailla Rovaniemen tasolle asti. Atlasaikana pesimäalue on ollut sama, mutta kanta taantunut. Laji on nyt silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. ataksessa 65 %, varma pesintä 14 % ruuduista. Pesimäkanta A 100 000 – 150 000, B laskeva 110 000 – 130 000 paria

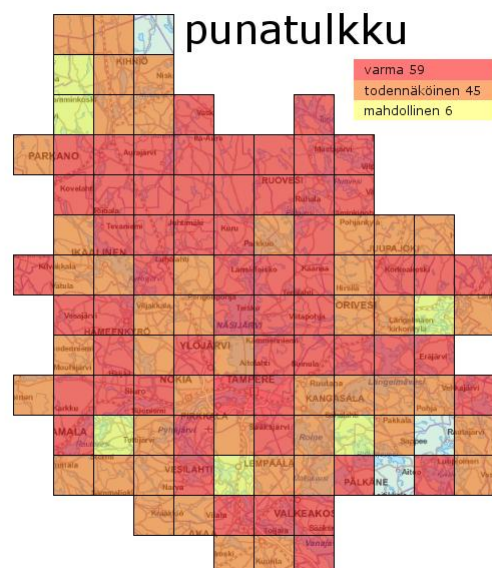
Punavarpunen pesii Pirkanmaalla koko alueella. Atlasten alkuajoista se on täydentänyt hajanaiset vajeruutunsa. Laji esiintyy 99.1 % ja varma pesintä 29.2 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden esiintymis- ja kaksi pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Punatulkkku

Punatulkkku pesii kuusivoittoisilla mailla koko maassa, muttei Tunturi-Lapissa. Atlasaikana levinneisyys on melkein pysynyt, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen oli 3. ataksessa 75 % ja varmat pesinnät 21 % ruuduista. Pesimäkanta A on 120 000 – 150 000, B 190 000 – 260 000 paria.

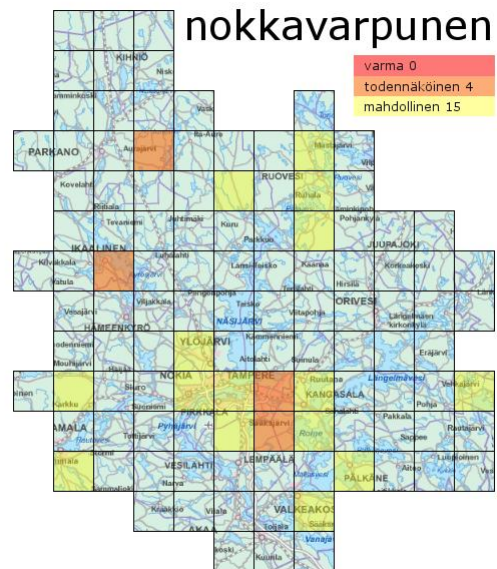
Punatulkkku pesii koko Pirkanmaan alueella. Sen levinneisyys on vakaa. Pohjoisosa on vahvinta pesimäaluetta. Laji esiintyy 97.3 % ja varma pesintä 52. % ruuduista. MAAKA toi lisää kolme esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Nokkavarpunen

Nokkavarpunen pesii kulttuuriympäristöissä kapeasti etelä- ja lounaisrannikoilla. Pesintöjä on todettu jopa Oulussa asti. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 7 % (ruutumäärä yli kolminkertaistunut atlasaikana) ja varma pesintä 1 % ruuduista. Pesimäkannat A ja B (B kasvava) ovat 1000 – 1500 paria.

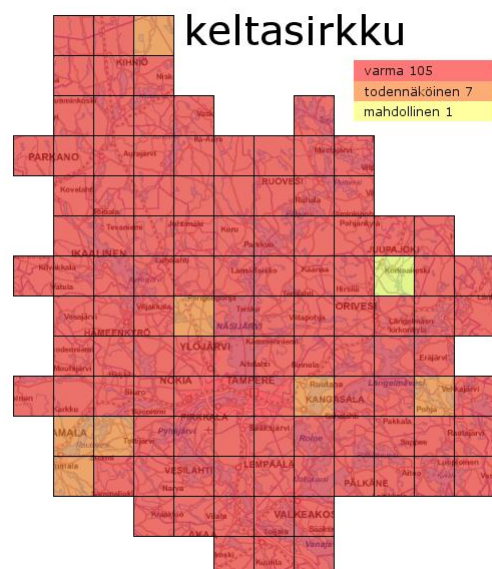
Nokkavarpunen saatiin Pirkanmaalla vasta 2. lintuatlakseen. Nyt sen ruutumäärä on moninkertaistunut. Ehjin esiintymisalue on seudulla Nokia-Tampere-Kangasala. Laji esiintyy 16.8 % ja varma pesintä 0 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis-, muttei yhtään pesintäruutua. Levinneisyysluokka on suppeasti pesivä.

Keltasirkku

Keltasirkku pesii viljelysalueilla, taimikoilla yms. Keski-Lappiin asti. Kanta on 1970-luvulta taantunut paljon, mutta levinneisyys heikentynyt vain Lapissa. Kokonaisesiintyminen oli 3. Lintuatlaksessa 76 % ja varmat pesinnät 51 % ruuduista. Pesimäkanta A on 0.8- 1.2 milj. ja B 0.84 – 1.1. milj. paria.

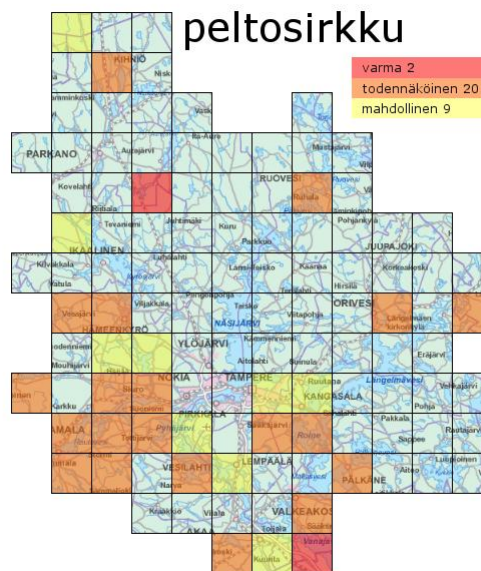
Keltasirkku pesii koko Pirkanmaan alueella. Lajin levinneisyys on nykyään vakaa. Se esiintyy 100 % ja varma pesintä 92.9 % ruuduista. MAAKA toi lisää yhden pesintä-, muttei yhtään esiintymisruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

Peltosirkku

Peltosirkku pesii peltoaukeilla rannikkomaakunnissa Länsipohjaan asti. Laji on kannan romahdettua lähes hävinnyt muusta Suomesta ja on erittäin uhanalainen. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 22 % (-30 %-yks.), varma pesintä 5% ruuduista. Pesimäkanta A 20 000–30 000, B laskeva 9400 – 25 000 paria.

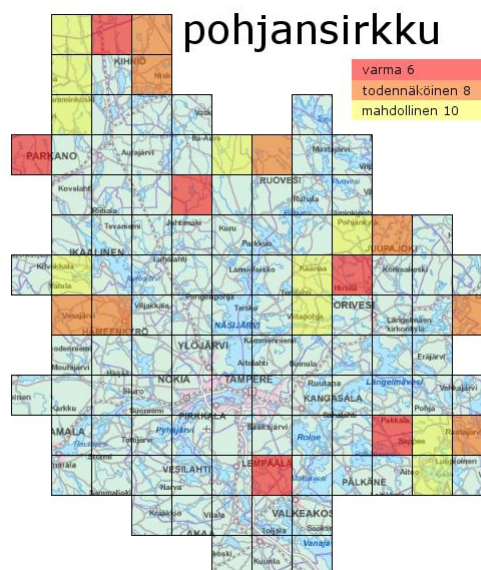
Peltosirkku on atlaskauden suurin häviäjä Pirkanmaan linnustossa. Jäljellä on vain kaksi pesintärutua, vain yksi tiiviimpi esiintymä Sastamalassa ja lisäksi joitakin hajaruutuja. Laji esiintyy 27.4 %, varma pesintä 1.8 % ruuduista. MAAKA toi yhden esiintymisruudun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Pohjansirkku

Pohjansirkku pesii rämeillä ja korvissa enää Pohjois-Karjalasta Keski-Lappiin ja Suomenselällä. Kannan romahdettua levinneisyys supistui 25 %-yks. Laji on silmälläpidettävä. Esiintyminen oli 3. atlaksessa 34%, varma pesintä 13 % ruuduista. Pesimäkanta A on 100 000 – 200 000, B 170 000 – 310 000 paria

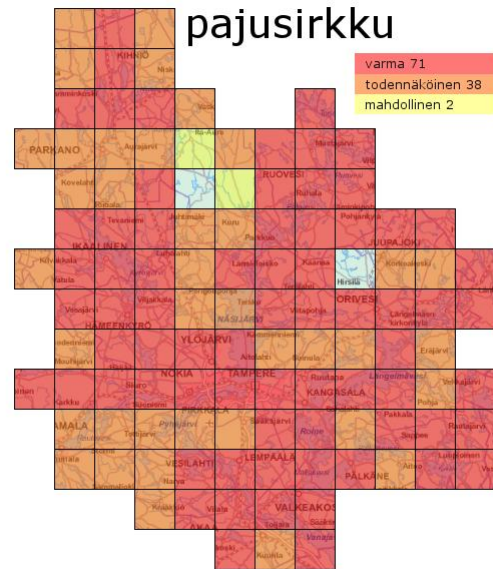
Pohjansirkku on atlasajan kolmas suuri häviäjä Pirkanmaan linnustossa. Enää on jäljellä kuusi pesintärutua ja muutamia hajaruutuja, lähinnä pohjoispuoliskolla. Laji esiintyy 21.2 % ja varma pesintä 5.3 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis- ja yhden pesintärutun. Levinneisyysluokka on melko suppeasti pesivä.

Pajusirkku

Pajusirkku pesii kosteikkojen pensastoissa koko maassa. Lapissa on puuteaukkoja. Levinneisyydessä ei ole muutoksia, mutta luokittelu 2015 on vaarantunut. Kokonaisesiintyminen 3. Lintuatlaksessa 87 % ja varmat pesinnät 40 % ruuduista. Pesimäkanta A on 200 000 – 300 000, B 210 000 – 330 000 paria.

Pajusirkku on myös koko Pirkanmaan laji, joka on saanut täydennykset atlasten alkuajan puuteruutuihinsa. Laji esiintyy 98.2 % ja varma pesintä 62.8 % ruuduista. MAAKA toi lisää kaksi esiintymis- ja neljä pesintäruutua. Levinneisyysluokka on kattavasti pesivä.

3. Lintuatlas 2006 - 2010

LASKENNALLISET ONGELMALAJIT PIRKANMAALLA

Ongelmalajeiksi kutsutaan niitä lajeja, jotka jäävät laskennallisesti puuttumaan vertailtaessa lajeittain 80 erinomaisen atlasruudun tilannetta 33 alemmanasteiseen ruutuun. Seuraavien lajien esiintyminen oli siis jälkimmäisillä ruuduilla selvästi heikompaa kuin erinomaisesti tutkituilla ruuduilla. Laskennallinen puutos voi siis olla todellinen johtuen esim. aliretkeilystä tai epätodellinen johtuen esim. levinneisyysrajasta.

Esiintymisen kärkipuutelajit (puuteryhmä A on 20 lajia) ja niiden puutemäärät em. 33 ruudulla ovat:

- Puuttuu **22** ruutua
pikkutikka
- Puuttuu **21** ruutua
kaulushaikara, harmaapäätikka
- Puuttuu **20** ruutua
kanadanhanhi, punasotka, härkälintu, lehtopöllö, satakieli, kultarinta
- Puuttuu **19** ruutua
nokikana
- Puuttuu **18** ruutua
viitakerttunen
- Puuttuu **17** ruutua
luhtakerttunen
- Puuttuu **16** ruutua
ruskosuohaukka, ruisrääkkä, sarvipöllö
- Puuttuu **15** ruutua
silkkiuikku, luhtahuitti, uuttukyyhky, viitasirkkalintu, rytikerttunen

Näiden jälkeen **puuteryhmä B, myös 20 lajia** käsittää seuraavat lajit puutemäärineen (14 – 11 ruutua):

lapasorsa 11, tukkasotka 13, fasaani 11, kaakkuri 11, mehiläishaukka **14**, ampuhaukka 12, nuolihaukka 13, luhtakana 11, meriharakka 11, pikkulokki **14**, kesykyyhky 12, huuhkaja 12, varpuspöllö **14**, pohjantikka 13, pikkusieppo **14**, pyrstötiainen 11, kuhankeittäjä 11, pähkinähakki **14**, pikkuvarpunen 12, peltosirkku 11

Varmojen pesintöjen kärkipuutelajit olivat seuraavat (14 lajia):

- Puuttuu 21 ruutua: lehtopöllö
- Puuttuu 19 ruutua: nokikana, sarvipöllö, peukaloinen
- Puuttuu 17 ruutua: lehtokurppa, ruokokerttunen
- Puuttuu 16 ruutua: haapana, ruskosuohaukka, tuulihaukka
- Puuttuu 15 ruutua: nuolihaukka
- Puuttuu 13 ruutua: härkälintu, metsäviklo, palokärki, pikkutikka

Pirkanmaan pesimälinnuston aluepohjainen LEVINNEISYYSLUOKITUS

Pinta-alaan pohjautuva luokittelu 2006-2013-aineistoista

Luokituksessa on yhdistetty Suomen 3. Lintuatlaksen ja MAAKAN tiedoista varmat ja todennäköiset pesinnät PiLYn atlasalueelta (= 113 ruutua a' 100 km²; alue vastaa havaintojenkeruualuetta). Lisäksi mukaan on otettu ne lintulajit, jotka ovat kaikkien Lintuatlasten kaudella (1974 alkaen) tai sen jälkeen pesineet PiLYn atlasalueella vähintään kerran. Luokittelu on **seitsenportainen**:

	% ruuduista	N kpl ruutuja
1. pesii kattavasti	100 – 91	113 – 103
- jokainen laji on levinnyt tasaisesti koko alueelle, vaikka jokunen yksittäinen tyhjä ruutu voi löytyä.		
2. pesii melko kattavasti	90 – 71	102 – 80
- levinneisyydessä on useampien ruutujen tai yhden osa-alueen puutteita.		
3. pesii laajasti	70 – 49	79 – 55
- levinneisyydessä on tasaisen runsaita tai useamman osa-alueen puutteita.		
4. pesii melko laajasti	8 – 25	54 – 28
- levinneisyydessä on jo laajoja puutteita tai laji pesii vain yhdellä, korkeintaan muutamalla osa-alueella.		
5. pesii melko suppeasti	24 – 12	27 – 13
- levinnyt hajanaisesti siellä täällä tai vain jollakin suppealla alueella. Vakituinen (tai lähes) pesimälaji.		
6. pesii suppeasti	11 – 3	12 – 3
- laji pesii Pirkanmaalla epävarmasti tai epäsäännöllisesti		
7. pesii erittäin suppeasti	2 – 0	2 – 0
- laji pesinyt Pirkanmaalla ainakin kerran; ei välttämättä sisälly Lintuatlas- ja/tai MAAKA-aineistoon		

Mainitut %- ja N- raja-arvot 187 lajille ovat ohjeellisia. Eräiden lajien sijoittuminen tms. on nimittäin edellyttänyt muutamien lajien (seitsemän) siirtoa yhtä luokkaa suppeampaan suuntaan laskennallisesta luokastaan.

1.Kattavasti pesivät lajit, ruudut 103 – 113 eli pesintä **91 - 100 %:lla Pirkanmaan atlasruuduista**; jokainen laji on levinnyt tasaisesti koko alueelle, vaikka jokunen yksittäinen tyhjä ruutu voi löytyä.
Lajeja 66 = 35 %

laulujuoutsen, tavi, sinisorsa, telkkä, pyy, teeri, tuulihaukka, kurki, töyhtöhyppä, taivaanvuohi, lehtokurppa, kuovi, metsäviklo, rantasipi, naurulokki, kalalokki, harmaalokki, kalatiira, sepelkyyhky, käki, tervapääsky, palokärki, käpytikka, haarapääsky, räystäspääsky, metsäkirvinen, västäräkki, rautiainen, punarinta,

leppälintu, pensastasku, mustarastas, räkättirastas, laulurastas, punakylkirastas, ruokokerttunen, lehtokerttu, hernekerttu, pensaskerttu, sirittäjä, tiltalti, pajulintu, hippiäinen, harmaasieppo, kirjosieppo, hömötiainen, töyhtötiainen, kuusitiainen, sinitäinen, talitiainen, puukiipijä, pikkulepinkäinen, närhi, harakka, naakka, varis, korppi, varpunen, peippo, viherpeippo, vihervarpunen, pikkukäpylintu, punavarpunen, punatulkku, keltasirkku, pajusirkku

2.Melko kattavasti pesivät lajit, ruudut 80 -102 eli laji pesii **71 - 90 %**:lla Pirkanmaan atlasruuduista useampien ruutujen tai yhden osa-alueen puuttein.

Lajeja 21 = 11 %

haapana, isokoskelo, kuikka, silkkiuikku, kanahaukka, varpushaukka, hiirihaukka, sääksi, nuolihaukka, selkälökki, varpuspöllö, viirupöllö, sarvipöllö, helmipöllö, käenpiika, kiuru, peukaloinen, kulorastas, mustapääkerttu, kottarainen , pikkuvarpunen

3.Laajasti pesivät lajit, ruudut 55 – 79 eli laji pesii **49 - 70 %**:lla Pirkanmaan atlasruuduista tasaisen runsain tai useamman osa-alueen puuttein.

Lajeja 22 = 12 %

kanadanhanhi, tukkasotka, metso, fasaani, härkälintu, kaulushaikara, mehiläishaukka, ruskosuohaukka, ruisrääkkä, nokikana, pikkulokki, huuhkaja, lehtopöllö, harmaapäätikka, pikkutikka, pohjantikka, niittykirvinen, satakieli, kivitasku, pensassirkkalintu, viitakerttunen, pyrstötiainen

4.Melko laajasti pesivät lajit, ruudut 28 - 54 eli laji pesii **25 - 48 %**:lla Pirkanmaan atlasruuduista. Levinneisyydessä on jo laajoja puutteita tai laji pesii vain yhdellä, korkeintaan muutamalla osa-alueella.

Lajeja 17 = 9 %

jouhisorsa, lapasorsa, punasotka, tukkakoskelo, kaakkuri, mustakurkku-uikku, luhtahuitti, pikkutylli, liro, kesykyhky, törmäpääsky, keltavästäräkki, viitasirkkalintu, luhtakerttunen, kultarinta, isolepinkäinen, tikli

5.Melko suppeasti pesivät lajit, ruudut 13 - 27 eli laji pesii **12 - 24 %**:lla Pirkanmaan ruuduista hajanaisesti siellä täällä tai vain jollakin suppealla alueella. Vakituinen (tai lähes) pesimälaji.

Lajeja 23 = 12 %

kyhmyjoutsen , heinätavi, riekko, peltopyy, harmaahaikara, sinisuohaukka, ampuhaukka, luhtakana, meriharakka, kapustarinta, valkoviklo, uuttukyyhky, kehrääjä, valkoselkätikka, kangaskiuru, rytikerttunen, idänuunilintu, pikkusieppo, pähkinähakki, hemppo, isokäpylintu, peltosirkku, pohjansirkku

6.Supeasti pesivät lajit, ruudut 3 – 12 eli laji pesii **3 - 11 %**:lla Pirkanmaan ruuduista, joten laji pesii epävarmasti tai epäsäännöllisesti Pirkanmaalla.

Lajeja 18 = 10 %

harmaasorsa, viiriäinen, piekana, liejukana, pikkukuovi, punajalkaviklo, merilokki, turkinkyyhky, hiiripöllö, lapinpöllö, suopöllö, virtavästäräkki, mustaleppälintu, rastaskerttunen, kuhankeittäjä, järripeippo, urpiainen, nokkavarpunen

7.Erittäin suppeasti pesivät lajit, ruudut 2 - 0 eli laji pesii **2 - 0 %**:lla Pirkanmaan ruuduista. Laji siis pesii Pirkanmaalla todella harvoin, mutta pesinyt ainakin kerran (pesinnät pääosin lintuatlasjaksojen ulkopuolella eivätkä ne siten välttämättä sisälly Lintuatlas- tai MAAKA-aineistoon).

Lajeja 20 = 11 %

metsähanhi, merihanhi, valkoposkihanhi, pikku-uikku, merikotka, maakotka, haarahaukka, niittysuohaukka, suokukko, räyskä, lapintiira, sitruunavästäräkki, koskikara, tilhi, sinirinta, sinipyrstö, pussitiainen, pähkinänakkeli, kuukkeli, kirjosiipikäpylintu

Luokittelun ulkopuolelle jäävät ne lajit, joista on jossakin Lintuatlaksessa havainto, mutta tiedossa ei ole pesintää Pirkanmaalla. Näitä on **14 lajia**.

A. kolmannesta Lintuatlaksesta:

uivelo, pikkuhuitti, tylli, jänkäkurppa, heinäkurppa, mustaviklo, keltajalkaviklo, mustatiira, kuningaskalastaja, ruokosirkkalintu, mustavaris

B. lisäksi edellisistä Lintuatlaksista:

lampiviklo, turturikyyhky, lapinuunilintu

Siirretyt lajit

Laskennallisesta asemastaan ja kahden levinneisyysluokan rajalta on seuraavat seitsemän lajia siirretty rajan suppeammalle puolelle:

- laajasti pesiväksi lajiksi ruisrääkkä ja niittykirvinen
- melko suppeasti pesiväksi lajiksi valkoviklo ja pikkusieppo
- suppeasti pesiväksi lajiksi kuhankeittäjä
- erittäin suppeasti pesiväksi lajiksi metsähanhi ja suokukko

LIITE 3

**PILYN 2006-13
ATLAS+MAAKA****100 KÄRKILAJIA,
esiintyminen**
(sijaluku lajeittain)**1-43, ruutuja 113**

Laulujoutsen
Tavi
Sinisorsa
Telkkä
Teeri
Kurki
Rantasipi
Kalalokki
Kalatiira
Sepelkyyhky
Käki
Tervapääsky
Palokärki
Käpytikka
Haarapääsky
Räystäspääsky
Metsäkirvinen
Västäräkki
Rautiainen
Punarinta
Pensastasku
Mustarastas
Räkättirastas
Laulurastas
Punakylkirastas
Lehtokerttu
Hernekerttu
Pensaskerttu
Tiltalti
Pajulintu
Hippiäinen
Kirjosieppo
Töyhtötiainen
Sinitiainen
Talitiainen
Närhi
Harakka

Varis
Korppi
Peippo
Viherpeippo
Vihervarpunen
Keltasirkku

44-55, ruutuja 112

Tuulihaukka
Taivaanvuohi
Lehtokurppa
Metsäviklo
Harmaalokki
Ruokokerttunen
Sirittäjä
Harmaasieppo
Hömötiainen
Puukiiپیج
Pikkulepinkäinen
Punavarpunen

56-64, ruutuja 111

Haapana
Pyy
Kuovi
Naurulokki
Leppälintu
Kulorastas
Kuusitiainen
Pikkukäpylintu
Pajusirkku

65-71, ruutuja 110

Kuikka
Hiirihaukka
Töyhtöhyppä
Mustapääkerttu
Naakka
Varpunen
Punatulkku
72, 73
Varpushaukka
Kiuru
74-76
Kanauhkka
Käenپیکا

Peukalainen
77, 78
Viirupöllö
Kottarainen
79- 81, ruutuja 105

Sääksi
Selkälokki
Helmipöllö
82
Varpuspöllö
83
Nuolihaukka
84
Metso
85, ruutuja 100
Sarvipöllö
86
Ruisrääkkä
87
Harmaapäätikka
88, 89

Pikkutikka
Viitakerttunen
90
Isokoskelo
91-95
Härkälintu
Pohjantikka
Niittykirvinen
Kivitasku
Pyrstötiainen
96
Huuhkaja
97, 98
Tukkasotka
Mehiläishaukka
99, ruutuja 90
Silkkiuikka
100, ruutuja 89
= 79 % pinta-alasta
Pikkuvarpunen

101 Ruskosuohaukka
102 Isolepinkäinen
103 Lehtopöllö
104 Kaakkuri,
pikkulokki, satakieli

LIITE 4**PILYN 2006 – 13
ATLAS + MAAKA****100 KÄRKILAJIA
varmat pesinnät
(sijaluku lajeittain)****1-7, ruutuja 113**

Sinisorsa

Västäräkki

Räkättirastas

Kirjosieppo

Sinitiainen

Talitiainen

Varis

8-12, ruutuja 112

Telkkä

Kalalokki

Punakylkirastas

Harakka

Peippo

13,14,ruutuja 111

Käpytikka

Haarapääsky

15-17, ruutuja 110

Laulujoutsen

Räystäspääsky

Vihervarpunen

18,19

Punarinta

Viherpeippo

20-22

Mustarastas

Laulurastas

Pajulintu

23

Harmaasieppo

24,ruutuja 105

Keltasirkku

25,26

Töyhtöhyppä

Kalatiira

27

Varpunen

28

Tuulihaukka

29,30

Kurki

Korppi

31-33, ruutuja 100

Tavi

Pyy

Pikkulepinkäinen

34

Pensastasku

35-37

Harmaalokki

Metsäkirvinen

Töyhtötiainen

38

Kottarainen

39.40

Hömötiainen

Naakka

41

Sepelkyyhky

42,43

Varpuspöllö

Puukiipijä

44,45

Sarvipöllö

Tervapääsky

46, 47, ruutuja 90

Kanahaukka

Viirupöllö

48

Naurulokki

49, 50

Varpushaukka

Hippiäinen

51,52

Sääksi

Pikkukäpylintu

53, 54

Palokärki

Kuusitiainen

55, 56

Kuikka

Närhi

57, ruutuja 80

Silkkiuikku

58-60

Rantasipi

Pensaskerttu

Pikkuvarpunen

61

Teeri

62

Leppälintu

63-65

Kuovi

Selkälokki

Lehtopöllö

66, 67, ruutuja 71

Helmipöllö

Pajusirkku

68, 69

Haapana

Lehtokerttu

70

Isokoskelo

71, 72

Hiirihaukka

Hernekerttu

73

Kulorastas

74, ruutuja 60

Härkälintu

75, 76

Lehtokurppa

Punatulkku

77

Nokikana

78

Nuolihaukka

79

Ruokokerttunen

80, 81

Ruskosuohaukka

Peukaloinen

82, ruutuja 50

Kiuru

83

Pohjantikka

84

Metso

85, 86

Käenpiika

Kivitasku

87

Niittykirvinen

88, 89

Kanadanhanhi

Pyrstötiainen

90-92, ruutuja 40

Tukkakoskelo

Pikkutikka

Rautiainen

93

Tiltaltti

94, 95

Kaakkuri

Huuhkaja

96

Metsäviklo

97-100, ruutuja 35

Tukkasotka

Törmäpääsky

Sirittäjä

Isolepinkäinen

35 ruutua kattaa vain

31 % pinta-alasta

Seuraavina olisivat:

Punavarpunen

Fasaani

Pikkulokki

Mehiläishaukka

Mustapääkerttu

PIRKANMAAN PESIMÄLAJIT ERI LINTUATLAKSISSA JA MAAKASSA

VARMAT PESINNÄT JA ESIINTYMINEN

LIITE 5

Ilkka Sahi

LUVUT ILMAISEVAT TODETTUJEN RUUTUJEN MÄÄRÄN (listassa kaikki PiLYn atlaslajit). M = MAAKA

	VARMAT PESINNÄT					ESIINTYMINEN				
	1974-79	1986-89	2006-10	M 2006-13	M-LISÄ	1974-79	1986-89	2006-10	M 2006-13	M-LISÄ
KYHMYJOUTSEN		2	10	10			2	23	23	
LAULUJOUTSEN	2	8	108	110	2	2	20	113	113	
METSÄHANHI			1	1				8	10	2
MERIHANHI								1	1	
KANADANHANHI			39	43	4			68	77	9
VALKOPOSKIHANHI								5	5	
HAAPANA	33	31	53	67	14	77	71	107	111	4
HARMAASORSA			1	1			1	20	20	
TAVI	72	51	93	100	7	99	90	111	113	2
SINISORSA	81	73	109	113	4	98	91	113	113	
JOUHISORSA	4	8	12	13	1	28	24	57	61	4
HEINÄTAVI	4	2	1	1		34	24	38	40	2
LAPASORSA	9	5	9	10	1	39	36	53	58	5
PUNASOTKA	42	26	24	25	1	64	49	62	63	1
TUKKASOTKA	42	29	34	35	1	73	63	86	91	5
PILKKASIIPPI						1				
TELKKÄ	97	89	112	112		106	101	113	113	
UIVELO								7	7	
TUKKAKOSKELO	38	23	35	40	5	54	48	66	71	5

[illegible]

RUISRÄÄKKÄ			1	1		22	21	81	99	18
LIEJUKANA			3	3		3	2	10	10	
NOKIKANA	60	35	57	57		74	51	73	73	
	M 2006- M-					M 2006- M-				
	1974-79	1986-89	2006-10	13	LISÄ	1974-79	1986-89	2006-10	13	LISÄ
KURKI	22	16	93	101	8	46	58	113	113	
MERIHARAKKA	1	2	12	12		2	4	30	32	2
PIKKUTYLLI	23	14	17	21	4	41	35	38	43	5
TYLLI							1	3	3	
KAPUSTARINTA	5	1	6	8	2	12	25	23	28	5
TÖYHTÖHYYPÄ	77	64	99	104	5	100	89	107	110	3
SUOKUKKO	3	1				9	7	5	5	
JÄNKÄKURPPA						1		6	7	1
TAIVAANVUOHI	39	19	20	21	1	96	83	109	112	3
HEINÄKURPPA						1		1	1	
LEHTOKURPPA	42	28	52	59	7	92	80	111	112	1
PIKKUKUOVI			1	1		1	1	5	7	2
KUOVI	60	50	65	73	8	96	93	111	111	
MUSTAVIKLO								1	1	
PUNAJALKAVIKLO	3	1	2	2		8	15	24	24	
LAMPIVIKLO						1				
VALKOVIKLO		6	5	6	1	10	25	37	43	6
KELTAJALKAVIKLO								1	1	
METSÄVIKLO	17	17	34	36	2	87	79	109	112	3
LIRO	7	7	7	8	1	46	51	55	59	4
RANTASIPI	58	41	70	76	6	97	100	113	113	
PIKKULOKKI	12	10	26	28	2	15	34	79	82	3
NAURULOKKI	70	63	84	87	3	100	94	111	111	
KALALOKKI	76	80	112	112		97	100	113	113	
SELKÄLOKKI	54	33	62	73	11	77	70	102	105	3
HARMAALOKKI	41	41	93	97	4	75	72	111	112	1

MERILOKKI	1		4	4		2	3	15	15	
RÄYSKÄ			1	1				1	1	
KALATIIRA	72	65	96	104	8	94	89	112	113	1
LAPINTIIRA							2	1	1	
MUSTATIIRA								1	1	
KESYKYHKKY	17	12	16	17	1	24	24	40	41	1
UUTTUKYHKKY	3	2	7	7		22	15	40	40	
SEPELKYHKKY	55	33	93	94	1	100	103	113	113	
TURKINKYHKKY	1		1	1		2	2	10	10	
TURTURIKYHKKY						4				
KÄKI	11	11	9	13	4	103	95	113	113	
HUUHKAJA	20	61	36	38	2	38	74	84	92	8
HIIRIPÖLLÖ		4	2	3	1		10	9	12	3
VARPUSPÖLLÖ	16	29	88	93	5	37	35	96	104	8
LEHTOPÖLLÖ	72	49	72	73	1	75	57	82	83	1
VIIRUPÖLLÖ	64	64	83	90	7	75	72	103	107	4
LAPINPÖLLÖ			4	5	1	1		7	10	3
SARVIPÖLLÖ	58	45	84	91	7	62	50	93	100	7
SUOPÖLLÖ	2	2	1	2	1	14	11	21	26	5
HELMIPÖLLÖ	75	79	65	71	6	84	87	100	105	5
KEHRÄÄJÄ	5	1	3	3		51	15	34	38	4
TERVAPÄÄSKY	67	47	86	91	5	103	104	112	113	1
KUNINGASKALASTAJA						1		2	2	
KÄENPIIKA	69	32	43	46	3	93	76	101	108	7
HARMAAPÄÄTIKKA	6	4	24	24		18	19	81	97	16
PALOKÄRKI	40	26	72	82	10	83	71	113	113	
KÄPYTIKKA	71	74	107	111	4	98	103	113	113	
VALKOSELKÄTIKKA	1		3	3		4	1	32	32	
PIKKUTIKKA	16	12	38	40	2	47	34	84	96	12
POHJANTIKKA	18	13	48	49	1	49	23	87	93	6
KANGASKIURU	2		5	5		6	1	26	28	2

RUOKOKERTTUNEN	38	32	52	55	3	84	75	111	112	1
RYTIKERTTUNEN	6	3	2	2		22	21	37	37	
LUHTAKERTTUNEN	2	2	1	1		27	23	58	61	3
VIITAKERTTUNEN	8	6	15	15		48	35	88	96	8
RASTASKERTTUNEN			1	1		2	5	10	10	
KULTARINTA	5	4	4	5	1	28	39	48	52	4
MUSTAPÄÄKERTTU	23	9	26	27	1	59	58	105	110	5
LEHTOKERTTU	52	38	64	67	3	104	107	113	113	
HERNEKERTTU	45	28	59	64	5	96	89	113	113	
PENSASKERTTU	52	42	74	76	2	93	92	113	113	
IDÄNUUNILINTU	4	1				24	14	41	45	4
LAPINUUNILINTU						1	2			
SIRITTÄJÄ	24	18	33	35	2	88	87	111	112	1
TILTALTTI	40	20	39	39		105	100	113	113	
PAJULINTU	83	76	106	108	2	109	109	113	113	
HIPPIÄINEN	35	21	84	85	1	94	93	113	113	
HARMAASIEPPO	92	74	104	107	3	107	102	112	112	
PIKKUSIEPPO		1	4	5	1	12	14	48	55	7
KIRJOSIEPPO	90	86	113	113		103	108	113	113	
PYRSTÖTIAINEN	2	1	39	43	4	5	3	86	93	7
HÖMÖTIAINEN	77	71	92	95	3	99	107	111	112	1
TÖYHTÖTIAINEN	62	41	95	97	2	97	87	113	113	
KUUSITIAINEN	44	44	81	82	1	64	65	110	111	1
SINITIAINEN	59	51	112	113	1	73	76	113	113	
TALITIAINEN	92	89	113	113		105	108	113	113	
PÄHKINÄNAKKELI						1				
PUUKIIPIJÄ	53	34	91	93	2	83	70	112	112	
KUHANKEITTÄJÄ	5	2				35	24	27	29	2
PIKKULEPINKÄINEN	72	49	88	100	12	94	84	107	112	5
ISOLEPINKÄINEN	11	4	27	35	8	24	16	77	87	10
NÄRHI	51	38	73	81	8	95	89	111	113	2

KUUKKELI	2	1				10	5	4	6	2
HARAKKA	76	67	110	112	2	100	105	113	113	
PÄHKINÄHAKKI	2	5	9	9		4	18	35	35	
NAAKKA	55	32	94	95	1	76	64	108	110	2
MUSTAVARIS							4	3	4	1
			M 2006-	M-				M 2006-	M-	
	1974-79	1986-89	2006-10	13	LISÄ	1974-79	1986-89	2006-10	13	LISÄ
VARIS	79	67	110	113	3	104	106	113	113	
KORPPI	28	35	96	101	5	75	73	113	113	
KOTTARAINEN	96	63	92	96	4	101	83	104	107	3
VARPUNEN	76	72	102	103	1	97	96	109	110	1
PIKKUVARPUNEN		1	71	76	5		3	85	89	4
PEIPPO	87	69	111	112	1	111	106	113	113	
JÄRRYPEIPPO	13	8		1	1	79	65	20	31	11
VIHERPEIPPO	46	41	107	109	2	81	79	113	113	
TIKLI	7	3	23	23		13	9	51	51	
VIHERVARPUNEN	45	30	109	110	1	104	101	113	113	
HEMPPO	22	10	13	13		57	30	39	40	1
URPIAINEN	6	1	5	5		31	24	23	26	3
KIRJOSIIPIKÄPYLINTU						2		3	3	
PIKKUKÄPYLINTU	29	30	80	83	3	77	76	111	111	
ISOKÄPYLINTU	3	4	9	10	1	8	22	37	42	5
PUNAVARPUNEN	47	36	31	33	2	92	98	111	112	1
PUNATULKKU	41	31	55	59	4	93	86	107	110	3
NOKKAVARPUNEN							1	17	19	2
KELTASIRKKU	59	62	104	105	1	106	107	113	113	
PELTOSIRKKU	38	17	2	2		93	71	30	31	1
POHJANSIRKKU	30	5	5	6	1	61	32	22	24	2
PAJUSIRKKU	58	36	67	71	4	94	84	109	111	2
LAJEJA YHTEENSÄ	146	149	164	166	118	172	169	190	190	110

YHTEENSÄ 1974 - 2013

171

195